

De Fabrieksfluit

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

25e jaargang
no 259
20 januari 1971

Gelukkig Nieuwjaar

Dat is hetgeen wij elkaar zullen hebben toegewenst bij de twaalfde klokslag te middernacht op 31 december.

Het treft mij bij iedere jaarwisseling weer, dat op zo een moment alle problemen en meningsverschillen terzijde worden gelegd en dat de mensen elkaar oprecht en van harte een goede toekomst gunnen.

Maar wat is het jammer, dat kort daarna het gewone leven zijn loop herneemt en dat wij ons onmiddellijk weer laten opnemen in het spanningsveld van deze tijd, waarin zo weinig echte rust en voldoening, en zo veel haast, drukte, verandering en opwinding ons deel zijn. De geschiedenis bewijst, dat de ontwikkeling naar nieuwe vormen en verhoudingen steeds zal voortgaan; men vraagt zich echter af, waarom dit in stijgende mate blijkt te moeten geschieden in een scherpe atmosfeer, waardoor energie aan irritaties wordt verspild, het bereiken van verstandige resultaten wordt vertraagd en een zekere onverschilligheid bij vele mensen wordt gekweekt.

De jaarwisseling is een rustig moment voor ieder afzonderlijk om hierover eens na te denken en om zich te realiseren, dat wij in de maatschappij en ook in onze werkkring bij de Lips & Gispen Groep meer zouden moeten uitgaan van elkaanders goede wil en bedoelingen, en dienen te waken tegen een verdere verkoeling in onze samenleving. Wij zullen juist in het jaar, dat thans vóór ons ligt, een extra goede samenwerking en een inzet van allen nodig hebben om de minder gunstige economische vooruitzichten in ons land zonder al te grote kleerscheuren door te komen.

In onze groep hebben wij gelukkig redenen om hierin vertrouwen te hebben. Wij mogen ons crover verheugen, dat er in het afgelopen jaar talloze bewijzen zijn geleverd, dat hardwerkende mensen in goede harmonie veel hebben verzet. Ik denk natuurlijk in het bijzonder aan de ongelooflijk snelle wederopbouw van hetgeen in enkele uren op 15 juni 1970 bij Gispen in Culemborg door brand werd verwoest. Maar ik denk ook aan de vele, voor buitenstaanders minder in het oog lopende prestaties, die op allerlei gebied in onze andere werkmaatschappijen in Nederland en daarbuiten werden geleverd.

Mag ik in dit verband nog apart vermelden, dat onze Italiaanse vrienden — nog steeds werkend onder moeilijke omstandigheden — hun omzet in 1970 met niet minder dan 70 procent verhoogden?

Het afgelopen jaar was — ook afgezien van de brand bij Gispen — voor ons een roerig jaar. Door samenloop van omstandigheden moesten voor een groot aantal belangrijke posten nieuwe functionarissen worden aangetrokken; dit heeft veel werk en aandacht gekost, maar met het resultaat kunnen wij verheugd zijn.

Het is een zware opgave geweest om strijd te leveren tegen de daling van het bedrijfsresultaat, welke het gevolg was enerzijds van de prijsbeheersingsmaatregelen van de overheid, anderzijds van de wederom de produktiviteitsverbetering sterk overtreffende stijging van loon- en salariskosten en van de bekende 'f 100,— explosie'.

En dan — last but not least — het plan tot samengaan met Chubb & Son Ltd. uit Engeland, welke samensmelting naar alle waarschijnlijkheid in de eerste maanden van het nieuwe jaar zal worden gerealiseerd.

Ik moge U de verzekering geven, dat de overwegingen en besprekingen, die tot een dergelijk besluit leiden, bepaald geen sinecure zijn.

Zo luidt het nieuwe jaar tevens een nieuwe toekomst in, waarbij wij zullen werken in het kader van een combinatie, die als een onderneming van wereldformaat mag worden gezien. Zodat er alle reden is om U, namens de Raad van Bestuur van Lips & Gispen N.V., zowel in persoonlijk opzicht als in Uw werkkring een gelukkig 1971 toe te wensen!

B. M. LIPS
Voorzitter Raad van Bestuur
Lips & Gispen N.V.

HET VEELBEWOGEN JAAR 1970

In de nog in kerstsfeer versierde zaal van het jongerencentrum KABISA werd de laatste werkdag van het jaar 1970 besloten met de welhaast traditioneel geworden oudejaarsbijeenkomst.

In beginsel nog steeds een bijzondere vergadering van de ondernemingsraad, maar al weer vele jaren méde bijgewoond door talloze andere belangstellende Gispen-medewerkers.

Bijna traditioneel; ja, maar ook bij tradities is het soms goed om te onderzoeken of zij wel bij iedereen die waardering onder vinden die zij zouden moeten hebben. En daarom zal er — blijkens een mededeling van mr. Kernkamp — aan alle Gispen-medewerkers een aantal vragen worden voorgelegd.

Als het even kan in januari nog; om het misschien in 1971 héél anders te gaan doen.

Binnenkort zullen we het weten; als iedereen er tenminste aan meewerkt om de vragen-formulieren eerlijk in te vullen!

Ditmaal dus nog net op de drempel van het nieuwe jaar in het witbesneeuwde Kabisa-domein.

En natuurlijk met de rede van mr. Kernkamp als hoofdschotel. Vóór- en nágerecht bestonden uit een tweetal films, welke in al hun verscheidenheid één ding gemeen hadden: het waren géén vrolijke films!

De eerste — korte — rolprent gaf een filmische terugblik op die voor ons bedrijf zo rampzalige dag in juni van het nog net niet afgelopen jaar; de tweede film was een door de Engelse oliemaatschappij 'British Petroleum' vervaardigde waarschuwing tegen de roekeloze wijze waarop wij mensen met onze moeder aarde omspringen.

Ofschoon kwalitatief niet vergelijkbaar, was die eerste, uit geluidloze amateuropnamen samengestelde film over de brand aan de Parallelweg, aangevuld met voor de N.O.S. vervaardigde journaal-opnamen, zonder twijfel de meest aangrijpende film. Nog éénmaal werd die in 1970 allesoverheersende gebeurtenis, waarbij in korte tijd zo ontzettend veel van ons fabrieks-complex aan de Parallelweg verwoest werd, levende werkelijkheid.

Oók voor mr. Kernkamp, die het zich in zijn rede zó wist te herinneren:

De eerste in 1971...

Wij verwachten in de loop van dit jaar maar liefst zeventien zilveren jubilea te mogen vieren! Deze feestelijke 'optocht' werd op maandag 4 januari geopend door de heer Th. van Middelkoop, die hier uit handen van de heer Verschoor het personeelsgeschenk in ontvangst neemt.

'Ik sta een ogenblik versteend . . .'

'15 juni 1970, 12.30 uur: een mooie warme zomerdag.

De meesten van onze mensen zijn naar huis voor de middagmaaltijd; anderen verblijven daarvoor in de cantine's of buiten.

Ik verlaat het hoofdkantoor, op weg naar de cantine van fabriek I.

Een voorbijganger zegt: 'Het brandt me-
neer!'

Ik kijk naar de lucht en zie zwarte rook-
wolken achter de spoordijk. Nóg ver-
moed ik niets.

'Waar brandt het?'

'Bij de Gispén'.

Ik sta een ogenblik versteend.

Dan komt Ir. Smeets — directeur van
Seco — naar buiten rennen en we gaan
op weg. In een auto, maar ik weet niet
van wie. We komen al niet meer door de
in enkele minuten uit het niets versche-
nen mensenmassa!

Bij STAM telefoneer ik de rustig thuis
zittende en nog niets vermoedende col-
lega Meyers.

De expeditie brandt; de magazijnen, de
cantine, de montage, fabriek II; het gaat
alles verbijsterend snel.

De nieuwbouw gaat er aan; de gloed-
nieuwe showroom, de lakkerij wordt be-
dreigd. Zal de brandmuur het houden?

Je staat er als directeur dan wat onwe-
zenlijk bij te kijken.

Je zou wat willen doen. Een spuit grijpen!
Maar andere, meer geoefende handen zijn
al lang bezig.

De eigen brandweer vecht koppig; an-
dere brandweercorpsen snellen te hulp.
Moedig het dak van de lakkerij op, on-
danks het explosiegevaar. Het dak brandt
al. Houdt de brandmuur het?

Een Gispén-brandwacht schrijft later in
De Fabrieksfluit:

**Het was een verschrikkelijk gezicht om
het bedrijf waar je werkt zo te zien brand-
den en te zien hoe het door de vlammen
vernietigd wordt.**

En zo was het.

Je kunt niet geloven dat het waar is; zo
iets gebeurt toch niet bij je zelf? En ik
moest denken aan 10 mei 1940, toen de
laagvliegende bommenwerpers onherroe-
pelijk vertelden dat het oorlog was en je
het toch niet wilde geloven'.

Wie zal zich dat gevoel van ongeloof
niet weten te herinneren; maar de ro-
kende puinhopen lieten weinig ruimte
voor twijfel!

Ook Gispén had aldus - onvrijwillig -
bijgedragen aan de toch al onrustba-
rend toenemende totale, directe brand-
schade in Nederland; met niet minder
dan 5%.

Was deze totale brandschade in 1969
al f 181 miljoen, in 1970 brandde in
heel Nederland voor f 230 miljoen af!!
Trouwens, niet alleen het brandschade-
cijfer nam in 1970 toe; om maar eens
een greep te doen:

'De T.V. dichtheid nam toe tot 23 ontvan-
gers per 100 inwoners, d.w.z. bijna 1 op
4 inwoners.

Er zijn meer dan 2 miljoen auto's.

De consumptie nam per inwoner met
5.5% toe; voor de duurzame consumptie-
artikelen zelfs met ruim 10%.

De produktie (zonder de bouw) nam toe
met 10,5%; in de Metaal zelfs met 12%.
De invoer groeide met 21%, de uitvoer
met 18%.

Schiphol verwerkte ruim 5 miljoen pas-
sagiers; 20% meer dan in 1969.

Met Kerstmis en Oudejaar werden voor
f 10 miljoen kaarsen gekocht en voor f 12
miljoen vuurwerk!

De havens verwerkten 270 miljoen ton
goederen, een toename van 23% ten op-
zichte van 1969!

Het zijn koele cijfertjes, maar het toont
wel aan dat 1970 niet rustig kabbelend
voorbij is gegaan.

Mr. Kernkamp herhaalt dan ook te-
recht de waarschuwing welke de pre-
sident van de Nederlandse Bank op de
valreep van 1970-'71 over de Neder-
landse economie laat horen:

'Sinds 1969 een prijsstijging van gemid-
deld 6% per jaar.

Stijging van de loonsom per werknemer:
meer dan 10% per jaar.

Dat ligt zó ver boven de toename in pro-
duktiviteit, dat die prijsstijging op de lo-
nen inwerkt, en dat we midden in de
spiraal terecht zijn gekomen.

De spanningen zijn zó hoog opgelopen,
dat de ontknoping onherroepelijk komt.
De ketel springt; dan is de spanning weg,
maar er zijn slachtoffers van de rond-
springende scherven!

Maar we kunnen ook proberen het vuur
te temperen. Dan wordt het probleem in
1971 geleidelijk en op verantwoorde wijze
opgelost.

Laten we dat na, dan lost het probleem
zichzelf op; dan keert de wal het schip,
en dan kunnen we — om met Wim Kan
te spreken — 'uithuilen en opnieuw be-
ginnen'.

'Misschien kunnen we' — zo verzucht
mr. Kernkamp — 'terugblikkend op 1970
beter een andere bekende uitspraak van
de grote cabaretier aanhalen: 'Het was
me het jaartje wèl! . . .'

Moreel niet ingestort

Ja, het was met het jaartje wèl; zeker
voor zover dat Gispén betreft.

Het jaar was zo hoopgevend begonnen.
Een gevulde orderportefeuille, een
hoopvolle marktpositie; fabrieks- en
machine-uitbreidingen onderweg, ten-
einde in het 2e halfjaar de ambitieuze,
maar toch reële omzetprognose waar
te maken.

En dan komt de brand. Wèg omzetprog-
nose, wèg hoopvolle marktpositie, wèg
uitbreidingen!

Of misschien toch niet helemaal?

Wéér moet mr. Kernkamp aan de oor-
logsdagen denken, vooral in de eerste
uren en dagen na de brand. In positieve
zin dan:

'De lakkerij was behouden en het moreel
niet ingestort. Integendeel. Het enthousiasme waarmee de opbouw van alle kan-
ten werd aangepakt was hartverwarmend.
Het was alsof bij velen de beste eigen-
schappen naar boven kwamen, met onver-
wachte talenten in organisatie en im-
provisatie.

Beziel met solidariteit — zoals in die
bezettingsjaren van '40-'45.

Iedereen was beschikbaar, iedereen had
tijd.

Plannen werden snel gemaakt en snel
uitgevoerd. De Romney-hutten schoten als
paddestoelen uit de grond, van vloeren en
isolatie voorzien.

Met architect en aannemer werd in re-
cordtempo aan nieuwbouw begonnen, die
vier maanden later in gebruik kon worden
genomen.

Voor het verloren gaan van de stoelen-
produktie werd, eveneens in record-tempo,
onderhandeld over de overname van het
Sedes-bedrijf.

Ingewikkelde onderhandelingen, ook in
verband met het beperken van de be-
drijfsschade, waarin uiteraard ook de as-
suradeuren in sterke mate waren geïnter-
esseerd; moeilijke beslissingen en spoed-
overeenkomsten, waarvan de sluitposten
eerst in deze laatste dagen van dit jaar
zijn geregeld.

Teamwork. . .

Dat alles was slechts mogelijk doordat
partijen elkaar vertrouwden en er niet
op uit waren om extra voordeeltjes te
behalen.

Dat kon alles geschieden, doordat zowel
door hoofd- als handarbeiders gedurende
lange perioden zeer hard is gewerkt en
overgewerkt.

En ook — laten we dit niet vergeten —
doordat thans duidelijk de voordelen van
het werken in groepsverband van L. & G.
aan het licht traden. Dat betekende extra
mankracht in denken en organiseren van
de collega's uit de Raad van Bestuur, uit
het F.E.B., uit het management van de
zustermaatschappijen.

Daarnaast werd de inkoop succesvol ge-
delegeerd aan bazen en vertegenwoordi-
gers; werd door eenvoudige doch indruk-
wekkende opbouwbulletins de goodwill bij
dealers en afnemers behouden; werden
vakanties verzet of vergeten, en konden
wij met dankbaarheid constateren hoe-
velen ons hulp aanboden, hoevelen inten-
sief met ons meeleefden.

Oudejaarsdag 1970: oliebolletjes . . .

Dit waren louter positieve zaken, waaraan het geven van enige leiding een genoeg was, waaraan de herinnering blijft als van iets heel bijzonders, iets unieks; hoewel geen van ons een herhaling zou willen meemaken.

Het is dan ook zeker op zijn plaats om hier — nogmaals — allen en iedereen te danken, zonder voor iemand een uitzondering te maken, voor ieders éigen bijdrage aan behoud én herstel van ons bedrijf.

Hoe snel de produktie zich ook herstelde, niet voorkomen kon worden dat de reeds goed gevulde orderportefeuille tot onnatuurlijke omvang uitgroeide; en zulks ondanks stagnatie in de verkoop door onvermijdelijk verlies aan opdrachten gedurende ca. zes weken.

Levertijden die tijdelijk onaanvaardbaar lang werden; klanten die NU nog menen dat Gispens niet leveren kan!

Een administratie die onder ongehoorde hoeveelheden werk voor extra-inkoop en assurantie-activiteiten dreigde te bezwijken, maar niettemin overeind bleef.

Een achterstand bleef echter voorlopig onvermijdelijk.

Cijfers en feiten

'Mede daarom', zo vervolgt mr. Kernkamp, 'dit jaar geen cijfers over omzetten, kosten, efficiëntie en resultaten; en dat bovendien niet, omdat de cijfers weinig zeggen, nu het bedrijfsresultaat over 1970 beheerst zal worden door de uitkomst van de verzekering tegen brandschade, welke nog niet bekend is.

Wij kunnen deze uitkomst echter met enig vertrouwen tegemoet zien'.

Dat ondanks alles de normale bedrijfsontwikkelingen voortgang vonden blijkt wel uit het overzicht van de bedrijfsgebeurtenissen dat mr. Kernkamp vervolgens geeft:

'Het personeelsbestand groeide van 158 beampten en 309 handarbeiders tot 164 beampten en 345 handarbeiders, ofwel in totaal: van 467 tot 509 medewerkers.

136 nieuwe werknemers traden in dienst, 94 vertrokken.

Er zijn thans 61 mannelijke en 7 vrouwelijke gastarbeiders in dienst; voor een groot deel afkomstig uit Marokko, voor een klein deel uit Turkije.

Een 7e afkantsers arriveerde in juli, de 8e wordt volgende maand verwacht.

2400 m² montageruimte, inclusief 600 m² toonzaal kwamen gereed... en verbrandde.

Voorts was in aanbouw: 1800 m² plaatwerkerij IV, welke ruimte — bewust vertraagd — in februari 1971 gereed zal komen, en waarvan 600 m² (tijdelijk) als stoffeerderij zal worden ingericht teneinde een eind te maken aan de moeilijke situatie in het Sedes-gebouw.

Drie nieuwe stoelen-series werden voorbereid en op de markt gebracht.

De voornaamste kenmerken van de BZ-serie zijn de toepassing van kunststof voor de zitting/rug-éénheid, en de getrapte hoogteverstelling in 7 standen, boven een 5-pootsvoet.

De drukkerij werd belangrijk vergroot; het inkoop-kantoor verdubbeld; de bedrijfsschool verhuisd, en de toonkamer aan de Triosingel viel ten offer aan — broodnodige — kantoorruimtebehoeften van de administratie.

De research-afdeling verrichtte in samenwerking met het constructiebureau belangrijke onderzoeken inzake toepas-

Onder het genot van enige verversingen bleef men nog wat napraten

sing van kunststoffen, met name het polyurethaan-schuimen.

Voorts studies op het gebied van afvalwater- en luchtverontreiniging.

Het laatste in het bijzonder door onderzoek naar elektrostatische spuitapparatuur. Na de brand werd geassisteerd bij het uitbesteden van chroomwerk, en — in samenwerking met de technische dienst — bij de voorbereidingen voor de aanschaffing van de — zeer kostbare — galvanisatieautomaat.

Het laboratorium behoort overigens, met de technische dienst aan de Parallelweg en de galvanische afdeling, tot de nog niet 'geholpen' slachtoffers van de brand. Zij zijn nog steeds niet op hun plaatsen, doch deze komen thans in zicht.

De Lips/Gispens-zuster SECO werd omgebouwd tot een gemeenschappelijke dochter van L. & G. en S.H.V.

Haar tijdelijke huisvesting te Culemborg werd een definitieve te Beesd.

Naast de opbouw van de verbrande fabrieksruimten, en naast de overname van de N.V. SEDES-aandelen en de huur van de Sedes-gebouwen, werd snel beschikbare productiecapaciteit gezocht door uitbesteding.

Als gevolg daarvan worden o.a. kaartenkasten door Lips-Vago in Milaan gefabriceerd, terwijl in afwachting van de galvanisatieautomaat verchromdwerk wordt uitbesteed.

Ondernemingsraad

De ondernemingsraad vergaderde, behalve in de gebruikelijke periodieke vergaderingen, ook verscheidene malen in bijzondere bijeenkomsten over vakantie-regelingen, werktijdverkortings, koffie-pauze's, P.T.-afbouw en de f 400,- regeling. Een enkele maal werd ook gemeenschappelijk vergaderd met de O.R. uit Dordrecht en Roden of met delegatie's uit de drie ondernemingsraden.

Over de wenselijkheid van een permanent, officieel centraal-orgaan lopen de meningen nog uiteen. Vooral over de vraag in hoeverre een dergelijk orgaan gereguleerd zou moeten worden, en in hoeverre de gedelegeerden mandaat zouden bezitten.

Ongetwijfeld zal dit onderwerp spoedig opnieuw aan de orde komen.

In de normale vergaderingen waren fabrieksuitbreiding, loonbeleid en beoordelingen, 'brand-maatregelen' en pensioenregelingen herhaaldelijk aan de orde. Daarbij werd vaak pittig gediscussieerd, en daarbij botsten de meningen soms stevig.

Niettemin konden partijen elkander meestal vinden en/of althans elkaar's meningen respecteren. Hetgeen bij de koppelbazen - 400 gld. - uitkering en verwerking, loonmaatregel en protestactie niet altijd gemakkelijk was.

Chubb & Son Ltd.

En, of dit alles nog niet genoeg was geweest, werden de meesten van U in oktober verrast door de mededeling dat een buitenlandse maatschappij een bod uitbracht op de aandelen L. & G. En dat de leiding van L. & G. de aanbeveling deed om dit aanbod te aanvaarden!

Naar alle waarschijnlijkheid zal in de eerste maanden van het nieuwe jaar — door de vele te verrichten formaliteiten later dan werd voorzien — de samenwerking met CHUBB & Son Ltd. worden gerealiseerd.'

Mr. Kernkamp geeft vervolgens een overzicht van de structuur en omvang van de aanstaande nieuwe moedermaatschappij, waarover elders in deze Fabrieksfluit méér gegevens, en vervolgt dan zijn toespraak:

'U wilt wel aannemen dat het tot stand komen van deze samenwerking voor de leiding van L. & G., temidden van alle andere gebeurtenissen, geen kleinigheid is geweest.

Raad van Bestuur en Commissarissen staan positief tegenover deze aanbieding, omdat zij menen, dat binnen het raam van deze sterke groep, (ongeveer 5 x zo groot als L. & G.; net als de verhouding Engeland/Nederland), de toekomstmogelijkheden voor L. & G. worden versterkt, bij een behoud van een zelfstandig management.

Dit wordt mede verzekerd doordat onze groepsvoorzitter, de heer B. M. Lips, een zetel is aangeboden in de 'Board' van Chubb & Son.

Temidden van deze belangrijke gebeurtenissen in de L. & G.-groep bouwde Gispens een nieuwe fabriek, verloor de Raad van Bestuur een zeer gewaardeerde medewerker, Ir. Holle, aan Fokker, en werden in Dordrecht twee nieuwe directeurs (Ir. Schäfer, Brandkastenfabriek, en de heer Dille, Slotenfabriek) en een bedrijfsleider (Ir. Offereins) benoemd.

In Culemborg zagen wij onze adjunct-directeur Bult vertrekken naar De Vries Robbé, en onze directie-secretaresse mevrouw Klein terugkeren naar de verpleegsfeer.

Wij zagen hen beiden met spijt gaan, doch met volledig begrip voor de beweegredenen.

De gelukkige omstandigheid dat de brand zonder persoonlijke ongelukken verliep, werd verduisterd door het dodelijk ongeval van de heer Wansink, de uitvoerder van aannemer Van Hussen, hem overkomen op het bouwterrein van de uitbreiding plaatwerkerij.

Voorts gingen van ons heen:

†

op 20 januari: de gepensioneerde C. van 't Loo,

†

op 24 juni: Th. D. van de Watering (plaatwerkerij IV),

†

op 18 augustus: G. H. de Ruiter (oud-kassier en inkoop)

De personeels-toenamengolf van de jaren 1945/1946 manifesteerde zich in de vele jubilea welke ons bestaan in 1970 opfleurd.

25 jaar in dienst van Gispen:

J. Peterse
S. de Vroedt
G. N. G. van den Berg
N. C. Hazendonk
J. van Overbeek
R. H. G. Knippenburg
C. J. Bussink
J. N. Spies

40 jaar in dienst van Gispen:

A. J. C. Wamsteeker en F. J. Hamilton.

Productie- en loonexplosie

Met betrekking tot de commerciële activiteiten recapituleerde mr. Kernkamp:

'Er werd deelgenomen aan tentoonstellingen in binnen- en buitenland, met als bekroning de indrukwekkende L. & G.-expositie op de R.A.I.-Efficiencybeurs, die, voor zover dat Gispen betrof, alle herinneringen aan de brand deed vervagen, en waarmee het gehele verkoop-, marketing- en ontwerp-team een beste beurt heeft gemaakt.

De export ontwikkelde zich goed; met grote omzetten, maar evenzo grote organisatie-zorgen in Frankrijk, en nieuwe perspectieven in Duitsland.

Onze reeds bijna 25 jaar bestaande relatie met SOMAC-Brussel werd uitgebouwd tot een volledig samengaan in een niet meer verre toekomst.

De organisatie van het Export-Office komt steeds beter op gang.

Er is veel gebeurd in 1970; mensen gingen en mensen kwamen; tal van problemen vroegen om een oplossing — en werden opgelost.

Eén wervelende stroom van gebeurtenissen die ons de tijd deden vergeten met slechts dat éne doel voor ogen: er moet geproduceerd worden. En er werd geproduceerd; de meubels bléven de fabriek uitrollen. Brand of geen brand. En tóch; laten we oppassen dat de gebeurtenissen óns niet gaan beheersen! Wij moeten de omstandigheden beheersen, en zonder twijfel heeft ook mr. Kernkamp daaraan gedacht toen hij waarschuwde:

'Het is begrijpelijk dat het streven tot een zo snel mogelijke terugkeer naar de normale produktie bij een ieder heeft overheerst.

Maar dit mag NOOIT gaan ten koste van de KWALITEIT van onze produkten of de zorg waarmee wij deze afwerken en afleveren'.

Ook wat de lonen betreft was 1970 me het jaartje wél. Niet zonder bezorgdheid zei Mr. Kernkamp hierover:

'Ook het loongebied was in 1970 beweeglijk:

1 januari 1970:	een loonronde van 4,75%
	een loonronde van fabriekspers. van 1,50%
1 juli 1970:	een loonronde van 2 1/2%
1 november 1970:	werktijdverkortung, compensatie koffiepauze: 2,80%

en, alsof we nog niet voldoende stof tot opwindung hadden opgediend gekregen, rolden na de zomervakantie de 400 (koppelbazen-) guldens door de bedrijven, en veroorzaakten chaotische verwarringen. Ja, het was me 't jaartje wél, waarin lonen en prijzen om beurten om voorrang vroegen.

Zette de één zich in voor de lonen, dan dacht de ánder alleen maar aan de prijzen. Gezamenlijke waakzaamheid is dan geboden, en als dat niet tot resultaten leidt, dan is er logischerwijze nog maar

één die kan ingrijpen: de regering! Wie zou het anders moeten doen?

De loonmaatregel was dan ook onvermijdelijk; al was de wijze van presentatie weinig overtuigend.

Dat door deze gang van zaken bij sommigen irritatie ontstaat is nog wel begrijpelijk. Maar wanneer irritatie zich uit in de vorm van een landelijke protest-staking, dan is dat protest niet meer alleen gericht tegen de regering. Dan is dat protest óók gericht tegen de werkgevers, zoals de vakbondsleiders ook toegeven.

Er heerst een sfeer van wantrouwen, daar hebben alle partijen schuld aan.

De geschiedenis van de lonen in de laatste jaren geeft weinig reden tot vertrouwen; de geschiedenis van de prijzen echter evenmin.

Er heerst geen vertrouwen meer in elkaar, in de organisaties en in de regering.

Dat is een bedenkelijke ontwikkeling.

Wie heeft er gelijk? Zijlstra? Prof. Pen? De regering? Kloos of Mertens?

Heeft soms iedereen gelijk? Op zijn eigen manier, en bekeken vanuit het eigen gezichtspunt? En is iedereen daarbij te goeder trouw?

Goede trouw móet de basis zijn; zoals in het oude Romeinse recht, zoals in ons huidige rechtsverkeer.

'Goede trouw wordt verondersteld, de kwade trouw dient bewezen te worden'.

Moge die wijze rechtsopvatting bij alle verschil van mening de basis zijn voor onze communicatie, voor ons overleg en voor onze besluitvorming!

Moge dié basis aanwezig zijn in Uw bedrijfsgemeenschap, in Uw maatschappelijke contacten en, niet in de laatste plaats, in Uw gezin.

Nog enkele uren resten ons in 1970. Graag wens ik nu reeds: In goede gezondheid, een gelukkig nieuwjaar!

Aldus besloot mr. Kernkamp zijn toespraak, welke met grote aandacht door de aanwezigen werd gevolgd.

De gezellige borrel tot besluit van deze oudejaarsbijeenkomst vormde een goede overgang naar het feestelijk uitluiden van het voorbijge jaar in de huiselijke kring.

Het is me 't jaartje wél geweest!

Het ging in deze hoek soms wat luidruchtig toe...

Koninklijke onderscheiding voor Wamsteeker ...

... en Hamilton, beide voor 40 jaren trouwe dienst

1970: Het was me het jaartje wèl...

(zei Mr. Kernkamp)

Ir. Smeets benoemd tot Seco directeur en de heer Vogtlander tot Export manager

Ir. Bakker maakte een studiereis naar Japan

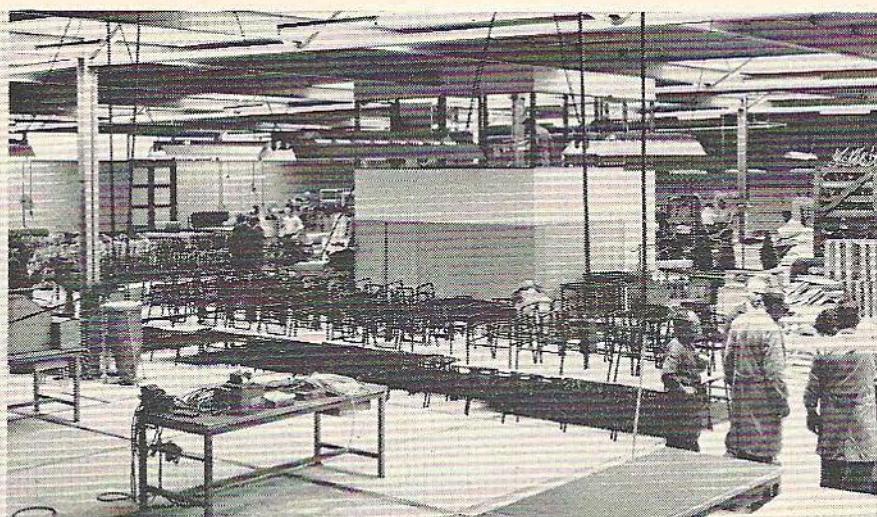

15 juni — een 'zwarte' dag. Maar...

... terwijl de puinhopen nog rookten, ontplooide zich een enorme herbouw-activiteit, waarbij...

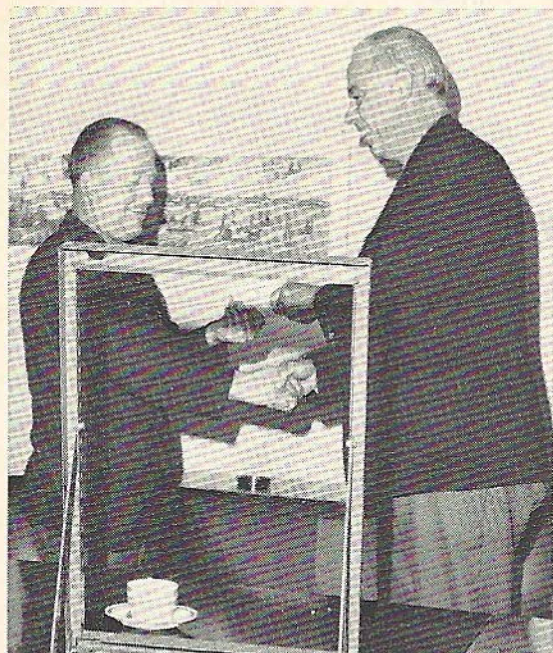

... Romney-hallen en de van Sedes overgenomen fabriek in onze eerste ruimtenood konden voorzien

Onze nieuwe montagehal ging 2 maanden na de ingebruikneming in vlammen op — en half oktober namen we nogmaals een nieuwe hal in gebruik

De tot nu toe hoogste premie voor een idee: f 1312,-

Le Efficiency Beurs was een heel aparte gebeurtenis!

Gispén-huistrouwen én ...

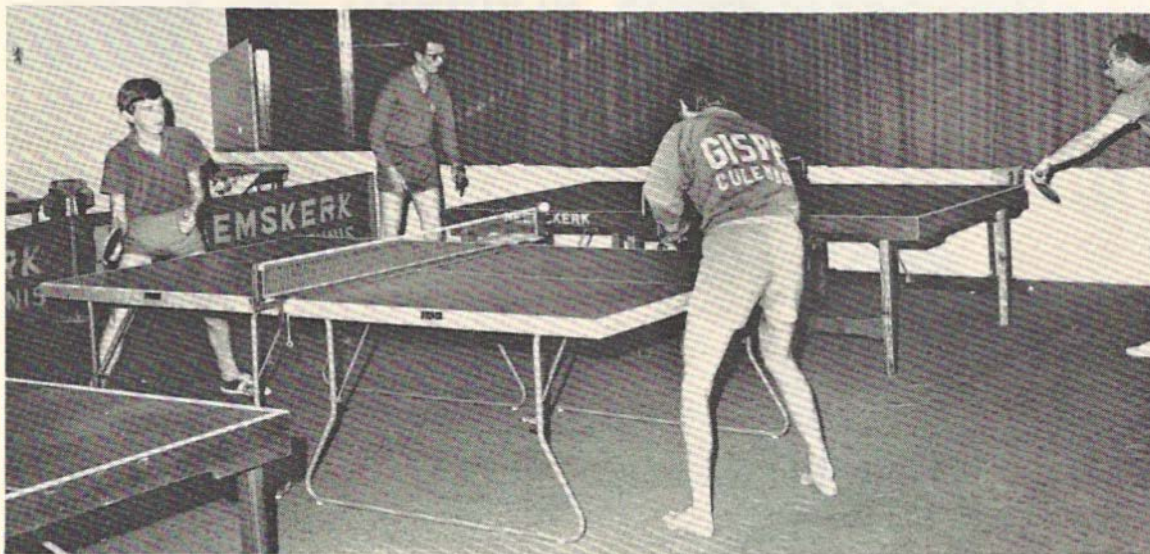

... de jeugdige Gispen-medewerkers en ...

... onze kinderen — ze kwamen allemaal weer aan hun trekken

Onze tafeltennisers werden in 1970 'eigen baas in andermans huis' en ...

... na zorgvuldige voorbereidingen tenslotte ...

HET RUBRIEKSFLUITJE

Waarom een brandweerwagen rood is En waarom Gispen aan het verkeer deelneemt

Een brandweerwagen loeit
Koeien loeien ook
Een koe heeft een pens
Op een pence staat Koningin Elisabeth
De Queen Elisabeth vaart op het water
In het water zwemmen vissen
Vissen hebben rinnen
De Finnen hebben een hekel aan de Russen
De Russen zijn rood
En daarom is een brandweerwagen rood.

vigniet Gispen

verkeersbord voor invaliden

Gispen is een fabriek
Een fabriek doet aan marketing
Eten haal je op de markt
Van een bord kun je eten
In het verkeer handel je naar de verkeersborden (!!!)
En daarom neemt Gispen deel aan het verkeer.

Vlasta Vodegel

Personalia

In dienst:

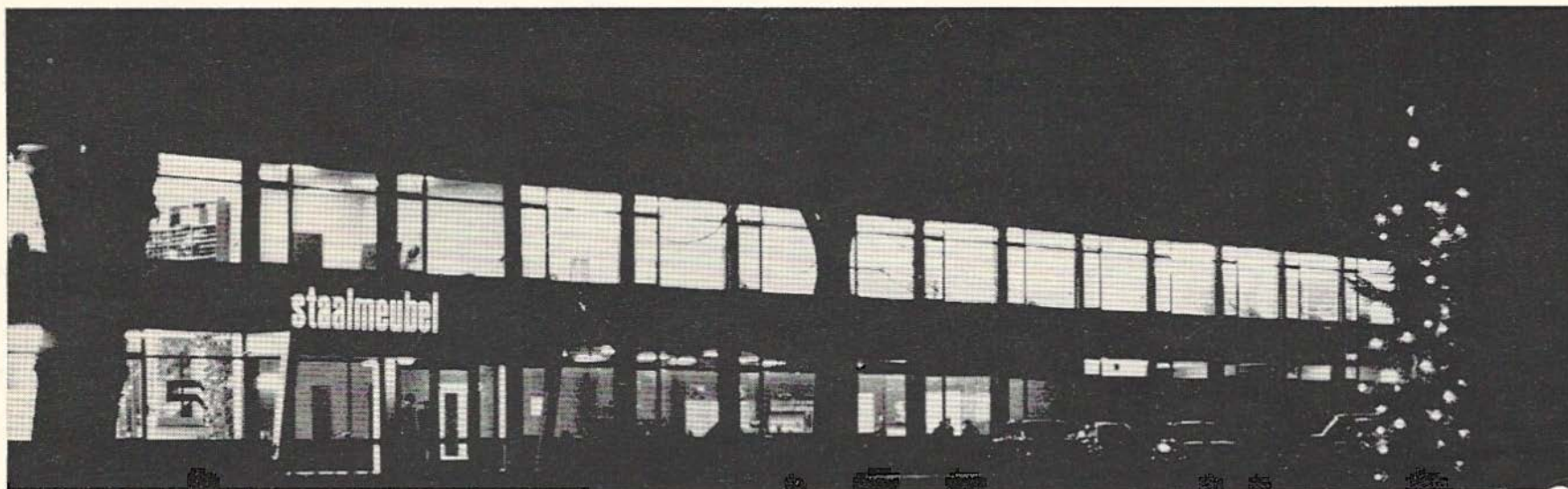
1-1-71 P. Heythekker, afd. boekhouding
1-1-71 Mevr. H. J. Meinen-Krekel, afd. werkvoorbereiding/facturering buitenland

Geboren:

10-1-71 Antje, dochter van de fam. J. Martens-Spoelman

LICHAMEN

Op een vergadering waar het tracé van de voorgestelde ringweg werd besproken, zei de voorzitter van de verkeerswegencommissie, volgens 'Het Beste' van januari, 'We zijn van plan de weg door de begraafplaats te leggen, vooropgesteld dat we toestemming krijgen van de betrokken lichamen'.

Toen na de jaarwisseling de lichten weer aangingen, bleek de omvang van...

...de ordervloed pas goed tot ons door te dringen.

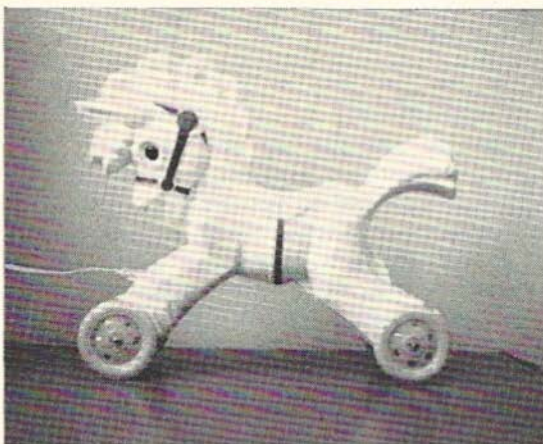

in 1970:

strálend
over
de
drempel!

En lachen dat sommigen deden!
Zo'n orderportefeuille...

...was kinderspel voor de orderadministratie maar...

...uitbesteden werd
steeds moeilijker.
Vooral enige Duitse
toeleveranciers zorgden
voor oponthoud.
Maar...

...onze adjunct-directie stond
gelukkig niet in zijn (9 punts)
eentje, en hij...

...noch wij lieten er gras over
groeien. Zie maar eens...

...in Roden was het volop bál, want ...

...hoe driflig onze constructeurs zich over hun problemen bogen en kijk...

...onze produktiechef, die er eens recht voor ging zitten. En zie toch...

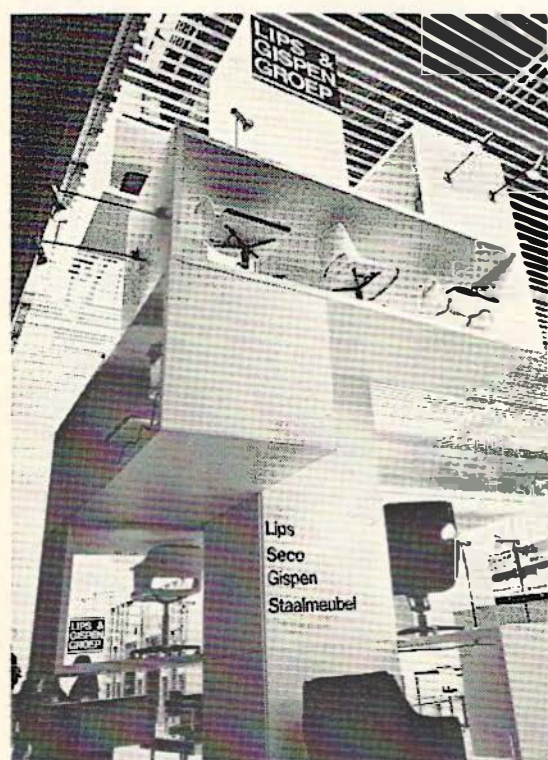
...hoe zwaar ons roliend materieel het te verduren kreeg. De wagens stonden dan ook...

...we hebben eendrachtig als paarden gewerkt. De grote kantpers vooral verdiende een goedkeurend klopje!

...met de rug tegen de muur, want wij zetten de sluisen wijd open. Kortom...

Ondanks tegenslagen stond onze groep hoger genoteerd dan ooit!

Dit jaar plukte onze directie eindelijk nieuwe bloemen voor onze kantoortuin. Het werd tijd ook, want...

...hierop kunnen we toch niet blijven wachten!

En zo bewoog heel Staalmeubel zich weer in stijgende lijn. Het liep op rolletjes en...

...tenslotte kwam met enig gemijter toch nog de f 400 — binnen. 't Was nodig, want...

... sommigen hadden niets meer om aan te trekken. In elk geval...

...hopen wij weer voor 1971 op een succesrijk productiejaar!

Personeelsavond was uitbundig

Op vrijdagavond 18 december hield onze personeelsvereniging weer de jaarlijkse feestavond in de cantine.

De opening was zoals gebruikelijk voor rekening van de heer Vroom, die het bestuur dank bracht voor de vele activiteiten die het ontplooit.

De zaal was ditmaal versierd naar ontwerp van mevrouw Eisen, die een en ander bijzonder smaakvol had verzorgd. Het heeft overigens het bestuur menig zweetdruppeltje gekost om maar liefst een hele wand te bebossen, maar het resultaat mocht dan ook gezien worden!

Tussen het dansen door het vertrouwde kienspel met fraaie prijzen, kortom het oude recept met veel vrolijkheid, waarvoor de uren omvlógen.

Onze Culemborgse collega's, die de weersomstandigheden ook niet mee hadden, waren niet op weg te krijgen. Zo mogen we het graag zien!

Hartelijk dank P.V.-bestuur en tot volgend jaar!

Slow-quick-quick-slow...

Kiên!

Toen eind oktober 1970 door de Raad van Bestuur van Lips & Gispens N.V. en door de Directies van de werkmaatschappijen aan het gehele personeel bekend werd gemaakt, dat er binnenkort een bericht in de pers zou verschijnen waarin zou worden medegedeeld dat de firma Chubb, fabrikanten van sloten en veilig-

heidswerk in Engeland, een bod zou doen ter overname van de aandelen van Lips & Gispens N.V., waren er velen, die nog nooit van deze firma hadden gehoord, hoewel het een van de oudste op dit gebied ter wereld is. Sindsdien is er nadere toelichting verstrekt, via de OndernemingsRaden, via interne publicaties

en via de pers. Toch geloven wij dat het goed is op deze plaats nog wat dieper op deze materie in te gaan, zodat ieder zich, in alle rust lezende, goed rekenschap kan geven van de betekenis van het verband, in welk wij in de toekomst zullen gaan werken, en welke perspectieven dit zoal zal kunnen openen.

Chubb and Son's Lock and Safe Company Ltd

Overgenomen uit 'Ons Blad' — personeelsorgaan van Lips

De Chubb-onderneming bestaat al ruim 150 jaar. De stichting ervan als fabrikanten van sloten en veiligheidswerk gaat terug tot 1818, toen twee gebroeders Chubb, Charles (geb. 1779) en Jeremiah (geb. 1793) patent namen op een door hen ontwikkelde slotconstructie, die zou blijken van fundamentele betekenis te zijn voor de fabricage van werkelijk veilige sloten tot nu toe.

Deze gebroeders Chubb waren eigenlijk ijzerhandelaren, maar speciaal ingericht voor de levering en de reparatie van scheepsbenodigdheden. Zij hadden dan ook hun winkel en werkplaats in het havengebied van de grote Engelse havenstad Portsmouth.

Patent

Op schepen werden ook sloten gebruikt, zodat zij met deze materie niet onbekend waren. In 1817 had te Portsmouth een grote diefstal plaats, welke werd uitgevoerd door middel van valse sleutels, die konden werken op ondeugdelijke sloten. De regering loofde een hoge prijs uit voor degenen, die een constructie van een slot kon voorstellen, dat niet anders geopend kon worden dan met de bijbehorende sleutel. Velen dienden een model in, maar alleen dat van de Gebr. Chubb bleek de vereiste hoedanigheid te bezitten, en zij haastten zich dan ook er patent op te nemen, hetwelk hun in 1818 werd verleend.

Juiste sleutel

Hun constructie, waarop hier niet nader zal worden ingegaan, steunde op enkele elementen, die twee andere slot-ontwerpers vóór hen hadden ontdekt: in 1778 had reeds meester-slotenmaker Robert Barron een constructie bedacht en gepatenteerd, waarbij de veiligheid niet, zoals tot dusverre, bestond uit het aanbrengen van kruizen en repen rondom het sleutelgat, maar tevens bracht hij twee scharnierende pallen aan, die door insnijdingen in de sleutelbaard op de juiste hoogte moesten worden gelicht. Deze pallen waren voorzien van een stift, die door een overeenkomstige gleuf in de schootstaart moesten glijden, wat alleen kon, als het

slot met de juiste sleutel werd bediend.

Vervolgens had in 1784 meester-slotenmaker Joseph Bramah een slot ontworpen, waarin geen scharnierende pallen werkten, maar een aantal stalen bladveertjes, waarin op verschillende plaatsen insnijdingen waren aangebracht. Als deze veertjes door middel van de juiste sleutel werden verplaatst, vielen de gleuven alle op één lijn, en kon het slot geopend worden.

Zo zien we, dat in Engeland in die tijd, en met name rondom het stadje Wolverhampton (in de buurt van Birmingham) reeds een sloten-nijverheid bestond van faam.

De gebroeders Chubb zagen al direct in, dat hun constructie de moeite waard was om in grotere hoeveelheden te worden vervaardigd en toegepast, en dat zij dus ook het beste hun werkplaats zouden vestigen in Wolverhampton, waar immers goed geschoolde vaklui op dit gebied te krijgen waren. Dus begonnen zij in 1818 inderdaad in deze stad een fabriekje. Met het oog op de verkoop stichtten zij in 1820 in Londen een winkel met werkplaats het centrum immers van de Engelse geldwereld. In 1835 sloten zij definitief hun zaak in scheepsbenodigdheden te Portsmouth.

De gebroeders Chubb breidden hun zaak gestadig uit, en in 1835 werden, blijkens een uit dit jaar verleend patent op dit gebied, ook al brandkasten en kluisdeuren gemaakt; voortaan gingen fabricage van sloten en van veiligheidswerk hand in hand bij Chubb, voor welk laatstgenoemd vak in 1837 te Londen een fabriek werd ingericht.

'Gepickt'

Toch ging het pad in het begin niet over rozen: lukte het in 1832 aan een andere meester-slotenmaker, Thomas Hart, nog niet een Chubb-slot open te steken (,to pick" in 't engels), hoewel hij zulks publiekelijk had aangekondigd. In 1851 lukte dit wel aan een Amerikaanse collega Hobbs geheten. Ook een slot volgens de constructie van Bramah werd door deze expert „gepickt". Maar Chubb ging aan 't werk, en bracht in de loop van de komende jaren een aantal verbeteringen op zijn slot aan, zodat de reputatie weer volledig was hersteld.

Inmiddels waren de gebroeders- oprichters overleden en waren ze opgevolgd in 1846 door John Chubb, de zoon van Charles.

Deze John overleed op zijn beurt in 1872, en werd toen opgevolgd door zijn drie zoons John Charles George en Harry.

Inmiddels breidden de beide fabrieken zich nog steeds verder uit.

Een interessant detail wordt in 1875 vermeld: in dat jaar werd de tot dan toe gehanteerde zuivere uurloon-beloning vervangen door een tariefstelsel-beloning. Als tarieftijd voor een werkstuk werd vastgesteld: de gemiddelde tijd die men in de afgelopen 10 jaren voor het maken van dat werkstuk nodig had gehad! Als gevolg hiervan stegen de inkomsten van de werklieden met 15 tot 20%, terwijl de productie met 10% toenam.

In 1882 werd de slotenfabricage van Wolverhampton verplaatst naar de inmiddels zeer vergrote werkplaatsen te Londen, maar in 1899 was men ook daar weer uit de jas gegroeid, zodat men in dat jaar met de sloten weer terugverhuisde naar een grote, nieuwe fabriek te Wolverhampton; naast deze fabriek werd later ook een nieuwe brandkastenfabriek gebouwd, zodat in 1908 de gehele activiteit en de fabricage aldaar geconcentreerd was.

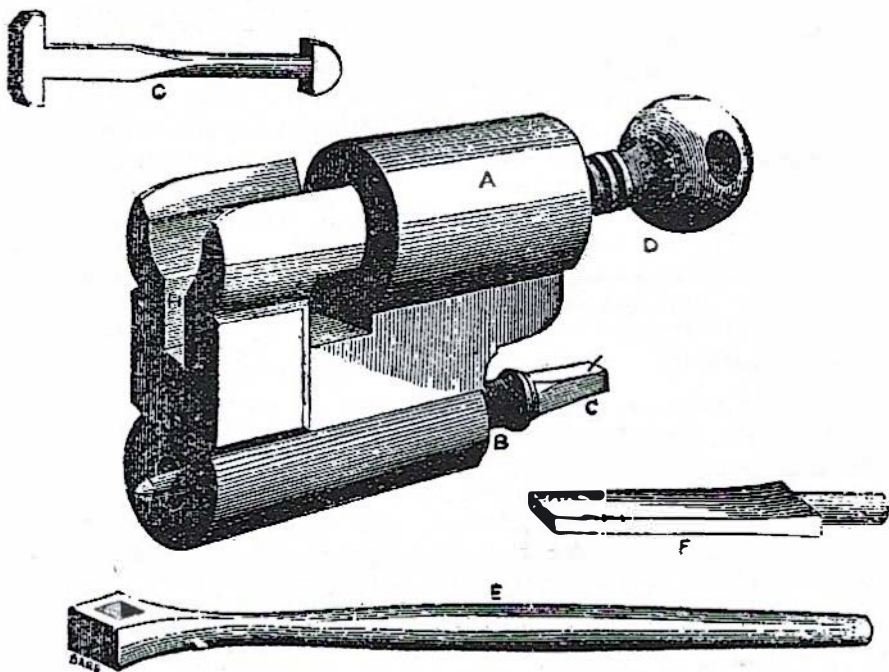
Sociale maatregelen

Ander interessant detail: in 1889 brak er een staking uit in de fabriek, omdat men niet meer tevreden was met de toen nog in zwang zijnde 60-urige werkweek!

Er kwam toen een 48-urige werkweek met 10% loonsverhoging, en met toeslagbetaling voor overwerk. In 1875 werd een ziekenkas opgericht.

Inmiddels had George Chubb zich van de drie broers tot de meest prominente ontwikkeld, hij werd president-directeur. Naast zijn arbeid als leider van het bedrijf verzette hij zeer veel werk in het maatschappelijk vlak, reden waarom hij op zeker moment door de Engelse koning in de adelstand werd verheven, en de titel Lord Hayter of Chislehurst verkreeg.

Zijn kleinzoon is de huidige Lord Hayter, die sinds 1957 aan het hoofd staat van het Chubb-con-

• Inbrekers instrument, dat Jack in the Box werd genoemd. Het werd in 1840 gebruikt bij verschillende kraken.

Het instrument werd in een sleutelgat aangebracht en door de schroef aan te draaien onstonden

krachten in tegengestelde richtingen, waardoor ofwel het slot brak ofwel de deur openbarstte. Het instrument was in staat een gewicht van drie ton te heffen en elke safe of deur die er niet op was gebouwd deze druk te weerstaan, moest wijken.

cern. De eerste Lord Hayter overleed in 1946 in de leeftijd van 98 jaar! Hij was een krasse grijsaard, die zijn presidentschap pas in 1938 neerlegde (bij gelegenheid van het 120-jarig bestaan) op 90-jarige leeftijd!! Hij werd toen als president opgevolgd door zijn neef, Harry Emory, zoon van wijlen zijn broer Harry. Deze neef droeg dus in 1957 het presidentschap over op de huidige Lord Hayter.

Eerste wereldoorlog

Intussen naderen we in dit geschiedkundig overzicht de periode van de Eerste Wereldoorlog, nadat Chubb in 1890, ter consolidatie van zijn export naar die landen, bedrijven had gesticht in Zuid-Afrika en in Australië. Van 1914—1918 werd Chubb natuurlijk, zoals elk ander Engels bedrijf, in de oorlogsindustrie ingeschakeld, waarnaast een zeer bescheiden productie van sloten en veiligheidswerk gehandhaafd moest blijven.

• In 1951 was deze deur van Chubb een van de attracties van het Festival of Britain.

Uiteraard drukte die oorlogsperiode zijn stempel op de Chubb-bedrijven. Alle werknemers, die zich als vrijwilligers meldden (Engeland had geen militaire dienstplicht!), kregen van de firma het verschil uitbetaald tussen hun soldij en hun uurloon; dit werd dan overgemaakt aan hun gezinnen, ofwel voor hen op hun spaarbankboekje gezet tot na hun demobilisatie. In de werkplaatsen werd toen voor 't eerst vrouwelijk personeel ingezet, op vrij grote schaal, zoals overigens in alle oorlogslanden. Was dit bij Chubb de aanleiding tot het installeren van cantines voor de lunchpauze? Er werd in drie ploegen gewerkt. Na de oorlog deed zich het verschijnsel voor, dat altijd na zulke periodes plaatsvindt, en dat zich ook voordeed na afloop van de Tweede Wereldoorlog: een sterke toename van de criminaliteit, en met name van inbraken en overvallen. Het is de taak van de fabrikant van veiligheidswerken en sloten daartegen bescherming te bieden, nieuwe verdedigingsmiddelen te ontwerpen en op de markt te brengen. Zulks gebeurde ook door Chubb in het na-oorlogse Engeland.

In 1928 werden de eerste nachtkluizen in de banken aangebracht. In 1938 bestond Chubb 120 jaar, en dit feit werd onder andere gevierd door de ingebruikneming van een flinke uitbreiding van de fabrieken te Wolverhampton. In deze tussen-oorlogse tijd begon men ook te experimenteren met de fabricage van kantoormeubelen uit dun plaatstaal, maar al gauw ging dat over in de fabricage van alleen brandwerende kasten en in ladekasten, die dus wel zijn bestand tegen brand en de bij brand optredende krachten, maar niet zijn ontworpen om weerstand te bieden tegen inbraak-krachten. Toen naderde september 1939, voor Engeland de datum van het uitbreken van de Tweede wereldoorlog. Wederom moest Chubb ingeschakeld worden voor de productie van oorlogsmateriaal. Bij 'n groot Duits luchtbombardement in mei 1940 op Londen, een van de eerste van die soort, ging het hoofdkantoor in vlammen op. De fabrieken te Wolverhampton kwamen de oorlog goed door. Na de oorlog ging Chubb zich, wat de sloten-productie betreft, meer oriënteren op groot-seriewerk machinaal vervaardigd; de grote mate van handenarbeid, to nu toe in de slotenfabricage toegepast, was niet langer meer door te voeren.

En zij bezochten daar samen onder andere het hoofdkantoor van Chubb te Londen, waar zij H. Emory Chubb ontmoetten (toenmaals president) en ook de huidige Lord Hayter.

Hoe weinig konden zij toen vermoeden de ontwikkelingen die thans voor de deur staan! Ook bezochten zij de fabrieken te Wolverhampton, en de prachtige kluisdeur op het Festival of Britain. Ten slotte ook de Chatwood Brandkast- en Kluisdeurenfabriek en de Parkes-Union Slotenfabriek, die thans beide in de Chubb-groep zijn geïncorporeerd.

In 1961 begon de Chubb-onderneming een politiek van verbreding van zijn basis, door het verwerven van bedrijven die andere producten maken maar die toch te maken hebben met veiligheid, bescherming, brandgevaar, geld, kortom die toch passen in de sfeer van sloten en veiligheidswerk.

En zo groeide deze oude familie-onderneming, die in 1968 honderdvijftig jaar bestond, uit tot een concern, dat, na de toekomstige overneming van de Lips & Gispens groep, een van de grootste concerns ter wereld zal zijn op veiligheidsgebied in de brede zin van dat woord.

Hoe ziet momenteel deze Chubb-groep er uit?

Prachtige kluisdeur

In 1951 vonden twee interessante gebeurtenissen plaats. Dit was allereerst de grote, nationale Engelse Tentoonstelling te Londen, die de gehele zomer duurde: Festival of Britain. Deze tentoonstelling, die nationale manifestatie beoogde te zijn, trok ook zeer veel buitenlandse bezoekers.

Chubb maakte voor zijn stand daar een prachtige kluisdeur, geheel met roestvrij staal bekleed, met een licht gebogen kraanscharnier, met een modern uitgevoerd toedrukmechanisme, en de deur afgesloten met maar liefst vier cijfersloten! De dekplaat aan de binnenzijde van de deur was van glas, en de daarachter zichtbare ruimte was geheel opgevuld met voor deze gelegenheid blinkend gepoetste bronzen 1-penny munten, zodat 't wel leek of de deur geheel gevuld was met goudstukken! Een prachtig show-stuk, dat dan ook een van de grote trekpleisters was van deze tentoonstelling.

De tweede interessante gebeurtenis was de reis, die wijlen de heer Vincent Eras maakte naar Engeland. De heer Eras was toen nog directeur van Lips, en hij had vele jaren steeds goede contacten met Engelse collega's, zoals de directies van Chubb, van Chatwood en van Parkes. Hij realiseerde zich, dat hij over niet al te lange tijd met pensioen zou gaan, en hij wilde zijn goede relaties overdragen aan de „jongelui" die na hem zouden komen. En zo geschiedde het, dat hij in dat jaar 1951 naar Engeland trok, met in zijn gezelschap de, toen nog jonge, heren B. M. Lips, J. J. M. Lips en J. S. J. M. van der Spek.

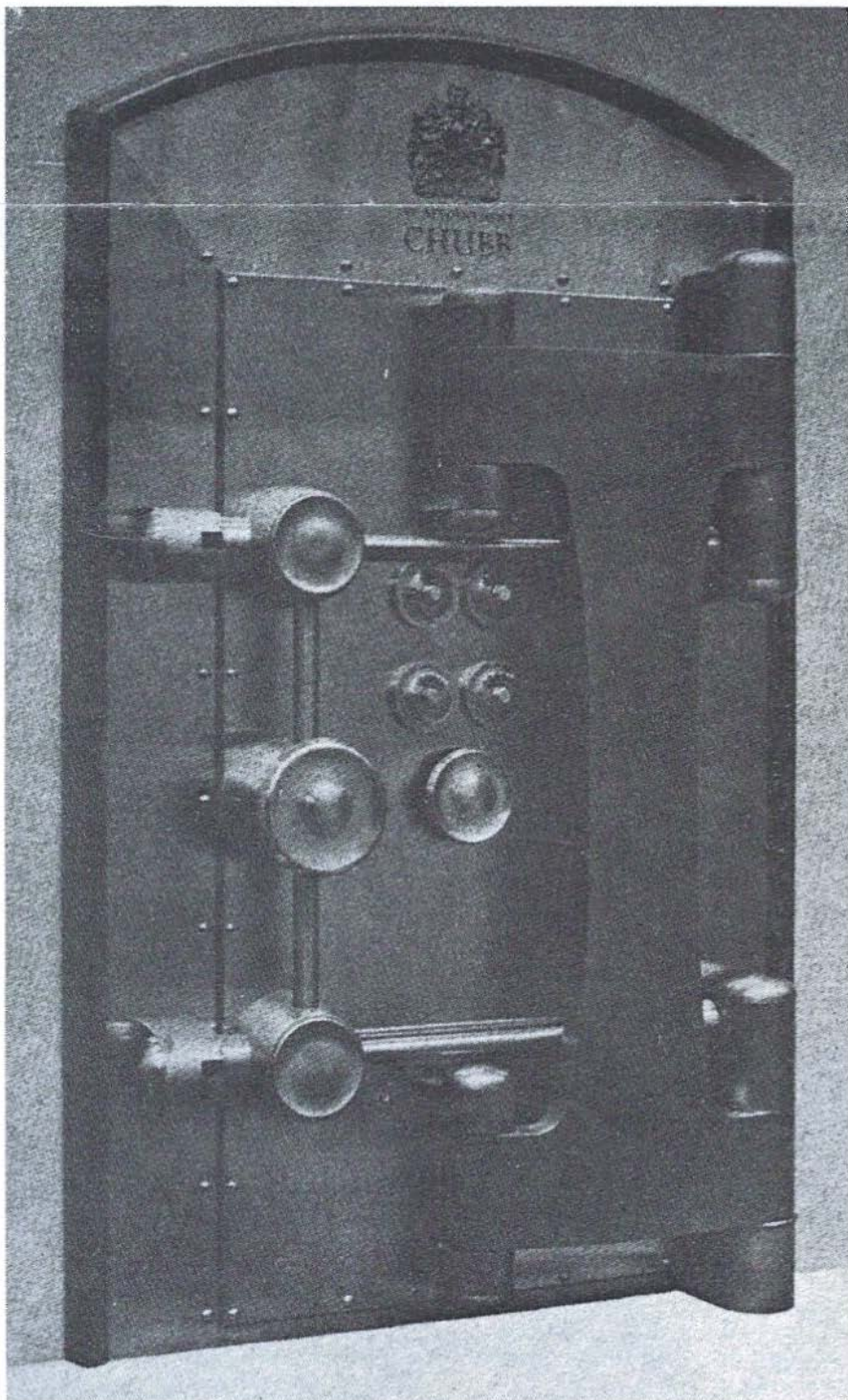
Houdster-maatschappij

Chubb & Son Limited is een houdster-maatschappij.

De huidige naam dateert uit 1958; de oorspronkelijke vennootschap werd opgericht in 1882, maar de activiteiten van de daaraan voorafgaande firma gaan zoals U hebt kunnen lezen terug tot ruim 150 jaar geleden.

De belangrijkste werkmaatschappijen IN ENGELAND zijn (onderverdeeld per productgroep)

- I Mechanische beveiliging tegen brand en inbraak.
 - Chubb & Son's Lock and Safe Company Ltd. (sloten, brandkasten, bankinstallaties, automatische gelduitbetaalmachines, speciaal constructiewerk).
 - Chatwood-Milner Ltd. (verkooporganisatie voor brandkasten en bankinstallaties).
- II Alarminstallaties
 - Chubb Alarms Systems Ltd. (electronische alarmsystemen voor brand en inbraak, inclusief stations voor het ontvangen van alarmsignalen).
- III Brandbestrijding
 - The Pyrene Company Ltd. (installaties voor het ontdekken en bestrijden van brand)
 - Minimax Ltd. (brandblusapparaten)
 - Read and Campbell Ltd. (installaties voor brandbestrijding).

— Samuel Jones & Company Ltd.
(brandbestrijdingsapparatuur)

IV Hang- en Sluitwerk

— Josich Parkes & Son Ltd.
(sloten en deurbeslag)

— Edwin Showell & Sons Ltd.
(deur- en raambeslag)

— Cilbert Marston & Company Ltd.
(hang- en sluitwerk voor deuren en ramen)

V Geldtelmachines

— I.C.C. Machines Ltd.
(machines voor het tellen, sorteren, uitgeven en wisselen van munstukken, installaties voor postkamers)

Wereldconcern

De belangrijkste ondernemingen BUITEN ENGELAND zijn:

— Chubb's Australian Company Ltd. in Australië.
(sloten, brandkasten, bankinstallaties, brandbestrijdingsapparatuur en alarminstallaties).

— Chubb & Son's Lock and Safe Company (South Africa) Ltd. in Zuid-Afrika
(sloten, brandkasten, bankinstallaties, brandbestrijdingsapparatuur, alarminstallaties)

— Chubb-Mosler and Taylor Safes Ltd. in Canada.
(sloten, brandkasten, bankin-

stallaties, alarminstallaties en speciaal constructiewerk

— Chubb Lock and Safe Company Ltd. in Nieuw-Zeeland.
(sloten, brandkasten, bankinstallaties, alarminstallaties).

— Josiah Parkes & Sons (South Africa) Ltd. in Zuid-Afrika.
(sloten, deurbeslag).

— Josiah Parkes & Sons (Nigeria) Ltd. in Nigeria.
(sloten, deurbeslag).

Sociale aspecten

De taak van de houdstermaatschappij Chubb & Son Ltd. is: ten behoeve van de Chubb-groep als geheel zorg te dragen voor:

- de algemene coördinatie van de activiteiten en van de interne en externe berichtgeving.
- de planning op lange termijn.
- het bepalen van de groepsstrategie.
- de centrale financiering.
- het benoemen van de leiding der werkmaatschappijen
- het afleggen van verantwoording aan de kapitaalverschaffers.

Het beleid van de Chubb-groep is er sterk op gericht geweest, dat de werkmaatschappijen in ruime mate verantwoordelijkheid zullen dragen en initiatieven zullen nemen voor de ontwikkeling van activiteiten op hun specifieke vakgebied.

De ondernemingen van de Chubb-groep verheugen zich reeds vele jaren in goede verhoudingen met het personeel. Met de betreffende Vakorganisaties wordt regelmatig contact onderhouden.

Het installeren van „Joint works councils“ (vergelijkbaar met ondernemingsraden in Nederland) heeft voorzien in de behoefte tot het voeren van intern overleg per werk-maatschappij.

Er bestaan interne sociale voorzieningen voor verschillende doeleinden, met name voor pensioenvorming.

Volgens een verklaring van haar „Board of Directors“ (Raad van Bestuur) beschouwt de Chubb-groep mensen als de meest belangrijke factor van haar activiteiten, en streeft zij ernaar alle personeelsleden een optimale gelegenheid te geven hun persoonlijke capaciteiten ten volle tot ontwikkeling te brengen.

In het boekjaar, eindigend op 31 maart 1970, was het gemiddelde personeelsbestand: 11.416 personeelsleden, waarvan 9.107 in Engeland.

Financiële hoofdgegevens over 5 jaar

Het boekjaar van Chubb & Son Ltd. loopt niet - zoals bij Lips & Gispén - van 1 januari tot en met 31 december, doch van 1 april tot en met 31 maart van het volgend kalenderjaar.

Boekjaar eindigend op 31 mrt.	Omzet in guldens	Netto resultaat na belast. in guldens
1966	138 000.000	9 900.000
1967	186 000.000	12 000.000
1968	257 000.000	13.600.000
1969	330.000.000	16.300.000
1970	357.000.000	17.800.000

De koers van Chubb-aandelen op de Londense Effectenbeurs beweegt zich momenteel rond 20 shilling (= f 8,60) bij een nominale waarde van 4 shilling (= f 1,72) per aandeel. Volgens Nederlandse begrippen dus een beurskoers van 500.

In aansluiting op hetgeen in de vorige aflevering van Ons Blad gepubliceerd is ten aanzien van de herziening van het Engelse muntstelsel, zal het aandeel Chubb nu ook moeten gaan luiden: nominaal 20 newpence in plaats van 4 shilling! De beurskoers komt dan op 100 newpence.

Wij vertrouwen U met bovenstaande, naast het al reeds in Uw O.R. en in Uw onderneming bekendgemaakte, een zo goed mogelijk inzicht te hebben verschaft over de partner, met welke naar alle waarschijnlijkheid in de naaste toekomst een samenwerking tot stand zal komen.

Laten we er op vertrouwen, dat deze samenwerking vruchtdragend zal blijken te zijn, en laten we ieder voor zover dat binnen ons bereik ligt, door actieve medewerking onze steun daartoe bijdragen, dat is in ons aller belang!

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

A. v. d. Ham,
J. v. Opdorpstraat 9,
Culemborg,
wordt 11 februari '74 jaar

J. de Graaf,
Th. Zasstraat 4,
Culemborg,
wordt 19 februari 83 jaar

H. Kuipers,
Middelcoopstraat 40,
Culemborg,
wordt 21 februari 84 jaar

S. J. Kerkhof,
Vaartstraat 16,
Culemborg,
wordt 26 februari 69 jaar

L. J. H. Sielhorst,
Prijssestraat 5 bis,
Culemborg,
wordt 2 maart 76 jaar

J. P. Helmond,
Leliestraat 12,
Culemborg,
wordt 4 maart 72 jaar

L. Verkerk,
Zoetzandselaan 8,
Beusichem,
wordt 6 maart 73 jaar

Dankbetuigingen

*Met kerst werden we weer leuk verrast
Door een kerststukje van het hoofdkantoor.
We hadden er echt niet op gevestigd,
want 'de verzorging' daar zijn we voor.
Om nu niemand te vergeten
willen we onze dank via De Fabrieksfluit
laten weten.
Dit gebaar konden wij U niet beletten.
En wij hopen in 1971 ons beste beentje
weer voor te zetten.
Met vriendelijke dank,
Mevr. De Vaal en J. Smit.*

Hiermede willen wij allen danken voor de geschenken en andere blijken van belangstelling die wij ontvingen bij de geboorte van onze tweeling.

P. Valk
T. Valk-Sprekeling

Gaarne willen wij directie, Personeelfonds en collega's bedanken voor de attenties en belangstelling bij de geboorte van onze dochter Christel.

J. Vermeulen
A. Vermeulen-Wansing

Langs deze weg willen wij directie, Personeelfonds, Mech. Adm. en overige personeelsleden hartelijk danken voor de belangstelling en cadeau's, die wij bij ons huwelijk hebben mogen ontvangen.

P. Hol
D. Hoi-Lam

Mede namens mijn vrouw danken wij directie, Personeelfonds, collega's Techn. dienst en alle anderen die blijf gaven van belangstelling tijdens mijn 25-jarig jubileum.

J. Spiess

Personalia

In dienst:

28-12-1970 S. Ozcan, Afd. Plw. IV
1- 1-1971 Mej. M. Stevens, Afd. Centr. Mag.
1- 1-1971 M. Verbeek, Afd. Planning
1- 1-1971 J. v. d. Berg, Afd. Kant. Plann. bur.
1- 1-1971 R. Vodegel, Afd. Kant. Plann. bur.

Mej. D. Lam van de afd. Mechanische Administratie trad 10 dec. in het huwelijk met dhr. P. Hol

Ieder van ons komt in zijn leven wel eens in aanraking met de sociale verzekering.

Wie nog jong en gezond is zal er alleen mee te maken hebben als premiebetalder. Maar dat kan gauw veranderen. Voor de meesten van ons komt er een moment, dat we een beroep doen op de sociale verzekering; we krijgen kinderen en vragen kinderbijslag aan; we worden ziek, ontvangen ziekgeld en vaak ook medische hulp van een ziekenfonds; we worden misschien werkloos en doen dan een beroep op de Werkloosheidswet. En gebeurt er niets van dat al, dan hopen we toch in elk geval 65 jaar te worden en dan een AOW-pensioen te kunnen aanvragen!

Maar wat doet u als u vindt, dat uw uitkering te laag is vastgesteld? Als u het er niet mee eens bent, dat uw uitkering wordt verlaagd of geëindigd? Als u niet die medische hulp krijgt, waarop u recht meent te hebben. Of... als de aangevraagde uitkering u wordt geweigerd en u vindt dat onjuist?

Daar hoeft u zich niet dadelijk bij neer te leggen. Het kan al voldoende zijn, dat u eens met het uitvoeringsorgaan gaat praten of dat u zich door een vakbondsbestuurder laat voorlichten. Maar als dat geen bevredigend resultaat heeft kunt u in beroep gaan.

Er zijn namelijk in Nederland welgeteld tien Raden van Beroep, die speciaal

zijn belast met de behandeling van geschillen op het gebied van de sociale verzekering. Daar kunt u terecht met uw klacht over de beslissing waarmee u het niet eens bent. Een heel belangrijk punt mag u daarbij bepaald niet over het hoofd zien en dat is het volgende: is op het stuk, dat u werd toegezonden al vermeld, dat u daartegen in beroep kunt gaan en tot welke Raad van Beroep u zich dan moet wenden, dan hebt u daarvoor niet zo heel lang de tijd. In de regel een maand, soms veertien dagen. Die termijn staat ook op het stuk vermeld. Gaat u in die tussentijd nog overleg plegen met het uitvoeringsorgaan of met b.v. een vakorganisatie, denkt u er dan vooral om, dat uw beroepstermijn intussen blijft doorlopen! Wordt het beroep pas na afloop van die termijn ingesteld, dan kan de beroepsrechter uw klacht niet meer in behandeling nemen. En daarmee bereikt u dus niets.

Misschien denkt u, dat procederen veel geld kost en durft u er daarom niet goed aan te beginnen. Maar daarvoor hoeft u niet bang te zijn: de procedures inzake de sociale verzekeringswetgeving zijn geheel kosteloos. Ook hoeft u zich niet tot een advocaat te wenden. U kunt zich desgewenst door iemand anders laten bijstaan, bijvoorbeeld een deskundige van uw vakorganisatie. Overigens bent u niet verplicht, u van deskundige bijstand te voorzien. U kunt de zaak ook zelf behandelen. Wat u daarvoor moet doen vertellen wij u in dit artikel.

Het recht van beroep in de sociale verzekering

Wat moet u doen?

Zoals we al zagen moet u eerst nagaan of u een zogenoemde 'voor beroep vatbare beslissing' hebt ontvangen. Een stuk dus, waarin staat, dat u daartegen binnen een bepaalde termijn in beroep kunt gaan en tot welke Raad van Beroep u zich moet wenden.

Staat dit niet op het stuk, dat u van het uitvoeringsorgaan ontving, dan schrijft u aan dat orgaan zo snel mogelijk een briefje, waarin u om toezending van een 'voor beroep vatbare beslissing' verzoekt. Dat is een officieel stuk, opgemaakt in de wettelijk vereiste vorm, die nodig is om tegen de beslissing in beroep te kunnen gaan.

Zo'n verzoek moet u wel zo spoedig mogelijk indienen. Anders loopt u de kans, dat u uw rechten niet meer kunt doen gelden.

In bepaalde gevallen — b.v. als het alleen maar om voorlopige schorsing van een uitkering gaat — is het instellen van beroep op grond van de wet niet mogelijk. Het uitvoeringsorgaan zal u daarover dan inlichten.

Hebt u een 'voor beroep vatbare beslissing' gekregen, wendt u zich dan binnen de daarop aangegeven termijn — meestal een maand, soms veertien dagen — na de dagtekening schriftelijk tot de Raad van Beroep, die op het stuk is vermeld.

In uw brief zet u uiteen, waarom u de beslissing van het uitvoeringsorgaan niet juist acht en wat u wilt, dat de Raad van Beroep zal beslissen.

Zo'n brief heet een 'klaagschrift'. Hebt u weinig tijd, schrijft u dan alleen dat u het met de beslissing niet eens bent en dat u daartegen op nader aan te voeren gronden in beroep wilt gaan. Uw klaagschrift is dan tijdig ingediend en u hebt dan nog alle tijd om later mede te delen waarom u de beslissing niet juist vindt. Vermeld in het klaagschrift uw naam, adres en geboortedatum. Geldt het een minderjarige, dan moeten ook van de wettelijke vertegenwoordiger (vader of voogd) deze gegevens worden vermeld. Deze dient dan ook het klaagschrift te ondertekenen. In andere gevallen tekent men zelf.

U moet het klaagschrift in tweevoud indienen, dus met een ondertekend afschrift. Ook een afschrift van de beslissing waartegen u in beroep gaat moet worden bijgevoegd. Hebt u van het uitvoeringsorgaan geen extra afschrift ontvangen, dan kunt u er daar nog een vragen.

Hebt u — buiten uw schuld — niet binnen een maand in beroep kunnen gaan, doet u het dan alsnog zo gauw mogelijk en vermeld de reden van de vertraging in uw klaagschrift. Het is mogelijk, dat de beroepsrechter de zaak dan toch nog in behandeling neemt. Maar ook als dat niet meer zou kunnen is het in elk geval verstandig, nog eens contact op te nemen met het uitvoeringsorgaan. Al zou er juridisch niet meer aan de beslissing te tornen zijn, het uitvoeringsorgaan kan er altijd op terugkomen als blijkt, dat de genomen beslissing onjuist was.

En wordt dit geweigerd, dan kan men ook van zo'n weigering een 'voor beroep vatbare beslissing' vragen waartegen men in beroep kan gaan!

Voor bepaalde ziekenfondskwesties — met name bij verplicht verzekerden — ligt de zaak even anders. Gaat het om het afwijzen van verstrekkingen, dan kan men zich binnen 30 dagen wenden tot de Ziekenfondsraad, P. C. Hooftstraat 162 te Amsterdam. Tezamen met het advies van deze Raad kan men vervolgens — ook weer binnen 30 dagen — een klaagschrift indienen bij de Raad van Beroep.

Hetzelfde geldt wanneer een ziekenfonds, een ziektekostenverzekeraar of een ander uitvoerend orgaan een verstrekking als bedoeld in de AWBZ weigert.

Vrijwillig verzekerden en ook zij, die onder de bejaardenverzekering vallen kunnen aan de Ziekenfondsraad slechts om bemiddeling vragen. Levert dit niet het verlangde resultaat op, dan moeten zij zich wenden tot de burgerlijke rechter.

Behandeling bij de Raad van Beroep

Na ontvangst van het klaagschrift zal de Raad van Beroep nagaan of er nog b.v. een medisch, technisch of loonkundig onderzoek nodig is.

In dat geval bent u verplicht, aan zo'n onderzoek medewerking te verlenen. In bepaalde — zeer duidelijke — gevallen kan de voorzitter van de Raad van Beroep (al of niet na onderzoek) een 'beschikking' geven. Een rechtszitting is dan niet nodig.

Van die beschikking ontvangt u een afschrift. Bent u het daarmee niet eens, dan kunt u daartegen binnen 14 dagen in verzet gaan door een briefje te schrijven naar de Raad van Beroep, dat u het met de beschikking niet eens bent. Daardoor vervalt de beschikking en uw zaak wordt door de Raad van Beroep in behandeling genomen.

Heeft deze Raad alle gegevens over de zaak, zoals brieven, rapporten etc. verzameld, dan ontvangt u een aangetekend schrijven, waarin u wordt medegedeeld, op welk tijdstip de zaak ter rechtszitting wordt behandeld en waar en wanneer u inzage van de stukken kunt nemen. Het is mogelijk, dat u wordt opgeroepen om — persoonlijk of bij gemachtigde — ter zitting te verschijnen. U bent dan verplicht, te verschijnen en de onkosten daarvan worden u dan vergoed. Verder kunt u zelf aan de voorzitter van de Raad van Beroep verzoeken om bepaalde getuigen en deskundigen ter zitting op te roepen. Wilt u zelf een getuige of deskundige meebrengen, dan moet u dit uiterlijk op de 4e dag vóór de zitting aan de voorzitter mededelen. Wordt u niet opgeroepen, dan hoeft u de zitting niet bij te wonen al is het raadzaam, dit wel te doen. Er kunnen altijd nog gegevens naar voren komen, die niet uit het dossier blijken en die toch voor de vaststelling van uw rechten van groot belang zijn.

Heeft de Raad van Beroep uitspraak gedaan, dan ontvangt u van die uitspraak een afschrift.

Hoger beroep

Tegen zo'n uitspraak kunt u binnen een maand na de dagtekening in hoger beroep gaan bij de Centrale Raad van Beroep, Trans 19 te Utrecht.

Dit geschiedt op dezelfde wijze als u een klaagschrift indient bij de Raad van Beroep. Alleen heet het nu een 'beroepschrift'. In plaats van een afschrift van de beslissing van het uitvoeringsorgaan zendt u nu een afschrift van de uitspraak van de Raad van Beroep mee. Verder is de gang van zaken ongeveer gelijk aan die bij de Raad van Beroep.

De uitspraak van de Centrale Raad van Beroep te Utrecht is meestal bindend voor alle partijen maar in enkele gevallen kan men van zo'n uitspraak nog 'in cassatie gaan' bij de Hoge Raad der Nederlanden.

Inlichtingen daarover kunt u altijd vragen bij de griffie van de Centrale Raad van Beroep te Utrecht.

Tenslotte wijzen wij u er op dat, al werd u door de Raad van Beroep in het gelijk gesteld, ook het uitvoeringsorgaan tegen die uitspraak in hoger beroep kan gaan bij de Centrale Raad van Beroep. Natuurlijk wordt u daarvan zo spoedig mogelijk in kennis gesteld. Gebeurt dit niet, dan is de uitspraak van de Raad van Beroep na verloop van de beroepstermijn van een maand onaantastbaar geworden.

Hebt u vragen op het gebied van het beroepsrecht dan kunt u zich daarmee altijd wenden tot de uitvoeringsorganen der sociale verzekeringswetgeving. Ook de griffie van de Raad van Beroep in uw ressort zal u desgewenst gaarne inlichten.

En verder is er de mogelijkheid bij het Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering, Rijnspoorplein 1, Amsterdam, een duidelijke folder over het beroepsrecht aan te vragen.

Even voorstellen

De heer H. H. Sijbrant is met ingang van 1 januari 1971 overgegaan van Staalmeubel naar Gispén, waar hij de plaats inneemt van de heer J. Bult als hoofd van de administratie.

Sedert de opname van 'Staalmeubelnieuws' in De Fabrieksfluit in 1967 werkt de heer Sijbrant ook regelmatig mee aan de samenstelling van ons personeelsblad.

De Fabrieksfluit

25e jaargang
no 260
8 maart 1971

De nieuwe galvano-automaat

Na de brand

We hadden geen keuze, ook de galvanische afdeling waar onze produkten vernikkeld en verchroomd werden was verbrand en dus moesten we ons galvanisch werk gaan uitbesteden. De te galvaniseren produktie was echter van zodanige omvang dat het nodig was om zo snel mogelijk een eigen galvanische afdeling op te bouwen.

Galvano-automaat

Na vele voorbesprekingen is gekozen voor een galvano-automaat, in tegenstelling tot de handbediende galvanische reeks zoals we die eerder hadden. Een dergelijke automaat vereist hoge investeringskosten. Tegenover deze hoge kosten komen natuurlijk enige voordelen te staan. De voordelen van een automatische reeks zullen duidelijk worden als we de technische verschillen tussen een handbediende en een automatische reeks nader beschouwen. In principe bestaat een galvanische nikkel/chroom bewerking uit een ontvettingsbad, een (aantal) nikkelbad(en) en een chroombad. In deze baden wordt met behulp van gelijkstroom resp. ontvet, een laagje nikkel en een laagje chroom neergeslagen. Dit lijkt nu een eenvoudige behandeling, echter tengevolge van het nodige tussentijdse spoelen, beitsen, drogen enz., groeit het aantal behandelingen uit tot een reeks met 15 à 20 baden.

Deze bewerkingen kunnen worden uitgevoerd door een aantal mensen de produkten te laten inhangen en na verloop van bepaalde tijd weer te laten uithalen. Uit de 15 à 20 posities volgt echter dat dit een arbeidsintensief werk is. Bovendien vereist het werken aan deze baden met de agressieve vloeistoffen de nodige voorzichtigheid. Deze nadelen van de handbediende reeks, afgewogen tegen de hogere investeringskosten van de automaat, hebben geleid tot het besluit om de vroegere handbediening te vervangen door een zgn. programma-automaat.

Type automaat

Een programma-automaat bestaat uit een wagen die in een vaste baan boven de baden kan rijden. Deze wagen is voorzien van een hefinstallatie. De hefinstallatie kan een warenstang oppakken boven een bad, hijsen en, na rijden van de wagen op een verder gelegen punt weer laten zakken. Alle baden zijn dan ook in één lijn opgesteld. Bijvoorbeeld zal op een gegeven moment de wagen bij de laad en los positie een gevulde warenstang gaan ophalen, daar hijsen en rijden naar de ontvettingspositie, waar de warenstang gedeponeerd wordt. De wagen gaat dan leeg naar een ander bad bijv. het chroombad en brengt de voorwerpen die daar net de goede verchroomtijd gehad hebben via enige spoelbewerkingen weer terug naar

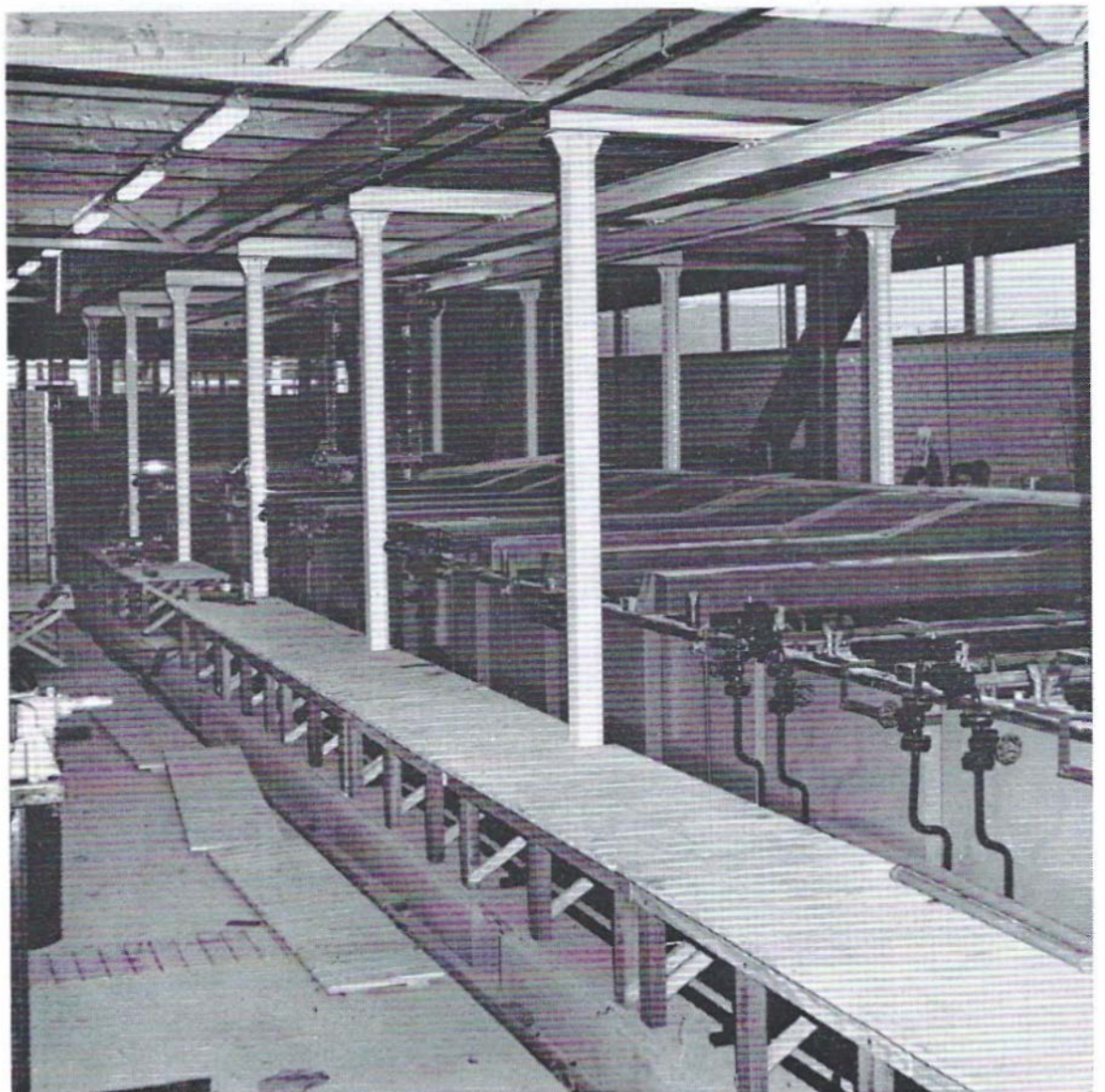
de laad en los positie enz. Zo zien we de wagen 'heen en weer lopen', de ene keer met een warenstang met produkten, dan weer leeg om een warenstang op te halen. Enigszins als bij handbediening is het mogelijk dat de produktie te groot is voor één wagen en moet er een tweede wagen bijkomen. We beginnen met onze reeks met twee wagens en indien dit nodig is kunnen een derde wagen en enige nikkelbaden nog bijgeplaatst worden, zodat uitbreiding van de produktie gewaarborgd is.

Programmering

Hoe komen de twee wagens nu aan de wetenschap dat ze op een bepaalde tijd op een bepaalde plaats moeten aankomen, om daar een handeling te verrichten? Dat is mogelijk doordat het gehele proces als zodanig, berust op eenzelfde aantal terugkerende behandelingen in eenzelfde volgorde. De automaat wordt daarom voorzien van een 'programma' d.w.z. een ronddraaiend eindloos bandje met gaatjes en via deze gaatjes wordt een elektrisch

kommando aan de wagen doorgegeven. Dit kommando kan bestaan uit hijsen, zakken, rijden of stoppen. Het 'enige' wat we nu dan nog te doen hebben is de gaatjes in de juiste volgorde te zetten. Indien we dit gedaan hebben, dan blijft de wagen steeds weer in dezelfde volgorde, zoals we die in de ponsband gebracht hebben, dezelfde handelingen verrichten. Dit is juist wat van een galvano-automaat gevraagd wordt. Indien we een ander programma willen hebben (bijv. langere vernikkeltijd) dan moet eerst een ander ponsbandje met een aantal wijzigingen in het gaatjespatroon gemonteerd worden. De automaat kan eenvoudig op handbediening overgezet worden. Een handel ongeveer in het midden van de reeks wordt dan bediend door één man die de wagen met de hefinstallatie kommandeert. Dit kan van belang zijn bij aanlopen- of uitlopen van de werkdag en vanzelfsprekend ook bij eventueel voorkomende storingen in de automaat.

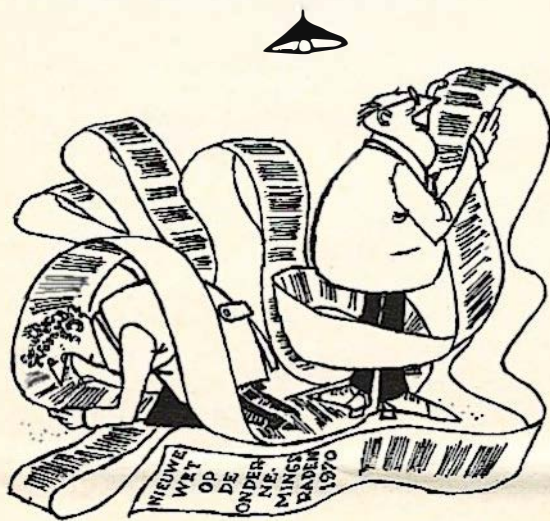
Samenvattend kunnen we zeggen dat de chemische reeks niet veranderd is ten opzichte van die we voor de brand hadden, maar dat we alleen een aantal steeds weer terugkerende handelingen vervangen hebben door een automatische bediening.

Een nieuwe wet, een nieuw geluid...

Er is de laatste jaren ontzaglijk veel gebeurd, dat het beeld van de samenleving heeft veranderd. Technisch en economisch, maar ook in de betrekkingen tussen mensen en groepen van mensen onderling. Er is een situatie ontstaan waarin de verhoudingen van vroeger niet meer passen. Ouderen weten zich nog wel te herinneren, maar de jongeren realiseren zich nauwelijks dat de tweede wereldoorlog deze ontwikkeling sterk heeft beïnvloed en versneld.

In de vijf jaren van bezetting — zo leek het in elke geval — waren in het verzet tegen de vijand de verschillen tussen rijk en arm, baas en ondergeschikte, tussen socialist en kapitalist weggevallen. Hieruit groeide de overtuiging dat men ook na de bezetting kon samenwerken.

Samenspraak in wettelijk jasje.

Zo kwamen werkgevers en werknemers tot de oprichting van het overleginstituut, de Stichting van de Arbeid.

Er kwam een Sociaal Economische Raad waarin werknemers en overheid problemen van nationale betekenis onder de loupe namen. Binnen de ondernemingen kreeg de samenwerking gestalte in de ondernemingsraden.

Het doel daarvan werd heel ruim omschreven, n.l.' bij te dragen tot een zo goed mogelijk functioneren van de onderneming en het bevorderen van een goede samenwerking, zulks onder erkenning van de zelfstandige functie van de ondernemer'.

De eerste Wet op de Ondernemingsraden werd in 1959 van kracht.

De rechten en verplichtingen waren nog niet in details omschreven.

Nu, ruim twintig jaar verder, staan we aan de wieg van de tweede wet op de Ondernemingsraden.

Een complete nieuwe wet die tot doel heeft de democratisering van het bedrijfsleven verder uit te diepen en te verbreden.

Democratisering, ook in het bedrijfsleven

Democratisering en medezeggenschap zijn typisch woorden van deze tijd.

Men kan bijna geen krant openslaan, geen televisieprogramma bekijken of radiuitzending beluisteren, of op de een of andere manier komen deze begrippen wel ter sprake.

Werknemers nemen geen genoegen meer met loon alleen. Ze willen weten waarvoor we werken en waarom zo. Ze willen

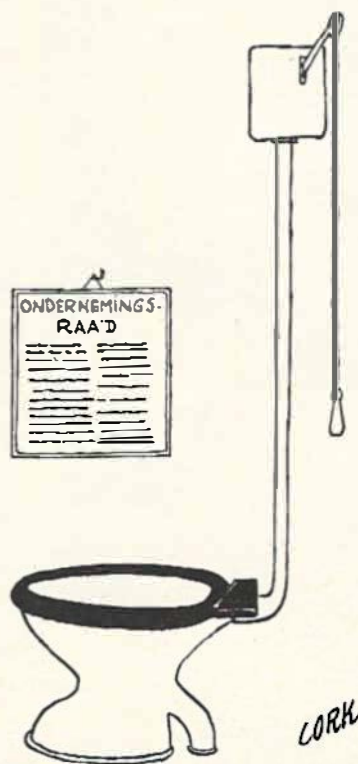

weten wat de onderneming voor ogen staat, hoe men dat meent te bereiken en wat daarvoor moet gebeuren. En vooral wat hun eigen werk en hun eigen toekomst betreft willen ze dat naar hen geluisterd wordt.

De ondernemers hebben in het algemeen een open oog voor deze ontwikkeling. De technische en economische ontwikkelingen zijn aan een steeds grotere versnelling onderhevig. Als zij hun doel op lange termijn — continuïteit, dat is bestaanszekerheid voor alle bij de onderneming betrokkenen — willen verwirkelijken, moeten ze snel en doeltreffend kunnen reageren op elke verandering in de omstandigheden waaronder ze werken. Dat vereist een grote medewerking van allen in het bedrijf.

De nieuwe Wet op de Ondernemingsraden bedoelt aan de verlangens en nieuwe inzichten van werknemers en ondernemers tegemoet te komen.

In deze wet ligt het accent veel duidelijker op het medespreken en in beperkte mate op het mede beslissen. Dit alles opdat men gezamenlijk verantwoordelijk zal kunnen zijn voor de belangen van de gehele onderneming en alle daarin werkenden inclusief.

... de namen en functies van de gekozen leden van de ondernemingsraad moeten blijvend worden vermeld op een plaats die vrij toegankelijk is voor alle in de onderneming werkzame personen...

In grote lijnen bevat de wet 1970 betreffende taak en bevoegdheden, drie soorten artikelen die het meespreken regelen en bepalingen ten aanzien van aangelegenheden waarin de Ondernemingsraad medebeslissingsbevoegdheid heeft.

Medespreken...

Een van de artikelen schrijft voor dat de ondernemer de Ondernemingsraad in de gelegenheid moet stellen advies uit te brengen over voorgenomen overdracht of opheffing van de onderneming of een onderdeel daarvan, over belangrijke inkrimpingen en uitbreidingen van werkzaamheden, over essentiële wijzigingen in de organisatie, het veranderen van vestigingsplaats of over het aangaan of verbreken van duurzame samenwerking met andere ondernemingen. De ondernemer moet dergelijke besluiten niet alleen motiveren, maar ook duidelijk maken wat de gevolgen zullen zijn voor de werknemers en wat voor maatregelen hij naar aanleiding daarvan denkt te treffen.

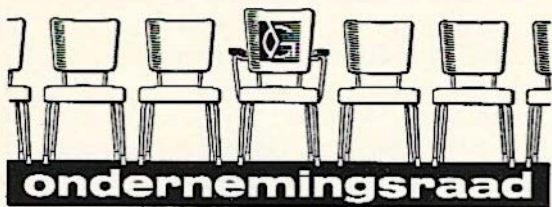

De ondernemer kan, aldus is in de nieuwe Wet gesteld, zich aan deze verplichtingen onttrekken als zwaarwichtige belangen van de onderneming of de direct daarbij betrokkenen daartoe aanleiding geven. Maar in zulke gevallen moeten achteraf de besluiten, zowel als de redenen daarvoor, worden toegelicht en worden duidelijk gemaakt, welke zwaarwichtige belangen het waren, die vóór overleg met de Ondernemingsraad onmogelijk maakten. Bedenkt men hierbij, dat de ondernemer de plicht heeft tijdig vóór overleg met de vakbonden te plegen als hij besluiten wil nemen die tot massaal ontslag leiden, dan zal men tot de overtuiging moeten komen dat de Wetgever aan de nieuwe wet een reikwijdte heeft gegeven, die de oude zeker niet had.

Recht van medespreken en adviseren dus in zaken die in belangrijke mate de economische gang van zaken van de onderneming als geheel beïnvloeden. Het aantal punten van intern sociaal-economische aard, punten waarop de ondernemer het advies moet vragen van de Raad alvorens er toe te mogen besluiten, is in de nieuwe wet belangrijk uitgebreid.

Zij omvatten nu de vaststelling of wijziging van:

- tarief- of andere beloningsregelingen;
- maatregelen op het gebied van de opleiding;
- de hoofdlijnen van het aanstellings-, ontslag- en promotiebeleid;
- beoordelingssystemen;
- en tenslotte die op het gebied van het bedrijfsmaatschappelijk werk.

ondernemingsraad - nieuwe stijl

Ten aanzien van deze zaken geldt enkele beperking. Behalve wanneer de betrokken kwestie in een collectieve arbeidsovereenkomst is geregeld.

...meebeslissen...

Uit een artikel in de nieuwe wet wordt medebeslissingsrecht toegekend in aangelegenheden als:

- toepassing van het arbeidsreglement;
- pensioenregeling, winstdelings- en spaarregelingen;
- en maatregelen op het gebied van de hygiëne, veiligheid of gezondheid.

Zodra de nieuwe wet van kracht wordt heeft de ondernemer de instemming nodig van de Ondernemingsraad om zulke regelingen te mogen uitvoeren.

Komen ondernemer en Ondernemingsraad niet tot overeenstemming dan beslist de bedrijfscommissie, dat is een per bedrijfstak bestaande commissie waarin werkgevers en werknemers uit die bedrijfstak gelijkelijk verantwoordelijk zijn.

...en stimuleren

De nieuwe wet schrijft voor dat de Raad zo goed mogelijk de naleving bevordert van de wettelijke voorschriften op het gebied van de arbeidsvoorwaarden en van die ter bescherming van de werknemers.

Ook wordt tot de taak van de Raad gerekend het bevorderen van het werkoverleg en de spreiding van bevoegdheden in de onderneming. Doel hiervan is zoveel mogelijk werknemers te betrekken bij de regeling van arbeid in dat onderdeel van de onderneming waarin zij werkzaam zijn.

Juist door dit werkoverleg is het mogelijk doeltreffend tot nieuwe verhoudingen en werkelijke democratie binnen de bedrijven te komen. Vanzelfsprekend vraagt dit een positieve instelling.

Goed geïnformeerd...

Het 24ste artikel schrijft de ondernemer voor dat hij de ondernemingsraadsleden ten minste tweemaal per jaar in de gelegenheid moet stellen de algemene gang van zaken in de onderneming te bespreken.

De ondernemer moet dan alle belangrijke gegevens verstrekken die nodig zijn omdat met vrucht te kunnen doen. De aard en vorm van dergelijke gegevens zijn mede afhankelijk van andere wettelijke voorschriften, die betrekking hebben op de verslaggeving van verschillende typen vennootschappen.

...en deskundig voorgelicht

De nieuwe wet opent de mogelijkheid dat ondernemingsraadsleden vakbondsfunctionarissen, commissarissen en andere deskundigen — ook van buiten de onderneming — uitnodigen als zij zaken krijgen voorgelegd waarover zij onpartijdig advies willen inwinnen.

Andere artikelen voorzien in het recht van de raad of commissies uit die raad over bepaalde onderwerpen vooroverleg te raadplegen buiten de voorzitter — de ondernemer — om en in het recht een aantal dagen per jaar het werk te onderbreken om zich te laten scholen in verband met hun raadslidmaatschap.

Eigen stem voor de jeugd

Jongeren van 18 tot 21 jaar waren in de oude ondernemingsraad eigenlijk niet vertegenwoordigd.

In de nieuwe wet worden geen leeftijds grenzen meer genoemd.

Kiesgerechtigd is voortaan iedereen die tenminste één jaar in de onderneming werkzaam is. En verkiesbaar is iedereen die tenminste drie jaar in de onderneming werkzaam is.

Bovendien is bepaald dat in ondernemingen waar in de regel minstens 25 personen werkzaam zijn die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt, een vaste jeugdcommissie moet worden ingesteld, die ten minste voor de helft uit jongeren beneden 21 jaar bestaat. Deze jeugdcommissie zal niet moeten worden beschouwd als een soort jeugdondernemingsraad maar uitsluitend als een commissie die de ondernemingsraad adviseert in alle aangelegenheden, die uitsluitend of in overwegende mate van belang zijn voor de jeugdige werknemers.

Centrale Ondernemingsraad

Nederland kent nogal wat ondernemingen waarvan de activiteiten plaatsvinden in een aantal over het land verspreide bedrijven, die elk op zich zo groot zijn dat er wettelijk een Ondernemingsraad moet worden ingesteld.

In zulke ondernemingen kan er behoefte zijn aan een centrale ondernemingsraad. De nieuwe wet heeft daarin voorzien. De centrale raad, bestaande uit een ondernemingsbestuurder en een aantal leden, gekozen uit en door de leden van de ondernemingsraden van de afzonderlijke bedrijven, heeft dezelfde rechten en verplichtingen als de gewone ondernemingsraad.

Hierboven zijn slechts de belangrijkste veranderingen ten opzichte van de wet van 1950 besproken. Veranderingen die tot doel hebben bescherming te bieden aan de rechtspositie van de leden van de Ondernemingsraad en een zo goed mogelijk functioneren van de Raad waarborgen.

UIT HET TIJDSCHRIFT VOOR CHEMIE EN INSTRUMENT

Een practicum-assistent is benieuwd naar het natuurkundig inzicht van een der aan zijn hoede toevertrouwde medische studenten:

'Vertelt u eens wat sneller is, licht of geluid?'

'Het licht natuurlijk!'

'Waarom is dat zo natuurlijk?'

'Wel, als ik mijn radio aanzet gaat eerst het lichtje branden en daarna komt er pas muziek!'

'Zo, zo... juist... ja... dan zal u wel geen moeite hebben met mijn volgende vraag: wat is sneller, het geluid of de reuk...?'

EVEN VOORSTELLEN...

De heer J. Sila wanebessy, sedert 1-11-1970 werkzaam als bankwerker in de afd. Bankwerkerij II

De heer M. Lekatompey, sedert 1-11-1970 werkzaam als aank. monteur in de afd. Montage II

De heer A. Stevens, sedert 9-11-1970 werkzaam als correcteur in de afd. Techn. Dienst

De heer R. Boomhouwer, sedert 9-11-1970 werkzaam als monteur/mag. bed. in de afd. C. M./Montage

Mej. J. de Jager, sedert 23-11-1970 werkzaam als stikster in de afd. Stoffeederij II

De heer A. Waasdorp, sedert 26-11-1970 werkzaam als hulp-perser in de afd. Plaatwerkerij IV

Mej. H. Wammes, sedert 30-11-1970 werkzaam als adm. kracht in de afd. Export

De heer J. v. Diejen, sedert 30-11-1970 werkzaam als aank. monteur in de afd. Montage IV

De heer D. Verkerk, sedert 7-12-1970 werkzaam als monteur/mag. bediende in de afd. C.M./Montage

De heer C. v. Alfen, sedert 7-12-1970 werkzaam als exp. knecht in de afd. Expeditie

KLEUREN EEN PROBLEEM?

In het eerste artikel over dit onderwerp (Fabrieksfluit 29 dec.) hebben wij iets verteld over de eigenschappen van kleur. Over de psychologische werking en over de invloed van tijd op de waardering van kleur (mode). We constateerden dat kleur in de privésfeer momenteel een zeer belangrijke rol speelt en inmiddels ook in de werksfeer van het kantoor zijn entree heeft gemaakt.

Hoe moeten wij nu die problematische faktor kleur in het kantoor bezien? De mens, die ook in dit milieu centraal staat, blijft zichzelf in wezen gelijk. Thuis of op kantoor, zijn reactie op zijn omgeving, dus ook op kleur, wordt daar niet door beïnvloed.

Anders is het met de invloed van kleur op de ruimte. Allereerst is er in het kantoor meer actie, beweging, geluid. Deze storingsfaktor is het grootst bij kamerkantoren voor meerdere personen. In het algemeen zal men dus geneigd zijn de onrust in deze ruimten te compenseren door een rustige inrichting, waarbij de kleur een ondergeschikte rol speelt.

Het éénpersoonskantoor geeft weer een ander beeld te zien. De ruimte is kleiner en bovendien kan (afhankelijk van de taak) de storingsfaktor hier wel eens te klein zijn en juist daardoor de concentratie bemoeilijken. In dergelijke ruimten kan dan ook het best worden gewerkt met een licht kleurenschema met duidelijke accenten in stoffering en/of meubilering.

Dan ten slotte nog de grote kantoorzaal en het kantoorlandschap.

De ruimte is groot tot zeer groot en de storingsfaktor is hier tot op zekere hoogte beïnvloedbaar (geluiddemping, scheidingswandjes).

Meestal slaagt men er in de storing te beperken tot een niveau, dat niet meer als hinderlijk wordt ervaren, waarmee deze faktor dan is geneutraliseerd. Bekijken we nu de ruimte-vormende elementen, dan zien we dat voor velen de wanden te ver verwijderd zijn om door hun kleur nog een invloed van betekenis uit te kunnen oefenen. Het plafond biedt ook nauwelijks mogelijkheden, daar het zich in de directe omgeving aan de blik onttrekt en bovendien wordt overheerst door de verlichting die er in aangebracht is. Dan de vloerbedekking. Tapijt, jawel, maar de praktijk leert dat bij volle kleuren de gebruiks- en slijtagesporen zich eerder en duidelijker aftekenen dan bij afgezwakte kleuren, mengkleuren, kleuren met grotere grijswaarde.

Resteert dus nog de inrichting. De plantenbakken dragen wat groen bij, stелwandjes en stoelbekledingen geven kleuraccenten. Onderzoekingen hebben uitgezonden dat dit voor een groot deel van de mensen die er werken onvoldoende is. Ze voelen zich onzeker in de grote ruimte, hebben behoefte aan een duidelijker verankering van hun werkplek. Dat nu kan worden bereikt door kleurgebruik voor de meubelen. Niet met een individuele kleur voor elke werkplek, maar door kleine of grotere werkgroepen met gemeenschappelijke taak een eigen kleurmarkering te geven.

Er ontstaat dan een geleiding van de ruimte, een zone-verdeling, die de mens weer

houvast biedt en die ook in ander opzicht nog een functie heeft. De organisatiestructuur wordt er namelijk aanzienlijk door verduidelijkt.

Daarmee hebben wij dan het fenomeen kleur aan de vraagzijde, de marktzijde, van enkele kanten belicht en toegelicht. Een groter probleem is kleur waarschijnlijk nog aan de aanbodzijde, aan productiezijde.

Oplosbaar, dat wel, maar betaalbaar?

H. J. van der Kroef

Een avondje RAI..

Op donderdag 18 februari organiseerde de hobbyclub voor haar leden en niet-leden een excursie naar de R.A.I. te Amsterdam, waar de automobieltentoonstelling aan de gang was. Om ongeveer 6 uur vertrokken we van Gisp en om ongeveer 7 uur waren we bij de tentoonstelling aangekomen. Aan de rijen mensen te zien waren wij met onze groep niet de enigen die belangstelling hadden voor al dat glimmende moois, maar toen we binnen waren viel het nog best mee en we konden met de rondgang beginnen.

Daar een man van onze groep ons de goede raad had gegeven dat men aan het plompke van de deur de verdere kwaliteit kon bepalen maakten we daar dan ook dankbaar gebruik van. Als je vóór in de hal staat, weet je niet waar je het eerste naar gaat kijken, naar de grote amerikanen of naar de kleine venijnige sportwagentjes.

Iedere keer is het weer een leuk gezicht hoe kleine jongetjes driftig folders verzamelen van iedere auto, hoewel ook wij druk bezig waren met folders van auto's die ons interesseerden. Natuurlijk gingen we in veel auto's zitten om te voelen hoe dat nu wel was in zo'n dure auto bijvoorbeeld, want normaal kom je daar toch niet voor in aanmerking.

Nadat we een paar uur rondgesold hadden gingen we de hal in waar je allerlei onderdelen kan krijgen, zoals mistlampen, lichtmetalen velgen, banden, teveel om op te noemen. Het was wel interessant, maar je moet wel oppassen dat je auto geen rijdende kerstboom wordt, dus houden we het maar bij ons standaardvervoermiddel met standaarduitrusting op een enkele uitzondering na.

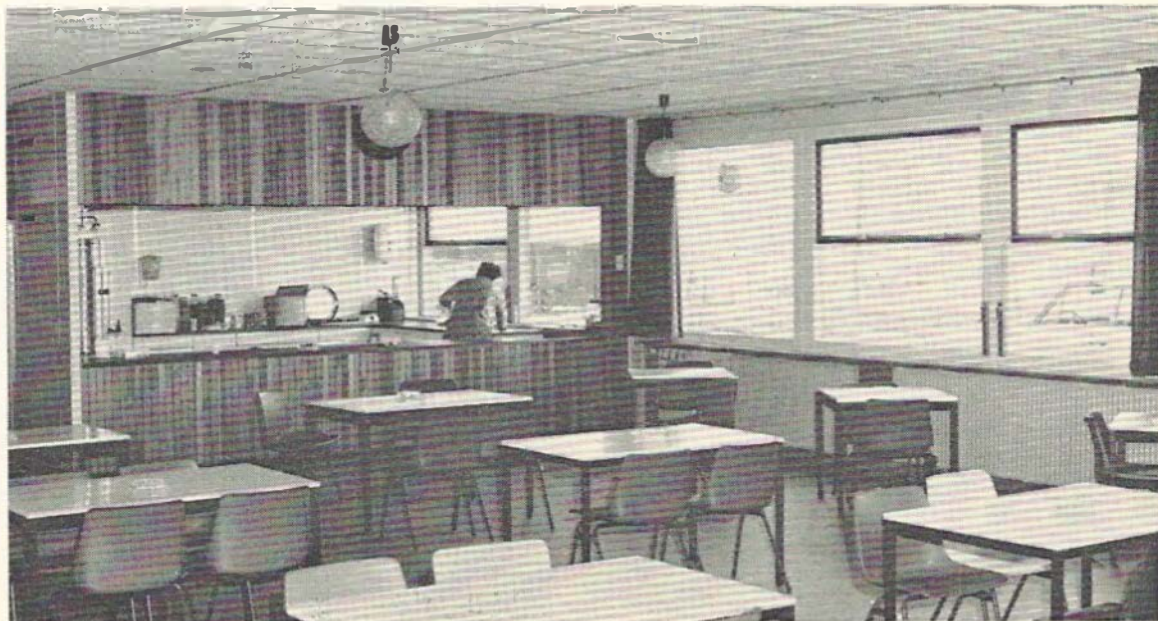
Tegen 10 uur begon de vermoeidheid zich te openbaren en gingen we, nadat de sluiting door de omroepster aangekondigd was, de tentoonstelling verlaten. Buiten gekomen hapten we de frisse lucht in, en wachtend op de bus werd er druk nagepraat en gelachen over onze ervaringen.

Onderweg zijn we nog ergens aangestoken, maar alleen op drank na was er niets meer te krijgen, dus gingen we na onze dorst te hebben gelest verder naar huis.

Toch was het voor alle autoliefhebbers een interessante avond.

Dank aan de hobbyclub, die weer iets van z'n activiteiten toonde door deze avond te organiseren.

Hoewel onze 'voorlopige' kantine aan de Industrieweg niet zo mooi is als de in juni afgebrande kantine aan de Parallelweg — het echtpaar Van Oostrum is er best mee in zijn schik!

In memoriam

St. v. d. Winkel en D. C. v. Eck

Op 25 januari overleed onze gepensioneerde St. van der Winkel, oud-medewerker in de plaatwerkdruk, het laatst als puntlasser. Hij bereikte de leeftijd van 81 jaar.

Voorts ontviel ons op 10 februari D. C. van Eck op 57-jarige leeftijd. Hij heeft zich ruim 1½ jaar verdienstelijk gemaakt als schilder bij de Technische Dienst, in welke afdeling hij zich zeer op zijn plaats gevoelde.

Mogen zij rusten in vrede.

Even voorstellen...

Onze tabelcormachine heeft na jaren trouwe dienst de schrootgerechtigde leeftijd bereikt en er is nu een opvolgster gekomen.

Op bijgaande foto ziet U hoe, met zorgen omringd, onze nieuweling naar boven wordt gehesen, waar de heer A. Th. Wammes, chef Mech. Adm. haar met beide handen in ontvangst neemt.

Er volgt nog een periode van aanpassing, afstellen en inwerken voordat zij als volwaardig lid van de Gispengemeenschap zal worden erkend.

Culemborg en de buitenlandse werknemers

Gaarne voldoen wij aan het verzoek van de redactie van De Fabrieksluit, om een artikel te schrijven over onze activiteiten voor de buitenlandse werknemer in Culemborg.

Wij zijn een nog jonge loot aan de stam van de Stichting Buitenlandse Werknemers Midden Nederland te Utrecht.

Alle begin is moeilijk, is een bekend gezegde. Wij waren daarom dan ook bijzonder getroffen door een mededeling van de heer K. Verweij van uw bedrijf (mede-lid van onze werkgroep), waarin hij ons met een heuglijk nieuws verblijdde. Het personeelfonds van Gispén had ons f 500,— geschonken en de directie had dat bedrag verdubbeld.

Een koude rilling ging door velen van ons heen, na een dergelijk sympathiek gebaar. Vooral omdat wij uit diverse relaties weten dat achter dit financiële gebaar ook een warme menselijke belangstelling staat voor de problematiek rond de buitenlandse werknemer.

Wij hopen dat wij met dit bedrag veel goeds kunnen doen en danken u allen oprecht voor uw gift.

Wij van onze kant hopen dat uw voorbeeld een stimulans mag zijn voor anderen, zodat onze activiteiten zich op een zo breed mogelijk terrein kunnen ontplooiën.

In Culemborg werken over de 200 Marokkanen en 40 Turken. De doorsnee Culemborger merkt daar maar weinig van. Men ziet hen soms winkelen of samen op een straathoek staan praten en ervaart dit veelal als een levendige Zuidelijk-oriëntaalse toets aan ons zeker in dit jaargetij wat sombere straatbeeld.

Zelden staan wij er bij stil, dat deze mensen, meestal jonge mannen, een erg eenzaam leven lijden. Zij hebben vrijwel geen contacten met onze bevolking, hoewel zij daar wel behoefte aan hebben.

Velen onder hen beheersen het Nederlands echter te slecht om met Nederlanders in gesprek te komen. Ook hun onderlinge contactmogelijkheden zijn gering, want er ontbreekt helaas een lokaliteit, waar deze mensen elkaar na gedane arbeid kunnen ontmoeten.

Ontmoetingscentrum ontbreekt

In Utrecht heeft men voor de buitenlandse werknemers aldaar een gebouw als ontmoetingscentrum ter beschikking gekregen. Op de benedenverdieping hebben de Turken hun sociëteit, op de bovenverdieping vertoeven de Marokkanen. Er wordt gekeukt, geschaakt, gebiljart en gepraat. De stemming is levendig. Men vindt er een centrum, dat enigermate het gemis aan thuis, waar zij vaak vrouw en kinderen noodgedwongen hebben moeten achterlaten, kan opheffen.

Bovendien wordt daar onderwijs Nederlandse-taal gegeven. Dit wordt gedaan door idealistische studenten, die een groot deel van hun vrije tijd hieraan besteden.

Druppels op een gloeiende plaat

In Culemborg gebeurt van dit alles nog weinig. De buitenlanders worden vrijwel aan hun lot overgelaten. Hierop zijn gelukkig enige uitzonderingen. Rector Duvergé bijvoorbeeld zoekt altijd de buitenlanders op, die in een ziekenhuis verblijven. Enige dames houden zich intens bezig met de kinderen van één van de Turkse gezinnen, en verrichten overig huisbezoek. Ook is er door overheidsinstellingen en bedrijfsleven incidenteel veel werk verzet om te trachten toch het verblijf in Nederland zo aangenaam mogelijk te maken. Er is gecollecteerd tijdens een oecumenische kerkdienst en met de opbrengst ervan heeft men een honderdtal Marokkanen kunnen laten deelnemen aan een religieus feest in Utrecht; U heeft hier onlangs in de pers over kunnen lezen. De inzet vormt tegenover de behoefte nog maar een druppel op de gloeiende plaat. Wat werkelijk nodig is, is een bundeling van krachten en (uiteraard) financiën.

Een begin is er

Enige Culemborgers en mensen uit omliggende plaatsen hebben de koppen bij elkaar gestoken. Zij hebben contact gezocht met de Stichting Buitenlandse Werknemers 'Midden Nederland' over de mogelijkheden en de middelen, en met Marokkanen en Turken over de wenselijkheden. Er is een werkgroep Culemborg van deze stichting opgericht met als bestuursleden: M. W. Smit, voorzitter; J. H. Benedictus, secretaris en P. M. van Beusekom, penningmeester. Verder werken mee de heren Bosschaart, Deen, Duvergé, Ganzeman, Lenten, Van der Pol, Verwey en de dames Benedictus, De Boer, Dogterom en Lenten. Contactpersonen uit de groep Marokkanen zijn Mohamed Boualaiti en Achmed Allal; van de Turken zal de heer Toktas worden uitgenodigd.

Plannen genocg

Wat de werkgroep samen met de Culemborgse mensen en instanties in de eerste plaats tot stand wil brengen is een ontmoetingscentrum. Wij zijn al aan het proberen ruimte te vinden, maar deze is schaars en duur. De stichting heeft vrijwel geen geld beschikbaar, omdat de subsidies erg krap zijn. Verder willen ook wij tot taalonderwijs komen en zoeken hiervoor vrijwilligers.

De volgende zaken zijn al voor een deel gerealiseerd: de verspreiding van Marokkaanse en Turkse bladen in pensions en

ziekenhuizen wordt op korte termijn geregeld. Vanaf maart wordt de sporthal op zondagochtend ter beschikking gesteld. Ook kunnen buitenlanders meedoen aan de te organiseren sporttoernooien.

Waar mogelijk wordt steun verleend aan hereniging van gezinnen.

Met de steun van de Culemborgse bevolking hopen wij ook de andere plannen snel te realiseren.

Suggesties en opgaven om persoonlijk mee te doen worden gaarne ingewacht bij de secretaris, J. H. Benedictus, Ganssteeg 6, Beusichem.

Werkgroep Culemborg van de Stichting Buitenlandse Werknemers Midden Nederland

Personalia

Wij geven U hierbij een volledig overzicht van alle jubilea en pensioneringen in 1971

12½-JARIG JUBILEUM

Naam	Pers. no.	in dienst	datum jubileum
H. J. Pompe	1190	27-10-1958	27- 4-1971
M. R. Th. Brouwer	252	3-11-1958	3- 5-1971
J. H. Pieck	142	10-11-1958	10- 5-1971
J. den Dunnen	25	17-11-1958	17- 5-1971
G. A. A. Copper	47	17-11-1958	17- 5-1971
G. D. v. d. Ham	80	17-11-1958	17- 5-1971
Mej. M. van Elk	1026	1-12-1958	1- 6-1971
J. W. S. Vermeulen	1173	8-12-1958	8- 6-1971
J. P. van Zomeren	1033	11-12-1958	11- 6-1971
T. D. J. Termeer	1122	2- 1-1959	2- 7-1971
J. B. Wammes	116	6- 4-1959	6-10-1971
W. van Harten	1039	1- 6-1959	1-12-1971

25-JARIG JUBILEUM

T. van Middelkoop	42	2- 1-1946	2- 1-1971 (reeds gevierd op 4-1)
F. P. A. van Gils	1030	1- 3-1946	1- 3-1971 (reeds gevierd)
R. van Brenk	1014	9- 4-1946	9- 4-1971
S. C. van Varik	1126	9- 4-1946	9- 4-1971
F. de Ruiter	90	10- 5-1946	10- 5-1971
R. M. A. de Haan	1034	8- 7-1946	8- 7-1971
G. van Asch	70	11- 7-1946	11- 7-1971
T. van Alfen	72	16- 7-1946	16- 7-1971
J. van Overbeek	22	13- 8-1946	13- 8-1971
Mej. S. Smits	1118	1- 9-1946	1- 9-1971
Mr. G. W. Kernkamp	1063	9- 9-1946	9- 9-1971
M. Blom	49	16- 9-1946	16- 9-1971
J. C. B. Dekker	145	21-10-1946	21-10-1971
C. M. van Leeuwen	1078	21-10-1946	21-10-1971
G. J. Westholter	1142	28-10-1946	28-10-1971
W. van den Dungen	105	4-11-1946	4-11-1971
E. van der Heyden	1050	12-11-1946	12-11-1971

PENSIONERINGEN

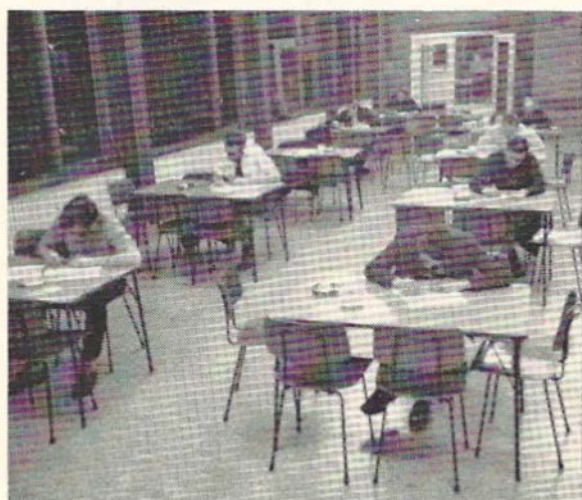
		geboortedatum	pensioen datum
T. Sjoer	51	30- 1-1906	30- 1-1971 (reeds vertrokken)
J. Peterse	109	4- 3-1906	4- 3-1971
J. Laponder	66	30- 7-1906	30- 7-1971
L. J. C. Wielders	125	21-10-1906	21-10-1971
L. G. N. Vermeulen	106	13-12-1906	13-12-1971
J. Ferdinandus	174	30-12-1906	30-12-1971

In 'Casa Maroc' werden bij de herstelling en verbouwing betere sanitaire voorzieningen aangebracht en de keuken werd geheel betegeld

Meetcursus

De Zwoegers'

Heer J. van Huit pakt uit

BEMETEL

Schurer in actie

'Kopple - Kopple'

Meten of figuurzagen?

Geslaagd of niet geslaagd?

De 'zoveelste' Staalmeubel-sigaar...

Harm had er kijk op

Ja, kijk maar naar de gezichten!

Acht geslaagden...

Aan de door de Bemetel georganiseerde meetcursus werd door tien van onze medewerkers meegedaan. Gedurende 20 woensdagen werden zij in de vroege avonden in alle bekende en onbekende meetgeheimen ingewijd. Daarna volgde op woensdag 27 januari het schriftelijke en op vrijdag 29 januari het praktische gedeelte van het examen.

Aan acht geslaagden werden door Ir. J. Meijers de diploma's uitgereikt. In zijn toespraak tot de geslaagden haalde Ir. J. Meijers nog even de deugden van het gemiddelde cijfer aan en sprak zijn bewondering voor de studie van onze tien medewerkers uit. In het algemeen, aldus de heer Meijers, is studie als vrije tijdsbesteding aan te bevelen. Het geeft niet wat men studeert, het verrijkt altijd de geest.

Proficiat voor de volgende deelnemers

G. ten Broeke	B. Schurer
A. Dierdorp	H. Slagter
G. Sap	J. Visscher
M. Schnater	G. van Vliet

Na de heren Van Huil en Dalman van de stichting Bemetel bedankt te hebben voor hun lessen en begeleiding van deze cursus (en de heer B. Westra voor de organisatie van deze cursus - red.), werd de avond besloten met een gezamenlijk etentje.

De heer Marinus kon helaas wegens ziekte niet deelnemen aan het examen. Toezegging dat hij op een ander tijdstip bij een ander bedrijf mag meedoen hebben we al.

Gaarne wil ik op deze plaats onze directie bedanken voor haar medewerking aan het welslagen van deze cursus. Ook onze kantinebeheerder, de heer A. de Ruyter wil ik gaarne bedanken voor de vele liters koffie en alle belegde broodjes, die hij op onze meet- en leeravonden voor ons gereedmaakte.

B. Westra.

Onze ideeënbus

Voorstel 113

O. Blaauw (Lakkerij)

Kabinetjes door één man (voorheen twee) overhangen van ontvettingsbaan aan spuitbaan, vervolgens de hulp bij het spatteren laten vervallen en aan einde van spuitbaan de kabinetjes door één man (thans twee) van spuitketting afhalen, controleren, eventueel bijspuiten, inpakken en wegbrengen naar tussenopslag.

Bij het uitproberen in de praktijk bleek, dat bij de huidige spuitsnelheid en kwaliteitseisen alleen het overhangen door één man van ontvettingsbaan aan spuitbaan uitvoerbaar is.

Jaarbesparing f 595,—. Beloning f 120,—.

Voorstellen 114 en 118.

O. Blaauw

A. Zuidema

A. Buist (Lakkerij)

R. Aalders

J. G. Veenstra

Schotjes 9853/9854 en 9856 door één man (voorheen twee) van spuitketting afhalen, controleren en inpakken. Omdat in de loop van 1971 een nieuw ophangstelsel toegepast zal worden is de besparing voorlopig berekend over de produktie van het eerste halfjaar.

	9853/9854	9856
Besparing 1 halfjaar	f 409,36	f 884,17
Beloning	f 85,—	f 180,—

Voorstel 116

H. Slagter (Perserij)

Het toepassen van een compleet uitslagstempel voor uithoek + ophanggen bij schotjes 9853/9854. Het constructiebureau heeft dit voorstel zodanig uitgewerkt, dat voorlopig de schotjes uit stroken afgekapt worden en afkappen uit coils in een later stadium ook mogelijk is.

Jaarbesparing f 3250,—. Beloning f 525,—.

Voorstel 117

O. Blaauw (Lakkerij)

Bakken 3000 door één man (voorheen twee) aan/van spuitbaan ophangen, afhalen, controleren op beschadigingen en wegzetten.

Jaarbesparing f 821,10. Beloning f 165,—.

Voorstel 119

R. Aalders

A. Buist

J. G. Veenstra (Lakkerij)

A. Zuidema

Ramen voor SM-compactus door één man (voorheen twee) aan/van spuitbaan ophangen, afhalen, controleren en wegzetten.

Jaarbesparing f 561,68. Beloning f 115,—.

Voorstel 120

P. Oostwal (Afmontage)

Uithollingen in zijplaten van banddrager 4101-5 laten vervallen met als doel het besparen van een persbewerking en goedkopere uitvoering van het rubberprofiel. Daar de zijplaten met een uitslagstempel uit stroken geperst worden, is hierbij geen besparing mogelijk. Ook de prijs van het rubberprofiel wijzigt niet, omdat de hoeveelheid rubber gelijk blijft.

Voorstel 121

A. Dierdorp (Bankwerkerij)

Het T-profiel bij laden voor ondiepe jalouze-kasten (zowel oud als nieuw model) laten vervallen en vervangen door haaks omgezette kanten (type 7100 laden).

De voorgestelde wijziging zou een aantrekkelijke vereenvoudiging betekenen. Het probleem is, dat bij deze kasten de uitwendige maten een vast gegeven zijn en hiertussen een kast geconstrueerd is, geschikt voor het opbergen van een grote verscheidenheid aan artikelen. Bijv. crams 395 mm, bakken 8000 380 mm, disk-packs 385 mm enz. Om de artikelen gemakkelijk uit de laden te pakken, moet de inwendige diepte van de lade bij ondiepe jalouze-kasten (oud model) minstens 400 en bij een nieuw model 386 mm zijn. Bij de voorgestelde constructie zou de uitwendige diepte van de lade ± 24 mm meer zijn, hetgeen in verband met de benodigde speling tussen lade en jalouze-luik niet mogelijk is.

Voorstel 122

P. J. Hut (Perserij)

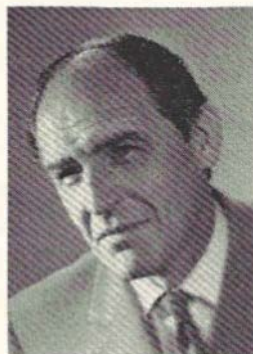
Het toepassen van een compleet uitslagstempel voor planken 3144. Dit voorstel is technisch wel uitvoerbaar, maar de besparingen zijn t.o.v. de benodigde gereedschapkosten te laag om dit voorstel door te voeren.

Voorstel 123

B. Schurer (Onderhoudsdienst)

Vormstempel M 1456 en M 1457 van beugels (voor- en achteraan) van diepe en ondiepe jalouze-kasten op een grondplaat combineren. Dit is technisch wel uitvoerbaar, maar de besparingen zijn t.o.v. de benodigde gereedschapkosten te laag.

Wij stellen aan U voor...

de heer

J. Reurich

Per 1 december 1970 trad bij ons in dienst de heer J. Reurich als hoofd van de administratie. Hij volgt de heer H. H. Sijbrant op die per 1 januari 1971 naar Gispens is vertrokken. De heer J. Reurich heeft voordien gewerkt als hoofd van de administratie bij de N.V. Lyemph te Leeuwarden.

Hij heeft gedurende die tijd ondermeer meegewerkt aan de automatisering van de administratie.

Aangezien ook wij bezig zijn met automatiseringsprojecten, hopen wij dat hij hieraan een bijdrage zal kunnen leveren.

Wij wensen zowel de heer Reurich bij Staalmeubel alsook de heer Sijbrant bij Gispens een succesvolle toekomst toe.

Voorstel 124

J. Martens (Perserij)

In de uitslagstempels M 1247-1248-1249 voor uitsparingen in achterbakken voor sets een nippel voor sleuven blijplaatsen. De persbewerking voor de sleuven komt hierdoor te vervallen. Bij nieuw gereedschap is dit voorstel waarschijnlijk door te voeren. De huidige drie (nogal kostbare) uitslagstempels zijn $\pm$ acht jaar oud en hierbij kan een dergelijke wijziging niet meer worden toegepast.

Voorstel 125

H. Slagter (Perserij)

De hoeken voor planken 3144 worden na het kantpersen in 4 persslagen uitgetoet. Inzender stelt voor deze bewerking met een uitslagstempel voor het kantpersen uit te voeren. Een juiste maatvoering vanuit de nek van de hoek is bij dit onderdeel zeer belangrijk. Bij het eerst uithoeken en daarna kantpersen zouden te grote maatafwijkingen ontstaan t.o.v. de zittingen in de hoek en T-profielen van het voorraam waarop deze hoeken komen te rusten.

Voorstel 126

R. U. Bijlsma (Perserij)

Door het blijplaatsen van stepoma's het aantal persslagen terugbrengen van 6 naar 2 bij laden voor diepe jalouze-kasten. Technisch is dit voorstel wel uitvoerbaar, maar ook hierbij zijn de besparingen t.o.v. de benodigde gereedschapkosten te laag.

Voorstellen no. 115 en 126 zijn nog in onderzoek.

RECORD GEBROKEN

Op vrijdag 5 februari heeft de directie in een speciale bijeenkomst van de ideeënbuscommissie aan de heer H. Slagter, mechanische afdeling, een bruto beloning van f 525,— uitgekeerd voor zijn voorstel om de schotjes voor de verticale indelingen in deurenkasten voortaan met een afkapstempel uit plaatstroken te persen. Met dit idee heeft de heer H. Slagter het al lang bestaande record van de heer Goos van 12 december 1969 eindelijk gebroken. Ook dit idee is kindertlijk eenvoudig, maar je moet het zien! Juist door zijn eenvoud is dit idee gemakkelijk te verwezenlijken en in de nabije toekomst bij de verdergaande mechanisatie van de produktie ook te gebruiken.

Volgens de heer J. Meijers moeten er nog meer van die voorbeelden te vinden zijn in ons produktieproces, zodat hij verwacht dat dit record spoedig weer gebroken zal worden, vooral nu men ziet dat een idee echt niet ingewikkeld behoeft te zijn; ook de eenvoudigste ideeën kunnen een geweldig effect hebben.

Na dit gloedvolle pleidooi overhandigde de heer Meijers de beloning aan de heer Slagter, daarbij de hoop uitsprekend hem nog dikwijls in deze hoedanigheid te mogen ontmoeten en hij wenste hem veel succes op zijn verdere speurtochten naar nieuwe ideeën.

Doar stoade van te zien zulle
wa'doar ammoal van komme kan.

Begin Januari hadden wij het genoegen in onze montage afdeling de heer Gustaaf de Waegeneer van ons zusterbedrijf Ets. Lips' te Boortmeerbeek in België te ontmoeten.

Hij kwam hier zijn kennis van onze artikelen verkrijgen om zodoende onze zuiderburen beter van dienst te kunnen zijn bij voorkomende montagewerkzaamheden en eventuele reparaties.

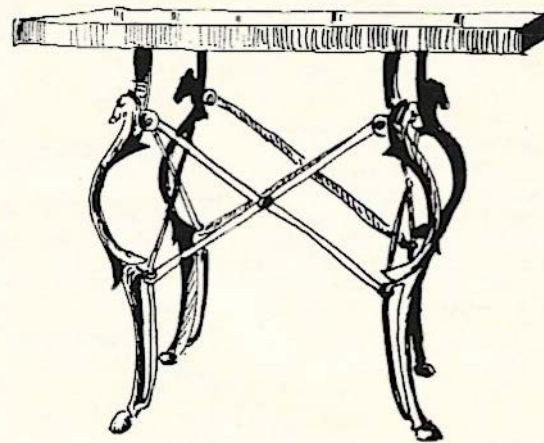
Als leerjongen begonnen in 1945 is de heer Waegeneer nu opgeklommen tot baas van de afdeling afmontage-inpakken-expeditie.

Voorwaar reeds een lange staat van dienst, waarin hij alle fijne kneepjes van het vak geleerd heeft. Het viel hem dan ook niet zwaar in onze afmontage afdeling, waar de heer Oostwal zijn uiterste best heeft gedaan om alle speciale know-how goed uit te leggen.

De heer Waegeneer vond onze fabriek 'proper' en goed georganiseerd, van de bakkenautomaat was hij erg onder de indruk, trouwens de spijterij was voor hem ook een openbaring.

Hij had hier wel 2 weken willen blijven om alles goed te kunnen bekijken, maar de plicht riep hem weer terug naar Oost-Vlaanderen. Met Bartje uit Assen onder zijn arm is hij weer naar Brussel vertrokken. Als hij de beelden nu maar niet gaat verwisselen.

Wij hopen, dat het instructiebezoek van de heer Waegeneer alsook het bezoek aan Roden van de heren Verhaeghe, commercieel directeur en de heer Bourgeois, vertegenwoordiger (oude rot in het vak van computermeubelair), eveneens medewerkers van Etablissements Lips te Brussel, zal bijdragen tot het met sprongen omhooggaan van de verkoopcijfers van onze produkten in België.

HET RUBRIEKSFLUITJE

Het oudste metalen meubel ter wereld

Metalen meubelen zijn zo oud als de weg naar Rome luidt het bekende spreekwoord.

In het Oude Romeinse Rijk kende men nog geen A-Z programma maar metalen meubelen kwamen wel voor.

Een opvouwbare tafel als voorbeeld met marmeren blad uit Pompeji heeft frappante gelijkenis met onze A-Z serie.

Het blad in drie uitvoeringen; hout, marmer of brons, is afneembaar, en met een ring kan men het blad tegen de wand hangen.

Het onderstel is opgebouwd uit losse onderdelen en invouwbaar.

Bij maaltijden kan men de tafel naar believen uit- of opvouwen.

De bekende spreekwoorden 'de tafel aanrichten' en 'de dis opheffen' gaan terug tot dit oude gebruik.

Met een lach op het gezicht zeggen we: er is niets nieuws onder de zon.

R. E. Vodegel.

ONZE VISCLUB

Vorbereiding hengselcompetitie 1971

In de komende maanden welke aan het nieuwe seizoen vooraf gaan, zal ondergetekende de hengelaars en vooral de niet-hengelaars onder U enige theorie proberen bij te brengen over het wei en wee van deze sport.

Materiaal

Ik wilde beginnen met een blik te werpen op het zo langzamerhand zeer groot geworden assortiment. Nog niet zo lang geleden was o.a. bamboe of Japans riet het meest gebruikte materiaal voor een hengel. Maar als met zoveel andere dingen is dit tijdperk voorbij. Althans voor wat de sportvissers betreft.

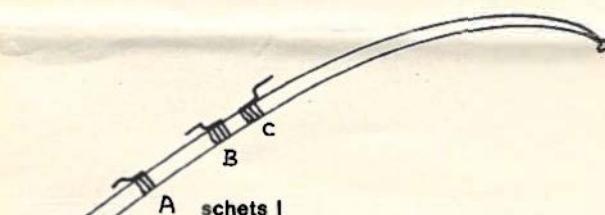
Tegenwoordig is het holglas wat de klok slaat, een fantastisch produkt.

Het gewicht n.l. is zeer gering, zodat je een hengel van dit materiaal gemakkelijk mee kunt nemen en rustig in de hand kunt houden.

Met dit holglas is zo'n enorme ontwikkeling gaande, dat het met kaas vergeleken kan worden. Er zijn n.l. zeer veel soorten, waarvan er een inderdaad de geur van 'Zwitserse kaas' heeft. Tot de betere soorten behoren ongetwijfeld de albatros en lerc' hengel.

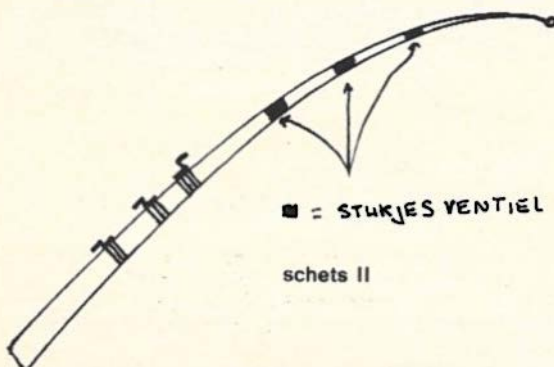
Deze 2 soorten zijn ook de meest praktische. Wanneer 1 bepaald deel door een ongeluk mocht bezwijken, dan hoeft je geen hele nieuwe hengel te kopen, doch alleen dat deel, dat de geest gegeven heeft. De prijs is mij op dit moment niet bekend, maar zeer waarschijnlijk zal deze om en nabij de 35 gulden liggen voor een 3-delige. Is U deze lengte te kort, dan kunt U van deze 3-delige een 4-delige maken. Deze hengels zijn tot 6 delen in de handel. Tot zover de hengel. Nu komt de top oftewel de 'zwiep' aan de beurt.

De 'zwiep' is het belangrijkste onderdeel van de hengel, zodat daaraan dan ook de meeste aandacht besteed moet worden.

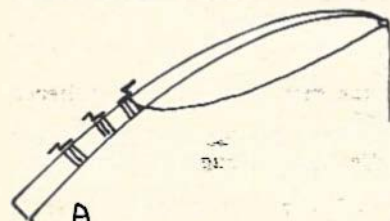
"ZWIEP" MET 3 KIKKERS

Een 'zwiep' moet 3 'kikkers' bevatten. De afstand tussen A en B moet ca. 30 cm zijn, de afstand tussen B en C 15 cm, zodat U verscheidene mogelijkheden hebt voor het inkorten van het snoer. Dit is n.l. van groot belang. Te veel snoer van de top van de 'zwiep' tot aan de dobber is funest. Wanneer je bijv. beet hebt, is een zo kort mogelijk bovensnoer de meest succesvolle manier van aanslaan.

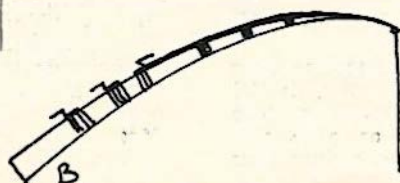

schets II

Waarom ventielslang op de 'zwiep' aangebracht? Wel, om de redenen, welke in onderstaande tekening tot uiting komen.

schets III

Bij schets A ziet U het snoer slap langs de bovenzijde van de top hangen, terwijl bij B de zaak strak langs de zwiep loopt. Indien U dus beet krijgt, zult U in situatie B veel meer kans maken dan in situatie A. Bij A moet je eerst het slappe gedeelte van het snoer in een strakke positie manoeuvreren, terwijl daarentegen het aanbrengen van het ventiel bij B deze handeling overbodig maakt.

Wanneer U denkt dat het nu wel voor elkaar is, dan heeft U het mis. Met 1 zwiep ben je er n.l. nog niet. Stel dat er een defect optreedt, dan is het gedaan, m.a.w. één of meer reserve zwiepen is geen overbodige luxe.

De lijnen

Er is een nog groter assortiment in lijnen.

Van het vroegere 'kattedarm' is niets meer over. Nylon, perlon, dat zijn de lijnen die up to date zijn. Met 'maxima en platib' heeft U merken, die garant staan voor kwaliteit en souplesse. Vis nooit te zwaar, per slot van rekening moet een vis de kans hebben om ons gedag te zeggen.

Met een lijn van 15/100 mm zit U tussen de superlichte en de zware hengelaars in.

Met de dobbers of pennen, zoals U wilt, wordt men mede door de lengtes en de kleuren van het kastje naar de muur gestuurd.

Er zijn dobbers van 4 cm, maar ook van 40 cm. Een een kleuren, ongeloflijk, net een regenboog.

Wanneer ik eens een kijkje neem in een of andere hengelsportzaak, dan vraag ik me wel eens af, hoe raken ze al die dobbers kwijt!

De meest te preferen dobber is die, welke 15 cm lang is en gemaakt is van balzenhout. Zie voor enkele modellen onderstaande schets.

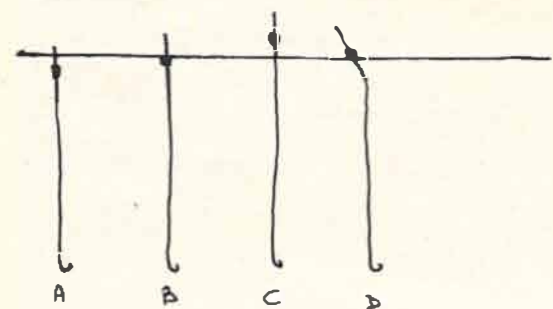
Nu nog het lood en de haken. Het lood is zowel in kogelvorm, langwerpig, als in ovale vorm verkrijgbaar. Het kogellood gaat er een beetje uit, de laatste 2 zijn de meest gangbare soorten.

Gebruik niet teveel lood, maar ook niet te weinig. In onderstaande schets zal ik proberen U te laten zien, wat ik bedoel.

schets IV

schets V

A. is de meest ideale stand van de dobber. Alleen het uiterste puntje is boven water zichtbaar.

B. kan er nog net mee door.

C. is een slecht uitgelode lijn. Men heeft de neiging om pas dan aan te slaan als de dobber geheel onder water verdwenen is en dat is voor deegvissers veel te laat.

Wanneer je echter met maden als aas vist, dan is situatie C niet slecht.

Bij D. is de uitloding zonder meer slecht. In zo'n situatie vang je weinig of niets.

Haken

Met 4 soorten, welke onderling ook weer verschillen, kun je bij wijze van spreken door het bos de takken niet meer zien. Neem nu bijv. de 'Limerick', deze haak heeft in z'n soort maar liefst 20 afmetingen. De 'Aberdeen' heeft er 15, terwijl de 'Round Bent' er 22 heeft. De laatste soort, de 'Limerick fleurhaak', wordt alleen gebruikt bij het vissen op roofvis, o.a. snoek en snoekbaars.

Wat gebruiken wij nu als haak? Als je op schubvis vist, dan is de Limerick no. 12 een prachtige haak om mee te beginnen. Indien U meer ervaring krijgt, dan zou ik no. 13 of no. 14 aanbevelen.

Hoe bevestig je de haak aan het snoer? Vroeger viste men met haken, die voorzien waren van een oogje. Het was dus simpel deze aan het snoer te bevestigen.

Nu deze haken niet of nauwelijks meer voldoen, is de haak met de platte kop op de markt gekomen. Sommigen van ons hebben er erg veel moeite mee deze aan het snoer bevestigd te krijgen.

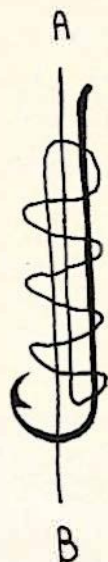
Zie nevenstaande schets.

Door A. in boven- en B. in onderwaartse richting te trekken, krijgt U een gegarandeerd goede knoop, die U zekerheid geeft voor zorgeloos hengelen. Om deze knoop goed onder de knie te krijgen, kunt U thuis oefenen met behulp van een lucifer en een stukje naaigaren.

Dat moet U beslist doen. Zo, dat was dan de hengel. Er komt dus heel wat bij kijken, nou ja, als je een bepaalde sport wilt gaan beoefenen, dan moet je alles ook tot in de puntjes verzorgen.

Neem nu de schaatssport, vroeger schaatste men op koeribben, tegenwoordig zijn het op maat en gewicht uitgeknipte noren, ik bedoel maar, je moet proberen het ergens mee te vergelijken, vandaar dit.

(Wordt vervolgd)

schets VI

P.V.-nieuws

Klaverjas-avond op 23 december 1970

De P.V. organiseerde op bovenvermelde datum een klaverjasavond in de kantine. De bedoeling was dat ook de echtgenoten hieraan zouden meedoen, doch dit bleek geen succes te zijn, daar slechts 1 dame zich had aangemeld en toen zij hoorde alleen te zijn, gaf ook zij er de brui aan, en terecht.

Goed, de heren bleken er wel zin in te hebben. Zestien man waren naar de kantine getogen om daar de sportieve klaverjasdegens met elkaar te kruisen.

De P.V. had voor diverse mooie prijzen gezorgd en tevens dat niemand met lege handen naar huis behoefde te gaan.

De wedstrijd werd tenslotte gewonnen door de heer O. Blaauw met 5293 punten.

De heer De Boer legde beslag op de tweede plaats met een puntentotaal van 5238.

De derde plaats werd tenslotte bezet door de heer H. Komplert jr. met in totaal 5213 punten.

Al met al een geslaagde avond, die zeker voor herhaling vatbaar is.

B. Schild.

UITBREIDING REDACTIE

Als redacteur Staalmeubelnieuws is tot onze redactie toegetreden de heer W. H. A. N. Schrammeyer te Roden.

Ik wens hem hierbij van harte succes en maak tevens van de gelegenheid gebruik om collega-medewerker G. P. van Vliet en de heer L. Velting, onvermoeibare verslaggever van onze visclub, bijzonder hartelijk te danken voor hun onmisbare bijdragen in de afgelopen jaren. Ongetwijfeld zal de heer Schrammeyer weer een beroep op hen kunnen doen! Tevens vermeld ik nog de heren B. Schild en A. Verwey, resp. voor het P.V. nieuws en voor de Ideeënbus.

Verder dient nog te worden aangetekend dat de heer B. Schild als vaste medewerker Staalmeubelnieuws aan de redactie is toegevoegd, waarbij hij de heer Schrammeyer bij voorkomende gelegenheden zal vervangen. Ook hem wens ik mede namens de overige redactieleden van harte succes!

H. H. S.

De enige ongelukkige dag...?

Op 1 maart 1971 was de heer F. P. A. van Gils 25 jaar in dienst van ons bedrijf. Zoals te doen gebruikelijk, is ook aan de heer Van Gils deze dag niet onopgemerkt voorbij gegaan. In de kantine aan de Trioshingel waren de gasten en genodigden bijeen om aan de viering van dit jubileum de nodige luister bij te zetten.

Mr. G. W. Kernkamp, in zijn functie als directeur, was de eerste die de jubilaris toesprak en begon met: 'Geachte Jubilaris! Eens moeten we er allemaal aan geloven. Vandaag is het dan Uw beurt. Ondanks vele en snelle veranderingen en vernieuwingen in deze tijd is bij ons bedrijf één ding nog hetzelfde. Dat is de geijkte wijze van deze jubileum vieringen. Een moment dan ook om oude bekenden te zien en te ontmoeten'.

Mr. Kernkamp memoreert, dat hij voor jubilaris Van Gils geen spickbriefje nodig heeft, omdat hij de taak en werkwijze voldoende kent.

Om er enkele te noemen: Taak is om belangstelling bij de klant te wekken. Dit is, ondanks de massa-fabricage van onze produkten, nog een zeer belangrijke functie, waarbij de jubilaris een uitermate deskundige gesprekspartner blijkt te zijn. Op tentoonstellingen, efficiëncy beurzen e.d. is de heer Van Gils een welkome medewerker en drukt wel zeer speciaal zijn stempel daarop. Met genoegen denkt men nog terug aan de prachtige kantine van fabriek IV die helaas door de brand is verwoest.

Kortom, de typische activiteiten en capaciteiten als tentoonsteller e.d. tekent de heer Van Gils.

De heer Kernkamp zegt vervolgens: 'Wij zijn U dankbaar voor deze vormen van medewerking, ondanks het feit dat de toonkamer in de Leidschestrade noodgedwongen ontruimd gaat worden. De zelfstandige werkkruis van Van Gils is te allen tijde bijzonder gewaardeerd. Bij de uitreiking van de gratificatie en de oorkonde, wordt tevens de wens uitgesproken dat deze straks in het nieuwe huis van de jubilaris een goede plaats mag krijgen'.

Namens het personeel voert mej. S. Smits het woord en feliciteert de heer Van Gils met dit jubileum. Zij wenst hem verder gaarne toe, dat ondanks de verwachte veranderingen de komende jaren toch goed zullen zijn. Namens het per-

soneel wordt een boekenbon aan de jubilaris overhandigd, waarvan wordt verondersteld: 'U zult hier zeker een bestemming voor hebben'.

Als naaste medewerker van de jubilaris memoreert de heer R. M. A. de Haan de toestanden in de Leidschestrade, kort na de tweede wereldoorlog. Gestookt moest er worden met cokes, die eerst klein geklopt moest worden. Vloerbekleding, deuren e.d. waren al eerder opgestookt. De klanten kwamen met z.g. ijzerbonnen en konden alleen op die manier iets bestellen.

Hilariteit volop bij het verhaal van de rattenplaag, waarbij de jubilaris verdienstelijk als rattenvanger zou zijn opgetreden.

De blijkbaar regelmatige verzakking in en om het pand Leidschestrade hebben ook de nodige moeilijkheden opgeleverd.

Desondanks heeft men toch een keer H. M. de Koningin (met hofdame) mogen ontvangen. Behalve de felicitaties wilde de heer De Haan namens de Verkoop graag een plant (ficus Benjamin) in een enorme grote pot aanbieden. Namens J. de Boef en J. Dekker voerde de heer E. van Walsum het woord, die op beurzen in binnen- en buitenland Van Gils mocht assisteren. De 'mens' Van Gils had men juist bij deze gelegenheden kunnen ontdekken. Letterlijk: 'U had geen maling aan de kerels en ging 's avonds met ons nog wel eens een straatje om'. Met genoegen hieraan terugdenkend, werd de jubilaris dan ook graag een 'slaapmuts' aangeboden.

Buiten Gispens-verband sprak de heer J. Zwaak nog de jubilaris toe, die als standbouwer op reeds eerder genoemde beurzen getuigde van de voortreffelijke samenwerking met de heer Van Gils. Ook deze spreker kon niet anders zeggen dan dat hij de jubilaris als mens bijzonder had leren kennen. (Hierna volgde iets onverstaanbaars, door het voorbijgaan van een trein, maar wij dachten dat het zitten op een terrasje als uitgangspunt diende). Mede namens de fa. Molenbeek de felicitaties. Het geschenk dat hij mocht overhandigen zou wel in de smaak vallen. 'Uit ervaring weet ik absoluut zeker dat de jubilaris dit graag lust', aldus de heer Zwaak.

Bij het traditionele 'uitpakken' bleek een fles 'Noilly-Prat' het geschenk te zijn (Zou dat terrasje dan toch goed verstaan zijn?). Hierna is dan de beurt aan de jubilaris om iedereen voor de komst naar zijn feest te bedanken. Hij kan nauwelijks begrijpen dat de zaak nog draait nu zoveel VIP's en Super-VIP's hierbij aanwezig zijn. De komst van de heer Van der Spiek brengt hem ook al in moeilijkheden omdat ook hij een 'sleutelfiguur' is.

Spreker had zondag van Bert Garthof gehoord dat 1 maart de enige ongelukkige dag van het jaar was. Gebleken is nu dat dat is megevalen. Hij wil graag uit de grond van zijn hart bedanken voor alles. Voor cadeaus, sprekers enz. De flessen drank zijn vlg. de heer Van Gils 'fijntjes' uitgekozen.

Na dit officiële gedeelte is men nog geruime tijd gezellig bijeen gebleven.

Korte sportberichten

ZWEMMEN

Zwimmers onder U: noteer op Uw kalender de datum van 4 juli want dan organiseert de Gispenszwemvereniging de jaarlijkse zwemtocht Beusichem-Culemborg.

De organisatie kampt nog met het probleem van binnenkomen in de jachthaven. Men zit nog volop met bouwwerkzaamheden, maar ook daar wordt wel iets op gevonden.

Wij rekenen allen op Uw sportieve medewerking.

BEDRIJFSVOETBAL

Ook de voetballers komen weer volop aan hun trekken. Gispens zal dit jaar weer met één elftal deelnemen aan de in mei te houden bedrijfsvoetbalcompetitie.

De navolgende spelers hebben zich opgegeven.

A. J. de Kruij	F. Saltzherr
W. Kielestein	J. Sihasale
H. van Leeuwen	L. Toonen
J. Lopulalan	G. Uelderink
R. Middelkoop	P. Winkel
J. Rijkse	B. Winkel
Z. Ramschier	H. van der Wiel
T. Serhalawan	

Gispens verschijnt in een nieuwe uitrusting zodat de zaalvoetballers de huidige shirts kunnen behouden. We hopen op goede en vooral sportieve wedstrijden en zo mogelijk een goed resultaat. Misschien kunnen ze dit jaar de cup bij Gispens brengen...

N.B. In de volgende Fabrieksfluit zullen we de verrichtingen van onze zaalvoetballers eens onder de loep nemen.

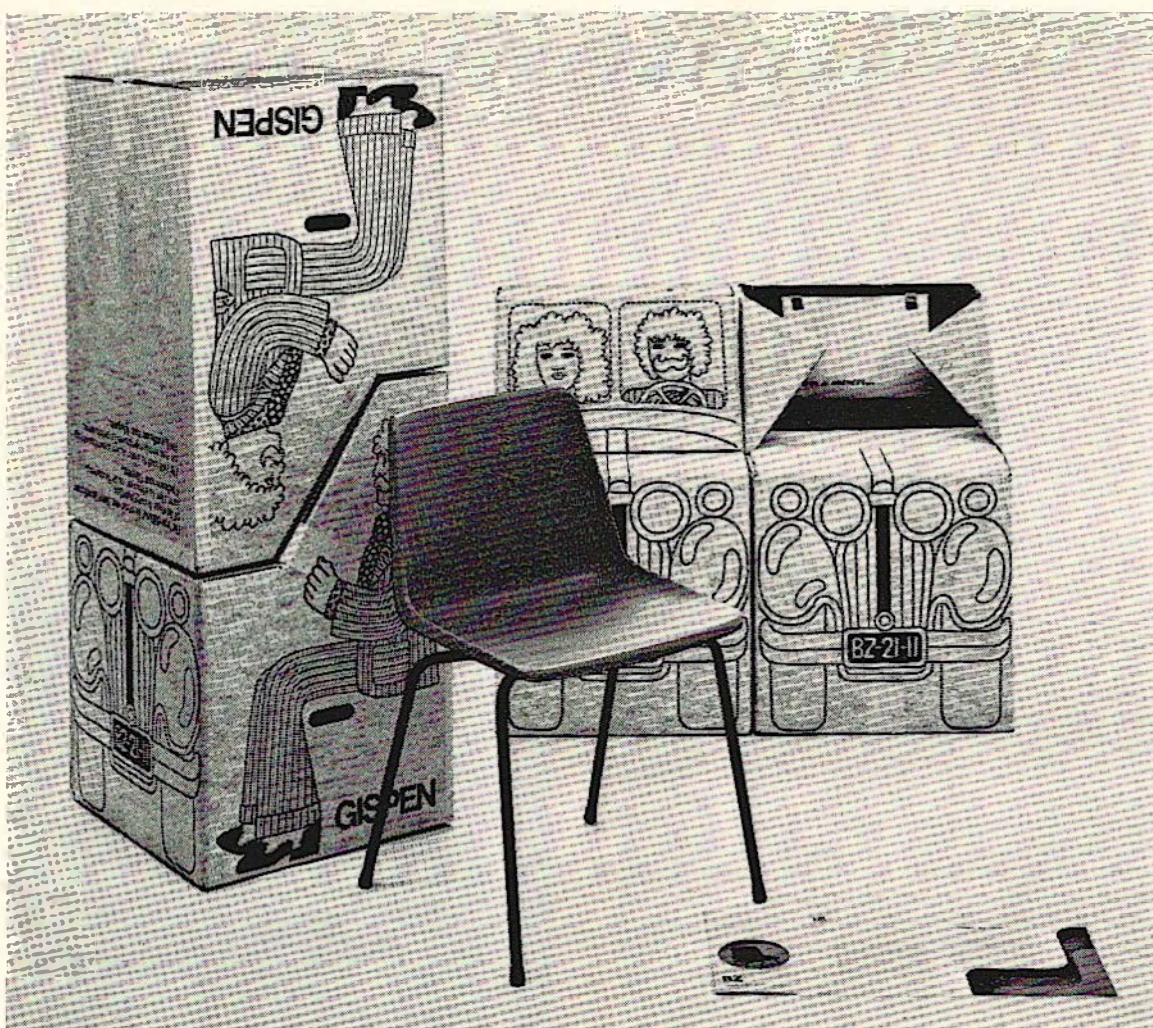

TAFELTENNIS

In de competitiepauze begin van dit jaar zijn weer de clubkampioenschappen gespeeld. Er waren bijzonder veel deelnemers en ook aan belangstelling heeft het niet ontbroken.

Het grote aantal deelnemers bij de senioren heeft er toe geleid om een A- en B-klasse samen te stellen om ook meer spreiding te krijgen in de kwaliteit van de deelnemers en zodoende ook voor de lager geklasseerde spelers het clubkampioenschap wat aantrekkelijker te maken. Zowel bij de jeugd als bij de senioren is bijzonder hard gestreden om de ereplaatsen en tot aan de laatste wedstrijd is de spanning volop aanwezig geweest. Bij de jeugd werd Libert eerste en eindigde Bussink als goede tweede. In de B-klasse werd mev. Römpgeus ongeslagen kampioene, met op een tweede plaats Peter Priester. Clubkampioen van dit jaar mocht Gijs van 't Verlaet zich noemen. Met als waardige tweede Piet Römpgeus. Door de voorzitter L. Bosch en de kinderen Ronny en Ingrid van de Berg werd (in het bijzijn van mev. Van de Berg) de aan dit kampioenschap verbonden W. G. van de Berg trofee aan de winnaar G. van 't Verlaet uitgereikt. Ook de winnaars van de B-klasse en de jeugd ontvingen een herinneringstrophee. Voor wat betreft de competitie ziet het er ook niet zo slecht uit als het zich even heeft laten aanzien. Ons eerste team zal zich zeker handhaven en het tweede team is nog ongeslagen en zal zeer waarschijnlijk tot overgangsklasse promoveren, zodat Gispens volgende competitie twee teams in de landelijke overgangsklasse zal hebben. Het derde team is ook ongeslagen en zal naar de eerste klasse promoveren. Als zeldzaam feit kan van een speler van dit derde team (Römpgeus) worden vermeld, dat hij nog geen enkele wedstrijd heeft verloren. Met de overige teams en ook de jeugd gaat het met wisselend succes. Kortom, het gaat met onze Gispens tafeltennisclub wel goed.

Gerichte reclame-actie op het 'zit'vlak

Nu de produktie van het nieuwe BZ-stoelenprogramma begint aan te lopen is ook het moment aangebroken om in bredere kring bekendheid te geven aan het feit dat Gispén op het zit-vlak enkele interessante noviteiten brengt.

U weet het, kunststof zitschalen met daaraan gekoppeld een geheel nieuwe verschijningsvorm, de nieuwe 7-standen hoogteverstelling, de veilige vijfpoot-kruisvoet en de eenvoudig vervangbare stoffering. En daarmee beperken we ons dan nog tot de hoofdzaken. Stuk voor stuk goede argumenten in de handen van onze verkopers en goede produkteigenschappen in de ogen van de potentiële kopers.

De eerste modellen van het Gispén BZ-programma werden in september getoond op de Efficiency Beurs en nog eerder geïntroduceerd bij de eigen verkoopstaf en dealersteam. De reacties bij deze gelegenheden waren gunstig met enig voorbehoud ten aanzien van de algemene toepasbaarheid. Het is nu dus aan de verkoop om de hoge verwachtingen waar te maken en aan de verkoopbevordering om het terrein voor te bereiden en de verkoopspanning te ondersteunen.

De activiteiten, die met dit doel voor ogen zijn gepland en reeds ten dele uitgevoerd, omvatten de produktie en verspreiding van een catalogus-mapje, een gerichte 'post'-reclame-actie en advertentiecampagnes in vakbladen en landelijke dagbladen. Zoals u uit de titel reeds begrepen zult hebben willen we hier speciaal de 'post'-reclame-actie even onder uw aandacht brengen en wel vanwege het ongewone en nogal spectaculaire karakter daarvan.

Allereerst iets over het begrip direct-mail of postreclame. Sommigen denken daarbij ten onrechte

aan postorder-reclame, dat is n.l. gewone advertentie reclame van een postorderhuis. Postreclame is echter een belangrijke vorm van gerichte reclame, waarbij de zender van verkoopbrieven en drukwerk rechtstreeks in contact treedt met een tevoren nauwkeurig bekende groep van aspirant kopers. Deze postreclame bezit een grote mate van individualiteit. Men kan er het karakter van het eigen bedrijf goed mee tot uitdrukking brengen en men kan zich gemakkelijk instellen op de personen die men bereiken wil. Gewoonlijk bestaat een postreclame actie uit het met korte tussenpozen verzenden van enkele verkoopbrieven aan de uitgezochte adressen, waarbij die brieven vergezeld kunnen gaan van drukwerk en antwoordkaarten en waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van een stuntje om extra aandacht te krijgen. Heel belangrijk bij dit alles is de tekst van de brieven. Er zijn geen maatstaven voor de lengte ervan. Een Engelsman schijnt eens gezegd te hebben: 'Tekst moet zijn als een japonnetje: Lang genoeg om het onderwerp te dekken en kort genoeg om interessant te zijn'.

Nu dan terug naar onze eigen actie. Het onderwerp daarvan was BZ simpla, de eenvoudige stoel met ABS-kuipje voor toepassing in zalen, kantines e.d., als typische vertegenwoordiger van het overigens veel uitgebreider Gispén BZ-programma. De gekozen doelgroep bestond uit architectenbureaus, interessante relaties van dealers en belangrijke rechtstreekse afnemers. De gevoerde actie was tweedelig. Allereerst werd een kleine folder verzonden met een 4-kleuren afbeelding van het stoeltje om de nieuwsgierigheid te prikkelen en als aankondiging van de volgende, belangrijke, zending.

Die tweede zending bestond namelijk uit een stoeltje in natura, verpakt in gezellige doos, met als verdere inhoud de verkoopbrief en een catalogus-mapje met prijslijst. Uiteraard een vrij kostbare aangelegenheid, maar in dit geval toch doenlijk, omdat gebruik werd gemaakt van de goedkoopste stoel en van een beperkt aantal adressen (ca. 1000).

Het voorbericht aan de ontvangers was in dit geval bijzonder waardevol, omdat hiermee eventuele fouten in de adressering tijdig aan het licht kwamen en voor de hoofdzending konden worden gecorrigeerd.

De doosverpakking werd op onze aanwijzingen ontworpen door reclamebureau Prad en heeft zeer goed gewerkt. De uitvoering is zodanig dat zo min mogelijk volume werd gebruikt met behoud van de stapelbaarheid. Dit met het oog op opslag en verzending. De bedrukking geeft het geheel een feestelijk tintje en maakt de doos na gebruik nog geschikt als speelgoed voor de kinderen.

De verspreiding heeft, dank zij zorgvuldige voorbereiding, weinig moeilijkheden opgeleverd en is uitgevoerd door bodediensten in samenwerking met de eigen expeditie-afdeling.

Onderstaand volgt een greep uit de spontane reactie van de ontvangers, waaruit mag worden afgeleid dat deze 'post'-reclame een schot in de roos is geweest:

'In de eerste plaats was ik aangenaam verrast door dit commercieel hoffelijke gebaar en in de tweede plaats door de ontdekking dat zitcomfort, model en kleur geheel voldoen aan de verwachtingen door de inhoud van uw brief gewekt. Ik dank u zeer voor uw werkelijk gewaardeerde geste'.

'Gaarne wensen wij u veel succes toe met de Gispén BZ serie. De suggestieve werking van het geschenk, alsook de kwaliteit van het geboden produkt zal hiertoe zeker bijdragen'.

'Uw attente stoelgave zullen wij eens goed aan de tand voelen. Dank voor de geboden gelegenheid'.

'Ik moet u zeggen dat u met deze stoel een goed produkt gebracht hebt. De mij gezonden stoel en de daarbij behorende documentatie heb ik inmiddels doorgegeven aan het hoofd van de civiele dienst, die belast is met de inkoop van het meubilair'.

'Zittend op uw stoel, die nu mijn stoel geworden is, kom ik u even bedanken voor deze geslaagde reclame. De stoel zit heerlijk en ik zal, bij voorkomende gelegenheid zeker aan u denken'.

Dan tenslotte nog een telefonische reactie van de vrouw van een architect in het zuiden des lands:

'Ja meneer, misschien een beetje gekke vraag, naar aanleiding van de stoel die u mijn man hebt gezonden. Maar ziet u, we vinden die doos zo aardig en nu zouden we er iets mee willen doen voor het kinder-carnaval feest volgende week. Hebt u er misschien nog wat over?'

We hadden het graag gedaan, maar helaas zag het er op dat moment naar uit dat we eerder te kort dan te veel zouden hebben. Jammer dat we mevrouw teleur moesten stellen, maar te leuk om u te onthouden.

H. J. van der Kroef.

De heer Th. Sjoer bereikte op 30 januari j.l. de pensioengerechtigde leeftijd

IDEEËNBUS

Voorstel 1120 afd. 247

A. W. van Leeuwen

Voor een betere afwerking voor het beplakken met stof hoeken van platen voor 1266 enz. niet meer afschuinen.

Dit afschuinen is in het ponsstempel opgenomen en vereist een kostbare stempelwijziging.

Wel zijn er naar aanleiding van dit voorstel maatregelen getroffen dat de omgezette kant bij het persen niet meer dichtgedrukt wordt. Bij het afwerken van de platen levert dit een besparing op van f 96,75 Beloning f 20,—.

Voorstel 1136 afd. 421

A. den Hertog

Insteekestempel voor geleiders van hangmappen.

Dit voorstel is uitvoerbaar en bespaart kosten aan ponsbewerkingen en insteltijden. Na aftrek van gereedschapkosten is de besparing f 50,—. 20% hier van is f 10,—.

Voorstel 1137 afd. 121

D. J. de Haas

Stempel voor ponsbewerkingen van scharen voor bijzetkasten.

Door een hogere produktie is het nu aantrekkelijker geworden voor het ponsen van de scharen het universele gereedschap te vervangen door een voor dit doel speciaal stempel. Het geheel resulteerde in een besparing van f 96,—; beloning f 20,—.

Voorstel 1138 afd. 421

A. den Hertog

Opvulregels voor A.Z. bureaustempels vervaardigen van dunner plaatmateriaal.

Bij het beoordelen van het door inzender ingeleverde proefproduct is de uitvoerbaarheid van dit voorstel komen vast te staan. De plaatdikte kan hierbij worden teruggebracht van 1,25 tot 0,8 mm. Na aftrek van gereedschapkosten is de besparing f 347,—. Beloning f 70,—.

Voorstel 1139 afd. 121

Mej. J. van Diejen

Verwijderen van bramen aan hoek van zijwand hoge laden.

Inzendster stelde voor deze bewerking in de vibrator te doen plaatsvinden i.p.v. afbramen op de schuurmachine.

Deze bewerking was echter eenmalig door braamvorming in een te vervangen stempel. Voor het aanmaken van een nieuwe stempel was reeds opdracht gegeven.

De Ideeënbuscommissie.

Het afsluiten van de resultaten van de ideeënbus in 1970, zoals in bijgaande tabel is opgenomen, is mede daarom ook van betekenis omdat het sinds de instelling van de ideeënbus in ons bedrijf, tevens een periode afsluit van 20 jaar.

Afgezien van de bedragen aan beloningen, belangrijk voor de inzenders van voorstellen, ging steeds onze aandacht meer uit naar de hoogte van het aantal inzendingen. Tot voor enkele jaren bewoog dit zich boven het 'landelijk-gemiddelde' (10 per 100 werknemers) en getuigde hierdoor van een voldoende belangstelling voor de werkzaamheden van de ideeënbus.

Het is teleurstellend dat we de laatste drie jaren dit gemiddelde niet meer kunnen bereiken en genoeg moeten nemen met een niveau dat even boven de 30 ligt.

Deze verminderde belangstelling is daarom zo jammer, omdat de ideeënbus toch bij uitstek een instelling is die voor inzenders de grootste mogelijke zekerheid biedt dat hun suggesties direct daar worden geplaatst waar zij op hun uitvoerbaarheid kunnen worden onderzocht.

Om dit overzicht niet al te somber te doen klinken, willen wij met voldoening verwijzen naar het topidee van 1970, de wijziging in lasmethode van hardsolderen naar puntlassen van voorramen voor A.Z. bureaustempels.

De uitkering hieraan verbonden van f 1312,— heeft de gemiddelde beloning en het totale bedrag aan beloningen in 1970 op een redelijke hoogte gebracht.

Topideeën trekken vanzelfsprekend sterk de aandacht.

Onze aandacht is echter zeker ook niet minder gericht op die voorstellen waaraan, door de aard van hun onderwerp, geen zeer hoge beloningen verbonden zijn. Ook deze zijn zeer welkom en kunnen zowel voor inzenders als voor ons bedrijf van hoge waarde zijn.

Of voor onze ideeënbus in 1971 een gunstige wending te wachten staat, d.w.z. meer ingezonden voorstellen, wachten wij met belangstelling af.

ONZE IDEEËNBUS SEDERT 1950

	Totaal aantal voorstellen		Beloonde voorstellen in %	Gemiddelde beloning per aanvraag voorstel	Hoogste beloning	Totaal bedrag beloningen
	ontvangen	beloond				
1950 t/m 1968	1075	472	43,9	f 82,15	f 1283,—	f 38777,88
1969	32	13	40,6	f 102,73	f 286,—	f 1335,60
1970	33	16	48,4	f 138,50	f 1312,—	f 2216,62
Totalen en gemiddelden	1140	501	43,9	f 84,49		f 42330,10

In 'Luchtpost', berichten over pneumatische mechanisatie, uitgave van Martonair N.V. lezen wij:

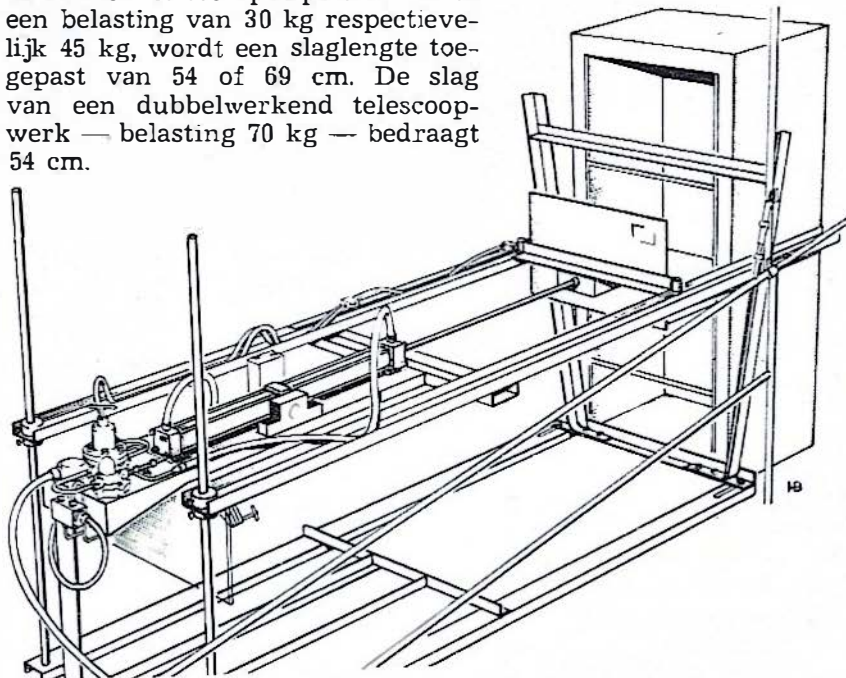
Onderstaande universele pneumatisch bediende testbank voor rollen telescooploopwerken is in gebruik bij Gispens Staalmeubel N.V. te Culemborg.

De lange cilinder (een SRM 9175-70) wordt hier gebruikt om gedurende een 100.000 akties, met een frequentie van ca. 20 per minuut, het loopwerk van een ladekast te testen.

Gedurende de ruim 85-urige beproeving wordt de kommandering verzorgd door een SH 562-3 ventiel en twee S 256-D 11 ventielen. Om een indruk te geven van de toepassingen van deze testapparatuur volgen hier nog enige getallen.

Van het rollenloopwerk, waarbij de lade is belast met een gewicht aan lood van 10 kg, is de lengte van de slag 40 cm.

Voor het telescooploopwerk onder een belasting van 30 kg respectievelijk 45 kg, wordt een slaglengte toegepast van 54 of 69 cm. De slag van een dubbelwerkend telescoopwerk — belasting 70 kg — bedraagt 54 cm.

Ook D. Bol werd 65

Hoewel Bol na de verdwijning van Durion uit Culemborg mee overging naar Stokkermans in Leiden, was het feit van zijn pensionering na zoveel Gispens-jaren een goede reden om daarbij aanwezig te zijn. Onze vertegenwoordiging bestond uit de heren Mr. Stokmans, Van Logchem en — uiteraard — Carstens. Overigens laten Bol en Stokkermans elkaar nog niet helemaal los, tot wederzijds genoegen!

De nieuwe behuizing voor de bladenplakkerij

Daar de ruimte van de bladenplakkerij te klein was geworden door de steeds groter wordende hoeveelheden bladen die men moest maken, moest voor dit ruimteprobleem een oplossing worden gevonden. Voor de brand kon dit echter nog niet worden gerealiseerd, zodat men maar moest roeien met de riemen die men had. Na de brand en de daaropvolgende wederopbouw heeft men voor deze afdeling meteen een grotere ruimte kunnen creëren. De verhouding wat vloeroppervlak betreft is nu als volgt: de oude afdeling was 288 m², de huidige afdeling is 670 m², dus meer dan twee maal zo groot.

De bestaande ruimte is in ieder geval zo groot, dat er ook voor eventuele uitbreiding nog voldoende mogelijkheden zijn, b.v. wanneer men meer machines gaat plaatsen om tot een grotere automatisering van het handwerk te komen. Aangezien de opstelling arbeidstechnisch gezien in de oude ruimte verre van ideaal was, heeft men bij de inrichting van de nieuwe ruimte met deze faktor terdege rekening gehouden. De machines en tafels e.d. staan nu zo opgesteld dat de mensen efficiënter kunnen werken dan voorheen. Laten we de bewerkingsvolgorde van een doubletblad eens gaan bekijken. De bedekking en het stalen blad worden bespoten met lijm; via een rollenbaan komt het blad in een activeertunnel terecht waar het verwarmd wordt. Na een bepaalde tijd komt het blad uit deze tunnel en rolt naar de wals, waar de bedekking klaar ligt en op het blad gewalst wordt. Daarna halen twee mensen het gewalste blad weg en gaan de hoeken uit de bedekking snijden, vervolgens de randen omrollen, het overvloedige materiaal eraf snijden, waarna één man de bladhoeken indrukt en de andere de kunststof erin slaat. Dan is het blad klaar om in de montage verder gemonteerd te worden tot een bureau of een tafel. De bladen met een polvidur bedekking hebben bijna dezelfde bewerkingsvolgorde.

De bedekking wordt echter niet met de hand om de randen gerold, maar het blad wordt op een mal in een machine gelegd, en daarna wordt de bedekking vacuüm om de randen van het blad getrokken, waarna de afwerkers slechts de overvloedige bedekking behoeven af te snijden. In de toekomst gaan ze ook deze afdeling meer automatiseren; men wil de bladbedekking dan machinaal snijden en de kanten ook machinaal rollen, maar daar komen we te zijner tijd nog wel op terug. Al met al kan men toch wel zeggen dat het een interessante afdeling is in ons bedrijf, die de aandacht ten volle verdient.

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

C. Verkerk,
Oranjestraat 29,
Beusichem,
wordt op 15 maart 68 jaar.

geen foto
ontvangen

C. H. Meeuwssen,
Nieuwstraat 41,
Culemborg,
wordt op 13 april 70 jaar.

Dankbetuigingen

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, personeelfonds en collega's van de stoelen- en bladendafdeling voor de geschenken die ik bij mijn pensionering mocht ontvangen.

Th. Sjoer.

Hiermede wil ik de directie, personeelfonds en collega's bedanken voor de geschenken die m'n vrouw en ik ontvangen hebben ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

Th. van Middelkoop.

Allen, die door gelukwensen, het zenden van bloemen, het overhandigen van geschenken of op welke wijze ook, blijk hebben gegeven van hun belangstelling bij de viering van mijn 25-jarig jubileum, betuig ik mijn oprchte dank.

F. P. A. M. van Gils.

E.H.B.O.-nieuws

Na de brand vorig jaar is opnieuw de noodzaak van een E.H.B.O.-groep bij Gispén naar voren gekomen.

Na vele voorbereidingen is een 15 man sterke groep nu geformeerd en wordt de Teleac-E.H.B.O.-cursus gevolgd via de televisie.

Als begeleiding is aan alle deelnemers het nieuwe Oranje Kruis boekje uitgereikt en bovendien komt de groep gedurende de Teleac-cursus om de 2 à 3 weken bijeen, om onder leiding van broeder Kuipers na te gaan of alles goed begrepen is en of het ook in praktijk gebracht kan worden.

Uiteindelijk doel hiervan is om tot een gerichte E.H.B.O.-verlening te komen, wanneer dit nodig mocht blijken. Een en ander is besproken met onze bedrijfsarts Dr. B. van Dijk, die aan de directie een voorstel zal doen over het verder te volgen beleid.

Zodra hierover meer bekend is zal dit nader bekend gemaakt worden.

Kinderkamp 1971

Het Gispén-kinderkamp 1971, is wat tijd en plaats betreft, alweer vastgesteld.

Van 3 tot 10 juli a.s. gaan we weer naar de boerderij van de Fam. Pennings in Noordwijkerhout.

Natuurlijk komt er nog een bericht in een van de volgende Fabrieksfluiten wanneer opgraving kan worden gedaan enz.

Als leiding gaan in ieder geval mee: Tante Leni, Ome Lou, Ome Toon en Ome Koen, terwijl daarnaast nog enkele 'tante's' zullen meegaan. Meer nieuws dus in een van de volgende uitgaven van onze Fabrieksfluit.

Personalia

In dienst:

- 11-1-71 Mej. E. W. Vermeulen, Afd. Mech. Adm.
- 12-1-71 H. Topsakal, Afd. Lakk. I
- 12-1-71 Mej. E. van Steyn, Afd. Bedr. Adm.
- 15-1-71 Th. J. Sielhorst, Afd. Fin. Adm.
- 15-1-71 H. Gordijn, Afd. Inkoop
- 18-1-71 L. J. v. Arkel, Afd. Verkoop
- 18-1-71 Mej. G. Beekes, Kantoor Planning Bureau (of afgeh. bur.)
- 25-1-71 W. Samallo, Afd. Exp.
- 25-1-71 J. v. Marcn, Afd. Exp.
- 28-1-71 Lahouch M., Afd. Plw. I
- 1-2-71 P. J. Baauw, Afd. Verkoop
- 1-2-71 A. v. Ekeren, Afd. Mont. IV
- 1-2-71 A. F. Lievaart, Afd. Verk. bevordering
- 2-2-71 N. W. Verburg, Afd. Mont. IV
- 8-2-71 H. J. Steenhuis, Afd. Exp.
- 16-2-71 S. Soeroeng, Afd. Mont. IV
- 22-2-71 A. Tek, Afd. Plw. IV
- 22-2-71 Mevr. J. v. Wijngaarden, Afd. Bedr. Sign.

Geboren:

- 2-2-71 Johannes, zoon van de Fam. J. Smits
- 25-2-71 Willem, zoon van de Fam. A. W. Markus

Dit is Christel
José Nanette
Wilhelmina,
dochter van de
Fam. J. Vermeulen,
geboren op
30 november 1970.

De Fabrieksfluit

Redactie:

- L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
- W. H. A. N. Schrameyer, Mr. J. H. Stokmans,
- H. H. Sijbrant, C. van Zanten
- Gispén foto's: W. Carstens
- Staalmeubel foto's: G. B. van der Wijk
- Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

25e jaargang
no 261
13 april 1971

Van de Leidse- naar de Weesperstraat

Elke rechtgeaarde verkoper heeft bij zijn werk graag de artikelen waar hij over praat bij de hand.

Daarom torsen alle vertegenwoordigers over de gehele wereld van die grote, zware tassen met zich mee; allemaal monsters, catalogi, modellen en meer van dat soort zaken. En gelijk hebben ze! Je kunt een product immers nooit beter beschrijven dan door het te laten zien; je kunt de kwaliteit nooit beter aantonen dan door middel van een demonstratie.

Maar, het wordt natuurlijk wel moeilijk wanneer je kantoor-meubels verkoopt. Tenminste, wat dat meenemen van die modellen betreft. Catalogi, prijslijsten en kleurmonsters gaan nog wel; een hoekje van een buroblad geeft al meer problemen, maar het in de tas frommelen van een hele stoel (om nog maar niet te spreken van een grote schuif-deurkast) gaat echt niet.

Neen, daar moet dan iets anders op gevonden worden. En als dan die producten niet meer bij de klant gebracht kunnen worden, dan moet die klant maar naar de producten toekomen.

Dat wil hij ook wel, want ook die klant wil graag zien waar over gesproken wordt. En dan lijkt het probleem al weer opgelost, want we moeten dus een show-ruimte hebben; oftewel een toonzaal.

We maken er dan meteen een aantrekkelijke ontvangstruimte van, waar we tevens rustig kunnen praten met de klanten, omringd door alle producten.

Nu moet alleen nog een gunstige plaats gevonden worden; liefst in de buurt van veel klanten — in de grote steden bijvoorbeeld —, en de zaak is rond!

Gispen is de laatste jaren niet zo erg gelukkig geweest met haar ontvangst- en show-ruimten. Eigenlijk waren wij helemaal aangewezen op Rotterdam, en hoewel de toonzaal aan de Lijnbaan werkelijk voortreffelijk is, kan het

toch voor sommigen nog een bezwaar zijn om naar Rotterdam toe te komen. Tenslotte moet je — als het tenminste even kan — als verkoper naar de klant toe, of het hem althans zo gemakkelijk mogelijk maken.

Anders gezegd: een showroom in Rotterdam alléén was toch niet helemaal voldoende.

Na lang praten, en zorgvuldige overwegingen van wat wenselijk en wat mogelijk was, kwam dan tenslotte de prachtige toonzaal bij fabriek IV tot stand ... om meteen weer af te branden.

En daar zat de verkoop dan weer!

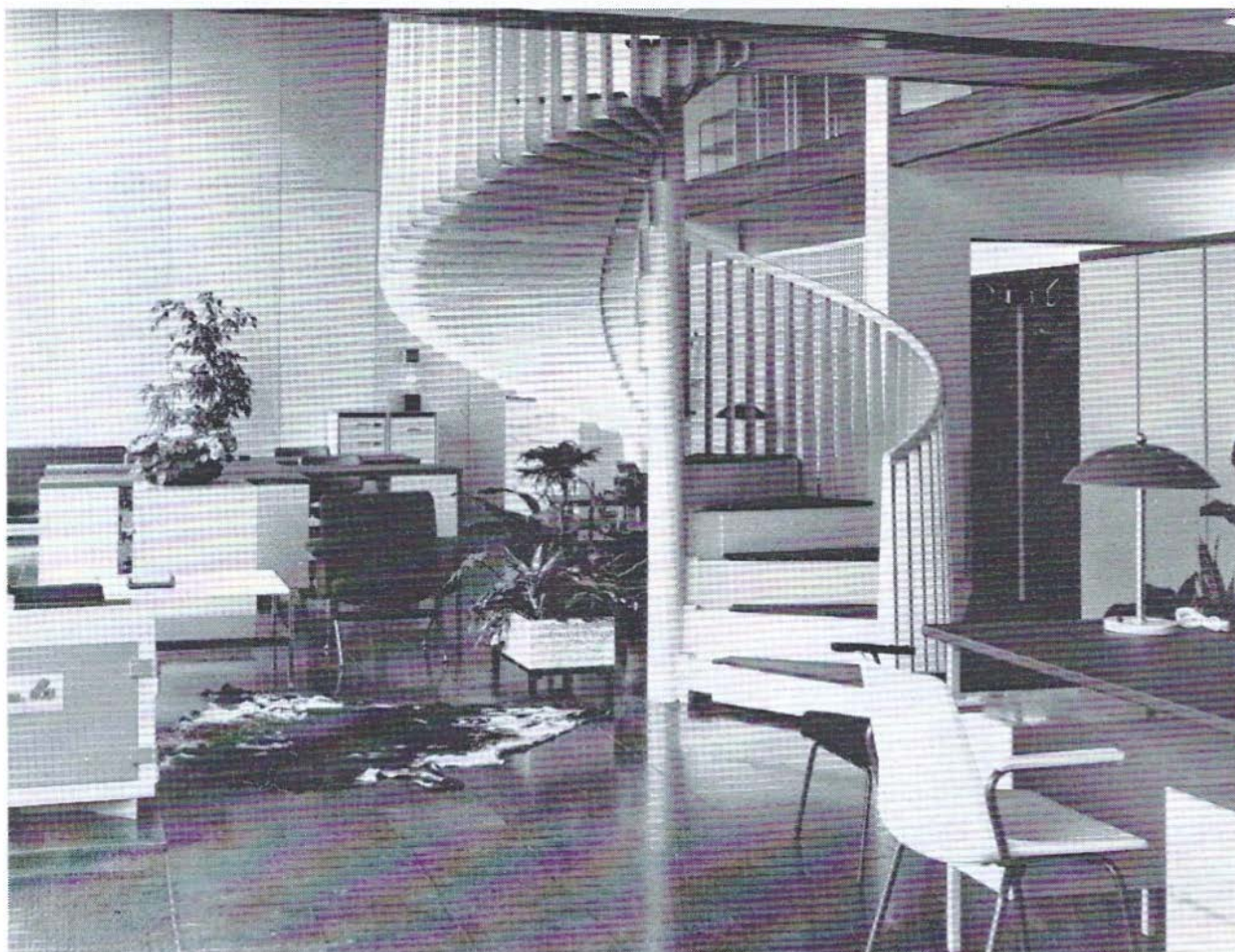
Maart 1971, negen maanden ná de brand: wij hebben er een toonzaal in Amsterdam bij; en wat voor een.

Met een beetje geluk, een beetje geduld, een beetje durf en een beetje doorzettingsvermogen is daar aan één van Amsterdams belangrijkste verkeerswegen — de Weesperstraat — een pracht van een toonzaal gekomen, naast de al enige jaren in gebruik zijnde toonzaal, zodat GISPEN-STAALEMEUBEL-LIPS daar niet zonder trots op de gevel prijken. We hebben er in elk geval veel ruimte om te laten zien wat deze drie tezamen kunnen maken.

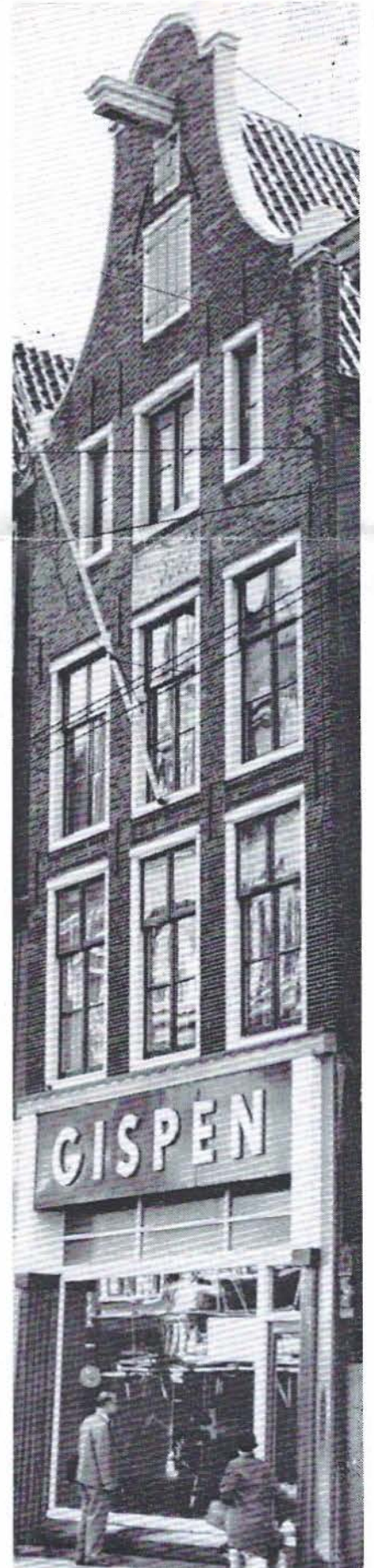
We hebben er onze toonzaal in de Leidsestraat voor moeten laten schieten, maar je kunt natuurlijk niet hebben en te goed houden. Je moet kiezen, en over deze keuze was geen twijfel mogelijk.

Na zo'n 35 jaar is Gispen dus weg uit de Leidsestraat. Tenminste er staat nu een andere naam op de deur: FORMA. En laat nu de Forma toevallig een Gispen-dealer zijn! Zij het dan ook dat Forma zich beperkt tot de woning-meubelen.

We kunnen met ons allen trots zijn op de toonzaaluitbreiding, en als de voortekenen niet bedriegen, dan zal er heel veel gebruik van gemaakt worden.

De toonzaal aan de Weesperstraat — eindelijk ruimte!

Vertrouwd beeld: de oude Leidsestraat

Voordat onze jubilaris, wonende in Geldermalsen, bij Gispen kwam horen of hij er werk kon krijgen had hij natuurlijk niet stil gezeten. Nadat hij in Deil de lagere school had doorlopen ging Van Varik bij een klein conservenfabriekje in Tricht werken waar hij van alles moest doen, maar na een half jaar probeerde hij op een groter bedrijf werk te vinden. Zo kwam hij bij de fabriek van elektrische apparaten terecht, Van Wijk & Visser genaamd. Bij deze firma moest Van Varik onderdelen draaien, ponsen, kortom van alles wat. Niet lang daarna brak de oorlog uit en die had ook z'n gevolgen

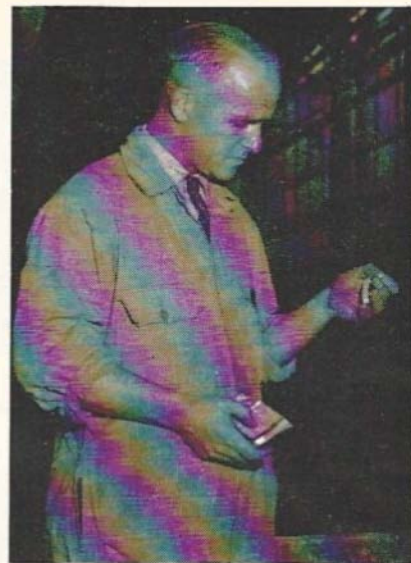

en is daar de hele zaterdag mee bezig.

Wij wensen onze jubilaris nog plezierige jaren toe in ons bedrijf en in de afdeling waar hij werkt. Proficiat Van Varik!

Er is nog een zilveren jubilaris! Ook de heer R. van Brenk, assistent chef afd. Lakkerij I, was op 9 april 25 jaar bij Gispen in dienst. Hoewel de redactie de uitdrukkelijke wens van de heer Van Brenk om aan dit jubileum niet de gebruikelijke publiciteit te wijden respecteert, moge uit deze foto die bij zijn 12½-jarig jubileum werd gemaakt blijken, dat Van Brenk onder de last van 25 dienstjaren niet zichtbaar verouderd is!

S. C. van Varik 25 jaar bij Gispen in dienst

voor onze jubilaris. Veel jongens moesten naar Duitsland om daar te gaan werken. Van Varik werd naar een grote fabriek in Bremen gestuurd. In die fabriek werkten ongeveer 4000 mensen aan de reparatie en nieuwbouw van locomotieven. Van Varik werd in de draaijerij tewerk gesteld om verschillende onderdelen te maken. Men werkte daar in ploegen dus was er wat afwisseling. Hij moest eerst een jaar werken voordat hij met verlof naar Holland mocht.

'Na ongeveer twee jaren werden we op een gegeven moment in leegstaande wagons gepropt, om verder Duitsland in getransporteerd te worden omdat de invasie begonnen was. In een klein dorpje ongeveer een week daarna werden we bevrijd en na veel gerarrewar kwamen we in Eindhoven terecht, omdat het noordelijke deel van ons land nog niet bevrijd was. We werden er onderzocht en gekeurd voordat we naar huis konden gaan'.

Na vijf weken toen alles vrij was waren ze eindelijk weer thuis en ging Van Varik maar weer bij Van Wijk & Visser werken. Na drie maanden ging hij daar echter weg en ging meehelpen aan de spoorbrug in Geldermalsen die door de oorlog beschadigd was. Na acht maanden daar z'n brood te hebben verdiend kwam hij uiteindelijk bij Gispen terecht en dat is nu al weer 25 jaar geleden. Van Varik begon in de draaijerij die toen onder leiding stond van de heer Van Emden en moest daar allemaal onderdeeljes draaien voor onze produkten. Later volgde hij Van Emden op omdat die naar de bibliotheek ging. Zo werd Van Varik voorman van de draaijerij die later naar de nieuwe hal ging, samen met de gereedschapmakerij.

Ondertussen heeft hij ook nog de meetcursus gevolgd want meten is erg belangrijk, vooral als men werkstukken te maken had die nauwkeurig aan de maat moesten zijn. 'Och', zegt Van Varik 'het werk van toen of dat van tegenwoordig is niet zo veel

veranderd, alleen worden nu niet zoveel dingen meer gemaakt als voorheen. Vroeger stonden er ongeveer acht mensen het werk te doen, nu zijn er een paar minder'.

Zelf draait Van Varik werkstukken voor de gereedschappen, want de serieprodukten zoals klinkasjes, pennetjes enz. worden op de revolverdraaibanen gemaakt.

Van z'n werk stappen we over op z'n vrije tijd, die Van Varik besteedt aan het knutselen van allerlei dingen. Ook zijn auto onderhouden vindt hij een fijne bezigheid. In zijn jonge jaren was hij een groot liefhebber van vissen en ook voetballen trok hem wel aan, maar nu is dit minder.

Een voetbalwedstrijd op de t.v. bekijkt hij nog wel, maar naar een wedstrijd gaan kijken doet hij niet meer.

Ook werkt hij graag in zijn tuin

Met pensioen...?

De heer J. Peterse van de afdeling montage II bereikte op 4 maart j.l. de pensioengerechtigde leeftijd. In plaats van te gaan uitrusten van zijn 23 dienstjaren ging hij op 8 maart een nieuw dienstverband aan — voor halve dagen.

EVEN VOORSTELLEN...

Dhr. P. J. Baauw, in dienst 1-2-'71, aank. vertegenwoordiger afd. Verkoop.

Dhr. A. F. Lievaart, in dienst 1-2-'71, reclamc-assistent afd. Verkoopbeoordeling.

Dhr. A. v. Ekeren, in dienst 1-2-'71, monteur afd. Montage IV.

Mej. E. W. Vermeulen, in dienst 11-1-'71, aank. pons-typiste afd. Mechanische Administratie.

Dhr. L. J. van Arkel, in dienst 18-1-'71, assistent afd. Verkoop binnendienst.

Dhr. J. v. d. Berg, in dienst 1-1-'71, assistent afd. Kantoor Planning Bureau.

De heer H. Gordijn, in dienst 15-1-'71, assistent afd. Inkoop.

Mej. E. v. Steyn, in dienst 12-1-'71, adm. kracht afd. Bedrijfsadministratie.

Dhr. Th. Stelhorst, in dienst 15-1-'71, assistent afd. Fin. Administratie.

Dhr. R. Vögel, in dienst 1-1-'71, adviseur afd. Kantoor Planning Bureau.

Dhr. N. W. Verburg, in dienst 2-2-'71, monteur afd. Montage IV.

Onze ideeënbus

Vele voorstellen zijn tegen het einde van de periode ontvangen, waardoor het aantal nog te onderzoeken voorstellen groter is dan normaal. De actie 'Ideeën Nu' is door de bouwbesprekingen en afwezigheid van de voorzitter nogal in de verdrukking gekomen, maar de helaas weinige reacties zullen door de ideeënbus grondig worden uitgespit.

Op grond van enkele opmerkingen over het afwijzen van voorstellen is het misschien interessant om te weten hoeveel manieren er wel zijn om een idee om zeep te helpen. Het onderstaande is overgenomen uit 'Flitsen' (Contactorgaan van het Ideeën Centrum).

Het personeelsblad van het Britse chemische concern Albright & Wilson heeft eens een lijstje opgesteld van de 'dooddoeners' waarmee de omgeving of leiding iemand die een nieuwe gedachte oppert, zoal pleegt af te schepen. Dit blad kwam tot een opsomming van 31 cliché uitdrukkingen.

1. We hebben er de mensen niet voor.
2. Dat hebben we al eens eerder geprobeerd.
3. Wie zal dat betalen?
4. In theorie mag dat zo zijn, maar volgens mijn ervaring...
5. Het past niet in ons budget.
6. Onze vestiging zou er toch niet van profiteren.
7. De niet af te bakenen risico's zouden te groot zijn.
8. We zijn er nog niet klaar voor, maar te zijner tijd...
9. Hiervoor moet... zijn toestemming geven en hij zegt toch nee.
10. Dit is een oplossing op langere termijn — het gaat ons echter om het hier en nu.
11. Dit is een oplossing voor een korte tijd; wij moeten echter verder vooruit zien.
12. We zijn toch al beter dan de concurrentie.
13. Dit lijkt in niets op een industriële aanpak.
14. Je krijgt de klanten hierin heus niet mee.
15. Dat is te ingewikkeld, de mensen zouden het niet begrijpen.
16. Maar je vergeet het effect dat dit op onze andere vestigingen zou hebben.
17. Dat strookt niet met ons ondernemingsbeleid.
18. Het mag dan goed voor onderneming XYZ...
19. Ik heb dit mijn mensen al zo lang willen laten doen, maar...
20. Je kunt geen halve werknemers uitsparen.
21. Dat onze mensen nadenken is best, maar het moet niet...
22. Zo deden we het niet bij...
23. Als het echt zo goed is, waarom heeft dan niemand het eerder geprobeerd?
24. Dat is net iets voor Smith en Jones.
25. Morgen komt er weer een dag.
26. Zolang ABC directeur is krijg je het er toch niet door.
27. Ons rendement op de investeringen is ook zó al 39%.
28. Ga liever naar onderneming XYZ, die zitten al in de puree.
29. O, zeker, met cijfers kun je alles bewijzen!
30. Ja, dat zei hij nu wel maar meent hij het ook?
31. Dat is mijn zaak niet, dat moet de leiding maar oplossen.

Dit overzicht is door ieder van ons wel met zijn persoonlijke ervaringen uit te breiden. Zodra dit gebeurt en men zich daarbij realiseert dat we allemaal bewust of onbewust op zijn tijd de boot af willen houden zijn wij op de goede weg.

Betekent dit nu dat van de 134 voorstellen het grootste gedeelte in de grond is geboord? Beslist niet. Op grond van de behandelde voorstellen, waarbij de Ideeënbuscommissie alleen maar bemiddelt en Uw gedachten zo gedetailleerd mogelijk aan de deskundigen (konstrukteur, bedrijfsleider enz.) voorlegt kan het tegendeel beweerd worden. Bovendien blijkt uit contacten met ideeënbuscommissies van andere bedrijven dat het percentage toe te passen voorstellen en gemiddelde beloningshoogte niet aan de te lage kant is. Daarom — kom op met Uw ideeën.

Voorstel 115

G. Talens (Perserij)

Gaten in kleine etiketbalken voor 7100 kasten met behulp van speciaal gereedschap in één bewerking uitstanzen en doordiepen. Jaarbesparing (incl. overige kleine etiketbalken) f 139,—. Beloning f 30,—.

De nieuwe fotograaf

Zelfportret.

De totale redactie van de Fabrieksfluit-Staalmeubelnieuws, fotograaf inclus, ondergaat een bloedverversing.

Als fotograaf is toegetreden de heer G. Wiggers. In deze functie volgt hij de heer G. P. v. Vliet op, die wegens zijn drukke werkzaamheden voor deze job heeft moeten bedanken. Wij vertrouwen erop, dat ook de heer G. Wiggers het gebeuren bij Staalmeubel op de voet zal blijven volgen en waar nodig de plaatjes zal schieten, zodat U altijd kunt blijven rekenen op fraaie foto's die onze verslagen verlevendigen.

Wij danken de heer G. v. Vliet voor alle moeite, die hij in al die jaren heeft gedaan om U door middel van foto's op de hoogte te houden van het bedrijfsgebeuren en wij wensen de heer G. Wiggers 'goed licht' toe.

W. H. S.

Tafeltennis

Woensdag 17 maart j.l. werd in de kantine gestart met tafeltennissen. De bedoeling is te komen tot een vaste groep tafeltennissers, die dan onderling of tegen andere bedrijven zullen gaan spelen in competitieverband.

De belangstelling bleek voor deze eerste avond al vrij groot te zijn. Dit neemt niet weg, dat er nog veel meer tafeltennissers bij moeten komen. U kunt zich opgeven bij de heer A. Dierdorp, die zich nu reeds heeft ontpopt als een zeer serieuze coach.

Wij wensen de tafeltennissers veel succes met hun activiteiten en indien over enkele maanden blijkt, dat de club levensvatbaarheid heeft (hetgeen wij van harte hopen), dan zal het bestuur van de Personeelsvereniging zich inspannen een 2e tafeltennis-tafel te bemachtigen.

B. S.

Personalia

In dienst:

15-3-71 H. A. te Veld, Afd. Kantperserij

Terug uit mil. dienst:

16-3-71 A. v. d. Laan, Afd. Loonadm.

Geboren:

25-3-71 Grietje Albertha
dochter van de Fam. Wiltling.

Voorstel 131

L. Erenge (onderhoudsdienst)

Achterbalken voor sets in één slag vormen op Cincinnati kantpers (gecombineerd met het persen van de sleuven).

Voorstel is technisch toepasbaar, maar de gereedschapskosten zijn t.o.v. de verwachte besparingen (o.a. sterk afhankelijk van jaarproductie) te hoog.

Voorstellen 126, 128, 129, 130, 132, 133, 134 nog in onderzoek.

ORIENTERINGSWANDELTOCHT

Op 12 maart j.l. organiseerde de Personeelsvereniging een oriënteringswandeltocht. De tocht werd uitgezet door de heer R. Dijk, geassisteerd door zijn zoon Reinder, en zoals later zou blijken was de trip dermate goed uitgezet, dat de meeste controleposten niet werden 'aangedaan'.

Om 8.00 uur vertrok het eerste koppel vanaf de fabriek en verder om de 2 minuten een ander paar. Zo'n 40 personen hadden voor de wandeltocht ingeschreven. Na een uur wandelen meldde het eerste koppel zich alweer in de kantine, waar de heer A. de Ruiter gezorgd had voor een heerlijke kop erwtensoep, die er bij de meeste deelnemers wel in ging. En onder het genot van die kop snert bleek, dat veel deelnemers het toch wel moeilijk hadden.

Het 'koppel' Blaauw met zijn 'Europa Cup'

Napraten bij een kop erwtensoep

gehad en dat zelfs het gerenommeerde koppel Toxopeus het met 152 strafpunten niet verder kon brengen dan een 8ste plaats.

Voorzitter C. v. d. Bosch kon na enig rekenwerk toch de prijzen als volgt verdelen:

- 1e prijs A. Blaauw
- 2e prijs A. Dierdorp
- 3e prijs G. ten Broeke
- 4e prijs R. Aalders
- 5e prijs P. Hut
- 6e prijs L. Poppema/P. Oostwal
- 7e prijs W. H. Schrameijer

Fijn, dat de jongste deelnemer Hugo Schrameijer (8 jaar) nog net in de prijzen viel. Zijn gezicht glunderde bij het overhandigen van de prijs.

Tevens dank aan diegenen, die zich hadden opgegeven om een controlepost te bemannen.

Wij zien reeds met spanning uit naar de volgende oriënteringswandeltocht. Dit is beslist voor herhaling vatbaar.

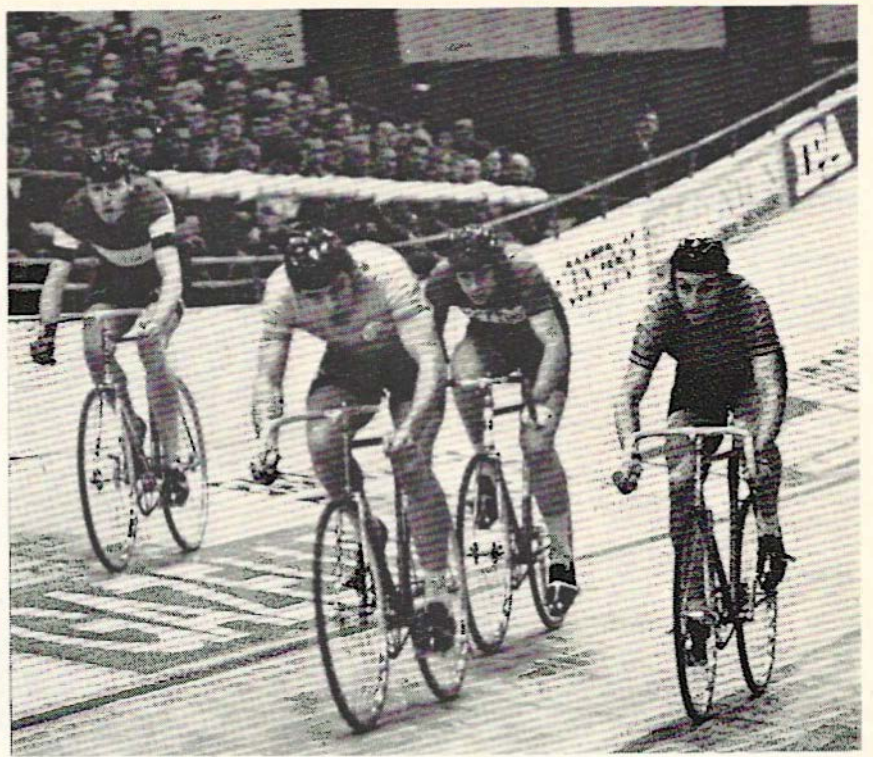
B. S.

Bert in vol ornaat

De Groninger Zesdaagse in de Martinihal

B.B. wint tenslotte met een borstlengte

De Groninger 6-daagse is weer ten einde. In 1972 zal dit festijn echter voor de 3e maal herhaald worden. Deze 6-daagse, welke gekenmerkt wordt door show en commercie, is omlijst door een kermisachtige sfeer, doch ook door vakmanschap, welke de renners aan het publiek tonen.

Bijna een week lang draaien zij hun rondjes en wel met snelheden van soms meer dan 60 km per uur, die uit hun gespierde benen geperst worden. Doch niet alleen de profs vermaken het publiek, ook de amateurs tonen heel wat in hun mars te hebben.

Eén van die amateurs is Bert Bathoorn, medewerker op de afdeling planning bij Staalmeubel.

Bert werd op 19 december 1949 geboren in een gebied waar land en lucht elkaar nog raken, nl. Roderwolde. Evenals z'n broer Henk, die heel wat koersen won, begon hij op 14-jarige leeftijd als adspirant. Tot dusver behaalde Bert 18 overwinningen, veel ereplaatsen, w.o. de 5e op de Nederlandse kampioenschappen baanrijden. Voorwaar een fraai resultaat en gezien z'n prijzenkast, die geheel gevuld is met eremetaal, lijkt hij uit het goede rennershout te zijn gesneden.

Zoals iedere sportman heeft ook hij z'n bijzonderheden, als nl. moeder komt kijken, valt hij gegarandeerd.

In tegenstelling tot vader Bathoorn is moeder minder enthousiast over deze sport. En dat valt wel een

beetje te begrijpen. Steeds andere voedingen samenstellen is een extra belasting voor haar.

In de 6-daagse bleef Bert in de middelmaat hangen. 'Dit komt', zo las ik in een door hem gegeven interview, 'omdat wij in het noorden niet over een permanente baan beschikken'. Dus te weinig mogelijkheden.

Volgens de wielcoach van de R.N.W.U., de heer Frans Mahn, heeft Bathoorn heel wat in z'n mars en behoort hij dan ook tot de betere amateurs. Hoe goed, zal dit jaar moeten blijken. Bert mikt op de Olympiatour en zal daardoor nog heel wat kilometers onder de wielen moeten doordraaien. Plannen is z'n beroep, dus er zit heel wat in.

Veel succes!

L. Velting.

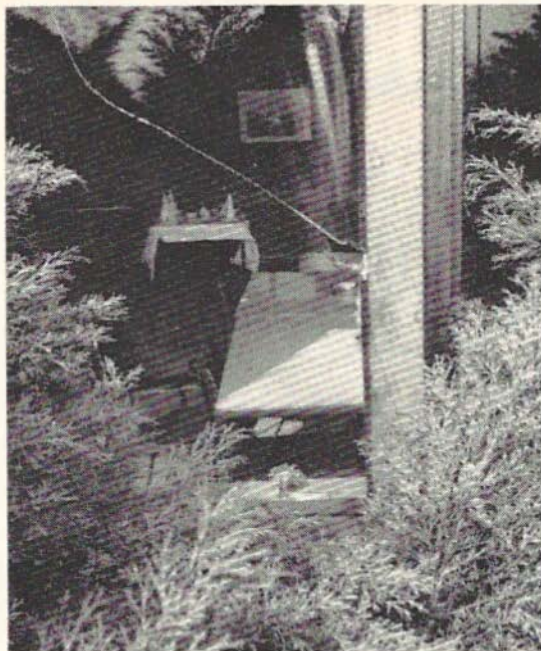

Twée maal inbraak in één week

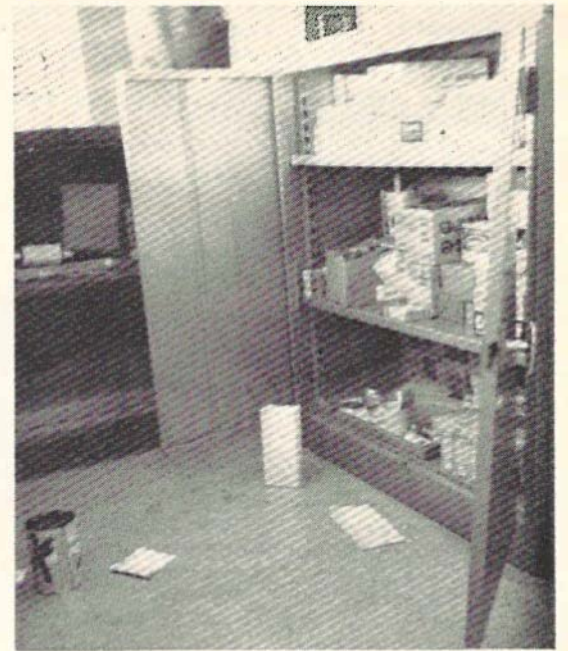
Dat onze artikelen de deur uitvlogen, wisten wij al. Maar dat de nood zo hoog was gestegen, dat men er toe is overgegaan, om bij ons hiervoor te gaan inbreken, dat gaat toch wel een beetje te ver!

Tweemaal achter elkaar binnen een paar dagen heeft men ons bedrijf 'snachts met een bezoek vereerd. Wat kleingeld en een paar sloffen sigaretten in de kantine zijn door de inbrekers meegenomen. Uit de werkwijze van de krakers kan men concluderen dat het geen beroepsinbreker(s) is (zijn) geweest. Want, wat is er tegenwoordig nog aan geld te stelen! Alle betalingen lopen via bank en giro, het enige wat er mogelijk in kas kan zijn is wat daggeld, en om daar nou al die moeite voor te nemen?

Daar ook de luxe sigarettenaansteker op de conferentiekamer is gestolen, zal men bij de komende vergaderingen zelf voor het vuurtje moeten zorgen, of houdt men daar nu maar meteen op met roken? De plaatselijke rijksspeurders zullen het er wel erg druk mee hebben. Vele vinger- en voetafdrukken zijn verzameld, terwijl het gebouw en de omtrek door een speurhond zijn afgesnuffeld naar mogelijke 'vreemde' voorwerpen die bij de inbraak zijn gebruikt en de identiteit van de inbreker(s) mogelijk kunnen verraden. Wij twijfelen er niet aan of de dader(s) zal (zullen) spoedig gevonden worden. De rest van het verhaal van deze sensationele inbrekerij zult U dan wel in Uw krant lezen.

Links: 'Hoor, wie boort daar, kind'ren...'
Rechts: 't is een vreemde zaak zeker...'

Bedrijfsbrandweer gestart

Onder de indruk van de brand bij Gispen hebben wij onze plannen om tot een bedrijfsbrandweer te komen gerealiseerd en op 9 februari j.l. zijn we gestart met een cursus.

Deze cursus, welke zal bestaan uit een 20-tal lessen, wordt gegeven door de commandant van de brandweer uit Roden, de heer L. Schipper.

In de eerste les werd reeds direct begonnen met een uiteenzetting van verscheidene blusapparaten zoals bijv. een natblusser, een koolzuur-, sneeuw- en een poederblusser. De werking ervan werd uitgelegd en het doel van deze apparaten bij branden. Verder vertelde de cursusleider over branden, die hij de laatste jaren meegemaakt had. Hieruit bleek wel, dat geen enkele brand hetzelfde is en het is overbodig om te vertellen, dat een brandweercorps

soms voor rare en moeilijke dingen komt te staan. In de eerste plaats bedoelen we de brand zelf en in de tweede plaats, zeker niet minder belangrijk, het publiek. Een brand is nu eenmaal een fascinerend gebeuren, dat veel belangstelling trekt. De meeste mensen realiseren zich echter te weinig, dat hun komst het de brandweer bijzonder lastig kan maken.

Een gedeelte van een van de cursusavonden werd besteed aan het bekijken van de verschillende materialen. Onder grote hilariteit werd werkkleding gepast, een broek en een jas. Na veel passen en meten had dan uiteindelijk iedereen zijn maat te pakken. Ook bij het opgeven van de schoenmaat (het schoeisel gaat bestaan uit een paar laarzen) waren enkele personen het niet met zichzelf eens.

Er is ook al geoefend in het uitgooien van slangen. Het uitgooien gaat redelijk goed, oprollen echter is nogal een vermoeiende zaak. (Goed voor Uw lichamelijke conditie! Red.)

Op de vraag of er geen 'wegwerp'-slangen in de handel zijn, kregen we een negatief antwoord. Wij zijn er ons van bewust, dat er in de toekomst nog veel geoefend moet worden; we zullen U echter op de hoogte houden van onze vorderingen.

G. ten Broeke.

Dankbetuiging

Langs deze weg willen wij U hartelijk danken voor de prachtige fruitmand en het bloemstuk bij de geboorte van ons dochtertje Anet.

J. Martens,
A. Martens-Spoelman.

ONZE VISCLUB

In het vorig nummer van de Fabrieksfluit hebben wij het uitgebreide assortiment hengelmateriaal besproken. We hebben de lijnen, het lood en de haken behandeld. We gaan verder met:

Het aas

Nu wil ik niet alle soorten, smaken en geuren behandelen, want dan zou het einde helemaal zoek zijn. Ik wil dan ook slechts enkele soorten met U doornemen.

Ten eerste het deeg. Hierover bestaan de meest fantasierijke samenstellingen, een beetje van dit en een beetje van dat, maar eerlijk gezegd, dat is allemaal onzin. Men schijnt gewoon niet zonder te kunnen en ook ik maak me hieraan vaak schuldig.

U neemt gewoon een paar sneetjes wit brood, haalt er de korsten af en laat het binnenste kletsnat worden onder de kraan. Daarna knijpt U het water eruit en vervolgens kneedt U. Is het dan nog iets aan de natte kant, dan even het deeg in wording in een handdoek rollen, zodat het teveel aan vocht opgenomen wordt. Hierna prakt U het deeg met een vork in een bord, net zo lang tot U zelf bemerkt, ziezo, dat is oké! Sommigen mengen er nog wat suiker en boter doorheen. Van mij mag het, maar het hoeft niet.

Als 2e aassoort wil ik noemen, de maden. Deze overigens nogal vieze beestjes, zijn een nog altijd gewild aas. Met 3 aan de haak zit U wel snor. Als laatste noem ik de pluim. Pluim is vooral geschikt om kanjers van brasems te verschalken. Een pluim wordt van niets anders dan vers brood gemaakt.

Zie de schetsjes van de 3 verschillende azen.

DEEG

PLUIM

MADEN

schets VII

Het voer

Men heeft mij eens gevraagd, wat stop je eigenlijk in je voer? Waarop ik als antwoord een assortiment kruiden en specerijen ten beste gaf, waarop menig kruidenier jaloers zou zijn geweest.

Te gek om werkelijkheid te zijn. Nu begrijpt U meteen, waar het woord visserslatijn al dan niet op slaan kan.

Nee, voer is gewoon oud gemalen brood, een beetje brinta en wat geel zand. Sommige onder U zullen nu zeggen, waarom geen scherp zand? Wel, heeft U wel eens een broodje gegeten, waar wat zand tussengekomen is? Nu, zeg dan zelf eens, dat smaakt toch nergens naar. En ook een vis, die zich op het voer stort, wenst geen scherpgheid in zijn menu.

Geel zand is voor dat beest nog wel acceptabel. Voor schep-, leefnetten en andere netten lijkt mij een beschouwing overbodig. Wel zou ik een leefnet afraden, omdat in een leefnet de vis nogal beschadigd wordt en stukken van de staart eraf geslagen worden. Dit wordt veel te laat bemerkt en bij het wegen en meten blijkt dan dat ze de maat niet meer hebben. Vraag het Arie 'gele trui' Dierdorp maar eens.

Dan zijn er nog van die zogenaamde 'dierenbeschermers', die er erg vinden de gevangen vis niet terug te zetten. Uit een onlangs verschenen rapport van het ministerie blijkt, dat iedere vis zo ongeveer 25.000 eitjes p. jaar 'legt'. Stel dat er hiervan 249.000 in het niet raken, dan is de produktie elk jaar nog 1000 stuks.

Dat is nogal wat. Maar goed, andersdenkenden, Uw mening wordt ook gewaardeerd. Het is een kwestie van hoe je het ziet, en dat zal wel zo blijven ook.

Nu zijn we dus gereed voor de start. Een start, waarbij ik nog even op een en ander zou willen wijzen.

Gispen BZ

Beter Zitten

BZ is een
stoelenprogramma
Nieuwe stoelen
BZ is van Gispen
Zitspecialist Gispen

BZ komt na AZ Gispen AZ. Dat kent u. BZ is nieuw. BZ staat voor beter zitten. Nog beter. Op stoelen van kunststof. Een complete range. Van eenvoudige zandstoel tot ideale bureaufauteuil. In elke BZ-serie zit de volle aandacht van Gispen. Aandacht voor anatomische aspecten. Functionele aspecten. Veiligheidsaspecten. Neem 'BZ simpel' voor toepassing op grote schaal. In een kantine. In een zaal. De zitschaal is van ABS. Een thermoplast. Het duurt dan sommige kunststoffen. Ook beter: sterker, gewier, mooier van kleur. De zitvorm is subliem. En blijft. Dat ook voor langdurfers. Uzerstok frame van ronde buis. Gispen-gelakt. BZ simpel omvat stoelen met en zonder armleggers. Koppelbare stoelen. Stapelbare stoelen. Zelfs een eenvoudige draaistoel. Met veilige vijfpoot. Ook met zwenkwielen. In oranje-rood. Wit. Bruin. Groen. En donkergrijs. U merkt het als Gispen iets nieuws brengt, dan is dat goed nieuws. Goed voor u.

Vraag het Gispen BZ catalogusmapje aan. Met alle gegevens. Met prijslijst. Kostenloos. Adresseren aan: Gispen. Antwoordnummer 1515. Culemborg.

PROM praat

In aansluiting op het artikel in de vorige Fabrieksfluit over de activiteiten van onze afdeling Verkoopbevordering op het 'zit'vlak reproduceren wij ditmaal een der vele advertenties waarmee de BZ-stoelencampagne in vakbladen werd ondersteund.

Alvorens U gaat hengelen, peilt U eerst enkele malen ter plaatse de diepte van het water. U schuift de dobber op de juiste hoogte, kort het boven-snoer zover mogelijk in, gooit een handjevol voer op die plaats, waar het het diepst is en dan is het echt niet meer zo moeilijk als U denkt. Als laatste zou ik U willen zeggen, dit is tevens het belangrijkste: Laat in de landerijen geen rommel achter, vertrap geen riet of wallekant, laat vooral geen plasticzakken rondslingeren, ze zijn levensgevaarlijk voor onze koetjes. Neem geen bokshouding aan als men U ergens niet wil hebben om te vissen.

Let op de bordjes met verboden toegang, ze staan er niet voor niets. Maar wees bovenal een vertegenwoordiger van het bedrijf, waarmee je op pad gaat om te vissen. Uw houding is het visitekaartje. Het toont, wie je bent en waar je vandaan komt. Laten we dus samenvattend zeggen:

'Wees een vriend van de zaak en de boer, tijdens je vistorie'.

Veel succes en tot de volgende keer.

L. Velting.

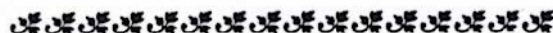

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer N. M. v. d. Berg,
Anjelierstraat 6, Culemborg
wordt op 1 mei 66 jaar.

De heer A. Blok,
Ferd. Bollaen 1, Baarn
wordt op 3 mei 68 jaar.

Bij het einde van de winter en het ontwaken van de natuur kan ons de lust bekruipen alvast een voorproefje van de komende vakantiegeneugten te nemen. Het Nationaal Bureau voor Toerisme zond ons enige geïllustreerde 'Trippertjes verhalen', waarvan wij hieronder het eerste laten volgen. Doe er Uw winst mee.

Redactie F.F.

Met huifkar en paard door het Drenthse land

Een stapvoetse verkenningstocht door Drenthe, met het beschermende dak van de huifwagen boven het (moede) hoofd en het zachte gestamp van de paarden aan de voorkant, er is geen kalmere manier om Drenthe te leren kennen.

De mensen in Orvelte, die de huifkarren verhuren, zeggen er van: 'Een weekend met paard en wagen is een hoogst romantische manier van reizen. De toerist houdt er geen pijnlijke voeten en schouders van over en ook zadelpijn en andere nare vakantietrekjes blijven hem bespaard. Wie zich over de eenzame wegen en paden hier in de bossen laat voorttrekken, krijgt al gauw het bevrijdende idee dat hij de tijd aan zichzelf heeft en dit prettige gevoel wordt nog versterkt, omdat er nergens bordjes met Verboden Toegang staan. Nog een belangrijk punt: de mensen in Drenthe zijn bijzonder vriendelijk en helpen u graag.

De twee dagen uit en thuis met het Trippertje worden overbrugd door een comfortabel hotel in Westerbork of verwarmde bungalows in Zorgvlied.

In de praktijk komt het Trippertjes-weekend er op neer, dat u 's zaterdagsmorgens in Orvelte eerst kennis gaat maken met de paarden en de huifwagen. U krijgt les in de handgrepen van het menen volgens het 'Achenbach-systeem', waardoor de paarden gevoelig en gehoorzaam blijven, ondanks het feit dat ze steeds weer door andere mensen aan het lijntje worden gehou-

Een hoogst romantische manier van reizen. . .

den. U, als koetsier-in-spé, wordt ook les gegeven in het borstelen van de dieren en in de verdere verzorging, zoals op- en aftuigen en uit- en inspannen. Daarna wordt onder leiding een proefritje gemaakt en krijgt iedereen de kans om te laten zien, of hij (of zij) inmiddels al het menen onder de knie heeft. Staat de tijd dit toe, dan krijgen ook de kinderen les.

Tijdens de proefritten wordt zoveel mogelijk verteld over het paard en al deze tips en wijze raadgevingen zijn meestal ruimschoots voldoende om de toerist 's middags al alleen op stap te laten gaan met paard en wagen. Wie zich

daar nog niet rijp voor mocht voelen, maakt opnieuw een ritje onder geleide. 's Zondags tenslotte wordt nog eens op verkenningstocht uitgegaan en ook die tweede tocht wordt meestal doorgebracht in de uitgestrekte stille bossen in de omgeving.

Orvelte, vlak bij Westerbork, is niet zo maar een dorpje in Drenthe. Het neemt in Nederland een unieke plaats in.

Sinds drie jaar is een speciaal daarvoor in het leven geroepen stichting bezig om deze plaats weer helemaal 'terug te brengen' in de stijl van de achttiende eeuw. Niet alleen de boerderijen en de huizen worden gerestaureerd en aan-

gepast, maar zelfs het stratenplan in en buiten Orvelte wordt weer in overeenstemming gebracht met de tijd van weleer.

Het dorpje bezit een aantal Saksische boerderijen, waarvan inmiddels drie zijn gerestaureerd. De hofsteden komen er zoveel mogelijk weer uit te zien als vroeger te doen gebruikelijk was, al worden er natuurlijk voor de huidige bewoners de nodige voorzieningen getroffen, die vroeger door afwezigheid schitterden: een w.c. bijvoorbeeld.

Hoe een Saksische boerderij er vroeger wel uitzag en hoe die fluks in elkaar werd getimmerd, beschrijft H. Potter in zijn 'Reize door de oude en nieuwe Oostelijke departementen van het Koninkrijk Holland' in 1809:

'Wat de boerenwoningen in dit landschap betreft, dezelve maken over het geheel met die van de naburige gewesten Vriesland en Groningen een verbazend onderscheid. Dezelfver gedaante is gelijk aan een schuur en bevat maar een enkel ruim, in hetwelk alles gevonden wordt, dat tot de huishouding van menschen, vee en boerderij noodig is.

Dat er niet veel werk en kunst tot deze gebouwen gevorderd wordt, blijkt uit een gewoonte, welke hier te lande (namelijk in Drenthe) plaats heeft, en hierin bestaat: wanneer een jonggetrouwd paar zichzelf nederzetten, om een eigene huishouding te beginnen, helpen de burens en vrienden hen onderdak; men zoekt een menigte keyen van een geschikte grootte, die daar voorhanden zijn, om tot grondslagen te dienen, terwijl anderen eenige boomen en staken uit het bosch halen. Van deze wordt, nadat ze een weinig bedisseld zijn, een geraamte van een gebouw opgezet, vervolgens alles, op de noodige openingen na, met wilgen teenen dicht gevlochten en zeer nauwkeurig met taaye klei of leemaarde volgestopt en bestreken, van boven wordt dit gebouw met riet of stroo over de sparren gedekt, de vloer met dorschvlegels ijzer hard gemaakt, het geheel door sommigen door een middelschot in tweeën verdeeld en daarmee is de woning gereed voor den jongen bouwman, zijn gezellin en zijn vee. Zonder schoorsteen zijnde, ziet men in het midden van deze gebouwen de haardstede, waarop altoos, zomer en winter, een turf- of houtvuur gestookt wordt, waarvan de rook zichzelf eene uitgang zoeken moet'.

Hunebed bij Rolde

Al te veel eisen stelde men dus niet vroeger!

In Orvelte moet u eens rond gaan kijken. Een Saksische boerderij is nu ingericht als museum, compleet met meubilair, weefgetouw etc. De boerderij is een reconstructie van een in de dertiger jaren afgebrande hofstee.

Nóg een goede raad: vergeet ook vooral niet om nog even te gaan kijken bij de pottenbakker Jan Müller aan de Grote weg 10 of bij de graficus Toon Wegner, die aan de Schoolstraat 3 woont. Beiden zijn kunstenaars, die de stad graag hebben geruild voor de stilte en de niet vervuilde lucht van Orvelte. Bij Jan Müller kunt u zo binnenstappen; bij Wegner, waar ook een expositie is

Per huifkar door Drenthe - hoe en wat

Zorgvlied

Aankomst vrijdagavond na diner, 2 x logies en ontbijt in verwarmde bungalows, 2 x lunch en 1 x diner. Huur van huifkar en paard(en). f 80,- per persoon.

Westerbork

Aankomst vrijdagavond na diner, 2 x logies en ontbijt in hotel, 2 x lunch

en 1 x diner. Huur van huifkar en paard(en) f 70,- per persoon. Aankomst zaterdagochtend f 59,- per persoon.

Meer details in de gratis vierkleurenbrochure — Vaderlandse Trippertjes — Verkrijgbaar bij het Nationaal Bureau voor Toerisme

NBT

Antwoordnummer 3600
Den Haag

te zien van vroegere en hedendaagse technieken van grafiek en typografie, is het beter om eerst even een afspraakje te maken, want hij is veel op stap.

Orvelte, klein boeiend dorpje in Drenthe, bezit dus nogal wat attracties. Het heeft de haast van de moderne tijd de haast gelaten en is gewoon zichzelf gebleven, de paarden en de huifkarren vooral niet te vergeten. U bent er van harte welkom. Wel wordt aangeraden gebruik te maken van het 'Huifkar-Trippertje', dat het Nationaal Bureau voor Toerisme (het NBT) heeft georganiseerd en dat niet alleen voorziet in een romantische tocht door de dreven van Orvelte, maar ook in onderdak plus maaltijden.

Nieuwe sociale verzekering: Uitkering voor nagelaten betrekkingen werknemers

Overlijdensuitkering voor nagelaten betrekkingen van werknemers wettelijk geregeld

Het wetsontwerp dat collega Van Schaik en ik verleden jaar bij de Tweede Kamer van de Staten Generaal hebben ingediend is thans door de regering bekrachtigd en inmiddels in werking getreden.

Tot dusverre waren er wel allerlei particuliere regelingen die er in voorzien dat na het overlijden van een werknemer nog enige tijd het loon wordt doorbetaald aan nagelaten betrekkingen.

Ook voor ambtenaren en Kamerleden geldt een dergelijke regeling. Wij vonden het onrechtvaardig dat geen algemene regeling was getroffen ten behoeve van de nagelaten betrekkingen van alle werknemers.

Hoewel wij op gevallen waren gestuit, waarbij nagelaten betrekkingen door een plotselinge dood van hun kostwinner in financiële moeilijkheden kwamen te verkeren zag de regering desgevraagd geen aanleiding zelf wettelijke maatregelen voor te stellen. Het geeft voldoening dat de regering thans niettemin haar noodzakelijke medewerking heeft verleend om de regeling tot stand te brengen welke op het volgende neerkomt:

Het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Koophandel, de Ziektewet, de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet Werkloosheidsvoorzieningen worden gewijzigd.

Kort samengevat zijn de in de initiatiefwet opgenomen wijzigingen de volgende:

Burgerlijk Wetboek

In artikel 1639 1 B.W. wordt de bepaling opgenomen, dat de werkgever verplicht is om na het overlijden van de arbeider aan de langstlevende der echtgenoten over de periode van de dag na het overlijden tot en met de laatste dag van de tweede maand na die, waarin het overlijden plaatsvond, een uitkering te verlenen ten bedrage van het loon, dat de arbeider laatstelijk rechtens toekwam.

Op deze uitkering kan in mindering worden gebracht het bedrag van de uitkering, dat aan de nagelaten betrekkingen ter zake van het overlijden van de arbeider toekomt krachtens een wettelijke ziekte- of arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het maximum dagloon krachtens deze wetten bedraagt thans f 96,20.

Ziektewet en Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering

In de artikelen 35 van de Ziektewet (ZW) en 53 van de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) wordt de verplichting van de bedrijfsvereniging opgenomen om na het overlijden van een werknemer aan wie ziekengeld c.q. arbeidsongeschiktheidsuitkering was toegekend, deze uitkering verhoogd tot 100% van het dagloon, tot en met de laatste dag van de tweede maand volgende op die, waarin het overlijden plaatsvond, uit te betalen aan de langstlevende der echtgenoten. Het komt er dus op neer, dat nagelaten betrekkingen na het overlijden van de werknemer nog aanspraak kunnen maken op drie maanden vol loon.

Werkloosheidsvoorziening

Ten slotte wordt voorgesteld in artikel 19 der Wet Werkloosheidsvoorziening de bepaling op te nemen, dat indien een werknemer tijdens het genot van een uitkering krachtens die wet, overlijdt, de uitkering tot en met de laatste dag van de tweede maand volgende op die waarin het overlijden plaatsvond, wordt uitbetaald aan de langstlevende der echtgenoten.

Nagelaten betrekkingen

Voorwaarde voor het recht op uitkering is, dat de echtgenoten niet duurzaam gescheiden leefden. Ontbreekt een niet duurzaam gescheiden echtgenoot, dan geschiedt de uitkering aan de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen of degenen voor wie de werknemer overigens kostwinner was.

Het lijkt mij voor de lezer weinig interessant indien ik op alle finesses van het wetsontwerp inga.

De bedrijfsverenigingen die bij de uitvoering van de nieuwe wettelijke regelingen ten nauwste betrokken zijn, zullen ongetwijfeld in voorkomende gevallen de gewenste inlichtingen willen geven.

Attentie bij plotseling overlijden van werknemer

In het algemeen zal men geen bijzondere stappen behoeven te ondernemen om zijn recht krachtens de nieuwe wet te krijgen. Meestal vindt het overlijden plaats nadat reeds ziekengeld of WAO-uitkering e.d. is aangevraagd, zodat de bedrijfsverenigingen wel spontaan zullen nagaan welke nagelaten betrekkingen aanspraken kunnen ontlenen aan de nieuwe wet.

Anders is dit, wanneer de werknemer plotseling overlijdt.

In dit geval kan een bedrijfsvereniging vanzelfsprekend alleen maar in actie komen, indien de werkgever of de nagelaten betrekkingen zich tot haar wenden.

Het leek mij goed dit in het bijzonder onder de aandacht te brengen.

Eenzelfde attentiesin geldt voor de nagelaten betrekkingen van de werknemers wier loon hoger was dan de maximale uitkering krachtens de genoemde wetten. Zij hebben recht op een suppletie van de voormalige werkgever tot aan het bedrag van het volle loon.

Mr. G. A. A. M. Boot,
Lid van de Tweede Kamer
der Staten Generaal,
Voorzitter Ver. van Raden van Arbeid

Zaalvoetbal 1970—1971

Onder de goede en trouwe leiding van de heer De Ruiter uit de plaatwerkerij van Fabriek I, heeft een Gispensploeg ook dit jaar weer meegedaan aan de competitie zaalvoetbal.

In het begin van de competitie gingen nogal wat wedstrijden verloren doordat wij nog geen goed team konden vormen, terwijl er tijdens de wisseling van de spelers weleens onverwachts doelpunten vielen.

De wisseling van de spelers is eigenlijk een noodzakelijk kwaad, want door het hoge tempo van het spel met weinig spelers moet men regelmatig om de 4 à 5 minuten wisselen.

De ploeg bestaat in totaal uit 1 keeper en 7 veldspelers, waarvan de keeper de gehele wedstrijd in het doel blijft.

Van de veldspelers staan er 4 opgesteld welke regelmatig gewisseld worden. Van de 10 wedstrijden die zijn gespeeld heeft Gispn nu 13 punten, waarmee men in de bovenste helft van de middenmoot meedraait.

Er waren enkele leuke en spannende wedstrijden bij, zoals tegen Tunas-Muda, welke geheel uit Ambonnezen bestaat. Deze jongens zijn razend snel en behendig met de bal. Als men dan ook in hun spelletje trapt verliest men met grote cijfers.

Voor deze wedstrijd begon hadden we afgesproken om niet op hun schijnbewegingen te reageren, en er een beetje stevig tegenin te gaan. Het leuke was dat b.v. Wim Kielestein ondanks de snelheid van de tegenstander niet te passeren was.

Na afloop was iedereen het er mee eens dat het een leuke wedstrijd was, waarin de punten eerlijk verdeeld werden.

In totaal moet Gispn nog 3 wedstrijden spelen. Men kan terug zien op een leuk zaalvoetbalseizoen.

J. de Ridder.

Drank en Autorijden: Een Gevaarlijke Cocktail...

WAT IS 'N DRONKEN AUTOMOBILIST?

Op de voorpagina's van vele Nederlandse kranten konden de lezers vóór de december feestdagen van het afgelopen jaar lezen, hoe een door de politie uitgevoerde actie tegen alcohol misbruik was uitgevallen. Het resultaat daarvan was niet bemoedigend.

In 'Het Beste' van februari staat nu een uitvoerig verslag van enkele onderzoekers van de Amerikaanse Columbia Universiteit en van politiefunktionarissen.

Er wordt in dat artikel uitvoerig ingegaan op de vraag wat een dronken automobilist nu eigenlijk is. Het antwoord hierop is niet gemakkelijk te geven, want de invloed van alcohol in gelijke hoeveelheden gebruikt door twee verschillende mensen blijkt een totaal verschillend resultaat te hebben.

In ons land per jaar:

300 VERKEERSDODEN door alcohol

In het bovengenoemde blad worden talloze mysteries rond het probleem alcohol en de automobilist zo niet geheel ontsluitend dan toch op overzichtelijke wijze toegelicht en de resultaten van de proefnemingen in de Verenigde Staten liegen er niet om. Dat geldt ook voor het erbij vermelde commentaar inzake de situatie in Nederland. Driehonderd verkeersdoden door alcoholmisbruik in ons land is de huidige trieste balans. De auto en de alcohol zijn niet meer uit ons leven weg te denken, zo zegt een Nederlandse deskundige in het blad. In Nederland wordt over het algemeen minder gedronken dan in andere westerse landen, maar toch is het jaarlijkse verbruik per hoofd van de bevolking, baby's en bejaarden inbegrepen, altijd nog 5,2 liter PURE alcohol. Dat is meer dan tweemaal zoveel als 25 jaar geleden. Het juiste aantal automobilisten dat onder invloed rijdt kan geen enkele bevoegde instantie aangeven, want vele dronken bestuurders slippen door de mazen van het controletent.

Dr. W. Froentjes, buitengewoon hoogleraar in de criminalistiek aan de Leidse Universiteit, schat dat overdag 1 op elke 40 automobilisten een of meer glazen heeft gedronken. 's Avonds en 's nachts gaat deze verhouding steil omhoog tot 1 op 6 à 7 automobilisten.

DE VEILIGE ZWEDEN

Zweden is het meest gemotoriseerde land van Europa: een personenauto per 3½ inwoner. Samen met Groot-Brittannië heeft het ook het laagste dodencijfer in het verkeer. Drie krachtige maatregelen, aldus Het Beste van januari, uit de laatste tien jaar zijn daaraan niet vreemd.

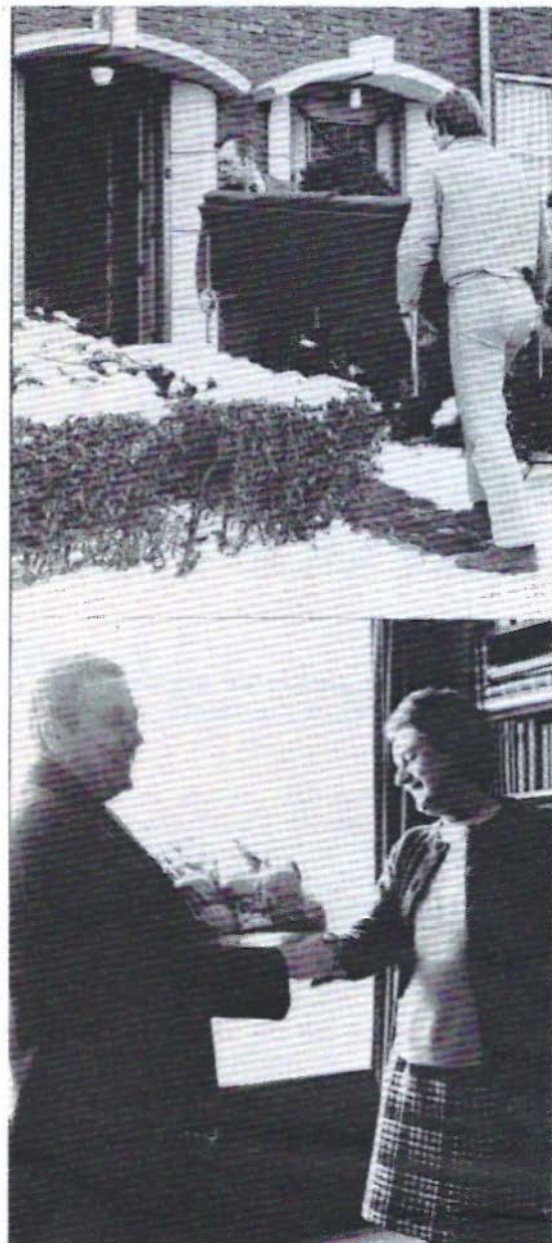
Controle op alcohol. In Zweden is het rijden onder invloed van alcohol ook strafbaar wanneer er geen ongeluk wordt veroorzaakt. De politie controleert intensief op de weg en elke agent kan een automobilist aanhouden uit wiens manier van rijden valt op te maken dat hij kan hebben gedronken. Dan worden er meteen adem- en bloedproeven gedaan. De wet kent twee vormen van rijden onder invloed: onmatigheid, dat is rijden met een promillage van 0,5 tot 1,5, en dronkenschap: rijden met een nog hoger promillage. Onmatigheid wordt als regel bestraft met een geldboete en dronkenschap met gevangenisstraf. In beide gevallen wordt automatisch het rijbewijs ingetrokken. Jaarlijks raken op deze manier ongeveer 10.000 automobilisten hun rijbewijs kwijt en zowat de helft van hen gaat voor een tot twee maanden de gevangenis in.

Controle op voertuigen. Sinds 1965 moet elke auto die ouder is dan drie jaar eens per jaar worden nagekeken door een groep veiligheidstechnici die onder overheids-toezicht staat. De controle gebeurt in 150 garages, verspreid over het hele land. Het laatste cijfer van het kenteken van de auto geeft aan in welke maand hij naar de inspectie moet.

Remmen, remlichten, clignoteurs en banden worden bekeken en elke wagen die een gebrek vertoont moet meteen uit de roulatie. De keuring kost de tegenwaarde van 25 gulden. Dank zij deze maatregel en steekproeven wordt volgens een schatting van de Zweedse politie het grootste deel van de auto's elk jaar nagekeken.

Snelheidsbeperking. Op autosnelwegen is de maximum snelheid 130 kilometer per uur, op gewone verkeerswegen 110 kilometer en in de bebouwde kom 50 kilometer. In bepaalde weekdagen en in de drukste vakantietijd worden de maximum snelheden verlaagd.

Reader's Digest

Engelengeduld...

Tóch sta je even gek te kijken, wanneer je in de Utrechtsestraat in Amsterdam een nieuw bankstel hebt gekocht, en het wordt thuis bezorgd onder geleide van een directeur van de fabriek zelf! Op 4 maart j.l. gebeurde dat; in Utrecht, bij de familie Janssen.

Niemand minder dan de heer Vroom zelf (maar dat wist mevrouw Janssen op dat moment nog niet) begeleidde dit transport. Niet zonder reden. Want mevrouw Janssen, of beter: de familie Janssen, was een héél bijzondere klant. Heel bijzonder om twee redenen.

In de eerste plaats omdat zij met engelengeduld meer dan een jaar op hun bankstel hadden moeten wachten; en een jaar is een hele tijd, zelfs wanneer je op de televisie dat bestelde bankstel als het ware hebt zien afbranden.

En in de tweede plaats omdat zij in deze overigens zo humoristische wereld op zo'n charmante wijze hadden gewezen op het 'verstrijken' van de levertijd; zelfs wanneer daarbij de brand in aanmerking genomen zou worden!

Met een overrompelende bescheidenheid vraagt de familie Janssen in een op 31 december 1970 gedateerde nieuwjaarswens:

'Kunt U begrijpen dat wij langzamerhand toch ongeduldig worden? Afbestellen wilden wij niet, want onze keus was na rijp beraad op Uw producten gevallen. Het mag echter niet meer te lang duren, want de oude meubels verdragen niet veel meer'.

Ja, Gispen begreep dat het geduld opraakte, maar kon op dat moment nog niets doen.

Ook Gispen stond met de rug tegen de muur, en moest om nog een beetje geduld vragen.

Niet alleen aan de familie Janssen moesten wij dat vragen — wie zal dat kunnen ontkennen —, maar als er een prijs zou moeten worden uitgerekend voor de meest begripvolle houding ná de rampzalige brand, dan zou de familie Janssen daar zeker voor in aanmerking komen.

Op 6 februari 1970 besteld, en op 4 maart 1971 afleveren. Geen record om trots op te zijn.

Wel een klant om trots op te zijn; die familie Janssen. Dáárom werd dat bankstel niet zó maar afgeleverd; dáárom wilde de directie daar zelf bij zijn.

Wij kunnen niet alle klanten persoonlijk kennen, maar soms móet je wel een uitzondering maken. Dit was zo'n uitzondering.

D. W. v. L.

Personalia

In dienst:

- 23-2-71 A. Chtatou, Afd. Opl.
- 1-3-71 H. G. Huisman, Afd. Bedr. Sign.
- 1-3-71 Th. Jörgensen, Afd. Bedr. school
- 1-3-71 B. Titiharu, Afd. Plw. IV
- 8-3-71 J. Peters, Afd. Int. Transport
- 15-3-71 Mej. J. Dijkstra, Afd. Stoff.
- 15-3-71 Mevr. H. Vervoorn, Afd. TD
- 25-3-71 A. W. van Maanen, Afd. Plw. IV
- 25-3-71 I. Sevim, Afd. Plw. IV

Terug uit mil. dienst:

- 22-3-71 J. den Hartog, Afd. Bedr. Adm.

Geboren:

- 2-3-71 Elia Jacob Ananias, zoon van de Fam. A. Ririmasse
- 4-3-71 Gil Barry, zoon van de Fam. J. M. Mahulette
- 10-3-71 Jan Martinus, zoon van de Fam. Hol-Lam
- 17-3-71 Marijse Janine, dochter van de Fam. J. Donga
- 18-3-71 Geerdina Hermina Antonia, dochter van de Fam. F. Kielestein
- 22-3-71 Ardien Helga, dochter van de Fam. M. v. Akooij.

Dankbetuiging

Langs deze weg zeg ik hartelijk dank aan directie, personeelfonds en collega's fabriek II voor de blijken van belangstelling bij mijn pensionering ondervonden.

J. Peterse.

De Fabrieksfluit

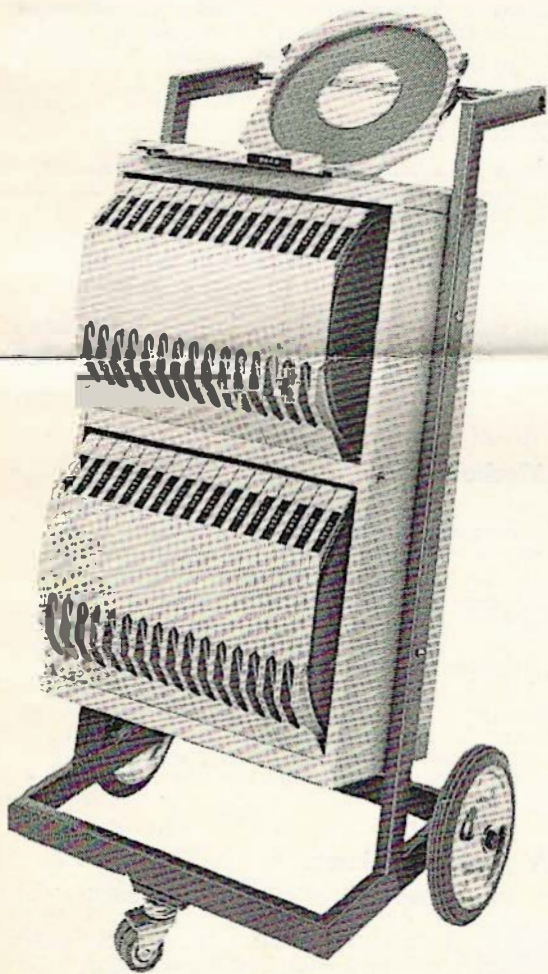
Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
W. H. A. N. Schrammeyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sijbrant, C. van Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: P. J. Hermans

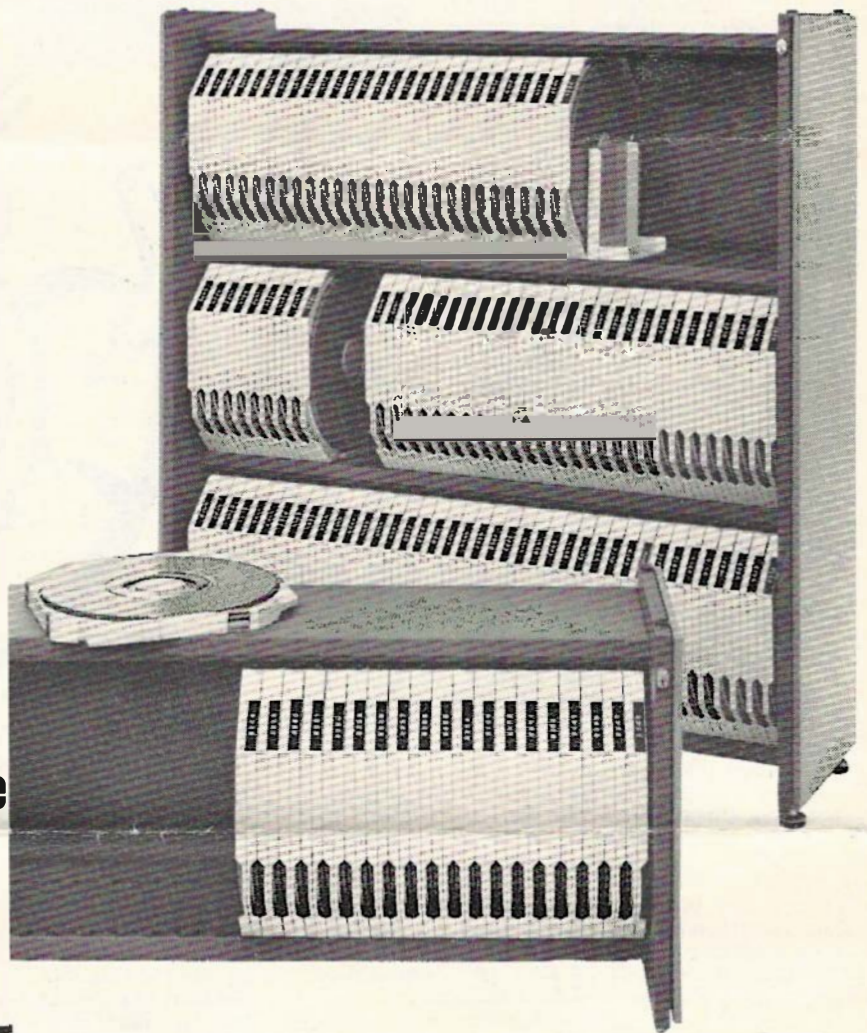
De Fabrieksfluit

25e jaargang
no 262
17 mei 1971

Elk jaar wordt tijdens de Hannover Messe een speciale expositie georganiseerd van industrieel vervaardigde produkten die aan hoge vormgevingseisen voldoen. Messe-deelnemers kunnen enkele maanden voor de opening van de beurs hun nieuwe produkten inzenden ter beoordeling door een commissie van deskundigen. Tot de 540 uitgezochte produkten voor de expositie 'Die gute Industrieform' behoorden ditmaal ook de stapelbare Staalmeubel databoxkasten en de bijbehorende transportwagen 6032. Een compliment voor Staalmeubel en speciaal voor de heer A. R. Cordemeijer, die de vormgeving verzorgde in nauwe samenwerking met de heer B. Westra en het ontwikkelingsteam in Roden. Het aantal uitgezochte buitenlandse produkten bedroeg 106 stuks, afkomstig van 45 deelnemers, waaronder 6 uit Nederland.

Staalmeubel produkten uitgekozen voor 'Die gute Industrie- form'

1425 - een stoel om in te wonen...

Gispen's Fabriek voor Metaalbewerking N.V.
Afd. Verkoop,
Stationssingel 25, Culemborg
Rotterdam, 29 april 1971.
Mijne Heren.

Toen ik in 1965 als scholier en leerling van een op één na hoogste klas van het middel onderwijs het voorrecht had deel te mogen nemen aan een vier-daagse excursie naar Uw dynamisch bedrijf, heb ik tijdens een lezing in Uw fabrieksshowroom enige tijd in een fauteuil gezeten met verstelmogelijkheid en hoge rugleuning (cat. nr. 1425). Tot op heden beschouw ik die ogenblikken nog steeds als de 'best be- of gezeten ogenblikken' die ik ooit gehad heb; dit was een stoel om in te wonen, met een stevige zit en een ideale verstelmogelijkheid, kortom een stoel die ik vanwege de rugklachten waar ik sinds drie jaar mee loop graag in mijn bezit zou willen hebben. Destijds als 16-jarige scholier met een zakgeld van f 2,50 per week heb ik er nooit bij stilgestaan dat ik weleens de trotse bezitter zou kunnen worden van zo'n fauteuil.

Vandaag echter met een goed maandinkomen en serieuze plannen om binnen 1½ à 2 jaar het rijk der vrijgezellen vaarwel te zeggen, ligt dat wel binnen de mogelijkheden, maar... Toen ik enige tijd geleden met mijn verloofde Uw showroom aan de Lijnbaan alhier binnenstapte om haar dit zitwonder te laten aanschouwen, was de verpletterende reactie: '... in mijn huis geen stalen poten...'. Als verwoed doe-het-zelver (vooral kleinmeubelen) besloot ik toen om zelf de beitel en de hamer ter hand te nemen en een dergelijke fauteuil te maken.

Daar ik indertijd op de excursie heb begrepen dat zitcomfort volledig ondergeschikt is aan zithoogte, -hoek en de verdere afmetingen van een zitmeubel, kwam ik op het idee mij tot U te wenden met het nederig verzoek mij de werktekening met de afmetingen van deze fauteuil (1425) ter hand te willen stellen opdat ik, althans met Uw toezegging een zo natuurgetrouw mogelijke copie kan maken, echter met een houten frame. U bij voorbaat dankend voor de door U gedane moeite, verblijf ik, met de meeste hoogachting,
N. den Boer.

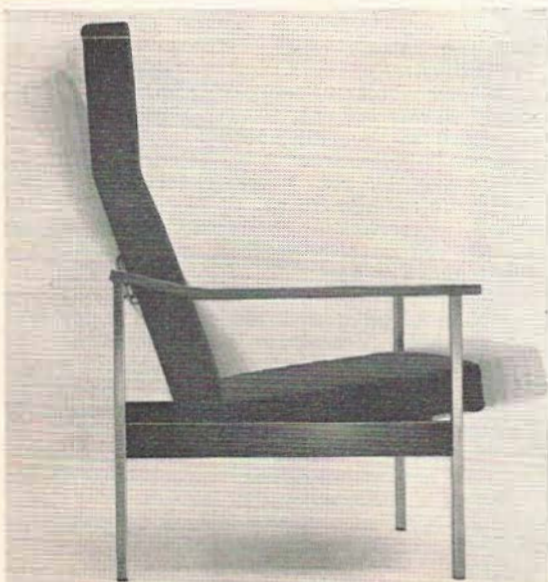
De Weledele heer N. den Boer,
Mathenesserweg 142a,
Rotterdam

Culemborg, 6 mei 1971.
WIMH

Geachte heer Den Boer,

Toen wij in 1971 Uw brief van 29 april ontvingen waren wij ontroerd door Uw, voor ons zo vleeiende woorden, ofschoon U zult begrijpen dat de reactie van Uw verloofde: '... in mijn huis geen stalen poten...' niet alleen U maar ook ons bijna verpletterde. Wij nemen aan dat dankzij Uw doe-het-zelf capaciteiten de contramine staal-hout geen beletsel zal gaan vormen voor Uw serieuze trouwplannen en wij dachten een duw in de goede richting te geven met het ter beschikking stellen van de gevraagde tekening. Mochten er zich nog problemen voordoen dan zullen wij U, indien mogelijk, gaarne verder van advies dienen.

Met vriendelijke groeten, hoogachtend,
Gispen's Fabriek voor
Metaalbewerking N.V.
Afd. Verkoop,
M. A. Winkel.

ONZE MOTOR: HET HART

B. P. Tuinnout, bedrijfsarts

Ik kreeg het verzoek iets over het hart te schrijven. Na informatie bleek het vooral de bedoeling iets meer te vertellen over hartkramp (angina pectoris) en de hartverlamming (hartinfarct). Hiertoe is het wel nodig eerst een aantal zaken wat op een rijtje te zetten.

Hartafwijkingen

Welnu, om te beginnen dan iets over de soorten hartafwijkingen. Deze dienen we te splitsen in:

- aangeboren afwijkingen;
- verworven afwijkingen, welke weer zijn te verdelen in:
 - aandoeningen van de hartkleppen;
 - aandoeningen van het spierweefsel;
 - aandoeningen van het prikkelgeleidings-systeem;
 - aandoeningen van de voedende vaten van het hart zelf.

Vooraf op het laatste punt gaan we hierna verder in.

Bouw en functie van het hart

Allereerst iets over de bouw en functie van het hart. Het hart, te vergelijken met een motor — dat zeker niet de vorm heeft zoals men het zo vaak ziet afgebeeld — is een holle spier ter grootte van een flinke vuist. Door een 'tussenschot' wordt het hart verdeeld in een linker en rechter helft. Beide helften zijn weer onderverdeeld in kamer en boezem.

Tussen linker en rechter helft is normaal geen verbinding. Wel tussen kamer en boezem en met name afgesloten met klepsystemen.

Bovendien bevinden zich klepsystemen bij de ingang van de beide slagaders, welke het hart verlaten: de grote lichaamsslagader en de longslagader. Het hart funktioneert uitsluitend als perspomp.

In rust wordt ongeveer 275 liter bloed per uur verwerkt, dat wil zeggen ± 10.000 liter in 36 uur. Bij inspanning wordt dit belangrijk meer. Het hart heeft voor deze arbeid zelf voeding en zuurstof nodig en ontvangt dit via de kransslagaders. Dit zijn twee grote bloedvaten, welke direct uit het begin van de grote lichaamsslagaders ontspringen en zich over voor- en achterkant van het hart vertakken in steeds kleiner wordende slagadertjes, die zich voortzetten in haarvaten. Deze haarvaten verzamelen zich weer tot adertjes respectievelijk aders, welke ten slotte de afbraakprodukten vervoeren.

5% van het bloed dat de linkerkamer in de grote lichaamsslagader pompt, gaat via de voedende vaten naar de hartspier zelf. Bij een race-roeier kan dit 25-30 liter per minuut bedragen. Vergelijk een melkbus (35 liter).

Volksvijand nummer één

Juist deze kransslagaders staan de laatste jaren in het middelpunt van de belangstelling.

Hart- en vaatziekten vellen namelijk jaarlijks steeds meer mensen. 'Volksvijand nummer één', waaraan zo langzamerhand bijna de helft van alle sterfgevallen is te wijten, vormt ondermeer een voortdurend groter wordende bedreiging voor de economie.

Dit is niet over de gehele wereld het geval, maar wel in de zogenaamde Westerse landen, met als top de Verenigde Staten.

Ook in ons land maken hart- en vaatziekten elk jaar meer slachtoffers.

Enkele cijfers: van de 1,6 miljoen mannen van 40-65 jaar hebben circa 2% of ruim 30.000, een hartinfarct doorgemaakt en van de 1,7 miljoen vrouwen in de genoemde leeftijd circa 1/2% of ruim 8.000 exclusief overledenen aan hartinfarct. Bij de laatste eeuwwisseling vormden infectieziekten nog de voornaamste doodsoorzaken. In de loop der jaren is hierin verandering gekomen, omdat de verwekkers van de infectieziekten veelal werden ontdekt en afdoende bestrijdingsmiddelen er tegen werden gevonden.

Zo is de tuberculose, vijf en dertig jaar geleden nog gevreesd, nu dank zij afdoende bestrijding aan het verdwijnen.

Momenteel vormen in Europa en in de Verenigde Staten van Amerika de ziekten aan hart en bloedvaten de voornaamste doodsoorzaken: bijna 50% van het totaal, gevolgd door kanker, verkeersongevallen en infectieziekten.

De sterfte als gevolg van hartinfarct beweegt zich bij mannen in stijgende lijn. Relatief het meest komt het voor op middelbare leeftijd. Daarentegen blijft de sterfte als gevolg van hartinfarct bij vrouwen tot 65 jaar vrijwel constant en daalt op hogere leeftijd. Zieke en sterfte aan hartinfarct komen al met al bij mannen veel meer voor dan bij vrouwen, vooral beneden 60 jaar. Per dag worden momenteel in Nederland gemiddeld 100 patiënten getroffen door een hartinfarct, waarvan circa 1/3 deel direct of binnen enkele dagen overlijdt.

Economisch verlies

Afgezien van direct en indirect menselijk leed en verdriet, dat niet in geld is uit te drukken, veroorzaken hart- en vaatziekten grote economische verliezen.

De ziektekosten in dit kader bedragen per jaar circa 100 miljoen gulden, gerekend naar een gemiddelde opnameduur van 30 dagen à f 100,— per dag. De schade voor het bedrijfsleven wordt geraamd op ongeveer 150 miljoen gulden per jaar. Iedere door een hartinfarct getroffen patiënt is op zijn minst drie maanden absent, niet zelden loopt die periode uit tot een half jaar. Bovendien zijn er nog sommen gelds gemocid met loonderving en invaliditeitsuitkeringen.

De grote boosdoener

De laatste jaren is gebleken, dat de slagaderverkalking de grote boosdoener is. Tegelijk met de kransslagaders kunnen ook andere bloedvaten zijn aangetast, bijvoorbeeld de grote lichaamsslagader of de slagaders der benen of van de hersenen. Bij dit proces wordt de doorstroom opening van de aders kleiner door afzetting van vet en ander materiaal, totdat de opening dichtsluit.

Gebeurt dit bij één van de grote kransslagaders van het hart, dan ontstaat een hartverlamming of hartinfarct: een hartaanval met hevige pijn achter het borstbeen, een beklemming van de borst, met vaak daarbij pijn uitstralend naar keel en linkerarm, soms zelfs ook in de rechterarm. Het hartinfarct komt dikwijls onverwacht. Soms heeft het slachtoffer tevoren bij inspanning al minder sterke pijnen in de borst: we spreken in die gevallen van hartkramp of angina pectoris.

Oorzaak? . . 'Onbekend'

De oorzaak van de slagaderverkalking is nog onbekend; wel zijn factoren bekend, welke dit proces zouden bevorderen. Deze zijn:

- het x-y-chromosoom, dat wil zeggen het 'man zijn';
- nicotine, vooral door sigaretten, in mindere mate van pijp of sigaar;
- te weinig lichaamsbeweging, te veel en vooral te vet eten en het daarmee samenhangende te zwaar zijn. Men mag aannemen, dat lichamelijke inspanningen een gunstige invloed kunnen uitoefenen op hart en bloedsomloop;
- spanningen en moeilijkheden in het gezin; deze zijn ongetwijfeld van groter belang dan men vroeger aannam;
- een verhoogd gehalte van verschillende soorten vetachtige stoffen in het bloed. Bij de algemene voedingsadviezen wordt hierop nog nader teruggekomen;
- een te traag werkende schildklier. Ook dit zou van invloed kunnen zijn op de slagaderverkalking;
- suikerziekte vergroot de kans op slagaderverkalking;
- te hoge bloeddruk werkt indirect een hartinfarct in de hand;
- in hoeverre geestelijke spanning bevorderend zou werken op slagaderverkalking is nog niet geheel duidelijk.

Waarom worden verhoudingsgewijze zoveel mannen op belangrijke posten — met name de ambitieuzen, met groot verantwoordelijkheidsgevoel voor hun werk en hun bedrijf — steeds meer door hart- en vaatziekten getroffen?

Het leven onder praktisch permanente spanningen is vermoedelijk toch van invloed op het ontstaan van hart- en vaatziekten, evenals het wonen in flats en drukke stadsgedcelten. Het ziekelijke proces van slagaderverkalking kan reeds in de puberteitsjaren beginnen, met andere woorden: het is dus niet uitsluitend een ouderdomsproces, zoals men vroeger meende. Het proces verloopt sluipend, totdat het zich op een gegeven ogenblik openbaart als ziekte, bijvoorbeeld in de vorm van een hartinfarct.

Hoe te ontdekken

Is één en ander in een vroeg stadium te ontdekken?

Neen, maar wel kunnen we enkele van de bevorderende factoren opsporen door:

- een nauwkeurig onderzoek inclusief het opnemen van de klachten;
- het opnemen van een elektrocardiogram. Een beginnend proces geeft echter niet altijd constateerbare afwijkingen;
- bepaling van de bloeddruk;
- onderzoek van urine, onder andere op positieve reactie op het voorkomen van glucose;
- eventueel bepaling van het gehalte aan bepaalde stoffen in de bloedsamenstelling.

Door ieder mens te nemen voorzorgen

Ook zelf kan de moderne mens — dank zij allerlei voorlichting via pers, radio en televisie — maatregelen nemen, welke de kans op hartinfarct verminderen. In feite zijn het echter slechts enkelen, die zulks kunnen opbrengen. Eigenlijk alleen degenen, die een aanval hebben doorstaan.

De anderen praten het gevaar quasi nonchalant weg, volgen in dit opzicht de struisvogels en leven ogenschijnlijk onbekommerd verder. Het komt er op neer dat ze volharden in hun slechte gewoonten: te veel sigaretten roken, te vet eten en te weinig zorgen voor voldoende lichaamsbeweging.

Roken? Beter niet!

Er is geen verschil in sterfte waargenomen tussen matige sigarettenrokers, pijprokers en niet-rokers.

Het roken van sigaretten met inhalen kan zeer complexe gevolgen hebben. Het staat wel vast dat in onze samenleving en met onze voeding het roken van sigaretten voor de kransslagaders en voor de aders van de onderste ledematen uiterst schadelijk is. Het is bewezen, dat men bij sigarettenrokers een hogere sterfte met een hart- of vaatziekte als oorzaak vaststelt, dan bij niet-rokers.

Alcohol

Er bestaat geen enkel bewijs, dat alcoholgebruik een gunstige of ongunstige invloed op aandoeningen van hart of vaten zou uitoefenen. Patiënten met een beginnende vernauwung der bloedvaten ondervinden na alcoholgebruik een verruimend gevoel. Een matig gebruik van alcohol is niet schadelijk en bij een bewuste beheersing ligt de zaak hier anders dan bij het roken. Bedenk echter wel dat alcohol een vrij hoog percentage calorieën bevat. Enkele voorbeelden (per glas): sherry 59 cal., genever 68 cal., port 78 cal., wijn 70-85 cal., bier 75-130 cal. en likur 95-100 cal. Ter vergelijking: frisdrank 48 cal. en tonic 55 cal.

Algemene adviezen

- Rook geheel niet of minder, zo mogelijk alleen pijp of sigaren.
- et minder en vooral minder vet, margarine levert evenveel calorieën als roomboter. Bepaalde moderne margarines zijn daarentegen bereid van onverzadigde vetzuren en reduceren het gebruikte aantal calorieën tot minder dan de helft.
Ter illustratie:
100 gram boter of margarine 751 cal., halvarine slechts 360 cal., 100 gram bak- of braadvet 900 cal., evenals sla-olie en olïfolie.
Snoep minder, want 1 bonbon levert 55 cal., 1 croquet 150 cal., 1 reep chocolade 160 cal., 1 portie roomijs 205 cal. of 1 gebakje 350 cal.;
- neem meer lichaamsbeweging, vooral fietsen heeft een gunstige invloed op de bloedvaten van benen en hart;
- maak een zo verstandig mogelijk gebruik van het aantal vakantiedagen, waarop u per jaar recht hebt. Versnipper bijvoorbeeld niet te veel. Het nuttig effect van een bepaald aantal aaneengesloten vrije dagen kan groter zijn dan dat van hetzelfde aantal versnipperde dagen;
- zoek meer actieve ontspanning;
- tracht een zo ontspannen mogelijk werk- en woonklimaat te scheppen.

Hopelijk lukt het u deze adviezen zo goed mogelijk in acht te nemen. Succes!

'Stroomkring', november 1970

Zeehengelen met culinaire geneugten

'Zierikzee smaakt naar meer'. Notoire lekkerbekken, die er al eens tarbot in witte wijnsaus of de Oosterschelde-cocktail met krab, kreeft en garnalen op de tong hebben laten smelten, zijn de eersten om u dat te vertellen.

Zierikzee smaakt overigens niet alleen naar meer, dank zij die meer dan voortreffelijke keuken, maar ook door het sfeertje dat er in het oude stadje voor het grijpen ligt en door de onverbeterlijke zee, die luidruchtig tegen de kade stompt.

Matthey Hovestadt, secretaresse bij de Provinciale V.V.V. in Middelburg en Zeeuwse in hart en nieren, heeft een stukje van haar hart aan dit heerlijke Zierikzee verpand. 'Ik ben gek op vis en vooral visgerechten maken ze daar in Zierikzee subliem'.

Zij heeft niet alleen diepe bewondering voor de manier waarop al die vis wordt toebeïdeid, maar ook voor de wijze waarop het wordt opgediend. Het is allemaal even fijn en verzorgd. Het is een compleet feest, dat is het'.

De vele mensen die voor het pleidooi van Matthey Hovestadt inmiddels door de knieën zijn gegaan, en nu óók wel eens z'n onvervalst visbuffet willen proberen, zijn in Zierikzee elk week end welkom. Er is een arrangement samengesteld in één van de vele 'Trippertjes' van het Nationaal Bureau voor Toerisme, dat onder meer voorziet in een visbuffet op vrijdag, en een hele dag sportvissen op de Oosterschelde of — voor wie niet van vissen houdt — een rondwandeling door het oude Zierikzee, plus in de middag een bus-tocht over Schouwen-Duiveland. 's Zondags kan het strand worden bezocht of één van de landgoederen in de omgeving. Keuze genoeg in Zee-land.

Dat sportvissen is een ander verkoopargument van Zierikzee. Mannen vinden het vaak een sport van jewelste, maar ook vrouwen doen mee.

Matthey Hovestadt: 'Ja natuurlijk doen ook de vrouwen mee. Kijk, sportvissen is natuurlijk méér dan vissen alleen. Het gaat om de hele sfeer aan boord van z'n kotter. Dat begint al wanneer de kust van je wegløopt en je even later op een plek voor anker gaat, waar niets anders is dan een wereld van zee en lucht. Geen telefoon die kan gaan rinkelen, geen onverwachts bezoek, niets, helemaal niets dat er nu nog tussen jou en je rust kan komen'.

Dat vissen moet uiteraard met een echte zeehengel gebeuren, maar ik heb het ook wel eens gedaan met een touwtje waaraan drie haken zaten en dan vang je óók paling, bot, tong of makreel'!

'Z'n dagje op het water vliegt om', vertelt ze. 'Je eet wat, je drinkt een lekkere bak soep of alwéér een kop koffie, je laat de wind door je haren wapperen, je maakt je zoveelste kennis op één en dezelfde dag, je lacht wat af en dan opeens zegt de schipper: 'Jongens, we gaan naar huis'. 'Nu al', zeggen de mensen, om vervolgens droef vast te stellen, dat het inderdaad al tegen de avond loopt'.

De dag is daarmee overigens nog niet om. Zierikzee is een intiem, klein stadje, waar veel vakantiegangers ook na het diner nog graag wat rondlopen. De 'parel van de Oosterschelde', zoals het door vleiërs ook wel wordt genoemd, schittert al vele eeuwen en aan die goede oude tijd herinnert onder meer de kleine vierkante Vischmarkt, waar hoge lindebomen en twee kleine huisjes samen een intiem wereldje inkapselen, dat nu, nadat het zeer lang als hofje en later als vismarkt dienst deed, op z'n lauweren mag rusten.

De Zuidhavenpoort te Zierikzee

De Vischmarkt is dus in feite met pensioen en datzelfde geldt nu min of meer voor de Oude Haven, waar het vroege vroeger onder meer wordt belichaamd door een pracht van een klapbruggetje, twee stadspoorten en vele patriciërs woningen.

Oud zijn ook tal van huizen aan de niet meer zo nieuw zijnde Nieuwe Haven in Zierikzee en een zeer hoge leeftijd hebben ook tientallen woningen bereikt, die zich her en der over-eind houden.

Het stadje telt vele bochtige straatjes,

Een trippertje zeehengelen - hoe en wat

Zierikzee	f 85,— tot f 90,—
Harlingen	f 71,—
Haamstede	f 65,—
Scheveningen	f 45,— tot f 60,—

In deze prijzen zijn hotel, lunches en diners begrepen.
De weekenden zijn van vrijdagavond tot zondagmiddag.

In Scheveningen ook van zaterdag ochtend.

Meer gegevens en véél meer Trippertjes vindt u in de Trippertjes-brochure van het Nationaal Bureau voor Toerisme.
Deze is gratis te ontvangen door middel van Antwoordnummer 3600 te Den Haag.

vele geveltjes, drie toegangspoorten en nogal wat monumenten, zoals het Gravensteen in de Mol, die tussen 1524 en 1526 werd gebouwd als een hechte kille bewaarplaats voor de gevangenen. Ook monumentaal zijn onder meer de Lutherse Kerk en niet te vergeten het Burgerweeshuis, waarin onder meer die zeer mooie Regentenkamer te pronk staat. Het vertrek ademt de stijl van Lodewijk XV en is uitgerust met goudleren behang.

Het huis wordt nu bewoond door het kunstenaarspaar Braat, dat u zijn werk graag laat zien. Zij is ceramiste, hij is beeldhouwer.

Van grote waarde is ook het raadhuis in Zierikzee, dat de geest van de vijftiende en zestiende eeuw heeft vast gehouden. De stad is ook een toren rijk: de zes en vijftig meter hoge Sint Monstertoren, die in de vijftiende eeuw werd ontworpen. Dat gebeurde door de Mechelse bouwmeester Anthonie Keldermans, die overigens geen toren van zes en vijftig maar van tweehonderd acht meter in gedachten had. Zover en vooral zo hoog is het nooit gekomen. Het verval van Zierikzee zet- te zich in en van de slijtageslag tegen epidemieën, oorlogen en dichtslibbing van de vaarwegen, werden onder meer de hooggespannen verwachtingen van de heer Keldermans de dupe.

☆☆☆

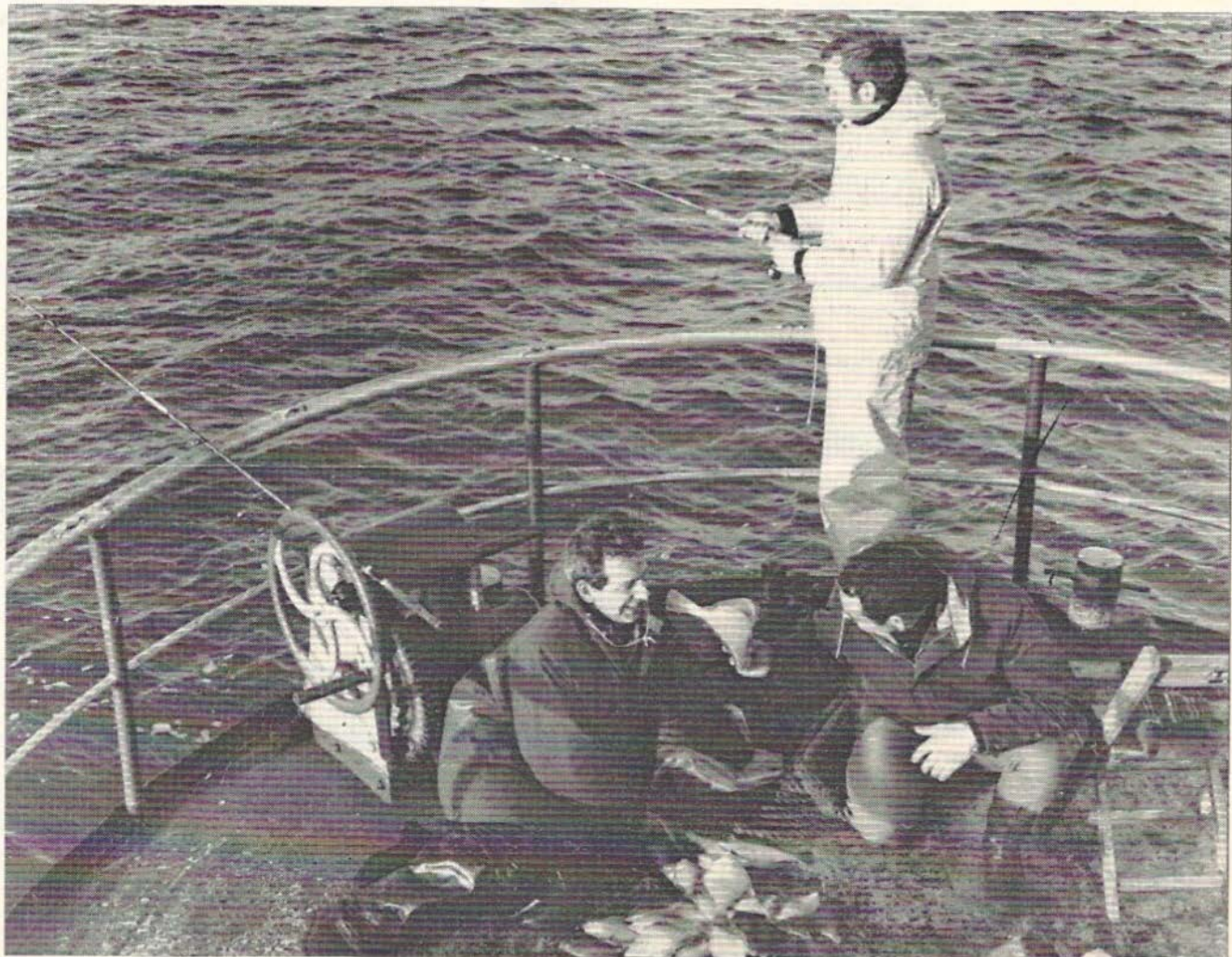
Zierikzee ligt op Schouwen-Duiveland, dat door de Haringvlietbrug en de Grevelingendam vaste voet aan wal heeft gekregen.

Het is aan Noord-Beveland vastgeklit door de Zeelandbrug.

De omgeving van het stadje is gevarieerd genoeg om er heel wat meer dan één weekend rond te kijken.

Vlak bij huis liggen de vrij toegankelijke landgoederen 'Mon Plaisir' en 'Weelzicht' en ook de wijde zandstranden. Schouwen-Duiveland is verder wijd en zijd bekend om de Domaniale duinen en bossen (elfhonderd hectaren) en de ook in de 'Trippertjes' genoemde Deltawerken in Brouwershavense Gat.

Het weekendje Zierikzee moet dus, dit alles even in ogenschouw genomen, wel zeer snel voorbijgaan.

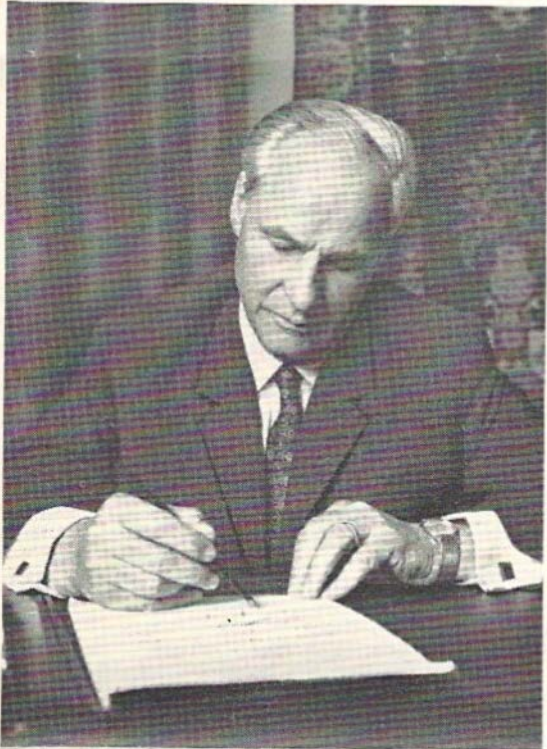
Zeehengelen op de Oosterschelde

COMPACTUS[®]

Al gadurende vele jaren levert Staalmeubel de bovenbouw voor Compactus verrijdbare archiefstellingen, systeem Ingold.

Na het aflopen van het licentiecontract met Heemaf heeft Staalmeubel de licentie voor Nederland verworven, zodat Staalmeubel nu de hele installatie levert.

Ir. Hans Ingold, 'vader' van het systeem

Compactus, systeem Ingold

Wij willen graag even aan U voorstellen Ir. Hans Ingold, de 'vader' van het systeem. In 1947 diende hij zijn patentaanvraag in. Een eenvoudig principe, kasten op wielen: Je moet er alleen maar op komen. Na de technische details verder te hebben uitgewerkt, werd in 1948 de eerste installatie afgeleverd. In de fabriek te Mellingen, Zwitserland, die in 1952 werd opgericht, vindt nu de gespecialiseerde productie van de installaties plaats.

Variërend van hout tot staal wordt bijna alles in eigen huis gemaakt (voor eigen markt).

De staalconstructies vanaf vlakke plaat; de houtconstructie vanaf ruw gezaagde planken. Naast een klein houten archief gaat een zware industrie-installatie voor tientallen tonnen gewicht de deur uit, tot zelfs compactussen om auto's in te parkeren.

Buiten de fabricage in eigen land zijn er licentiehouders in tal van landen over de gehele wereld, die allemaal dezelfde compactus maken. Een imposant geheel.

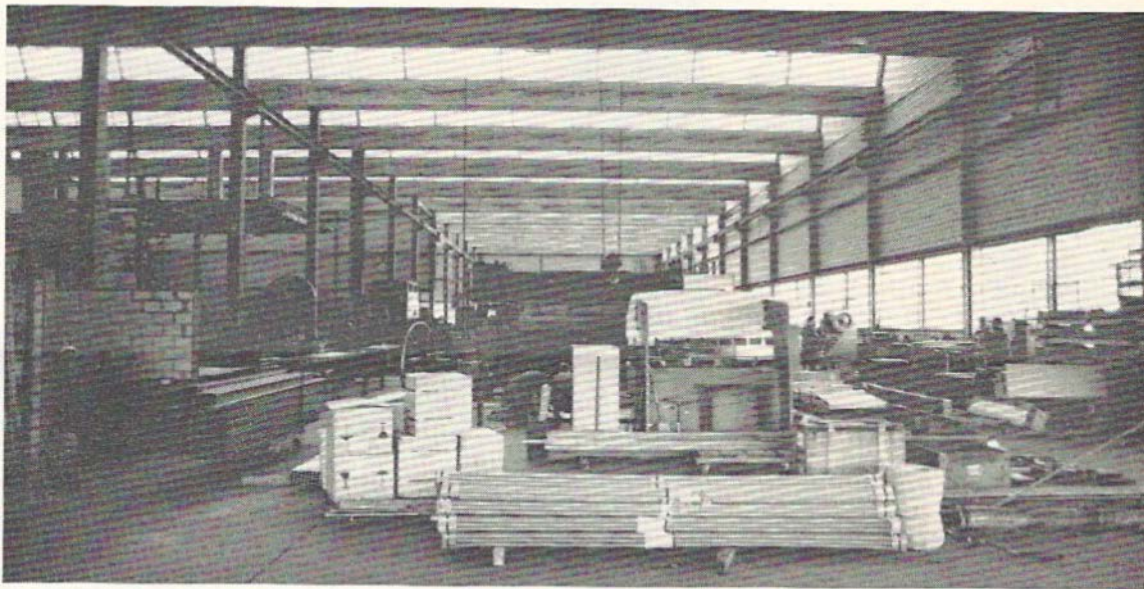
Staalmeubel

Eén van deze licentiehouders is dus Staalmeubel, die zich bezighoudt met archivering; vanaf een klein 'SM-eije' met enkele meters opbergruimte tot installaties met vele kilometers opbergruimte.

Compactus van Staalmeubel

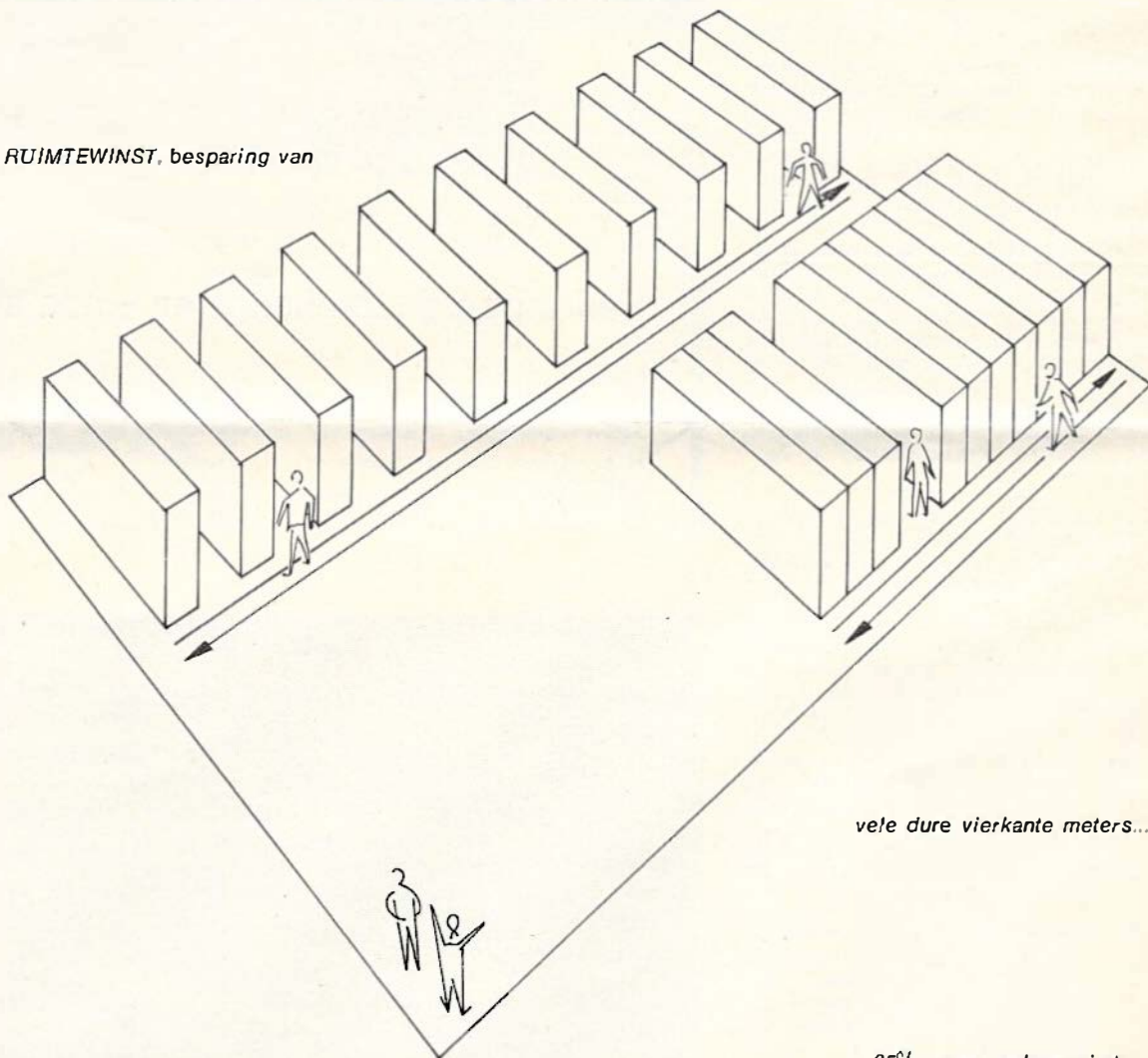
Staalmeubel levert diverse soorten Compactus, t.w.:

- I Handverrijdbaar, één en twee meter breed, voor kleinere installaties, waarbij niet al te grote gewichten te verrijden zijn: circa 4 ton.
- II Als er grotere gewichten verreden moeten worden, kunnen we gebruik maken van een handwiel dat een rubber contactwiel op de vloer aandrijft, tot circa 6 ton.
- III Worden de te verrijden gewichten te zwaar voor handbediening, kan kunnen we de kasten verrijden via een eindloze kabel die onder de kasten doorloopt en door een elektromotor wordt voortgedreven. Onder de kasten bevinden zich klemmechanismen, die we naar believen op de kabel kunnen klemmen en loslaten. Op deze manier zijn gewichten tot circa 25 ton te verrijden.
- VI Nog zijn we niet aan het eind, want met het nieuwe systeem, type 6, is in principe ieder gewicht te verrijden. Iedere kast is nl. voorzien van een eigen motor die twee vloercontactwielen

Doorkijk in de gespecialiseerde fabriek van Compactus Werke A.G.

RUIMTEWINST, besparing van

vele dure vierkante meters...

85% meer parkeer ruimte...

Nieuw lid	Nieuw lid	Herkozen	Herkozen	Nieuw lid	Herkozen	Nieuw lid
T. A. v. d. Geest lasserij kiezgroep 1 N.V.V.	J. Slagter spuiterij kiezgroep 1 N.V.V.	H. de Jong kantperserij kiezgroep 1 C.M.B.	K. R. Nieborg intern transport kiezgroep 1 niet georganiseerd	A. Verwey werkvoorbereiding kiezgroep 2 C.M.B.	L. Poppema spuiterij kiezgroep 2 N.V.V.	S. Schild inkoop kiezgroep 3 niet georganiseerd

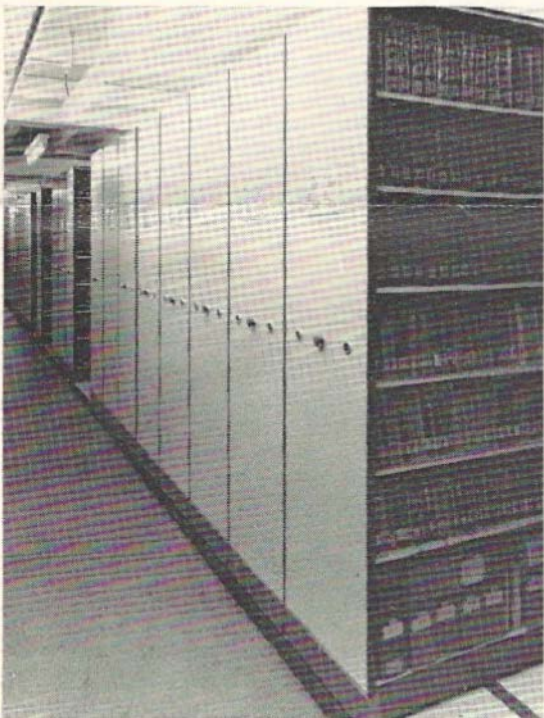

Onze ideeënbus

Tijdens de actie 'Ideeën Nu', waarbij de vraagstelling luidde:

- Lever U wel eens een idee in? Zo nee, waarom niet?
- Vindt U de huidige werkwijze van de ideeënbuscommissie juist? Zo nee, welke verbeteringen zou U dan in dit verband willen voorstellen, zodat er meer ideeën ingezonden zullen worden (ervan uitgaande, dat de beloningsregeling niet verandert)?

zijn slechts 9 reacties ontvangen (5 van productie en 4 van administratieve afdelingen). De verschillende suggesties, wensen of klachten zijn als volgt onder te verdelen.

Met een simpele druk op de knop...

aandrijft. Het aantal te verplaatsen kasten is alleen afhankelijk van de beschikbare ruimte en van de maximale vloerbelasting. Zo verplaatst men een gewicht van pakweg 100 ton door heel simpel op een knop te drukken.

Hoewel technische omschrijvingen niet in een artikel als dit passen, kunnen we toch niet nalaten één punt van de Staalmeubel-Compactus naar voren te halen, nl. **de veiligheid**, een zeer belangrijk punt. De aanwezigheid van veiligheidslijsten, die er bij een lichte aanraking voor zorgen dat de motor(en) onmiddellijk uitgeschakeld wordt(en), waarborgt een volledig veilig gebruik van de installatie.

Compactus in het algemeen

Het principe van Compactus is eenvoudig: verrijdbare kasten. Bij vaste stellingen heeft men voor iedere stelling een looppad nodig. Bij Compactus-stellingen heeft men voor een hele installatie slechts één looppad nodig. De installatie kan immers op iedere gewenste plaats worden geopend. Voor een bepaalde hoeveelheid op te slaan materiaal is met het Compactus-systeem veel minder vloeroppervlak nodig dan met de conventionele systeem. Gezien de onverminderd sterk stijgende grond- en bouwprizen, zal het financiële voordeel van de ruimtewinst door Compactus steeds zwaarder gaan wegen.

W. B. Dresselhuys.

- (3 inzenders) Huidige werkwijze van de ideeënbuscommissie is juist.
- (1 inzender) Huidige werkzaamheden uitbreiden door periodiek een overzichtslijst te publiceren, waarop alle in behandeling zijnde of komende constructiewijzigingen enz. voorkomen, zodat afwijzingen in de geest van 'is reeds in behandeling enz.' worden voorkomen.
- (1 inzender) Het huidige reglement moet uitgebreid worden met de bepaling dat het niet juist is een voorstel in te leveren over het werk van een ander zonder hem daarvan in kennis te stellen. Wie het werk moet uitvoeren ook het geld.
- (1 inzender) Het systeem is verouderd, omdat volgens de huidige sociale opvattingen de werknemer medezeggenschap heeft en daaruit automatisch de medeverantwoordelijkheid t.a.v. werkmethode, gang van zaken enz. voortvloeit.
- (1 inzender) Het huidige systeem is niet juist, omdat een door hem ingeleverd voorstel in het verleden is afgewezen, maar thans toegepast zou worden.
- (1 inzender) De werkwijze van de ideeënbuscommissie is niet juist, omdat
 - Diegenen die thans verantwoordelijk zijn voor constructies, werkmethode enz. een voorstel mee beoordelen op zijn toepassingsmogelijkheid.
 - Als een voorstel afgewezen wordt, omdat het produkt uit de produktie genomen wordt, moet men dit ook doen.
 - Als een voorstel afgewezen wordt, moet het zodanig aan de inzender worden uitgelegd dat hij het kan begrijpen.
 - Als een produkt nog een half jaar in de produktie blijft, moet bij een toe te passen voorstel de beloning ook over dit half jaar worden uitgekeerd. (Gebeurt ook! Red. A. V.)
- (1 inzender) De huidige werkwijze is niet juist, omdat
 - Een voorstel indertijd afgewezen is, maar thans volgens de inzender wel uitvoerbaar zou zijn.
 - Veel voorstellen om de volgende redenen bij voorbaat tot mislukken gedoemd zijn:
 - is reeds in behandeling;
 - is bekend;
 - wordt veranderd;
 - gaat eruit;
 - is al in een te ver gevorderd stadium om nog te wijzigen.
 - Punt I van het reglement (Als het idee octrooitechnisch nieuw is, wordt de beloning verdubbeld. Als het idee bijzonder origineel is, wordt de beloning met 1,5 vermenigvuldigd) nog nooit is toegepast.
 - Punt J van het reglement (Als het idee bekend is, maar om geldige redenen niet of nog niet is uitgevoerd, wordt er geen beloning gegeven) herhaaldelijk voorkomt. (Sluit aan bij inzender B).

Voor de beste antwoorden op de vragen A en B waren prijzen beschikbaar gesteld van resp. f 150,—, f 100,— en f 50,—. De doelstelling was een nieuwe behandelingsprocedure op te zetten, zodat er voortaan meer voorstellen zouden worden ingeleverd.

Gezien de zeer geringe deelname, maar vooral de antwoorden, die niet veel nieuws hebben opgeleverd, heeft de ideeënbuscommissie de beschikbaar gestelde prijzen niet uitgereikt. Commentaar op de verschillende antwoorden is doelbewust achterwege gebleven. Bij de huidige behandelingsprocedure hebben inzender, afdelingschef en leden van de ideeënbuscommissie te allen tijde irizage in de beoordeling van het voorstel, berekening van de beloningswijze enz. in principe zijn we niet eerder tevreden dan wanneer de uitslag van een onderzoek voor 100% duidelijk is, zowel voor de inzender als ideeënbuscommissie.

De behandelde voorstellen zijn:

Voorstel 132

J. Martens (Perserij)

Het toepassen van een compleet uitslagstempel voor onderdeel 3LB 1001-35.

Technisch is het voorstel uitvoerbaar, maar de besparingen zijn te laag t.o.v. de benodigde gereedschapkosten.

Voorstel 133

A. Dierdorp (Bankwerkerij)

Om de stevigheid te bevorderen, het tussenschot bij sorteerrek 8008 vervangen door een steunschot. Uit esthetische overwegingen is dit voorstel niet uitvoerbaar.

Voorstel 134

G. ten Broeke (Kwaliteitsdienst)

Het toepassen van een compleet uitslagstempel bij onderdeel 3LB 1001-9.

De verwachte besparingen zijn t.o.v. de benodigde gereedschapkosten te laag om dit voorstel toe te passen.

De voorstellen 126 - 128 - 129 - 130 - 135 - 136 zijn nog in onderzoek.

A. V.

Personalia

Gehuwd:

8-4-1971 de heer E. H. Dijkstra met mej. E. Tromp
21-4-1971 de heer G. Wiggers met mej. T. Landman

Dankbetuigingen

Langs deze weg wil ik U hartelijk dankzeggen, ook namens mijn vrouw, voor de fruitschaal en het prachtige bloemstuk dat wij van U mochten ontvangen.

Fam. Van Delft

Hiermede wil ik U allen graag bedanken voor de door U getoonde belangstelling en het medeleven na mijn motorongeluk.

H. Slagter

Hiermede willen wij U allen hartelijk bedanken voor het mooie bloemstuk dat wij ter gelegenheid van de geboorte van onze dochter Ariëtte mochten ontvangen.

K. Wiltling
J. A. Wiltling-Otten

Hierbij willen wij U allen hartelijk danken voor de belangstelling die wij ondervonden hebben bij onze trouwdag. Ook met de kado's waren we erg blij. U hebt er aan mee willen werken deze dag onvergetelijk voor ons te maken.

G. Wiggers
T. S. Wiggers-Landman

ONZE VISCLUB

Zoals alle vergaderingen, begon ook deze te laat. Het blijkt een typisch Nederlandse eigenschap te zijn zijn geplande aanvangstijden drastisch te overschrijden.

De opkomst was echter zeer groot, ondanks het feit dat enkele leden beslist niet aanwezig konden zijn. Als eerste punt kwam aan de orde: de wedstrijddata van het nieuwe seizoen.

Het bestuur had een 5-tal data uitgezocht en aan de leden voorgesteld. Met deze data, 29 mei, 12 juni, 10 juli, 14 augustus, 11 september, (9 oktober datum 6e wedstrijd, zie onderstaande), ging men akkoord. Het tweede punt was: wel of niet vissen in de Wieringermeerpolder. Hierover bleek men niet direct een beslissing te kunnen nemen. De 'Polderboys' laten hun geliefd visstikkie niet zo maar schieten. Tenslotte werd er een voor ieder aanvaardbare oplossing gevonden. Geen Wieringermeerpolder, maar 1 wedstrijd in de omgeving van Marknesse-Vollenhove-Genemuiden of Zwartsluis.

Zodoende kunnen we toch een polder bevissen, waarbij nog het voordeel komt dat de afstand 110 tot 120 km korter is.

De heer O. Blaauw, zeer strijdlustig deze avond, zou gaarne zien dat er 6 inplaats van 5 wedstrijden gehouden zouden worden (zie wedstrijddata), want, zo memoreerde hij, het is mogelijk dat je door omstandigheden bij een wedstrijd niet aanwezig kunt zijn. Er werd gestemd en er bleek inderdaad geen enkel bezwaar tegen te bestaan, er werd echter een aantekening gemaakt.

Van de 6 wedstrijden die worden gehouden telt 1 niet mee.

Wanneer U dus een keer verhinderd bent, dan telt dat keer niet mee. Vist U alle 6 wedstrijden, dan telt de wedstrijd, waarin U het minst aantal punten behaald heeft, niet mee.

Het loon- en prijsbeleid bleef ongewijzigd, dit mede dankzij onze 'sponsor', de personeelsvereniging. Bestuursverkiezingen.

Daar de heer J. Uilenberg niet meer in aanmerking wenste te komen voor een bestuursfunctie, werd met

SCHILDERS PIEK HAALDEN 7 MAAL UIT

grote meerderheid A. Dierdorp gekozen, terwijl J. O. Visser als reserve zal optreden. Het bestuur ziet er dan als volgt uit: L. Velling, voorzitter, H. A. Kompier, A. Dierdorp, J. O. Visser.

Daar de eerste wedstrijd valt op de openingsdag van het visseizoen, 29 mei a.s., nam het bestuur nog even enige momenten om de startplaats bekend te maken. Tot ieders verrassing kwam uit de bus: 'Langweerder wielen'. Niet ver van huis dus. Nadat men iemand het knobbelen had geleerd, toog de menigte huiswaarts.

L. V.

De elf van Staalmeubel zijn de wei weer in geweest; elf spelers die kennelijk nog wat onwennig met elkaar speelden.

Ze kregen een lesje van deze heren Piek (geen nakomelingen van de bekende Anton) waarover men nog lang zal nakaarten.

En dat terwijl wij de laatste jaren geen onbelangrijke transfers afsloten. Zo kwamen G. ten Broeke van F.C. Twente, J. Toxopeus van 'Neptunia' en P. Heijthekker van 'Ajax' onze gelederen versterken. Echter in tegenstelling tot hun werk, waren ze op de groene mat nog niet wat men eigenlijk verwacht had. Met de rust keken de ditmaal volgens het I.B.M.-3-systeem spelende StaalmeubelBoys reeds tegen een 2---0 achterstand aan, een systeem, hetwelk nog even wennen is.

In de tweede helft zou echter pas blijken wat de 'kwastmakers' nog in petto hadden. Eerst gebruikte T. v. d. Geest zijn handjes, wat hem een strafschoep bezorgde.

Tox was geheel kansloos, wat hij ook deed.

3---0, nou dan voel je wel aankomen dat er nog zeer weinig valt te behalen. Met een fraaie kopbal lieten de schilders 4---0 aantekenen. Toxopeus deed in de malaise mee, want hij begon steeds paniekerig te schreeuwen, waarbij hij finaal bij nummer 5 over de bal heen sprong. Bij 6 en 7---0 bleek Tox het niet meer te zien. Waarschijnlijk zal hij dan ook zijn plaats bij een volgende wedstrijd moeten afstaan.

L. V.

F. de Ruiter 25 jaar bij Gispen in dienst

Vijfentwintig jaar geleden op 10 mei 1946 kwam de heer F. de Ruiter bij Gispen in dienst. Voor die tijd had hij al bij verschillende bedrijven gewerkt. Na zijn lagere schooltijd kwam hij bij de Fax in dienst waar hij korven voor lampen soldeerde. Omdat er toentertijd geen LTS was in Culemborg ging hij naar de avondteekenschool. Dit was de enige technische opleiding die in onze stad gevolgd kon worden. Op een kwade dag brandde de Fax fabriek af en De Ruiter kwam zonder werk.

Dat was in een tijd waarin het moeilijk was een baan te vinden. Van de lampen naar de mosterd was zijn volgende stap. De mosterdfabriek werd zijn werkterrein totdat hij in militaire dienst moest. De volle diensttijd bedroeg toen zes maanden. Eenmaal uit dienst kwam hij in een sigarenfabriek terecht. Daar werkte hij tot aan de mobilisatie in 1939. Opnieuw kwam hij toen in militaire dienst. Tijdens de oorlog werd hij als zovelen naar Duitsland gestuurd. Daar kwam hij te werken bij de spoorwegen. Na de oorlog hielp hij mee de spoorbrug over de Lek bij Culemborg te herstellen. We zijn hiermede in het jaar 1946 beland.

De vader van de heer De Ruiter werkte toen al lang bij Gispen — dat deed hij ongeveer 20 jaar o.a. als knipper. En via zijn vader kreeg hij de kans ook bij Gispen te gaan werken. Op 10 mei 1946 maakte hij daarmee het begin van zijn nu 25 jarige loopbaan in ons bedrijf.

In onze fabriek I — die op dezelfde plaats staat als de vroegere Fax fabriek — kwam De Ruiter te werken als puntlasser. En daar kan hij enthousiast over vertellen. 'In die tijd, zegt De Ruiter, hadden we kleine machines. Die eerste machine waaraan ik werkte wordt nog steeds gebruikt. Maar in de loop van de jaren hebben we er veel mooie nieuwe machines bijgekregen. In Fabriek I werkte ik aanvankelijk onder de heer Holleman die daar toen chef was. Later werd de heer Van Oostrum

mijn chef en in 1962 ging ik mee naar de nieuwe plaatwerkerij in fabriek IV. Daar werk ik aan de grote meervoudige puntlasmachine waarmee de bureaubladen worden samengesteld.

Ik heb het daar best naar m'n zin en werk samen met een goeie maat want aan deze machine werk je met z'n tweeën.

Het is wel inspannend, zwaar materiaal en zo, maar erg leuk werk.

Deze machine is een van de paradepaardjes in onze fabriek. Als er bezoek komt zal ik nooit worden overgeslagen. Het uiterlijk van de puntlas is erg mooi. De kunst om dit te bereiken zit in het juist afstellen van de machine, de las moet mooi en sterk zijn'.

De heer De Ruiter is niet getrouwd. Hij is een geboren Culemborger. Samen met zijn twee zusters woont hij op Ter Weijde. Het onderhoud van de tuin van hun huis is één van zijn hobbies. Andere liefhebberijen zijn het bezoeken van de thuiswedstrijden van Feyenoord in Rotterdam. 'Ik ben eigenlijk een beetje Feyenoord supporter', zegt De Ruiter. Vroeger deed hij ook veel aan duivensport, samen met zijn zwager Krouwel vormden ze een bekend duo dat met vluchten veel prijzen heeft gewonnen. Er zijn nog 9 jaren vol te maken alvorens de heer De Ruiter aan zijn pensioen toe is.

Wij wensen deze enthousiaste medewerker nog goede jaren toe.

12½ jaar bij Gispen in dienst

De heer J. den Dunnen werd geboren in IJsselstein maar is reeds 52 jaar woonachtig in onze stad. Vierendertig jaar lang werkte hij als sigarenmaker bij de sigarenfabriek De Jager.

Toen de fabriek werd gesloten kwam hij via een relatie in contact met Gispen. Dit werd het begin van zijn nu volgemaakte 12,5-jarige diensttijd.

De heer Den Dunnen begon destijds in de bladenmakerij aan fabriek I. Hij zette de randen aan bureaubladen van ons befaamde 7800 bureau.

Later kwam hij in de knipperij waar hij lang samenwerkte met Geurt Kok.

Hierna werkte hij enige jaren aan verschillende schuurbanden. Maar ook dit is al weer lang geleden want reeds meerdere jaren werkt hij nu aan de puntlasmachine waarop de onderdelen van onze kastdeuren aan elkaar worden gezet.

De heer Den Dunnen doet het na werktijd wat rustig aan.

Vroeger was voetballen zijn hobby. Meer dan 20 jaar speelde hij bij Vriendenschaar. Dat was in de glorie van deze club in de jaren dertig. Wisselend speelde hij in het tweede of eerste elftal en bij meerdere wedstrijden tegen DOS, Velox of Elinkwijk speelde hij mee. Nog drie jaar resten de heer Den Dunnen in het bedrijf tot zijn pensioen. We wensen hem deze graag in gezondheid toe.

In de perserij van fabriek IV werkt de heer M. R. Th. Brouwer als insteller-perser. Deze dagen maakt hij de 12,5 jaar bij Gispen vol.

Na de oorlog kwam hij in Culemborg wonen waar zijn ouders zich tijdens de oorlog vestigden. Al gauw daarna ging hij varen. Twee en een half jaar voer hij op de wilde vaart bij Van Ommeren. In die tijd doorkruiste hij alle wereldzeeën en kwam al die tijd niet thuis. Eenmaal weer hier, bleef hij in Culemborg werken, het laatste bij de Spoorweg Seinindustrie.

Door inkrimping van dit bedrijf en overplaatsing van veel personeel solliciteerde hij bij Gispen.

Zo kwam hij in november 1958 in fabriek I als perser te werken. Na de bouw van fabriek IV verhuisde hij nu 9 jaar geleden mee naar dit bedrijf.

In zijn vrije tijd kweekt de heer Brouwer bloemen. Hij is een echte natuurliefhebber. Vaak trekt hij er op uit om de natuur te bescipden. Aan sport doet hij nu niet meer. Vroeger speelde hij in het eerste elftal van de voetbalvereniging HVC te Amersfoort. Ook hem wensen wij graag nog veel succes.

Na de oorlog is Jan eerst 2 jaar als vrijwillig militair en daarna nog 5 jaar als burger werkzaam geweest als tankmonteur.

Zo trok hij van de ene naar de andere kazerne om de kapotte tanks weer klaar te maken voor een volgende ruzie.

Daarna heeft hij enkele jaren in verschillende particuliere garages als automonteur gewerkt. Jan was vrijgezel en zo'n beetje afwisselend werk beviel hem wel. Maar langzamerhand kreeg hij toch behoefte aan een vrouw en een rustig huiselijk leven. Hij zocht dus eerst naar een vaste werkkring en kwam zodoende bij Gispen in de montage.

Inmiddels is Jan geen monteur meer, maar is nu verzorger van de monteurs.

Hij doet al het voorbereidende werk voor de heta bureau montage.

Intussen heeft hij nu ook een vrouw en dus wat hij verlangde. Hij moppert wel eens een beetje, maar dat hoort bij zijn karakter, hij meent het niet zo kwaad. Heeft naast zijn werk ook zijn liefhebberijen en graag z'n natje en droogje op z'n tijd. In en aan het huis frutst hij veel zelf, maar om het huis (de tuin) laat hij over aan zijn vrouw, want tuinieren is niet bepaald een hobby van hem, dan kwam er niets van terecht. Wij hopen Jan nog vele jaren in ons bedrijf te mogen houden.

De heer G. D. van den Ham kwam in november 1958 de Gispen gelederen versterken. Hij was 27 jaar werkzaam in het sigarenmakersvak bij De Jager. Door sluiting van dit bedrijf solliciteerde hij bij Gispen en werd aangenomen. Sindsdien werkt Van den Ham in onze expeditie afdeling. Hij verzorgt de meubels die van het Centraal Magazijn aan de expeditie worden afgeleverd. Hij voorziet deze van de juiste papieren, controleert de sloten, sluit de sleutels in de verpakking en zorgt ervoor dat alles op de juiste verzendplaats in de expeditie terecht komt.

In zijn vrije tijd neemt hij er zijn gemak van, leest z'n krantje, kijkt T.V. en gaat graag uit wandelen. We wensen hem graag nog veel goede jaren toe.

Alle goeie dingen bestaan uit drieën en dat is beslist bij Gerrit Copper, want na als sigarenmaker 29 jaar gewerkt te hebben bij 2 bazen kwam hij bij Gispen als 3e werkgever terecht. Hij heeft het nu beter naar zijn zin dan ooit op de sigarenfabrieken.

Na een omscholingscursus is hij nu al die jaren als perser bij Peterse in de afdeling Plaatwerkerij IV. Hij is een rustige werker en is er trots op dat hij nooit echt stukken met zijn pers heeft gehad en hij heeft er heel wat plaat doorgewerkt.

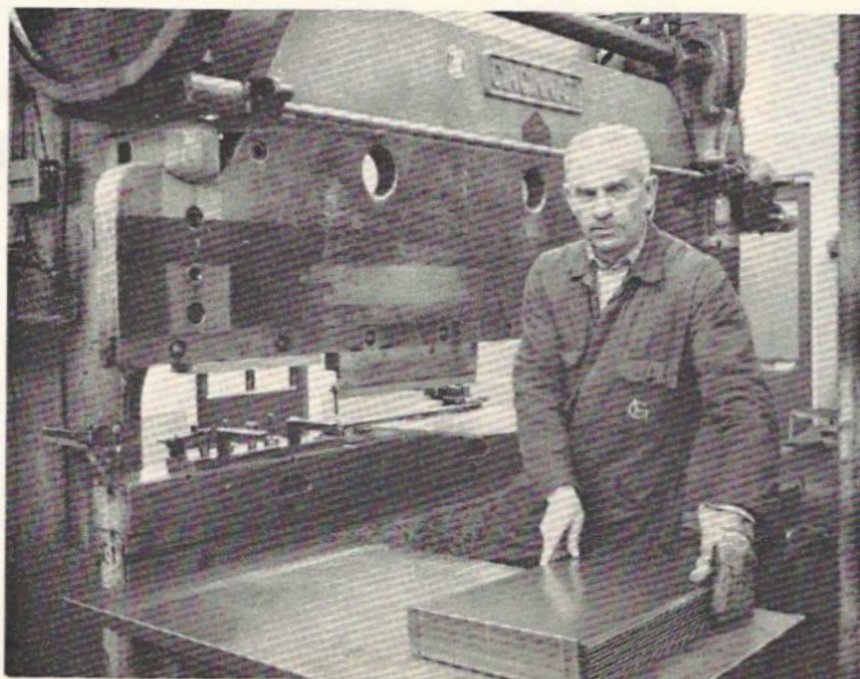
Hij heeft een goed contact met iedereen, vooral ook met zijn chef, iets wat hij bijzonder gewaardeerd heeft al die jaren, vooral in de beginperiode als het nog wel eens moeilijk was. Ook tijdens de omscholing stonden ze altijd voor hem klaar.

Vroeger had hij de muziek als hobby. Zo'n 25 jaar is hij bij de muziek geweest en altijd met veel plezier, maar tegenwoordig heeft hij graag zijn rust. Hij leest zijn krantje en gaat bij het voetballen kijken (hij heeft 4 zoons die voetballen).

Een zilveren jubilaris kan hij niet meer worden, maar de 24 jaar hoopt hij hier echt vol te maken. En wij hopen dat met hem.

De heer J. R. A. de Ridder, in 1965 bij ons in dienst gekomen als gereedschapdraaier, vervolgens werkzaam als assistent bij de Technische Dienst, is met ingang van 1 mei j.l. benoemd tot baas van de afdeling Montage IV.

Nog een mutatie:

De heer N. M. Copier, sedert 1 november 1959 voorman magazijn I en Intern Transport, is met ingang van 6 april werkzaam als assistent-planner. De heer F. J. Kielestein is hem in zijn vorige functie opgevolgd.

Even voorstellen...

De heer H. Huisman, in dienst 1-3-71, adm. kracht afd. Bedr. Sign.

Mevr. J. v. Wijnngaarden-Vink, in dienst 22-2-71, adm. kracht afd. Bedr. Sign.

Mej. G. Reekes, in dienst 18-1-71, adm. kracht afd. Kantoor Planning Bur.

De heer E. Titihuru, in dienst 1-3-71, aank. lasser afd. Plaatw.-IV

De heer J. Peters, in dienst 8-3-71, heftruckchauffeur afd. Int. Transport I

De heer A. W. van Maanen, in dienst 25-3-71, hulp-perser afd. Plaatw.-IV

Kinderkampnieuws

Zoals reeds eerder is medegedeeld wordt het Gispens Kinderkamp dit jaar weer gehouden in Noordwijkerhout en wel van 3 tot 10 juli. Het is nu tijd om Uw kinderen ervoor op te geven.

Alleen die kinderen kunnen worden opgenomen die geboren zijn tussen 1 aug. 1959 en 1 aug. 1963.

De kosten zijn evenals andere jaren f 20,- voor het eerste kind en f 17,50 voor elk volgende kind, te voldoen bij de opgave.

Mogelijkheid tot opgave afd. Personeelszaken bij Mevr. De Kruif tot uiterlijk 18 juni.

Hij kon het niet laten, die fotograaf van ons! Een stap naar links leverde hem een frivole combinatie op: Lentefeest en . . . paarbank!

IDEEËNBUS

Voorstel 1141, afd. 145
P. L. van Zuylen

Bijplaatsen van gat voor slotstangen in voorramen van bijzetkasten. De nu gebruikelijke methode van het gaatje boren tijdens montage zou hiermede kunnen vervallen.

Maatafwijkingen die kunnen optreden bij het van te voren aanbrengen van het gaatje of sleufgaatje verhinderen het doorvoeren van dit voorstel.

Een half doorgedrukt sleufgaatje (zoals bij de bureaus) wordt bij het zetten weer teruggedrukt.

Voorstel 1142, afd. 445
K. van Dee

De poten van A.Z.-bureaus en tafels niet meer voorzien van plastic hulzen. Het inslaan van de dopjes in de poten terugbrengen tot één.

Dit voorstel zou inhouden dat alleen bij het verzenden van losse poten deze zouden moeten worden voorzien van plastic hulzen.

Deze hulzen hebben echter een beschermende functie bij het transport na het lakken om beschadigingen te voorkomen.

Om aan de hand van afleveringsbonnen te bepalen hoeveel dopjes in de poten moeten worden aangebracht is tijdrovender dan alle gaatjes in de poten te voorzien van dopjes.

Voorstel 1143, afd. 445
K. van Dee

Wijziging montageformulieren A.Z.-Bureaus.

Deze wijziging behelst in hoofdzaak de indeling van de laden in de kasten door het inschrijven van het desbetreffende catalogusnummer in de afbeeldingen van de bureaus op het montageformulier. Dit houdt tevens in dat moet worden aangegeven wel of geen uittrekblad met slot.

In de montage moeten dan de nodige voorzieningen worden getroffen om direkt de juiste indeling van de laden af te kunnen lezen. De besparing berust hoofdzakelijk op een sterke vermindering van het aantal te gebruiken formulieren.

Hiervoor stelde de commissie een beloning vast van f 60,-.

Voorstel 1144, afd. 101

P. Brouwer

C.O.2 lassen van samenstelling buis voor stoel 1637 i.p.v. elektrisch lassen met staaf.

Dit voorstel kan worden toegepast. Hier was een ruimte opengelaten om tot staaflassen over te gaan i.v.m. beschikbare capaciteit van C.O.2 lasapparaten.

Dit laatste is inmiddels verhoogd zodat tekeningen en werkschrijving op elkaar kunnen worden afgestemd. Beloning f 20,-.

De ideeënbusscommissie

5 mei 1971: cirkonade voor zilveren jubilaris S. C. van Varik

Personalia

In dienst:

- 5-4-71 G. v. Kuylenborg, Afd. Bedrijfsschool
- 13-4-71 T. van Aalst, Afd. Bedrijfsschool
- 13-4-71 M. Sabaouni, Afd. Mont. IV
- 19-4-71 G. Veldt, Afd. Mont. IV
- 19-4-71 O. G. Verburg, Afd. Mont. IV
- 19-4-71 M. Bayraktar, Afd. Plaatw. IV
- 19-4-71 M. Duyar, Afd. Plaatw. IV
- 19-4-71 M. Bouhamza, Afd. Bl. fabr. Scdes
- 20-4-71 A. Bourkna, Afd. Lakk. I
- 22-4-71 N. Bozan, Afd. Mont. IV
- 22-4-71 I. Hamouch, Afd. Lakk. I
- 26-4-71 R. Tousalwa, Afd. Bedrijfsschool
- 27-4-71 J. Pauli, Afd. Mont. IV
- 3-5-71 B. M. Omar, Afd. Mont. IV
- 6-5-71 Ait M'Bark, Afd. Stoff. II

Geboren:

- 23-4-71 Peter Hendrikus, zoon van de Fam. D. A. J. v. Meenen

Gehuwd:

- 6-5-71 de heer R. Mijsberg (afd. Export) met Mej. H. Kodde

Dankbetuigingen

Mede namens mijn vrouw wil ik directie, personeelfonds en collega's bedanken voor de belangstelling tijdens de viering van m'n 25-jarig jubileum.

S. C. van Varik

Mede namens mijn vrouw betuig ik hierbij mijn hartelijke dank voor de belangstelling en de cadeaus ontvangen bij de geboorte van onze dochter Maryse.

J. Donga

Langs deze weg zeg ik hartelijk dank aan montage fabriek II, slijperij, stoffeerderij en personeelfonds voor de fruitmanden en bliken van belangstelling tijdens mijn ziekte onderzonden.

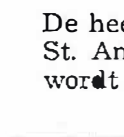
Th. Schoots

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer D. J. Spies, Biljoenlaan 30, Arnhem wordt op 3 juni 71 jaar

De heer L. den Hartog, St. Annakapelstr. 67, C'borg wordt op 16 juni 68 jaar

De heer A. Vink, J. B. v. d. Hamstr. 3, C'borg wordt op 20 juni 72 jaar

De attenties, mij aangeboden door voorlieden en medewerkers van de montage fabriek IV, heb ik bijzonder gewaardeerd. Hiermede is een 16-jarige loopbaan afgesloten waarin wij elkaar wederzijds hebben geïnspireerd en tot voldoening hebben samengewerkt. G. J. van Mourik

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem, W. H. A. N. Schrammeyer, Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. van Zanten
Gispens foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staaimeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

25e jaargang
no 263
8 juli 1971

HET WAS ME HET DAGJE WEL - OF NIET?

Wat ons voor ogen stond bij de planning van die misschien wat vreemde combinatie van dealerdag en personeelsavond was vooral 'een duidelijke afsluiting van dat gedenkwaardige jaar van de brand'.

Immers 15 juni was het precies een jaar geleden dat de ramp zich voltrok. Een rampjaar waar we zo vertrouwd mee zijn geraakt, dat het nu moeite kost om er ons van los te maken, hoe merkwaardig dat ook mag lijken. De brand is voltooid verleden tijd geworden. Voorbij. Geen ding meer om nieuw enthousiasme uit te putten, geen ding om begrip voor te vragen, geen ding meer om je achter te verschuilen. Helemaal voorbij. Zand er over! We draaien weer als van ouds. En beter zelfs.

Dat was de idee van deze dag. Om daar iets van over te brengen aan afnemers, dealers en eigen mensen. Als dat is gelukt, dan kunnen we die 22ste juni als geslaagd beschouwen.

Wat we nu eigenlijk gedaan hebben die dag? Allereerst hebben we de dealers ontvangen in Culemborg. We hebben ze rondgeleid door de nieuwe hallen, de Romneyloodsen en fabriek II, waar de grote aanwinst, de galvano-automaat, in het middelpunt van de belangstelling stond. Vervolgens met onze gasten naar Utrecht, naar het Jaarbeurs Congrescentrum. Daar wachtte de koffietafel. Een onvervalst Brabantse, wat voor de niet ongewijden wel een paar verrassingen opleverde. Daarna de vergadering, die aanvankelijk

Het 263ste nummer van De Fabrieksfluit heeft door allerlei feestelijke gebeurtenissen een meer dan normale omvang gekregen en verschijnt o.a. door de langere levertijd van kleurendrukwerk wat later dan gewoonlijk. In verband hiermee komt het nummer van augustus te vervallen. De eerstvolgende Fabrieksfluit zal verschijnen op 13 september.

Redactie F.F.

Meubelkleurshow
in het
Jaarbeurs Congrescentrum
ter gelegenheid van
de dealerdag op
dinsdag 22 juni 1971

De introductie van het Gispensprogramma in kleur

Het was me het dagje wel – Of niet?

een heel rustig verloop scheen te nemen. Maar schijn bedriegt, want het einde kwam niet zonder enkele hete hangijzers, die nodig afkoeling behoeften. Die afkoeling hadden wij in eerste instantie toevertrouwd aan de serveersters van het congrescentrum, die af en aan draafden tijdens de meubelkleurshow, die op de vergadering volgde.

En daarmee zitten we dan alweer in het volgende programma-punt: De introductie van het Gispens programma in kleur aan de dealers met hun verkopers en aan onze eigen verkoopstaf. 't Was even wennen, om al het vertrouwde zo plotseling vreemd te zien. Heel verrassend, heel nieuw. Maar hoe langer er werd gekeken en gediscussieerd, hoe groter ook het enthousiasme dat te beluisteren viel. Daarin deelde ook de nieuwe bladbedekking. De tijd werd er zelfs bij vergeten en het kostte ons moeite om onze gasten te bewegen zich naar een andere zaal te begeven waar het koud buffet hun reeds wachtte.

Het werd een gezellig uurtje, waarbij de feestelijke tafel alle eer werd aangedaan. En dan tot slot de cabaretvoorstelling in de grote congreszaal. Enfin, daar was u zelf bij. En als u er niet bij was, dan hebt u er echt iets aan gemist dachten wij. 't Was niet eenvoudig om iets te bedenken waar wij u allemaal bij konden betrekken. Want waar blijft je met zovelen? Maar u hebt het gezien, het Jaarbeurs Congrescentrum wist er wel raad mee. En ook de N.S. die het vervoer van Culemborg naar Utrecht probleemloos voor ons wist te regelen.

Het was me het dagje wel, die 22ste. Een drukke dag, een prettige dag. Ook een geslaagde dag? — We hopen het.

H. J. van der Kroef

... een breed lint van Gispensaren

12¹/₂ jaar bij Gispen in dienst

J.W. S. VERMEULEN

J. VAN ZOMEREN

Jo is na de Lagere School gelijk maar bij Gispen gaan werken, dat was in ± 1943 waar hij op de bedrijfsschool terecht kwam en het diploma van Bank-plaatwerken van de Bemetel behaalde.

Van school ging hij naar de gereedschapmakerij, waar hij tot 1956 gewerkt heeft. Om wat meer vakken-nis op te doen is hij weggegaan en ging in Amersfoort in een bedrijf werken waar men ook gereedschap-pen vervaardigde, maar dan in de kunststoffen sector.

Na Amersfoort ging hij naar zo'n zelfde bedrijf in De Meern.

Toen hij een poos werkloos gelopen had, kwam hij weer terug in de gereedschapmakerij van Gispen. Na ongeveer een jaar is hij naar de tekenkamer gegaan om de kennis, die hij in de praktijk had opgedaan, te gebruiken bij het construeren van

gereedschappen. In die tijd tot aan nu is hij ook nog voorman geweest van de afdeling ponsen en persen, maar hij is toch weer teruggekeerd naar de tekenkamer, waar hij tot op heden nog werkt.

Specifieke hobbies heeft Jo niet, maar hij mag wel graag verschillende dingen thuis maken.

Wij wensen Jo Vermeulen nog veel succes en plezier toe met z'n werk bij Gispen.

★ ★ ★

11 Juni was het 12¹/₂ jaar geleden dat Jan van Zomeren de sigaren-fabriek vaarwel zei en zijn intrcde deed bij Gispen.

Er waren al heel wat meer sigaren-makers bij Gispen binnengestapt en daarom wilde Jan het ook wel eens proberen.

Hij begon in de lakkerij van fabriek I en nog wel in de ploegendienst. Een hele verandering, maar dat hinderde niet, het beviel hem best. Toen onze nieuwe lakkerij klaar was is hij mee daarheen verhuisd en daar is hij nu nog. Tussentijds heeft hij ruim een jaar bij de Technische Dienst gewerkt, maar toch ook in de lakkerij nl. als onderhoudsmon-teur van de band. In die tijd heeft hij ook nog enkele lasdiploma's be-haald. Ook de cursus tekeninglezen en elementaire technische vorming heeft hij met goed resultaat gevolgd. Jan zat dus niet stil en dat heeft echt wel zijn vruchten afgeworpen, want sinds mei 1970 is hij voorman in lakkerij IV.

Naast zijn werk is hij een verwoed visser, daar gaan heel wat vrije uurtjes mee heen. Verder heeft hij heel wat werk aan zijn huis en tuin en is hij ook een liefhebber van sport. Al sport hij zelf niet, hij gaat er graag kijken, vooral voetballen. Jan verveelt zich dus niet en hij hoopt dit alles nog heel lang vol te houden.

Wij wensen hem dit gaarne toe.

A. J. Ulrich †

Op 25 juni overleed na een langdurig ziekbed de heer A. J. Ulrich, in 1956 gepensio-neerd als voorman in onze afdeling ponserij.

Hij bereikte de leeftijd van 79 jaar.

Moge hij rusten in vrede.

Op 10 mei j.l. stond de heer F. de Ruiter nu eens niet aan de puntlasmachine maar in het middelpunt van de belangstelling - wegens zijn zilveren jubileum

SAMEN UIT

Op 15 juni 1971 was het precies een jaar geleden dat een groot gedeelte van ons bedrijf in enkele uren tijds in de as werd gelegd.

Op 22 juni 1971 herdacht de directie de afsluiting van: een memorabel jaar, het jaar na de brand en de wederopbouw. Een jaar waarin ook veel is gepresteerd met de hulp van velen.'

Zo stond het in een schrijven aan de directies van onze binnenlandse dealers, die op 22 juni werden uitgenodigd het her-stelde en vernieuwde bedrijfscomplex te komen bezichtigen.

Behalve een dealersvergadering stond die dag ook nog op het programma de ont-vangst van de dealerverkoopgroep, de meubelkleurshow en na een koud buffet het cabaret 'Knollentuin' van Riets Gra-tema.

Deze voorstelling werd 's avonds gegeven in de grote congreszaal van het jaarbeurs-complex te Utrecht waarvoor ook het vol-tallige Gispen personeel was uitgenodigd.

Een extra trein reed voor ons die avond vanaf Geldermalsen via Culemborg naar Utrecht. Op de perrons was het gezellig druk en konden velen eens kennis met el-kaar maken!

De werkers tot het laatste uur bleken over-igens rustige perronnisten in tegenstelling tot de normale dagjesmensen, die toete-rend onze vaderlandse stations plegen af te breken.

Het korte traject naar Utrecht was voor velen een echte belevenis. Nu eens niet Oudenrijn maar fijn met de trein, vonden zij, hoewel het ontbreken van de obligate gaatjesmaker van de Spoorwegen bij som-mige oudere gezagsgetrouwen niet goed moest zijn gevallen.

In Utrecht schoof een breed lint van Gis-penaren via een ingewikkeld stelsel van trappen, overbruggingen en tunnels feil-loos de grote congreszaal in, waar ieder een comfortabel plaatsje kon vinden.

Riets Gratema en de zijnen brachten hun programma met vaart en vaardigheid en bleken een onverdeeld succes.

Er werd veel gelachen en na de geani-meerde pauze kwam voor velen als climax de goed-gekke conference over het Oran-jehuis.

Voordien echter verscheen de heer Hout-man van Blikman & Sartorius op de plan-ken. Namens de aanwezige dealers com-plimenteerde hij onverwacht en op origi-nele wijze directie en personeel van Gis-pen met de zo zeer geslaagde wederop-bouw van ons bedrijf. De heer Vroom dankte hem met een welgemeende hand-druk voor dit geslaagde korte optreden. Organisator H. J. v. d. Kroef mag op een succesvolle manifestatie terugzien.

Ook de terugreis verliep geheel volgens schema, al was het een feit dat sommige collega's na afloop in het gebouw uren ronddoelden in een vergeefse speurtocht naar meer bier. Zoveel dorst kan hun niet worden aangerekend!

AFKOOPREGELING RENTEKAARTEN

Ook in de op 1 juli a.s. beginnende afkoopperi-ode zal weer een groot aantal afkoop-sommen worden uitbetaald aan vroegere bezitters van z.g. rente-kaarten. Van 1 juli 1971 af zijn aan de beurt zij die zijn geboren in de jaren 1934, 1935 en 1936. Voor deze groep geldt dat hun vroegere invaliditeits-verzekering in elk geval zal worden afgekocht, on-geacht het aan rentezegels geplakte bedrag.

Anders ligt het met hen die zijn geboren in de jaren 1913 en 1914. Zij kunnen alleen op een afkoop-som rekenen als hun ouderdomsrente bij het be-reiken van de 65-jarige leeftijd minder dan f 60,— per jaar zou bedragen. In de praktijk wil dit zeg-gen dat in de meeste van deze gevallen dan afkoop plaatsvindt als in totaal minder dan f 286,— is geplakt. Om het aan rentezegels geplakte bedrag terug te krijgen, kan men zich wenden tot de Raden van Arbeid. Aanvraagformulieren zijn daar en op alle postkantoren te verkrijgen.

Ter wille van de volledigheid zij nog medegedeeld dat in vorige jaren voor afkoop aan de beurt zijn geweest zij die geboren zijn in een der jaren 1937 tot 1951 en zij die zijn geboren in een der jaren 1903 tot 1913. Voorzover deze personen al niet een aanvraag hebben ingediend, kunnen ze dit alsnog doen. De in 1903 tot en met 1912 gebo-renen, kunnen alleen op afkoop rekenen als er minder dan f 286,— is geplakt.

Zij die in andere dan de genoemde jaren zijn ge-boren, komen later aan de beurt.

STOELDIALOGJE...

'Meneer Meijers, nu heb ik nog een pracht stoel staan, die veel beter hier zou passen, dan dat geval waar U nou op zit'.

'Deze stoel is anders nog goed, hoor, Weynsfeld. Wat voor stoel bedoel je eigenlijk? Waarom moet ik die stoel?'

'Nou, 't is een hele goeie. Maar hij staat mij nogal behoorlijk in de weg'.

'Wil je hem kwijt?'

'Dat is de bedoeling'.

'Maar ik wil hem helemaal niet, want hij is te laag. Dat model is voor mij gewoon te laag. Daar houd ik niet van'.

'Als we hem nou eens twee centimeter hoger maken?'

'Da's niet juist. Als ik hier een stoel heb staan, moet het standaard zijn'.

'Standaard?? Nou nee, dat kan helemaal niet'.

'Als Van Oostrum dat zegt, begin ik er belangstel-ling voor te krijgen...'

'Verkocht!'

Enorme belangstelling voor de 'instuif' bij Gispen . . .

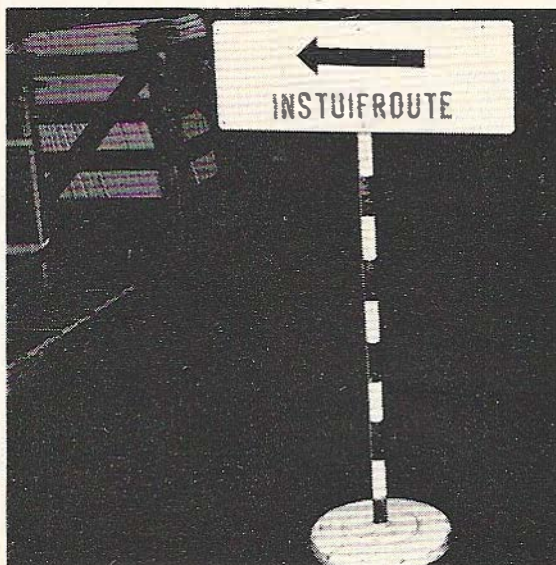
Een zonnige voorjaarsavond en wapperende vlaggen . . .

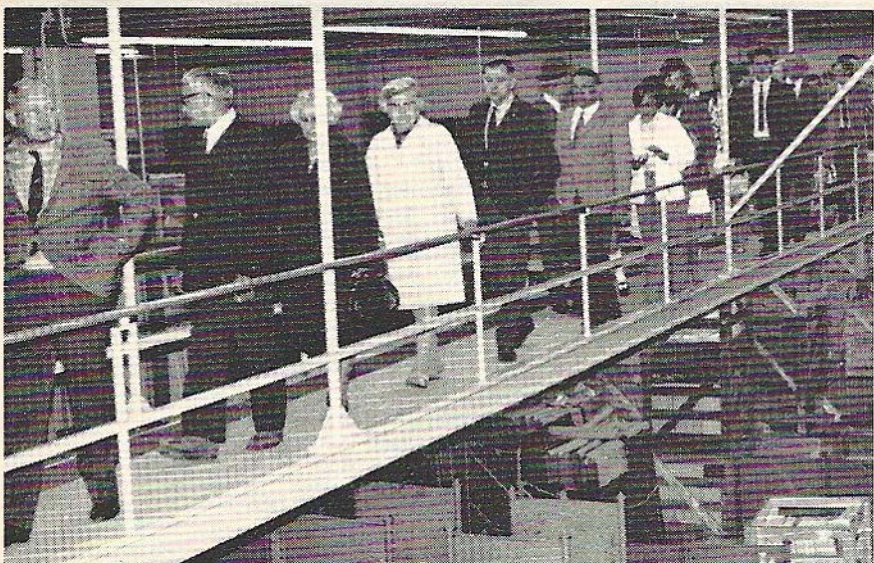
. . . gaven een feestelijk tintje aan deze massale ontvangst

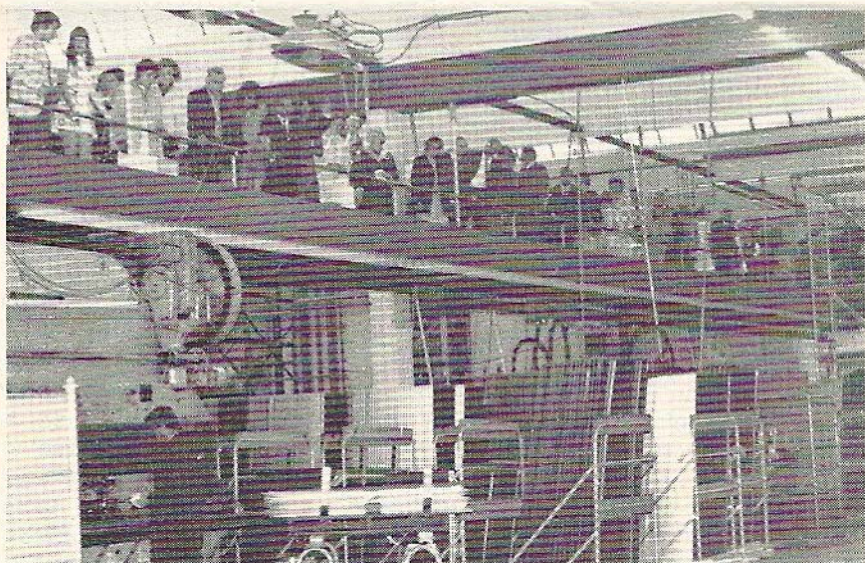
Alle gasten, verwelkomd met een roestvrij metalen plaatje, begaven zich vol verwachting op weg . . .

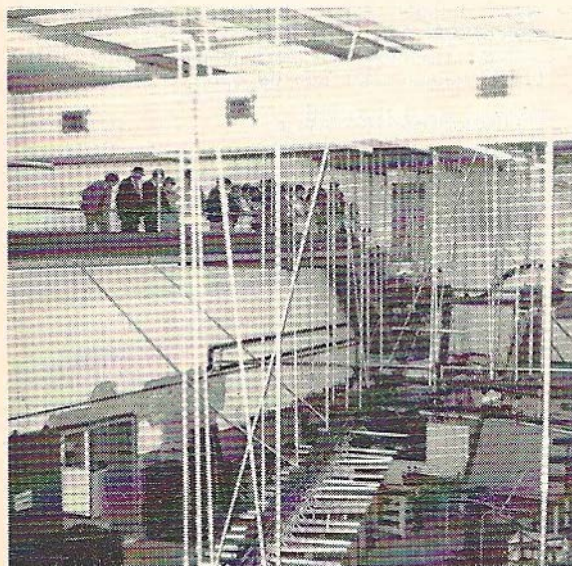
. . . naar hogere sferen in de nieuwe montage . . .

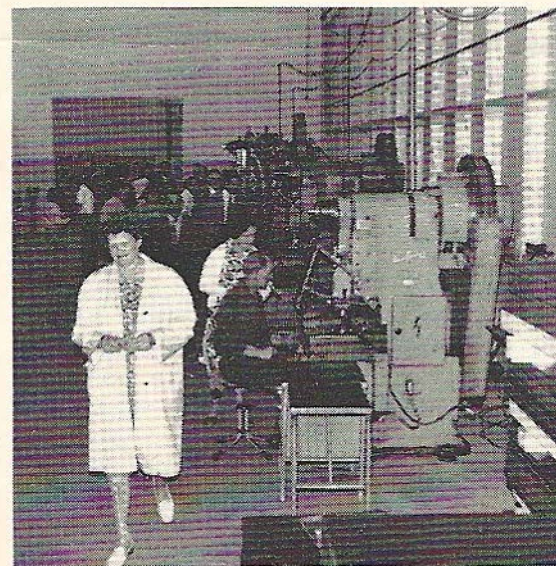
. . . waar zij links en rechts een panoramisch uitzicht hadden . . .

. . . op een onvoorstelbare hoeveelheid halffabrikaten.

Hier kon men zich indenken dat er gevochten is om het behoud van onze mooie lakkerij.

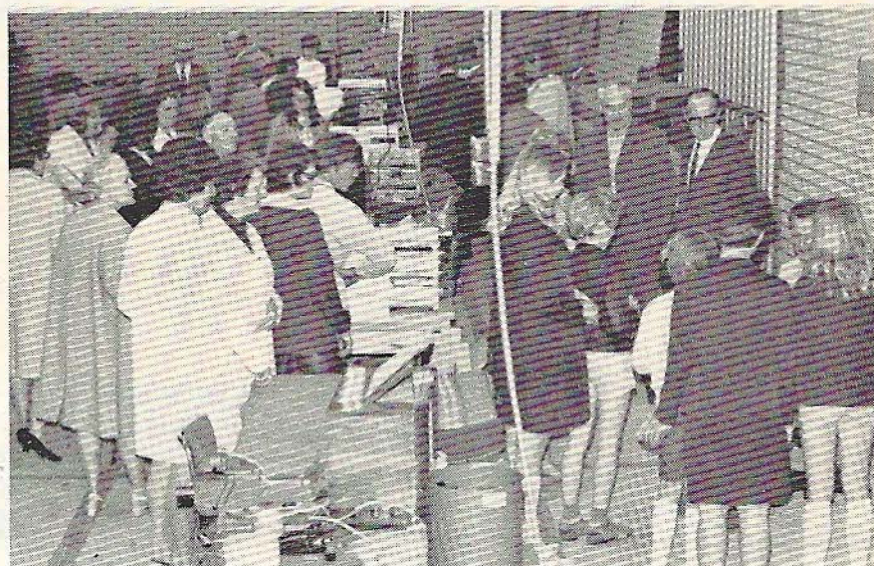
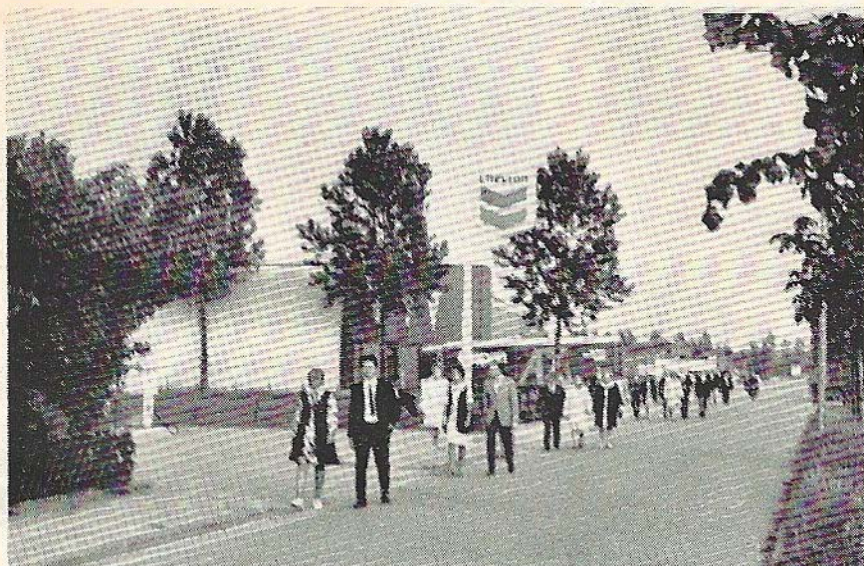

In de plaatwerkerij veranderden honderden roestvrije plaatjes in souvenir-asbakjes.

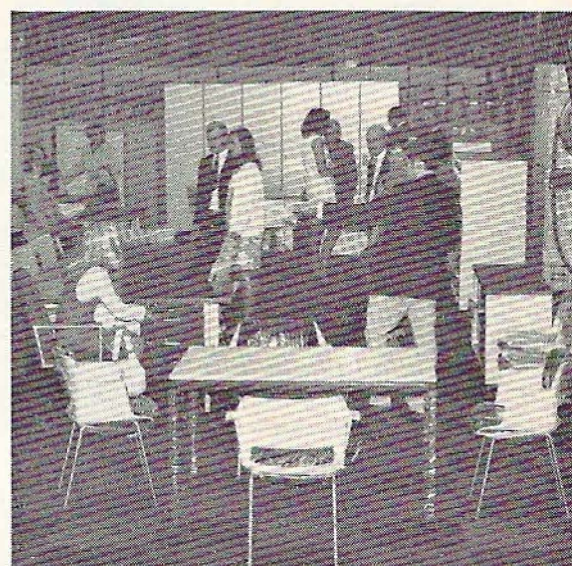
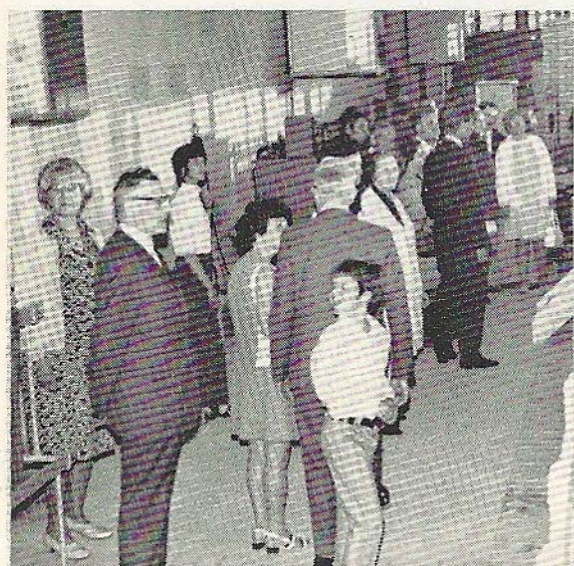

Intussen bereidde het echtpaar Van Oostrum zich voor op een invasie in hun nieuwe kantine.

beelden van die gedenkwaardige dinsdagavond 18 mei

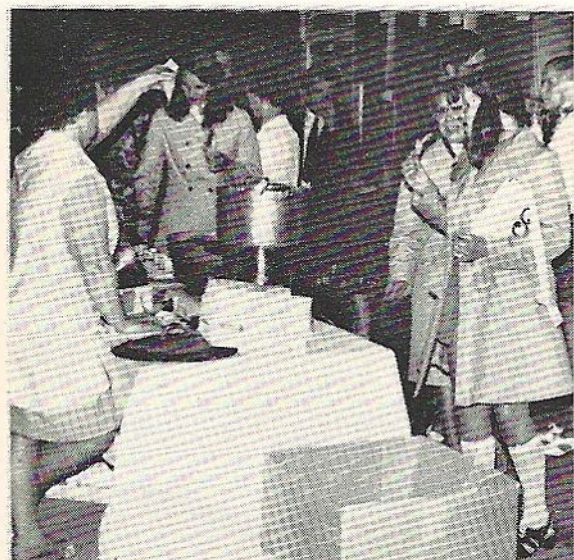

Een kippe-eindje verderop is nog meer te beleven. Een nieuwe stoelenfabriek, waar ze talloze zittingen en ruggen kleurige jasjes 'aanschieten' . . .

. . . en ons nieuwste parapedaardje — de galvano-automaat — die jong en oud tot verbazing brengt.

Bezoekers van de ge-improviseerde expositie . . .

. . . en van de eveneens ge-improviseerde snackbar (die uiteraard over klandizie niet te klagen had!) . . .

. . . moesten tenslotte hier 'aankomen'.

En in de overvolle-kantine werd met voldoening vastgesteld dat het voor pa, buurman, grote broer, verloofde, weer goed werken is na de grote brand bij Gispén.

Op 12 mei vond de feestelijke herdenking van het 100-jarig bestaan van Lips in eigen kring plaats. In stralend zomerweer verzamelden zich honderden 'Lipsianen' met hun vrouwen of verloofden voor het hoofdkantoor om getuige te zijn van de onthulling, door de 86-jarige oud-directeur de heer Ir. J. P. M. Lips, van het personeelsgeschenk, zijnde een bronzen meisjesfiguur, gezeten bij een spuitende fontein.

Vervolgens werd het feestterrein, waarop o.a. een enorme tent was opgezet, door de feestgangers in bezit genomen en kon het uitgebreide en gevarieerde programma een aanvang nemen.

De stemming zat er direct al opperbest in en deze werd vooral in de avonden nog opgevoerd, toen onverwacht, op luidruchtige en gezellige wijze, de Carnavalsharmonie De Drechtkneuters onder leiding van Boer Kneutneus binnen kwam marcheren. Spontaan vormden zich lange rijen van hossende Lipsianen en ook de Spaanse gastarbeiders en gastarbeidsters gaven verschillende nummers van hun danskunst op het podium te zien.

Iedereen had spijt dat tegen elf uur 'einde feesttijd' werd geblazen.

En zo is ook dit feest weer voorbij en is voor Lips een nieuwe periode van 100 jaar ingegaan.

Proficiat Lips!

Bij de foto's:

De onthulling van het geschenk van het personeel en het oud-personeel aan de jubilerende onderneming.

Ir. J. P. M. Lips, de enige nog levende zoon van de stichter, heeft het touw doorgesneden, waardoor de ballonnetjes de omhulling van het beeld wegtrekken.

Van industrieel produceren in 1971 terug naar smeden in 1871

Een korte 'levensbeschrijving' van de 100-jarige Lips

Met begeleiding door Spaanse gast-arbeidsters en gastarbeiders danst de heer Huyzer, chef personeelszaken en secretaris van de teestcommissie een nummertje Flamenco.

Op 2 januari 1871 begon Jacobus Lips Bzn., 23 jaar oud, in een klein en verlopen smederijtje, dat hij kort tevoren had gekocht, met de arbeid: het toen gebruikelijke smidswerk, inclusief hoefbeslag (waarvoor hij een gediplomeerd hoefsmid in dienst nam). Af en toe werd er wel eens een geldkistje of een brandkastje vervaardigd. In het begin van de jaren tachtig werd het bedrijfje verplaatst naar een uitermate gunstig gelegen pand, vlakbij de plaats waar in Dordrecht de weekmarkt werd gehouden. In datzelfde pand opende de echtgenote van Jacobus Lips — even voortvarend en doortastend als haar man — een winkel in huishoudelijke artikelen. Zo konden de boeren op marktdag bij Lips hun paarden laten beslaan en hun landbouwwerktuigen laten repareren, terwijl hun vrouwen inkopen konden doen. Het echtpaar Lips had een goede neus voor nieuwigheden: samen reisden zij elk jaar naar Parijs om de nieuwste snufjes te bekijken en in te kopen. In de tuin achter de smederij werd in 1896 het eerste (bescheiden) fabriekje gebouwd, waar toen al 22 mensen werk vonden. De snelle uitbreiding van verkeer en handel en daardoor van het geld- en bankwezen deed de behoefte aan veiligheidswerk navenant groeien. Lips profiteerde van deze meewind. Rond de eeuw-wisseling werkten er 130 mensen in het bedrijf, dat zich toelegde op de vervaardiging van brandkasten, kluisdeuren en safeloketten. Van smederij en winkelnering werd afscheid genomen. Op initiatief van schoonzoon V. J. M. Eras — die samen met drie zoons van de oprichter, B. H. M. Lips, ir. J. P. M. Lips en H. J. J. M. Lips, het bedrijf sterk omhoog zou stuwen — ging men voor de brandkasten e.d. zelf sloten fabriceren, hetgeen in 1912 uitmondde in de bouw van een afzonderlijke slotenfabriek tegenover de brandkasten-fabriek. In beide afdelingen is dan sprake van industriële fabricage.

Buitenlandse vestigingen

Tweemaal achtereenvolgens kwam Lips op een wereldtentoonstelling in België met opzienbarende nieuwe kluisdeuren. In het eerste geval — Luik, 1905 — leidde dat tot een groot aantal orders uit België en uiteindelijk tot een eigen fabriek in dat land. Etablissements Lips, thans gevestigd

te Boortmeerbeek bij Mechelen, biedt anno 1971 aan rond 100 mensen werk.

In het tweede geval (Brussel, 1910) kwam Lips in contact met de Italiaanse collega-onderneming Vago, hetgeen resulteerde in de overname door Lips van dit bedrijf. Lips-Vago S.p.A. te Cernusco sul Naviglio (15 km ten oosten van Milaan), telt thans ca. 500 werknemers.

Crisis, oorlog en herstel

De crisis van de jaren dertig heelt het bedrijf niet onberoerd gelaten. Wat de sloten betreft ging het nog wel, maar in brandkasten was weinig meer te doen. Vandaar de beslissing andere produkten te gaan vervaardigen, waarbij het oog viel op stalen kantoormeubelen (uitgezonderd zitmeubelen).

Van de tweede wereldoorlog heeft Lips zwaar te lijden gehad. De slotenfabriek werd geheel, de brandkasten-fabriek gedeeltelijk door de bezetter onttakeld. Dank zij een enorme krachtinspanning na de bevrijding en mede ook dank zij de Marshall-hulp slaagde men erin het bedrijf speedig weer op de been te krijgen.

Van de recente geschiedenis van het bedrijf roepen wij twee uiterst belangrijke ontwikkelingen in herinnering, n.l. de fusie met Gispen te Culemborg in 1964, die leidde tot de houdstermaatschappij Lips & Gispen N.V. en kortelings de overname van deze groep door de Britse onderneming Chubb & Son Ltd.

In een tijd waarin steeds grotere en sterkere industriële gemeenschappen gewenst zijn een logische ontwikkeling. Chubb, tot nu toe hoofdzakelijk werkend op de Engels sprekende markt, wenste haar activiteiten tot de continentale markt uit te breiden. De bedoeling is, dat de overname leidt tot vergroting van het assortiment en van de omzet op het continent.

Verder kunnen nu research en ontwikkeling worden gekoppeld.

Rest ons nog te vermelden, dat in 1959 de derde generatie het roer in handen kreeg (de heren J. J. M. Lips, B. M. Lips en J. S. J. M. van der Spek, van wie de laatste een kleinzoon is van de heer Eras).

De heer B. M. Lips bekleedt inmiddels de functie van voorzitter van de raad van bestuur van Lips & Gispen, terwijl hij thans ook is benoemd tot lid van de Board of Directors van Chubb & Son Ltd.

WIJZIGING INHOUDING PREMIE ZIEKTEWET

Met betrekking tot de inhouding van premie voor de Ziekte-Wet is na overleg met de Ondernemingsraad besloten met ingang van 1 juli 1971 voor het gehele personeel één, eenvormige regeling in te voeren.

Volgens de oude regeling werd van het personeel beneden de z.g.n. ziekenfonds-grens (momenteel f 1335,36 per maand) 2½% premie Ziekte-Wet ingehouden, terwijl van personeel boven de Ziekenfonds-grens geen inhouding plaats vond.

Ingaande 1 juli 1971 zal nu voor iedereen een percentage van 1% inhouding gelden met dien verstande dat:

- voor personeel waarvoor de premie-inhouding Z.W. tot nu toe 2½% bedroeg, deze wordt verlaagd tot 1% met gelijktijdige verrekening van 1½% met de collectieve loonsverhoging van 3% per 1 juli j.l. Hierdoor zal de bruto-loon/salaris verhoging per 1 juli dus 3 — 1½ = 1½% bedragen. Het netto loon echter zal als gevolg van deze maatregel vanaf 1 juli niet lager zijn dan bij toepassing van de 3% collectieve verhoging met inhouding van 2½% premie Z.W.

- voor het personeel waarvoor tot nu toe geen premie Z.W. werd ingehouden zal de invoering van deze maatregel van 1% inhouding tot gevolg hebben een compensatie in het loon met hetzelfde percentage tot een maximum van f 21,— per maand, zijnde 1% van het maximum premie loon Z.W. ad f 2088,— per maand.

Vanaf 1 juli 1971 zal dan in alle ondernemingen van onze groep hetzelfde percentage (1%) premie Ziekte-Wet worden ingehouden van alle werknemers. Een gevolg van de keuze van een vast percentage is, dat bij eventuele stijging/daling van de Ziekte-Wet premie deze geheel ten laste/ten gunste van de werkgever zal komen.

In de loonbelasting tabellen, welke volgens wettelijk voorschrift door onze Loon-administratie worden gebruikt, is in het Coördinatieloon reeds een aftrek van 1% Z.W.-premie begrepen, zodat door deze nieuwe inhoudingsmaatregel thans geen afwijking meer op dit punt bestaat.

Commissie Ziekteverzuim

Op donderdag 17 juni is de Begeleidings-Commissie Ziekteverzuim met haar werkzaamheden van start gegaan.

Voorlopig zal tweemaal per maand worden vergaderd.

In de Commissie hebben zitting genomen:

Mr. J. H. Stokmans q.q.

De heer K. Verwey

De heer J. de Boef

De heer S. Blokland

De heer H. M. J. van Mourik*

Onze bedrijfsarts Dr. B. van Dijk treedt op als medisch adviseur.

De heren Blokland en Van Mourik zijn op voordracht van de O.R. in de Commissie opgenomen.

*) Van de afd. Kwaliteitsdienst

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
W. H. A. N. Schrammeyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sijbrant, C. van Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: P. J. Hermans

Uitbreiding van Staalmeubel in vogelvlucht

In april werd met de grondwerkzaamheden gestart

VERVOLG OP DE VOORGAANDE PAGINA'S

WIJ FELICITEREN ...

De heer Th. v. d. Geest, sinds januari 1965 werkzaam in ons bedrijf, onderbroken door militaire dienst, heeft al vele malen de nieuwskolommen van De Fabrieksfluit gehaald.

Begonnen als plaatwerker, moest hij al spoedig invallen als hulp in de lasserij, omdat hij ook daar in heel handig bleek.

Vanaf die tijd heeft hij zijn vakkennis verrijkt en nu heeft hij deze maand het diploma elektrisch lasser voor gevorderden behaald.

Wij feliciteren de heer Th. v. d. Geest van harte met dit behaalde succes.

VERVOLG OP DE VOORGAANDE PAGINA'S

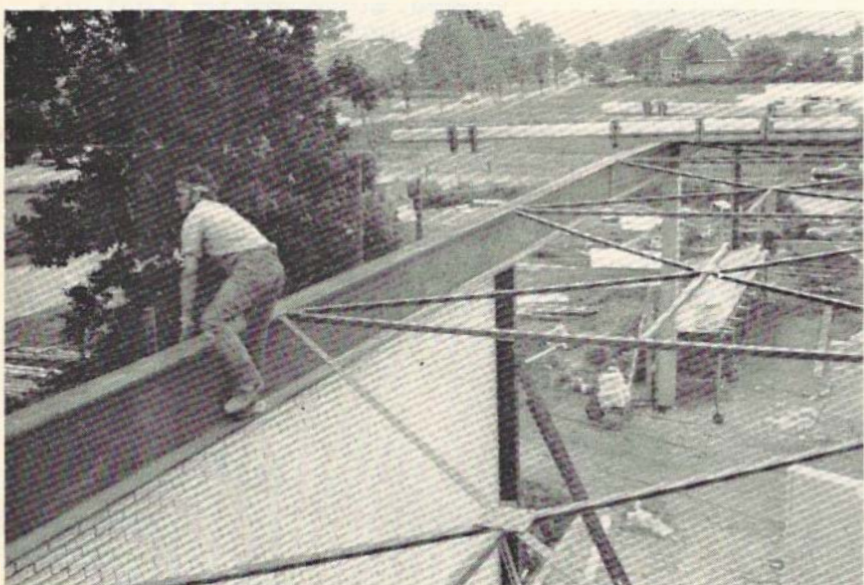
Het storten van de kolommen leek een eindeloze geschiedenis

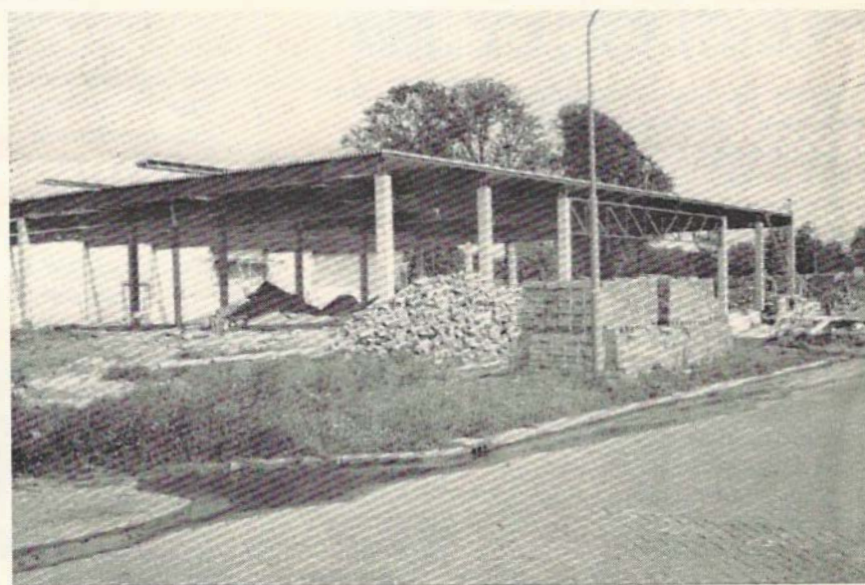
De staalconstructie...

...werd in snel tempo aangebracht

Voorzieningen voor het pre-fab dak

De uitbreiding begint vorm te krijgen

Wij hopen de ruimte van $\pm 1400 \text{ m}^2$ in september a.s. in gebruik te kunnen nemen

Van harte gefeliciteerd

Collega Groen begon twee jaar geleden aan de cursus Bedrijfs-elektronica. Deze cursus omvatte 4 gedeelten en bestreek de gehele problematiek van deze leerstof.

Het was een pittige cursus, vertelde ons de heer G. Groen. Vele avonden zat hij tot diep in de nacht te blokken, maar het gezegde 'de aanhouder wint' ging ook deze keer weer op en zo kon collega Groen deze cursus afsluiten met het door hem zo fel begeerde diploma Bedrijfselektronicus. Daar wij in de toekomst mogen verwachten, dat steeds meer machines elektronisch bestuurd zullen worden, hopen wij van de door de heer Groen opgedane kennis nog veel gebruik te mogen maken. Wij feliciteren hem nogmaals van harte met het behaalde succes.

Personalia

In dienst:
10-5-1971 K. Liewes, Perserij.

Geboren:
4-6-1971 Harald Martijn, zoon van de fam. Smit.

Dankbetuiging

Hartelijk dank voor de prachtige fruitmand en ander blijk van belangstelling tijdens mijn gedwongen verblijf in het ziekenhuis. Nu ik weer thuis ben, hoop ik binnen niet al te lange tijd weer volledig mee te draaien.

Met vriendelijke groeten,

O. Kaña.

ONZE VISCLUB

H. A. Kompier talentvol visser

1e Wedstrijd Langweerderwielen (Fr.), 29-5-'71

De 29e mei was voor ons hengelaars de dag van verlossing.

Zoals zoveel hengelaars, gingen ook de 'Staalmeubel vissers' weer op pad.

De start begon enigszins vertraagd, omdat één der onzen het liet afweten. We kregen ruim 30 minuten achterstand.

Om 4 uur 's morgens, werd het startsein gegeven. Her en der verdween de meute in de hoop een goed stekkie te vinden.

Js. Uilenberg, vorig seizoen gedegradéerd, liet meteen zien, dat dat een vergissing geweest is. De grootmachten lapt hij kundig aan zijn laars. Hij kwam als no. 1 uit de bus en wel met 138,20 punten. Hij heeft derhalve een voorsprong in zijn klasse genomen, die bijna niet meer in te halen is. De 'B' vissers waren echter in vorm.

Ook B. Buist en P. J. Hut, anders als meevissers betiteld, bleken nu wel degelijk echte hengelaars te zijn.

Wij vinden dat geweldig, want juist deze leden maakten het mogelijk dat we voorheen konden gaan vissen. P. J. Hut nam tevens de leiding in de stand om de zwaarste voorn. Dat J. Slagter er wat van kon, bewees hij in het verleden al. Nieuwkomers, zoals P. Heijthekker en H. te Veld bleken nog niet geheel op streek te zijn.

Men heeft er echter wel vertrouwen in. B. Schild, terug van weggeweest, begon rustig. Men moet met hem terdege rekening houden, opgepast dus. Dat H. A. Kompier in de A-klasse meteen de kop nam, behoeft geen betoog; hij is de beste en zal dat wel blijven ook.

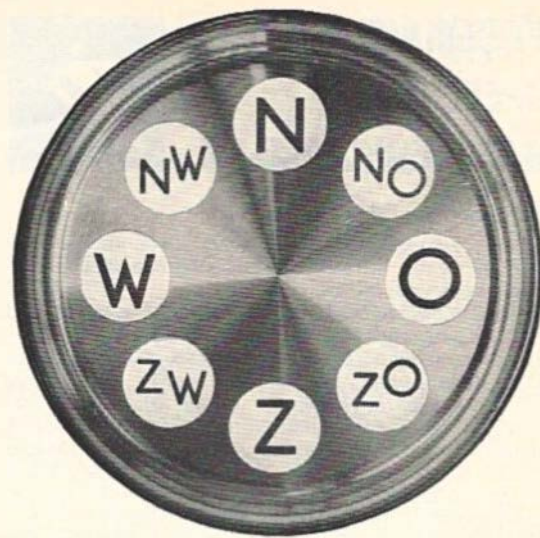
O. Blaauw kleunde finaal mis. Het kon voor hem wel eens een zwaar seizoen worden.

G. v. Vliet daarentegen paste zich beter aan in de A-klasse en scoorde 5360 punten bijeen, hetgeen mij nog ver beneden zijn kunnen lijkt. A. Dierdorp eindigde als 3e en ving tevens de zwaarste brassen, nl. 1000 gram. Wie vist hem daar weer van af?

De uitslagen waren als volgt:

A-klasse	1. H. A. Kompier	129.40 punten
	2. L. Velting	76.80 punten
	3. A. Dierdorp	70.60 punten
	4. G. v. Vliet	53.60 punten
	5. Js. Koopman	34.00 punten
B-klasse	1. Js. Uilenberg	138.20 punten
	2. B. Buist	54.70 punten
	3. P. J. Hut	47.80 punten
	4. Js. Slagter	40.50 punten
	5. B. Schild	29.30 punten

L. Velting.

Staalmeubel 'bewindwijzerd'

Zeven jaren lang hebben wij met een natte vinger de windrichting moeten bepalen, maar nu weten wij tenminste uit welke hoek de wind waait!

Wij hebben wel lang op ons cadeau, toegezegd bij de opening van de fabriek in Roden, moeten wachten. Hoogstwaarschijnlijk heeft het al die jaren niet veel gewaaid, zodat ook de molens erg langzaam hebben gemaald.

Maar uiteindelijk is het er toch van gekomen. Vol ongeduld wachten wij nu op de montage van dit verlate geschenk, door onze technische dienst. Bedankt, broeders en zusters van Gispen, voor deze mooie windwijzer. Moge de wind, ook voor U, altijd uit de gunstige hoek blijven waaien.

Onze ideeënbus

Voorstel No. 129

Th. v. d. Geest (Lasserij)

Zijwanden voor nieuwe jalouziekasten, sorteerkasten, uitlichttafels om en om in boxpallets stapelen en daarna atlasen.

Deze werkmethode was tijdens de inzending reeds bekend en had ook bij de eerste serie reeds toegepast moeten worden.

Voorstel No. 130

Th. v. d. Geest (Lasserij)

Bij het puntlassen van ruggen onder legborden de twee omgezette zijden van de rug gelijktijdig vast puntlassen.

Jaarbesparing f 284.99 Beloning f 60,—.

Voorstel No. 136

A. Buist, J. G. Veenstra (Lakkerij)

Bakken 2100 inplaats van door 3 voortaan door 2 man aan de spuitketting ophangen, afhalen, controleren en inpakken.

Bij toepassing zou de werkbelasting per man te hoog zijn.

Voorstellen 126 - 128 - 135 - 137 - 138 nog in onderzoek.

GROOTS WIELERGEBEUREN IN RODEN

In en om het industriepark van Roden werd 22 mei j.l. het spektakelstuk van Roden oftewel 'De lus van Roden' verreden.

De bedoeling van de organisatoren is in Roden een soort 'Acht van Chaam' te kweken. Sportief gezien is het een succes geworden, echter financieel een fiasco daar slechts 2500 toeschouwers deze wedstrijd bezochten.

's Morgens mocht de jeugd van Roden het gaan proberen. Goed werk was het van onze 'Staalmeubelzoon' Harry de Wit, die voor de wedstrijd het parcours nog even wilde verkennen. Echter bij de start aangekomen ontdekte hij tot zijn grote schrik, dat de andere jongens reeds vertrokken waren. Snel werd ainsnog een rugnummer opgespeld en allee, daar ging Harry er achter aan. En u kunt het geloven of niet: zonder blikken of blozen knalde hij als eerste over de finish! Als klapstuk kwamen 's middags de amateurs en beroeps in het strijdperk. Bij de beroeps werd door Leo Duindam beslag gelegd op de eerste plaats, daar hij Piet Hoekstra in de sprint met zo'n 20 meter versloeg.

Maar daar waren de Staalmeubelaars niet voor gekomen. Voor hen was er maar één coureur die deze middag zou moeten winnen en dat was wielrenner/voetballer/visser, o ja, ook nog planner: BERT BATHOORN. De 93 amateurs die hadden ingeschreven moesten 80 km afleggen. Na vele demarrages welke allemaal in de kiem werden gesmoord, kwam er na zo'n 60 km een kopgroep van 10 man, helaas had B. B. geen kans gezien zich tussen deze 10 te scharen. Deze kopgroep wist voornamelijk stand te houden door toedoen van Frits Schür, de winnaar van Oiympia's tour in 1970. Maar zoals het zo vaak gaat met deze renner, hij moest de eer aan een ander laten. De spurt van het peloton werd gewonnen door Gezinus Hoven, juist vóór onze Bert Bathoorn.

Foto M. Schnater

PACEMAKERS SPEELDEN HARTVERWARMEND

Staalmeubel—Cordis 1-2

in een aantrekkelijk duel, waarin zeer sportief gestreden werd, kwamen onze jongens met uitstekend spel voor de dag. Ondanks de kleine nederlaag was dit ongetwijfeld de bestgespeelde match tot dusver. Er werd nu rustig en weloverwogen gespeeld. Onze verdediging, waarin J. O. Visser en Th. v. d. Geest een fraaie partij speelden, moest af en toe met volle inzet de aanvallen van Cordis onschadelijk maken. Ook de verdediging van Cordis moest waakzaam blijven, zodat het spel op en neer golfde. G. ten Broeke speelde als nooit tevoren; bij het vele solowerk had hij bepaald geen geluk. Schoten van o.a. B. Schild en A. v. d. Laan werden gestopt of gingen net over. Toxopeus, terug in z'n oude vorm, bleek voor de gehele ploeg een enorme stimulans te zijn, want wat Cordis ook in een aanval deed, Toxie stopte bekwaam. G. Kuiper probeerde eens een volley, echter zonder succes. Het talrijke publiek, vooral van de zijde van Cordis, leefde intens met de match mee. Waar blijven de Staalmeubel supporters?? Vlak voor de rust zag Cordis kans de score te openen, waarbij onze keeper alle pech van de wereld had door de bal voor de voeten van een tegenstander te stompen.

Na de thee trok Staalmeubel alle registers open, zodat de gelijkmaker niet al te lang op zich liet wachten. Good old Schild knalde in en dat betekende 1-1. Even leek het erop, dat we naar de overwinning zouden stevenen, doordat ten Broeke andermaal een solo vertolkte, welke helaas voor ons aan de verkeerde kant van de paal belandde. Weer deden Schild en de wederom kwistig met listige passes spelende Heijthekker een poging de verdediging op te rollen. Het mocht niet baten, want de 'pacemakers' zorgden er tot ieders verbazing voor, dat hun doel voor verdere doorboring gespaard bleef. Vlak voor het eindsignaal trok Cordis massaal naar voren, hetgeen een treffer opleverde, zodat de eindstand op 2-1 in hun voordeel werd bepaald. Volgens insiders iets te veel van het goede; een gelijk spel zou beter op z'n plaats geweest zijn. Nu heeft U waarschijnlijk één naam gemist in dit verslag en wel die van L. Kram. Dat is bewust gebeurd. We wilden 'Krammetje' nl. eens in het zonnetje zetten. Zijn talent, zijn inzicht en vooraf zijn 'droge' manier van spelen verwekt zowel bij de spelers als bij het publiek de nodige verbazing. Deze wat uiterlijk betreft veel op Cruyff gelijkende speler is voor ons elftal van zeer grote waarde geweest. Ja, geweest, want helaas gaat hij onze zaak verlaten. B. Schild, een onmiskenbare kenner van de voetbalsport, is dan ook van mening, dat we 'Krammetje' node zullen gaan missen, want, zo vervolgt Schild, waar vind je zo'n speler, die tevens niet balverliefd is? Kram, we zullen je trucs missen. Veel succes toegewenst in je nieuwe werkkring.

L. Velting.

Dit bleef er over van de wagen van de heer O. Kaña, die op vrijdag 14 mei jl. te Roden in botsing kwam met de heer D. Mogge van Cordis-Europa. De heer O. Kaña werd met 5 gebroken ribben en inwendige kneuzingen opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Groningen. Inmiddels heeft hij het hospitaal weer mogen verlaten, maar hij zal toch nog enige weken thuis moeten blijven om geheel te herstellen van deze onfortuinlijke aanrijding. Wij hopen dan ook, dat hij spoedig zijn werkzaamheden weer in goede gezondheid zal kunnen hervatten. De heer D. Mogge van Cordis-Europa is er gelukkig alleen met materiële schade af gekomen.

Solo Kram bracht beslissing

Staalmeubel—Boro 2-1

Al leek het er in het begin niet op, de eerste overwinning is een feit geworden. Vanaf deze plaats wil Uw verslaggever de spelers dan ook van harte gelukwensen. Na het lijden van een aantal nederlagen, een stimulans voor beter spel, werd er dan ook steeds beter gespeeld; het moest er dus wel een keer van komen. Boro is overigens een tegenstander van formaat, zodat dit de overwinning nog meer gestalte gaf. B. Schild schoot uit alle standen en was weer ouderwets op dreef. G. Kuiper, ietwat te solistisch miste een opgelegde kans. Men bleef desalniettemin doorgaan. Boro, geprikkeld door de felle tegenstand, gooide alles op de aanval en met succes, want even verslapte de aandacht van onze verdediging en het stond 0-1. Daar zit je dan langs de lijn en je denkt bij jezelf: 'ze gaan weer de boot in'. Boro zou nog even doorgaan, een loeier tegen de paal stond een hogere score in de weg. R. de Jong moest tweemaal ingrijpen en hij loste dit vakkundig op. En toch de cornerverhouding bleef in het voordeel van Staalmeubel. Toxopeus stond met z'n 'broekje' in een zware branding, doch hij stopte wat er te stoppen viel. Geweldig, wat was Toxie in een goede vorm. De steun van De Jong bleek echter geen overbodige zaak. Na ongeveer 20 minuten kwam er een ommekeer. Staalmeubel vocht zich terug en met fantasierijk spel werd de verdediging van Boro onder zware druk gezet. De corners volgden elkaar op en uit een daarvan, genomen door B. Schild, scoorde Kram. Ja, wie anders eigenlijk. 'Krammetje' kreeg er steeds meer zin in. De ruststand van 1-1 bleef echter ongewijzigd, dat was voor ons toch wel even een ongekende weelde. Voor de aanvang van de 2e helft was er nog een klein 'incidentje'. Onze redacteur, de heer W. H.

Schrameijer werd door de scheidsrechter buiten het speelveld gezonden. Kennelijk wilde deze 'leek' onze speler nog even van een opdracht voorzien om zodoende deze de eerste overwinning binnen te laten halen. Nu kon de 2e helft beginnen. Staalmeubel begreep, dat het nu gebeuren moest. Solo's van Th. v. d. Geest, G. ten Broeke dwongen alle respect af. Door dit opdringen kreeg Boro ineens de ruimte en eenieder hield een ogenblik zijn hart vast. Boro stormde op Toxopeus af, maar weer bleek onze doelman onpasseerbaar. De tijd sloop voorbij, je kon bemerken dat Boro met de 1-1 stand wel vrede had, J. Koopman echter niet en met een zeer geraffineerd tikje zorgde hij ervoor, dat Kram een fraaie solo kon beginnen. Hij passeerde de gehele verdediging en met een droog schot stond ook de keeper van Boro voor joker. Het was feest, 2-1, wie had dat verwacht? Kram werd uitgebreid gefeliciteerd. Wat een voetballer! Vlak voor het einde werd het zelfs nog 3-1. B. Schild knalde een vrije trap à la Piet Keizer ineens tegen de touwen, J. Koopman stond echter buitenspel. Schild had er even de 'P' in, maar ach het deed er weinig meer toe. Met deze overwinning hadden we immers de juiste beloning gekregen voor het gehele vertoende spel. Onze vaste supportster, Mevr. H. Meinen, kan opgewekt beginnen met het wassen van de sportkleding, voor welk feit ze best eens even genoemd mag worden. Onze vaste scheidsrechter, de heer P. v. d. Meer vond het kennelijk leuk, dat we eindelijk ook eens gewonnen hadden. Hij was van mening, dat onze jongens goed gespeeld hadden en dat de overwinning terecht verdiend was.

L. Velting

P.V.-nieuws

Het bestuur van de Personeelsvereniging is momenteel druk bezig met het organiseren van de uitgaansdag 1971. Zoals bekend is, wordt het de 25ste keer dat we met z'n allen op stap gaan. Om deze 25ste keer een extra feestelijk tintje te geven, werd gedacht aan het organiseren van een reisje van 2 dagen. Hiervoor werd enige tijd geleden in het bedrijf een enquête gehouden, voor welke dagen men de voorkeur had. Het lag in de bedoeling een 2-daagse trip naar Duitsland te organiseren. Helaas moesten wij U thans mededelen, dat het bestuur geen kans ziet een 2-daagse trip te organiseren en wel om de volgende redenen:

- te geringe financiële middelen;
- uit de enquête is gebleken, dat het merendeel van de mensen niet in het bezit is van een geldig paspoort, waardoor we deze mensen dus op onnodige hoge kosten zouden jagen;
- veel tegenstand tegen reizen op zondag.

Het bestuur zal zich nu toeleggen op het organiseren van een 1-daagse reis en wij twijfelen er niet aan of ook deze dag zal weer een succes worden. Nadere gegevens omtrent reisdoel enz. zult U zo spoedig mogelijk van ons vernemen.

B. Schild.

CURSUSSEN

Examen lassen aan de Technische School te Culemborg

Geslaagd voor autogeen lassen beginners: M. A. J. v. Antwerpen, W. M. Dingemans.

Geslaagd voor elektrisch lassen beginners: W. v. Asch, C. Bosschaart, J. Fey, Z. Ramsch, C. v. Zuilekom.

Geslaagd voor elektrisch lassen gevorderden: L. Woerdenbach. Afgewezen: geen.

Tekening Lezen L.O.I.

Geslaagd voor de cursus: Het lezen van technische tekeningen: de heren A. Cazemier en J. Saja.

Galvanotechniek V.O.M.

Geslaagd voor de cursus Galvanotechniek A-II: de heer P. A. Winkel.

Ook vanaf deze plaats onze gelukwensen voor alle geslaagden.

Examen 'Elementaire technische vorming

Dit examen vond plaats op vrijdag 25 juni. De uitslag hopen wij na de vakantie te kunnen publiceren.

Drie koperen 'vliegen' in één klap . . . De heren G. A. A. Copper, J. den Dunnen en G. D. van den Ham traden op 17 mei gelijktijdig toe tot het gilde van de roodlederen portefeuille.

G. van Asch en Th. van Alfen 25 jaar Gispens-medewerker

Een kwart eeuw geleden kwam de heer Van Asch bij Gispens werken.

Voor die tijd heeft hij verschillende andere dingen gedaan. Hij is begonnen op de 'Fax', waar hij de gaslampen meemaakte. Dit was van korte duur, want na anderhalf jaar verliet hij de fabriek, om thuis bij z'n vader te gaan werken, die een voermansbedrijf had, tegenwoordig zou men zeggen transportbedrijf.

In die tijd ging dat nog met paard en wagen, maar niettemin kwamen de vrachten tijdig op hun plaats van bestemming. 's Winters vervoerden we', aldus Van Asch, 'meestal sparrebomen, maar 's zomers koren e.d. Dat bleef ik doen tot ongeveer m'n 19e jaar, toen gingen we met een stel naar de Wieringermeerpolder om mee te helpen met de oogst. Daarna weer een poosje thuis, totdat ik werk had gevonden op de Chamotte Unie, waar ik de wagentjes met stenen moest laden.

Toen echter de oorlog uitbrak moesten we naar Duitsland, waar ik aan de aanleg van spoorwegen heb gewerkt en later in de bunkerbouw terecht kwam. Daar vandaan ben ik weggegaan en heb ik tot de bevrijding in Maarsbergen ondergedoken gezeten. Daar werkte ik bij een boer.

Daarna ben ik bij Gispens terechtgekomen.

In het begin heb ik geschilderd en ruiten ingezet, daarna ben ik in de lakkerij gekomen waar ik begon als spuitser. Van spuitser ben ik lakafwerker geworden. Dat houdt in dat grote kasten geschuurd en geplamuurd moeten worden, totdat ze weer mooi glad en strak zijn.

Vroeger deden we dat met 8 man, maar door het steeds beter wordende gereedschap zijn onze produkten zodanig gemaakt, dat er weinig aan hoeft te gebeuren. Tot zover mijn werk.

De meeste vrije tijd besteed ik aan het fokken en onderhouden van kanaries. Momenteel heb ik er ongeveer 30, waarvan 8 stelletjes zitten te broeden, dus als dat goed zit krijg ik er weer een heleboel bij, maar die worden dan meestal verkocht, anders wordt het te gek. Verder heb ik niet veel liefhebberijen en hobbies'.

Van onze kant wensen wij de heer Van Asch nog vele prettige jaren op ons bedrijf toe.

We hebben dit jaar nogal wat 12¹/₂-jarige jubilarissen die voorheen sigarenmaker geweest zijn. Maar nu hebben we een 25-jarige jubilaris die vroeger sigarenmaker was. En wel vanaf de schoolbanken tot aan de oorlog. Wel met tegenzin, want hij had eigenlijk fietsenmaker willen worden, maar ja, zoals het vroeger dikwijls ging, je moest maar gauw wat mee gaan verdienen en dan wordt er niet gevraagd wat je graag wil worden.

Maar toen de oorlog uitbrak en er nogal wat mannen naar Duitsland moesten, heeft Dorus de sigarenfabriek vaarwel gezegd en is thuis op de boerderij gaan werken om te voorkomen dat hij zou worden uitgezonden naar Duitsland en dat is hem dan ook wel gelukt.

Na de oorlog heeft hij nog enige tijd bij de Heidemaatschappij gewerkt, maar dat beviel hem allesbehalve en daarom ging hij weer op ander werk uit. Zo kwam hij dus terecht bij Gispens in de bankwerkerij bij Van Maaren. Doordat hij echter last kreeg van uitslag moest hij verhuizen naar een andere afdeling en hij kwam, zodoende in de expeditie, waar hij, naast het expeditiewerk ook de koffie rond moest

brengen in de fabriek en op de kantoren. Eens hadden ze hem op zijn koffie-ronde door de fabriek een echte hondestaart op de rug (nogal onderaan) gebonden. Dorus voelde wel wat maar dacht: láát ze maar lol hebben. Zo kwam hij ook bij baas Har-kink en deze heeft er eens hartelijk om gelachen, maar die staart toch van zijn rug gehaald. Het was echter een van de weinige keren dat 'de Bolle' lachte.

Van de expeditie is hij verhuisd naar de stoffeerderij en daar werkt hij nu nog steeds. Ondanks een heel moeilijke beginperiode heeft hij het daar heel goed naar zijn zin.

Vroeger was hij een liefhebber van een heel goed boek en van fietsen. Maar de tijden zijn veranderd en tegenwoordig is hij een verwoed televisie kijker en bij goed weer trekt hij er met de bromfiets op uit. Hij rijdt dan graag door de velden en als hij iemand ziet vissen dan kan hij er lang naar gaan zitten kijken, maar zelf heeft hij er geen geduld voor.

We konden met Dorus heel wat afpraten en we hebben dan ook maar het voor-naamste verteld.

We wensen hem nog vele jaren in goede gezondheid toe en hopen hem nog een heel poosje in ons midden te hebben.

WENKEN VOOR KAMPEERDERS

van het voorlichtingsbureau voor de voeding

Kamperen is 'in' zowel bij ouderen als bij jongeren. Vooral de jongeren trekt het avontuurlijke, het ongewisse. Weken tevoren worden al voorbereidingen getroffen en de mogelijkheden van improviseren besproken.

Er worden inkopen gedaan o.a. van vlugklaarmaaltijden, want eigen potje koken hoort er bij. In dat potje moet echter ook bij het kamperen niet alleen een lekkere maar ook een goed samengestelde voeding zitten.

Gebruik iedere dag: $\pm \frac{1}{2}$ l melk, yoghurt of karnemelk — aardappelen, groenten en fruit — kaas en vlees of vis of ei of peulvruchten — boter of margarine — bruinbrood, roggebrood, dan hoeft u zich geen zorgen te maken over voldoende vitamines, eiwitten enz.

Wees attent op bederf!

Tijdens het kamperen heeft lang niet iedereen de beschikking over een koelkast of een isoleerbox. Buiten zo'n koelapparaat bederven melk, vlees en vis bijzonder snel. Bewaar nooit restjes tot de volgende dag want dan loopt u grote kans op voedselvergiftiging. Zorg steeds voor vers voedsel. Tegen het gebruik van conserven is geen bezwaar, vooral niet als er dagelijks fruit gegeten wordt. Gebruik bij de afwas veel heet water en reinig alles grondig. Pas op dat het synthetische wasmiddel niet op het tentdoek komt, want anders is het met de waterdichtheid daarvan beslist gedaan.

Het watervat dat naast de caravan staat of daarin als 'valvat' een plaats heeft, moet voor het kamperen grondig worden schoongemaakt.

Hetzelfde geldt voor waterjerrycans. Die kunnen inwendig goed worden schoongemaakt door als schuurmiddel koffiedik of fijngezeven eierschillen te gebruiken.

Brood

Een broodmaaltijd is tijdens het kamperen erg gemakkelijk.

Goed broodbeleg is kaas, vleeswaren of vis. Daarbij melk of chocolademelk is gezond.

Bij een goede en gezonde kampervoeding hoort ook sla: reuze gemakkelijk trouwens omdat u het niet hoeft te koken. Eet sla van kropsla, tomaten, komkommer en rauwe andijvie.

Op een koude dag kan men snel een warme hap maken met gebakken boterhammen. Laat margarine in de koekenpan goed heet worden en leg daarin de aan beide zijden met margarine besmeerde boterhammen. Gebakken boterhammen zijn lekker met een zoete belegging, vis of met roerei.

Voor een wat lange tocht maakt u van te voren brood klaar, dat is gemakkelijker dan dit aan de weg te doen. Neem geen jam of stroop, die trekken in het brood of lopen er tussenuit, maar kaas of pindakaas.

Om te voorkomen dat het brood te droog wordt kunt u op het brood eerst een blaadje sla en daarna een plakje kaas leggen. Smeerkaas houdt het brood lang zacht. Denk er ook aan dat gekookte eieren die men op een tocht wil meenemen, 8-10 minuten gekookt moeten zijn. Te zacht gekookte eieren gaan stuk en geven een vieze kliederboel.

Brood kan echter niet dienen ter vervanging van de warme maaltijd. Een goede aanvulling daarop is een frisse tomaten- of komkommersla en fruit toe.

Warm eten

Het bereiden van de warme maaltijd tijdens het kamperen is niet moeilijk. Wat betreft groente kan men zowel van conserven als van verse groenten gebruik maken. Het gebruik van een sla werd reeds eerder genoemd. Het moeilijkste werk in de kampkeuken is vlees bakken. Eenvoudig en snel klaar te maken zijn dunne lapjes vlees. Gemakkelijk is kant-en-klaar vlees (met jus) in blik, dat men alleen maar hoeft op te warmen. Men kan vlees ook vervangen door ei, peulvruchten en kaas, waardoor de bereiding wat gemakkelijker wordt.

Makkelijke, lekkere en gezonde kampeermaaltijden zijn:

1. groentensoep (blik of pakje), gehakt (blik), aardappelen, andijviesla, vanillevla;
2. lunchworst (blik), aardappelen, tomaten-komkommersla, yoghurt met vruchten;
3. tomatensoep (blik of pakje), omelet, sperziebonen (blik), fruit;
4. macaroni met ham en kaas, komkommersla, chocoladevla.

Nagerecht

Met yoghurt zijn talrijke variaties te bedenken door toevoeging van b.v. aardbeien, partjes sinaasappel, limonadesiroop e.d.

Ook pannenkoek is bij velen een gewild nagerecht.

MAASTRICHT IS ETEN EN DRINKEN

een weekend vol romige romantiek

Zo wordt ze vaak genoemd: Gouden Maastricht. Er zijn mensen die dit de allerbeste omschrijving vinden voor Limburgs hoofdstad, waarop dan ook al menig zanger zijn keel heeft stuk gezongen. Maastricht dank zijn gouden rand aan een overvloedige hoeveelheid van monumenten en pleinen, die tezamen met de vele intieme straatjes en twee rivieren een sfeer oproepen, waarvan deze oude vestingstad het absolute monopolie bezit.

En dan is er het culinaire aspect. Nederlanders met een vertijnde tong en een sterk ontwikkeld gevoel voor alles wat lekker is, spreken de naam Maastricht niet slordigweg uit, ze proeven hem. Hun enthousiasme, wel of niet op temperatuur gehouden door het bekende Limburgse temperament, spitst zich onder meer toe op de 'vlaais' die in westelijk Nederland vreemd genoeg nog steeds niet overbekend zijn.

De heer P. A. Bijleveld, adjunct-directeur van de Provinciale VVV in Limburg, neemt overigens aan dat dit nog wel anders zal gaan worden (en zelfs al aan het worden is) omdat het aantal bezoekers in Maastricht jaarlijks met sprongen toeneemt.

Een vlaai', zegt hij. 'wordt gemaakt van dezelfde soort deeg als de Engelsen gebruiken voor hun pies.

Het wordt gerold, geklopt en gepoeërd en komt vervolgens als een soort ronde platte koek met een opstaand randje in de oven te liggen. Eenmaal bruin en wel, wordt het weer tevorschijn gehaald en wordt de ruimte tussen de randen opgevuld met kersen, pruimen of perziken, al naar gelang het seizoen, natuurlijk'.

Nog minder bekend in het westen, maar daarom zeker niet minder lekker is volgens hem de Limburgse rijstevlaai, die niet is gevuld met vruchten maar met een zoete rijstepap en die, gevuld en al, nog even weer de oven ingaat.

Het precieze hoe en wat van een vlaai wordt in deze maanden elk weekend gedemonstreerd aan mensen, die boeken voor het zogenaamde 'Culinaire Trippertje' dat het Nationaal Bureau voor Toerisme (N.B.T.) heeft samengesteld. Dit Trippertje gaat 's zaterdagsmorgens in Maastricht al om negen uur van start met een demonstratie van het vlaibakken. Dat gebeurt in het bekende restaurant Tuscho vlak bij de oude Servaasbrug en in de zogenaamde Maastrichterbrugstraat.

De deur van het restaurant gaat speciaal voor de hooggeëerde Trippertjesgasten wat eerder open, om hen zo in de gelegenheid te stellen de kok op de vingers te kijken, die altijd vroeg op de dag aan het bakken slaat.

Na de demonstratie wordt koffie gedronken, waarbij inderdaad een ferm stuk vlaai wordt geserveerd, dat zonder mankeren sigaar wordt gemaakt. Het restaurant Tuscho heeft twee uitgangen. Iedereen gaat er natuurlijk 's morgens aan de voorkant in en daarom is het voor de verandering niet onaardig om er achter weer uit te gaan, temeer omdat u dan pardoes in de Stokstraatbuurt belandt, dat tot zelfs ver over onze grenzen een begrip is.

De Stokstraatbuurt op de westelijke Maasoever is een zeer oud en inmiddels grotendeels gerestaureerd stadsdeel, waar arcaden, antiekzaakjes, winkeltjes en intieme restaurants een wel heel bijzonder sfeertje oproepen. Hier verliest menig toerist nogal wat tijd, plus zijn hart, en dus is er daarna alle reden om weer wat te gaan eten, zeker als er ook nog is gewinkeld in de Groote Staat (zonder ri), met keuze in overvloed.

Die maaltijd, 's middags in het restaurant, Au Coin Des Bons Enfants, aan de sfeervolle Ezemarkt, wordt door veel Trippertjesgangers als het onbetwiste hoogtepunt van het hele weekend beschouwd. Dat is niet alleen te danken aan het lekkere eten (zeggen zij) maar ook aan de directeur van het restaurant, de heer F. A. van Vliet, die er heel wat meer dan zomaar een maaltijd van maakt.

Deze nog jonge Limburger — 'ik ben zeven en twintig jaar' — gaat er vanuit, dat de mensen iets van de smulpertij moeten overhouden. 'Ik bedoel dit: wanneer een echtpaar na zo'n weekend in Maastricht weer thuiskomt, moet moeder de vrouw kunnen zeggen: 'en hoe zou je het nu vinden, als ik óók eens zo'n lekkere soep ging maken precies zoals daar in dat restaurant aan de Ezemarkt?'

'Daar gaat het mij om', zegt de heer Van Vliet.

'Kijk, op zo'n zaterdagmiddag heb ik wat meer tijd dan gewoonlijk om met iedereen bezig te zijn. Ik vang daarom alle Trippertjes-gasten persoonlijk op en ga vervolgens van tafeltje naar tafeltje om met de mensen te praten over het menu, wat ze er van vinden enz. enz.'

'Het menu? Daaraan gaat om te beginnen een aperitief vooraf, dat niets kost omdat het bij de prijs van het Trippertje is inbegrepen. Vervolgens komt er een Henri Quatre-soep op tafel. Dat is een mooie sterke runderbouillon, met vers geblancheerde groente.

Geblancheerd? Jawel, de mensen willen óók altijd weten wat dat betekent, en dat is dan ook precies de bedoeling. Ik probeer ze immers tijdens de maaltijd zo het een en ander te leren. Geblancheerd betekent bijvoorbeeld dat de groente even is afgekookt'.

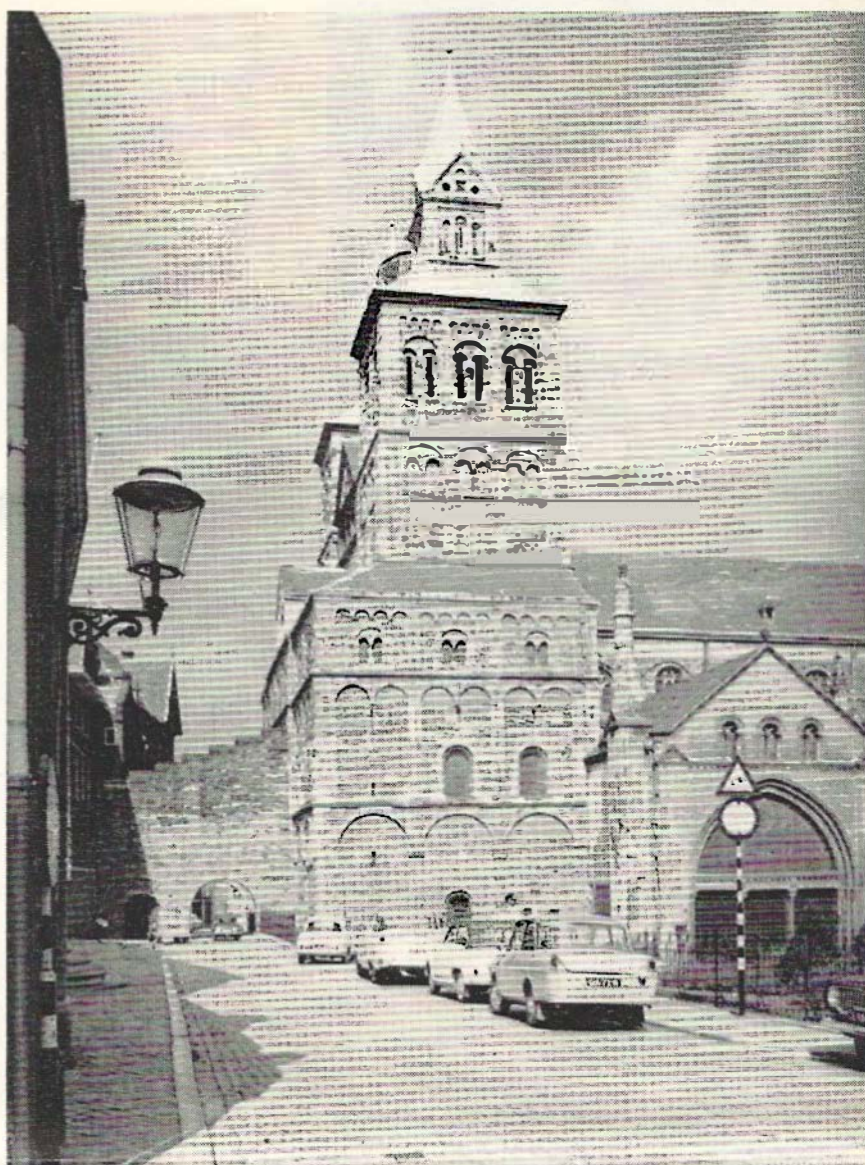
'Na de soep gaan we verder met Champignons des grottes de St. Pierre à l'escargots en een cremesaus met escargotkruiden niet zo moeilijk te maken. Dat is de reden waarom het op het menu staat, want misschien wil men het thuis óók eens gaan bereiden. Om dit te stimuleren vertel ik iedereen hoe je het maakt en onderwijl wordt ook op elk tafeltje het recept gelegd. Op die manier kan men proberen te proeven welke kruiden in het gerecht zitten. Ja, dat vindt iedereen geweldig leuk'.

De heer Van Vliet geeft tijdens de lunch tal van tips. Zo vertelt hij — dat champignons nooit in een stalen pan mogen worden gekookt omdat ze dan zwart worden. 'Doe ze liever in een aluminium of emaille pan'. Hij geeft alle gasten verder een Keuls potje mee naar huis, waarin de kruiden zitten, die in het gerecht werden verwerkt.

De maaltijd is daarmee overigens nog lang niet rond.

Als hoofdspijs staat een entrecôte op het programma, die wordt gegrilleerd met rozemarijn en waarbij verder een tomatensalade wordt geserveerd en ook waterkers. Als afronding dient een Beurre maître d'hotel. Dat is een samengestelde boter waarin peterselie zit, peper, zout, een beetje knoflook en een paar zilvertjes.

Het dessert wordt gevormd door een

Helpoort in Maastricht

Henric van Veldekeplein

Crème chantilly au café à la fine champagne' wat, in het Nederlands vertaald, neerkomt op bevroren slagroom met koffiesmaak en een aroma van Franse cognac. Ook hiervan krijgen de gasten een recept mee naar huis, 'omdat het', aldus de heer Van Vliet 'zo gemakkelijk is klaar te maken. Bovendien is er nog een voordeel aan voor de vrouw. Je kunt het al twee dagen van tevoren klaar maken en het hoeft maar twintig minuten voordat het etentje begint, uit de ijskast te worden gehaald'. De maaltijd in Au coin des Bons Enfants neemt enkele uren in beslag.

De culinaire koek (of vlaai zo u wilt) van het Trippertje is daarmee geenszins op.

Om plus minus 4 uur wordt iedereen verwacht in de wijnkelder van de firma Polis & Rijckelen, die volgens de heer Bijleveld van de Provinciale VVV waarschijnlijk de oudste wijnhandel van Nederland is en over een eigen wijngaard op de St. Pietersberg beschikt. Tijdens het bezoek aan Polis & Rijckelen wordt de gasten verteld hoe de wijn tot stand komt en vaak wordt er bovendien een film vertoond. Een glas wijn is het smakelijke sluitstuk van de ontvangst, die eveneens bij vele mensen zeer hoge, tot de hoogste ogen gooit.

De avond die daarna in Maastricht onherroepelijk volgt, is uiteraard geen enkel probleem. De gouden stad beschikt over zoveel restaurants, café's en bars, dat er op één avond geen doorkomen aan is. Neem alleen al, de vele mogelijkheden op het beroemde Vrijthof, vanwaar zelfs mensen met een grandioze dorst zeer verzadigd huiswaarts keren.

Deze Vrijthof is overigens een verhaal apart.

Het plein, dat in de middeleeuwen ommuurd was, vormde indertijd een apart mini-staatje in Maastricht.

Het stond toen onder de Proost van het Kapittel van St. Servaas en dat is één van de redenen geweest waarom het plein nu nog zo groot is. Het gemeentebestuur had er geen enkele zeggenschap over en zo kon er niet aan worden geknabbeld.

Voor de zondag staan in het Trippertje een aantal mogelijkheden genoemd: een bezoek aan de beroemde vloeiemarkt in Luik, (van 10-14 uur), een stadswandeling, autotochten, of bezoeken aan de directe omgeving van Maastricht.

Dat wordt dan een moeilijke keus, want de gouden stad is zelf zo goed voorzien van attracties en bezienswaardigheden, dat hier alleen al dagen nodig zijn om alles te bekijken. Enkele voorbeelden: de beroemde St. Servaaskerk, de oude Helpoort, de St. Mattiaskerk, het oude stad- of dinghuis, de vijf bastions 'Haet ende Nijf', die door een muur zijn verbonden, O.L. Vrouwekerk op het stemmige O.L. Vrouweplein, de St. Janskerk, de musea en wat al niet.

Maastricht, dat in de loop der eeuwen negentien belegeringen heeft doorstaan, en uit die goede oude tijd tal van poorten, hoektorens, bastions en omwallingen heeft overgehouden, is al met al een sierlijke en tegelijk forse stad die elk jaargetijde in kleur en sfeer verandert, maar nimmer zijn toverkracht verliest. Het is ook de stad, waar dat beroemde mannenkoor de Maastreechter Staar zingt en oefent. Wie dat wil, kan s zondagsmorgens een repetitie bijwonen.

De gouden stad, in het letterlijk en figuurlijk wat warmere zuiden van ons land, staat dus voor iedereen open. Het kan een smakelijk en muzikaal uitje worden.

EVEN NOTEREN:

In de ondernemingsraadsvergadering van 9 juni j.l. werd de bedrijfsvakantie in 1972 vastgesteld van 17 tot en met 28 juli.

Vakantie en sociale verzekering

door A. Marseille, directeur Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering

Wie 'vakantie' zegt, denkt bij voorkeur niet aan nare zaken als ziekte en ongeval. Natuurlijk weten de meer ervaren reizigers, dat de reis en de nieuwe omgeving hoofdpijn of buikklasten mee kunnen brengen, door bijvoorbeeld wagenziekte en ander eten en drinken. Met wat tablettes is de narigheid dan meestal te bezweren. Maar er kunnen zich ook ernstiger zaken voordoen zodat men de dokter nodig heeft.

Blijft men in Nederland, dan is het voor een ziekenfondslid in de eerste plaats van belang dat hij zijn ziekenfondsbescheiden — inclusief het laatste betalingsbewijs — bij zich heeft. Daarmee gewapend kan hij terecht bij praktisch elke huisarts. De dokter kan contante betaling vragen, maar als men een kwitantie overlegt, betaalt het eigen ziekenfonds de kosten terug. Met een verwijskaart van de 'vakantiedokter' kan men — net als thuis — naar een specialist. Deze vraagt in elk geval geen betaling, maar verrekent de kosten zelf met het ziekenfonds.

Wie op vakantie is en al onder specialistische behandeling was, moet zorgen dat hij toestemming van het ziekenfonds heeft om buiten zijn woonplaats een specialist te bezoeken. Dit moet men natuurlijk wel eerst met de behandelend specialist bespreken.

De genees- en verbandmiddelen die in de vakantie worden voorgeschreven, dient men zelf aan de apotheek te betalen, maar het ziekenfonds betaalt later terug.

Heeft men plotseling tandheelkundige hulp nodig, dan moet men de tandarts zijn ziekenfondspapieren laten zien (zo mogelijk ook de saneringskaart) en later kan men, onder overlegging van de kwitantie, de kosten met het ziekenfonds verrekenen.

Als plotselinge ziekenhuisopname nodig is, doet men er verstandig aan eerst contact met het ziekenfonds op te nemen. Dat kan namelijk bepalen dat als vervoer mogelijk is, men zich in een ziekenhuis dicht bij huis dient te laten opnemen. Het vervoer per auto of ambulance is dan voor rekening van het fonds. Tenslotte de z.g. uitwendige geneeswijzen. Mag een behandeling niet worden onderbroken, dan kan ze in de vakantie worden voortgezet, maar het is wel gewenst dat men voor men op reis gaat, zijn ziekenfonds raadpleegt.

Buiten Nederland

Wie in de vakantie de grens over wil, lost alle problemen het gemakkelijkst op door een afzonderlijke verzekering te sluiten, maar men kan ook profiteren van de sociale verdragen die Nederland met een aantal landen heeft gesloten. De verplicht verzekerden kunnen dan profiteren van dezelfde rechten als de verzekerden in het vakantieland. Om dat te kunnen doen moet men wel een formulier van het eigen ziekenfonds bij zich hebben.

In Engeland kan men in noodgevallen vaak profiteren van de diensten van de Nationale Gezondheidsdienst. In West-Duitsland is het al heel gemakkelijk (daar worden ook vrijwillig verzekerden en zij die een bejaardenverzekering hebben, geholpen), terwijl de verplicht verzekerden in België, Frankrijk, Italië en Luxemburg (net als West-Duitsland z.g. EEG-landen) evenmin moeilijkheden behoeven te verwachten. Met Spanje, Turkije, Portugal en Zuid-Slavië zijn, evenals met de reeds genoemde landen, verdragen gesloten, zodat men daar op basis van de geldende wetgeving wordt geholpen.

Men dient overigens wel te beseffen dat de rechten bijna nergens zo omvangrijk zijn als in Nederland, zodat

er nogal eens wat moet worden bijbetaald.

De reeds genoemde reisverzekering kan dus van betekenis zijn. Wie met vakantie gaat, doet er daarom verstandig aan zich eerst door zijn ziekenfonds te laten informeren.

Ziektewet

Nu nog een enkele opmerking aan het adres van hen die 'in de Ziektewet lopen'. Als patiënten echt lopen, dat wil zeggen als ze niet in bed behoeven te blijven en ze hebben vakantieplannen, is er een grote kans dat die plannen best kunnen doorgaan.

Vanzelfsprekend moet de vakantie het herstel niet in de weg staan. Blijft men in het binnenland, dan is zelfs geen toestemming van de bedrijfsvereniging nodig, maar wel moet men even de bedrijfsvereniging zijn vakantieadres opgeven.

Wil de Ziektewetpatiënt naar het buitenland dan is er wel tevoren toestemming van de bedrijfsvereniging nodig. Of die toestemming wordt verleend, hangt helemaal van de omstandigheden af. Een verzekerde patiënt moet meewerken aan het herstel van zijn gezondheid. En als zo'n buitenlandse vakantie dat herstel tegenwerkt of in de weg dreigt te staan, zal de toestemming worden geweigerd.

Maar nu iemand die in zijn vakantie ziek wordt.

Als hij verstandig is, stelt hij direct zijn werkgever — of, als het bedrijf gesloten is, de bedrijfsvereniging — hiervan op de hoogte. Zijn vakantie kan als het ware worden opgeschort tot hij weer beter is. Bovendien kan de werkgever dan de gebruikelijke uitkering van de Ziektewet claimen.

Werkloosheidswet

Nu nog een enkele opmerking over werkloosheid en vakantie.

Eigenlijk is het zo, dat iemand die werkloos is, niet met vakantie kan. Het is immers voor een arbeidsbureau bijzonder moeilijk iemand die ver weg vakantie houdt aan een andere baan te helpen. Toch zijn er situaties dat de bedrijfsvereniging — daar moet men namelijk eerst informeren — toestemming geeft met vakantie te gaan. Het advies is dan ook: loop even langs bij de bedrijfsvereniging.

Tenslotte: wie over sociale verzekering en vakantie wat meer wil weten, kan daarvoor bij elk ANWB-kantoor een folder krijgen, terwijl het Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering (Rijnspoorplein 1, Amsterdam) graag bereid is op eventuele vragen antwoord te geven.

Voor de goede orde wijzen wij er op dat voor de vakantieganger in het buitenland de reisverzekeringen in het algemeen meer dekken dan de ziekenfondswet, de ziektewet en de particuliere ziektekostenverzekering. Red.

Meij. M. E. van ELK twaalf en 'n half jaar in Gispen-dienst

Meij. Van Elk is op 1 december 1958 op de afd. Verkoop woningmeubelen bij Gispen begonnen.

Oorspronkelijk komt zij uit de textielbranche en was nagenoeg gereed als coupeuse. Door gezondheidsomstandigheden kon zij daarmee niet doorgaan en moest werk zoeken dat zij zittend kon verrichten.

Dat betekende omschakelen en om-scholen. Zij ging al spoedig werken als facturiste en hield een orderadministratie bij. Door dit werk kreeg Meij. Van Elk ook veel contacten die direct met de verkoop te maken hadden. In 1958 solliciteerde zij als typiste bij Gispen voor de afdeling verkoop. Zo kwam zij op 1 december van dat jaar op de toen nog zo genoemde afdeling Verkoop van woningmeubelen. Deze afdeling is nu opgenomen in de verkoop van projectmeubelen die o.a. dezelfde afnemers van onze woningmeubelen voorziet. Al spoedig kreeg zij ook bemoeienissen met de verkoop zelf.

Dat begon met telefonische contacten met afnemers, al spoedig gevolgd door het opvangen en rondleiden van toonkamerbezoekers. Dit groeide zo uit naar een volledig op de verkoop gerichte baan. Tot eind maart 1970 deed zij dit werk. Toen kwam de functie van directiesecretaresse vrij en werd Meij. Van Elk op deze vacante plaats benoemd.

Zij vindt het interessant en boeiend werk hoewel zij de verkoop toch wel wat mist.

Meij. Van Elk werd geboren te Woerden maar woont reeds geruime tijd in Utrecht. In haar vrije tijd houdt zij ervan in de buitenlucht te verblijven. Het is dus niet verwonderlijk dat buitensporten als zeilen, zwemmen en wandelen tot haar hobby's behoren.

Voor haar plezier volgde zij een bloemschikcursus. Ook heeft zij erg veel interesse in binnenhuisarchitectuur, daarom bezoekt zij nogal eens tentoonstellingen en shows die daarop gericht zijn.

Wij willen Meij. Van Elk graag nog veel voorspoedige jaren in onze Gispen gemeenschap toewensen.

Dit is Johannes, zoon van Fam. J. Smits, geboren op 2-2-1971

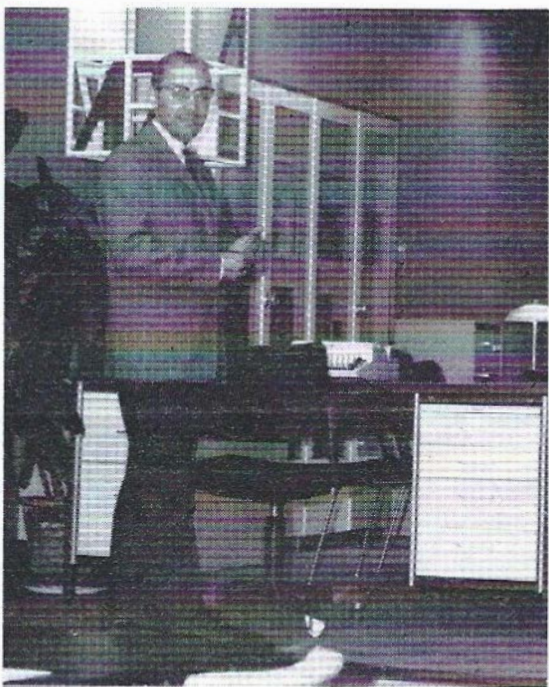
Dit is Willem, zoon van de Fam. A. W. Markus, geboren op 25-2-1971

Dit is Elia Jakob Ananias, zoon van de Fam. Ririmasse, geboren op 2-3-1971

Dit is Gil Barry, zoon van de Fam. J. Mahulette, geboren op 4-3-1971

Bij het 25-jarig jubileum van de heer R. M. A. de Haan

Wie de heer De Haan heeft ontmoet heeft een mens ontmoet. Niet zomaar een gemiddeld mens, neen, het is iemand die gepakt is door het mooie. Zowel het klassieke als moderne.

Wie is deze meneer De Haan?

Het eigenaardige is dat er buiten onze fabriek veel meer mensen zijn die hem kennen dan daarbinnen.

Toch is dit zo verwonderlijk niet want eendezer dagen 25 jaar geleden kwam de heer De Haan — zo van de schoolbanken — de bezetting van de Gispens toonkamer aan de Leidschestraat versterken.

Hij solliciteerde bij de heren W. H. Gispens en Van Gils. En enthousiast vertelt hij:

'Gispens had toen nog een verkoop, die gericht was op de woninginrichting. We verkochten allerlei lampen, dat waren de Giso-lampen die een faam hadden. Ook waren er woningmeubelen tot zelfs bedden en nachtkastjes toe. Tapijten en gordijnstoffen behoorden ook tot onze collectie. Maar dat was allemaal heel bijzonder. Het waren unica want er bestond daarvan geen tweede. En daarnaast waren er natuurlijk ook de kantoormeubelen. Het was ook de tijd waarin we nog lampekappen verkochten van het hooftmodel. De gordijnstof werd per meter verkocht, die stond je af te meten met een maatstok. De inkoop daarvan verzorgde de heer Van Gils'.

In deze sfeer leerde heer De Haan alles wat met onze produkten en de verkoop ervan te maken had.

Hij zegt: 'Het is fijn om met materialen te werken en om te gaan met mensen. Werken is grotendeels een innerlijke zaak. Als verkoper heb je een dienende taak: De cliënt moet op de juiste manier volledig worden geïnformeerd. Het is eigenlijk een toneelstuk dat je opvoert. De meubelen zijn de attributen die je voor de koper levend moet maken.

Nu is er in de loop der jaren wel wat veranderd. Vlak na de oorlog in 1945 was men al blij als men iets geleverd kreeg. Momenteel is het zo dat er uitgebreide voorlichting moet worden gegeven, veel meer dan vroeger. Dat is nodig. Kijk maar eens wat een geweldige mogelijkheden het AZ-meubilair geeft. Dat moet een klant weten.

De toonkamer aan de Leidschestraat is opgeheven. Ik doe mijn werk nu in de grote toonkamer van Lips-Gispens-Staalmeubel aan de Weesperstraat.

Dat geeft weer geweldige nieuwe impulsen want ik heb er nu ook Lips bij met zijn geweldig mooi sluitwerk en veiligheidsapparatuur en Staalmeubel met zijn prachtige computer meubilair. Bovendien leent deze toonkamer zich voor allerlei bijzondere zaken. Je kunt er iets mee doen. De wandversieringen b.v. betrekken we sinds 1 juni via een abonnement. Werken van verschillende Nederlandse kunstenaars komen tijdelijk in onze toonkamer. Je kunt hier onafgebroken bezig zijn om het mooie van al onze produkten op allerlei manieren te brengen'.

De heer De Haan is gehuwd en vader van drie kinderen. Twee dochters en een zoon. De oudste is 15 jaar en de jongste 10. Voorheen woonde hij met zijn gezin in de binnenstad van Amsterdam.

Sinds het einde van het vorige jaar heeft hij een huis in Purmerend.

Een huis met een tuin. 'Ook weer zo'n geweldige ervaring als je ziet hoe alles in die tuin zich ontwikkelt en tot bloei komt. Ik werk daarin met aandacht en veel plezier'.

In zijn vrije tijd houdt hij zich bezig — je zou haast zeggen, hoe kan dat ook anders — met allerlei kunstzinnige zaken. Vooral de oosterse kunst boeit hem erg. Speciaal keramiek en Japanse alsmede Chinese kunst. Ook de volkskunst heeft zijn speciale belangstelling. Verder is hij een liefhebber van goede muziek.

'Ik ben maar een heel klein amateurje in dit alles', zegt de heer De Haan, 'maar het boeit me geweldig'.

Zo hebt U kennis gemaakt met een man, die naar wij hopen nog vele jaren zijn werk met voldoening zal mogen verrichten.

NIEUWS VAN DE FOTOCUB GISPEN

Op onze jaarvergadering in mei jl. is het programma vastgesteld voor het seizoen 1971/1972. Het ziet er als volgt uit:

Clubavonden: 8/7/71 - 12/8/71 - 9/9/71 - 7/10/71 - 4/11/71 - 2/12/71 - 13/1/72 - 10/2/72 - 9/3/72 - 6/4/72 en 4/5/72; deze laatste avond is de jaarvergadering.

Fototochten:

Deze tochten zijn altijd afhankelijk van de weersgesteldheid, de dag ervoor wordt de beslissing genomen of het doorgaat of niet.

5 juni 1971	Amsterdam-Artis
26 juni 1971	Hoogstraten
14 augustus 1971	Biesbosch
11 september 1971	Zaanstreek
16 oktober 1971	Hoge Veluwe

De tocht naar Amsterdam is alweer verleden tijd. Het was prachtig weer die dag en in Artis erg rustig zodat we ongestoord konden fotograferen. Een bezoek aan een dierentuin is altijd weer leuk, je kunt dan op den duur een aardige collectie foto's krijgen van dieren die je niet elke dag tegenkomt.

Woensdag 16 juni was er bestuursvergadering van de clubs uit de 'Betuwekring'. Daar zijn voor het seizoen 1971/1972 onderstaande data afgesproken:

Op 30 september '71 op bezoek bij de 'U.H.F.V.' te Utrecht.

Op 11 oktober '71 Zaltbommel (zwart-wit foto's).

In de week van 29 november t/m 3 december '71 Fotoclub Culemborg (dia's). Juiste datum volgt nog.

Op 24 januari '72 Tiel (zwart-wit of kleurafdrukken).

Op 9 maart '72 Fotoclub Gispens (zwart-wit foto's).

Op deze bestuursvergadering was ook onze bondsconsul de heer Veuger aanwezig. Deze verzocht ons om in het voorjaar 1972 een rayondag te organiseren. In principe is hiervoor 6 mei 1972 gekozen. Deze dag zal door de fotocubs 'Culemborg' en 'Gispens' verzorgd worden.

26 juni 1971

Graag wil ik er nog even op wijzen dat nieuwe leden van harte welkom zijn. U kunt hierover contact opnemen met de heer Middelkoop of met ondergetekende. Het kan erg stimulerend werken om in clubverband bezig te zijn met onze prachtige hobby.

W. Kievit.

VERSLAGGEVING O.R.-VERGADERINGEN EN OUDEJAARSVIERING

Resultaat gehouden enquête februari 1971 in cijfers en suggesties

450 enquêteformulieren werden uitgezet; hiervan werden 179 ingevulde formulieren terugontvangen, dit is dus 39,8% van het totaal. Deze 179 personeelsleden reageerden als volgt:

Op vraag 1:

'Vindt U de huidige vorm van berichtgeving over de O.R.-vergaderingen (brief) beter dan de vroegere (kort verslag in de Fabrieksfluit)?'

170 antwoordden met ja, dit is	95%
5 antwoordden met neen, dit is	3%
4 hadden geen mening dit is	2%
179	100%

Op vraag 2:

'Vindt U dat de Oudejaarsviering in de toekomst beter achterwege kan blijven?'

28 antwoordden met ja, dit is	15,6%
146 antwoordden met neen, dit is	81,6%
5 hadden geen mening dit is	2,8%
179	100 %

Op vraag 3:

'Bent U van mening dat de wijze waarop tot dusverre de Oudejaarsviering heeft plaatsgevonden, ook in de toekomst gehandhaafd moet worden?'

97 antwoordden met ja, dit is	64,2%
47 antwoordden met neen, dit is	31,1%
7 hadden geen mening, dit is	4,7%
151	100 %

Op vraag 4:

'Hebt U suggesties voor een andere wijze van oudejaar vrijaf krijgen vanaf 12.15 uur; wel met sprekers, ander soort films, andere zaal enz.) Op deze vraag reageerden een 58 personeelsleden. Onderstaande 'bloemlezing' hieruit geeft een beeld van de verscheidenheid van meningen.

Over de dag van 'viering'

Liever niet op oudejaarsdag (4 inzenders) i.v.m. moeilijkheden om op tijd naar familieleden buiten de woonplaats te komen.

Een 5-tal inzenders zou liever als viering van oudejaar vrijaf krijgen vanaf 12.15 uur; wel een uitgebreid oudejaarsverslag in de F.F. Een van de 5 wil als er toch een bijeenkomst wordt gehouden een mooie sex-film en ... frisse lucht in de fabriek Achter de Poort!

Over de zaal

Een 17-tal inzenders wenst een andere zaal, die minder lawaaiig, beter verwarmd en niet zo somber is.

Verder wordt meer aandacht gevraagd tegen de 'herrie-schoppers'!

Over de sprekers

Naast het door 5 personeelsleden uitgesproken verlangen naar meer sprekers, spreekt een 3-tal zich uit voor beslist niet meer dan één spreker. Wat de geachte inzender bedoelt met minder sprekers, terwijl tot nu toe slechts één spreker is opgetreden?

Over het programma

- Korte verslaggeving — belangrijkste punten in het oog vatten en niet zo eindeloos lang
- Verslaggeving op deze wijze boeiend!
- Betere technische verzorging, ook voor de spreker
- Meer en langere films
- Korte tekenfilm vooraf om 'stilte te verkrijgen'; niet al te technische film
- Gang van zaken ook over andere werkschappen
- Minder sprekers en alleen de belangrijkste gebeurtenissen van het jaar — en graag een korte pauze tussendoor (± 15 mei). Daarna

een of andere speelfilm of natuurfilm — stoelen en metaal zien we het hele jaar

- Gang van zaken in 't afgelopen jaar belichten door één spreker! Film over het eigen bedrijf met desnoods gebreken etc. die wij in het komende jaar achterwege kunnen laten
- Geen film meer over luchtvervuiling, want het is al benaamd genoeg in de fabriek daar er geen frisse lucht inkomt. Liever een goede sex-film!
- Zou wel leuk zijn als iemand iets over de fabriek op zijn hart heeft, hij dit dan zou kunnen zeggen
- Gelegenheid tot het stellen van vragen; film van o.a. door het concern gemaakte producten; de gebouwen van het concern, de toekomstige van over-zee! (Chubb?)
- Meer sprekers en geen film
- Meer sprekers, kortere spreektijd per spreker — OR achter in de zaal! Andere films?

Gewijzigde opzet Oudejaarsviering

Een 7-tal personeelsleden geeft de voorkeur aan viering in eigen bedrijf, in eigen kantine.

- Zo mogelijk in eigen bedrijf, is kostenbesparend en dan iedereen komen, en niet zoals nu dat velen 2 uur vroeger naar huis gaan
- oudejaarsviering in eigen omgeving te verkiesen boven Kabisa; de onrust voor de 'bar' is dan opgeheven terwijl de rustige omgeving van eigen home het geheel ten goede zal komen
- scheiden in 2 of meer groepen; vervolgens meer gericht en door andere personen b.v. de technisch directeur en ergens anders de commerciële directeur verantwoording over het afgelopen jaar geven; dit in eigen bedrijf (kantine) doen
- kleinere groep(en) t.m. bazen of voorleiders, twee of drie inleiders, gevolgd door een of andere vorm van discussie
- een soort 'Nieuwjaarsreceptie' in eigen kantine
- terugkeren naar samenkomst in meer besloten vorm zoals vroeger gebeurde, waartoe wel het gehele personeel van te voren wordt uitgenodigd en d.m.v. een antwoordkaart kennis geeft of men voornemens is te komen — bijeenkomst van werkelijk geïnteresseerden
- meerdere sprekers, b.v. OR-secretaris met korte verantwoording over het afgelopen jaar; voorts uitgebreide toekomst-visie; nieuwe begroting; ontwikkeling assortiment; aanpassing of wijzigingen; lange termijnplanning; resultaten van nieuwe initiatieven (zoals Kantoorplanning Bureau); verrichte marktverkenningen e.d.

Een 4-tal inzenders zou het programma een meer feestelijk karakter willen geven en daarbij ook familieleden betrekken en/of Kerstbal voor het gehele personeel; Bingo-avond.

Algemene suggesties

- Bevorderen om wat na te blijven; men vreemdtd van elkaar; er is geen sfeer meer bij Gispen

- wel verplichtend stellen om allemaal te komen; ze worden ervoor betaald, anders maar gaan snipperen
 - diegenen, die de bijeenkomst zonder geldige reden niet bezoeken, door laten werken of de uren niet uitbetalen
 - de sluiting van de bijeenkomst salaris of een attractie aanbieden, dan komen ze wel
 - niet alleen stellen: de kosten stijgen enorm en moeten gedrukt worden. Vooral trachten de mensen duidelijk te maken waarom de kosten naar beneden moeten. Dus de samenhang in het geheel duidelijk stellen, en de juiste cijfers noemen
 - de belangstelling van het personeel is eigenlijk niet groot genoeg voor deze manier van oudejaar vieren; er zijn er m.i. teveel die gewoon naar huis gaan of anderen die misschien voor het borreltje gaan. Het woord 'oudejaar vieren' is eigenlijk niet op zijn plaats, want daar leent de gelegenheid 'Kabisa' zich niet voor. Er is al gauw een opeenhoping voor de tap en een gezelliger indeling van de zaal is nodig.
- Er zijn bedrijven welke personeelsavonden geven (S.K.F.), welke veel succes hebben. Waarom doet Gispen dit niet? Dan kunnen de personeelsleden met hun echtgenotes een gezellig avondje uit en krijgt men de gelegenheid om ongedwongen in een gezellige sfeer elkaar te ontmoeten. De huidige 'viering' is veel te zakelijk en te gehaast. Als de directie hiermee iets wil doen aan verbetering van het gevoel dat we in het bedrijf allen tot één 'familie' behoren, dan lijkt mij een personeelsavond de juiste oplossing. De films en rede van de voorzitter, welke laatste toch weer gedrukt wordt, zijn geen 'gezellige' onderwerpen. Misschien wilt U van mijn suggestie gebruik maken?!

☆☆☆

De ondernemingsraadleden verbinden aan bovenstaande antwoorden en suggesties de volgende conclusies:

1. dat de verslaggeving over de O.R.-vergaderingen, zoals die thans gebeurt voor het merendeel Uw instemming heeft. Wij zullen daarom met onze briefvorm doorgaan.
2. dat ook de oudejaarsviering wel gewaardeerd wordt. De suggesties, die onder punt 4 gedaan zijn, geven ons echter aanleiding om ons op de vormgeving te bezinnen, hoewel er wel een grote verscheidenheid van suggesties is, die echt niet allemaal te realiseren zijn.

Hoewel het jammer is, dat 271 mensen niet aan de enquête hebben meegedaan zijn wij blij met het resultaat van de terugontvangen formulieren en zeggen U voor de antwoorden en suggesties hartelijk dank.

Ondernemingsraad Gispen

EVEN VOORSTELLEN ...

Meij. K. van Santen, in dienst 10-5-71, aank. monteuse Montage IV

De heer K. Klünne, in dienst 17-5-71, expeditieknacht

De heer G. van Kuylenburg, in dienst 5-4-71, leerling Bedrijfsschool

De heer O. G. Verburg, in dienst 19-4-71, monteur afd. Montage IV

De heer T. van Aalst, in dienst 13-4-71, leerling Bedrijfsschool

Evenals de voetballers, volleyers enzovoorts zijn ook onze tafeltennissers aan een rustperiode begonnen. Dat wil niet zeggen dat er niets gedaan wordt achter de groene tafels, integendeel er wordt alweer danig getraind om straks in de nieuwe competitie goed voor de dag te komen. In het komende seizoen zal Gispens n.l. met twee teams in de landelijke overgangsklasse uitkomen, dank zij de promotie van ons tweede team. Voor dit enorme succes zorgden onder meer Cor Borgstijn, Arend van Zoelen en Frans Haarsma. Deze knapen zijn dit jaar de grote vechters geweest, want via invalbeurten hebben zij naast het behalen van het kampioenschap van hun eigen 2e team ook gezorgd dat het 1e team zich kon handhaven.

Gispens zal ook het komende seizoen weer van de Sporthal gebruik maken ondanks de geruchten in een landelijke courant. Er waren inderdaad wat moeilijkheden in en om de sporthal maar na enkele besprekingen met het bestuur van de sporthal en alle andere sportverenigingen welke van de sporthal gebruik maken, is overeenstemming bereikt, om trent diverse zaken en alles zal weer goed komen. Er is door de Culemborgse sportverenigingen een advies-commissie in het leven geroepen en deze commissie krijgt een zekere inspraak in het beleid van de sporthal en alles wat er mee samenhangt.

Voor onze tafeltennissers is de Hr. R. Römpgeus als afgevaardigde in de adviescommissie benoemd. Binnenkort zal er weer de jaarvergadering zijn, waarvoor de leden nog een uitnodiging zullen ontvangen.

Enkele bestuursleden zullen dan plaats maken voor anderen, omdat zij menen dat er weer eens nieuwe mensen hun plaats moeten innemen en tevens omdat hun werkzaamheden dusdanig zijn dat niet voldoende tijd beschikbaar is.

Aftredend zijn de heer Van Klaveren, penningmeester, de heer Van Veen, 2e voorzitter, en de heer Guus Toonen, secretaris.

Deze drie bestuursleden hebben hun werk allen buiten Culemborg en dat is wel hun grootste moeilijkheid. Het nieuwe bestuur zal echter kunnen blijven rekenen, indien nodig, op hun medewerking.

Twee andere bestuursleden willen wij nog extra noemen en bedanken voor hun enorme verdiensten in het afgelopen jaar. In de eerste plaats onze competitieleider de heer B. Wansing, die zijn werk uitstekend gedaan heeft en verder de heer G. Koedam voor zijn niet te onderschatten werkzaamheden rond de voetbalpool.

Maar verder ook dank aan alle medewerkers die er voor hebben gezorgd dat Gispens tafeltennisclub er dit jaar weer zijn mocht. Zoals gezegd is binnenkort dus de jaarvergadering en daarover zal t.z.t. meer nieuws in De Fabrieksfluit verschijnen

Bestuur G.T.T.C.

Brandweernieuws

Door onze bedrijfsbrandweer is weer deelgenomen aan de jaarlijkse brandweeredstrijden welke dit jaar werden gehouden op zaterdag 15 mei in de gemeente Duiven.

Door de lange voorafgaande overwerkperiode was het moeilijk om de ploegen compleet te krijgen en het was dan ook alleen maar de ploeg van fabriek I (aangevuld met nog drie in opleiding zijnde nieuwelingen) die aan deze wedstrijd heeft deelgenomen. De rest wilde eerst weer eens van een echte vrije zaterdag genieten.

Om 2 uur vertrok de bus vanaf de Triosingel naar Duiven, alwaar wij bij het research laboratorium van Unilever werden opgewacht en nadere instructies in ontvangst konden nemen. Er werd deelgenomen door Gemeente- en bedrijfsbrandweerkorpsen, maar allen op hetzelfde object. Voor de aflegproeven werden eerst wat individuele oefeningen gedaan en vragen gesteld. Daarna moest in een enkele honderden meters verderop gelegen boerderij een brand geblust worden, welke was ontstaan door een uitelkaar gesprongen gasfles. De hal en de keuken stonden in brand en de uitbreiding naar boven en de achter het huis gelegen stal moest natuurlijk eerst bedwongen worden. Doordat op de oprit naar de boerderij een rokende fles salpeterzuur lag, moest de toevoerleiding over een sloot gelegd worden.

Er werd door onze jongens hard gewerkt en ze hadden de snelste tijd gemaakt in hun afdeling. Bij de bedrijfsbrandweren behaalden ze de 9e plaats, maar gezien het behaalde aantal punten was het echt niet slecht. De (semi-beroeps) brandweer van Hevea was eerste met 248 punten en onze ploeg met 3 nieuwelingen had toch nog 217½ punt.

6 mei 1971: Het bruidspaar R. Mijberg-H. Kodde

Na de wedstrijd werd nog even wat nageblust tot aan de prijsuitreiking om half acht. Om ± 9 uur kwamen we in Ede aan bij Kota Radja om de inmiddels luid rammelende magen met nasi of bami te vullen.

Na nog een tussenlanding in Renswoude gemaakt te hebben om de sambalsmaak wat weg te spoelen waren we om ± 12 uur weer thuis.

Personalia

In dienst:

10-5-1971 Mej. K. v. Santen, Afd. Mont. IV
17-5-1971 K. Klönne, Afd. Exp.
24-5-1971 A. Waasdorp, Afd. Pw. IV.

Gehuwd:

18-5-1971 De heer A. F. Lievaart (afd. Verkoopbevordering) met mej. B. Warta.
25-6-1971 De heer J. de Koning (afd. Loonadm.) met mej. J. de Jager.

Geboren:

27-5-1971 Nicoletta, dochter van de Fam. W. van Harten.

Dankbetuigingen

Mede namens mijn vrouw betuig ik hierbij mijn hartelijke dank voor de belangstelling en de cadeaus ontvangen bij de geboorte van onze dochter Ardien.

M. van Akooy

Hiermede mijn hartelijke dank aan montage, slijperij, stoffeerderij en personeelfonds voor de fruitmanden welke ik tijdens mijn ziek zijn heb mogen ontvangen.

Th. Schoots.

Langs deze weg wil ik Personeelfonds, chef en collega's hartelijk danken voor de attenties en belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.

P. v. d. Ent.

Hartelijk dank aan collega's, Personeelfonds en directie voor de cadeaus en belangstelling bij mijn 12½-jarig jubileum.

G. Copper.

Mede namens mijn vrouw wil ik directie, Personeelfonds en collega's hartelijk danken voor de belangstelling en cadeaus met mijn 12½-jarig jubileum.

G. v. d. Ham

Ondergetekende betuigt hiermede zijn hartelijke dank aan directie, Personeelfonds en collega's voor de blijken van belangstelling bij zijn 25-jarig jubileum.

F. de Ruiter

Hartelijk dank voor de blijken van belangstelling bij mijn 12½-jarig jubileum.

M. E. van Elk

Langs deze weg wil ik, mede namens mijn vrouw, directie, personeelfonds en de montage van fabriek IV bedanken voor de mooie cadeaus en belangstelling ondervonden bij mijn 12½-jarig jubileum.

J. Pieck

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer W. Carstens,
Otto v. Reesweg 10, Culemborg
werd op 27-6 68 jaar.

De heer K. Eulink,
Zonnebloemstr. 25, Culemborg
werd op 29-6 74 jaar.

De heer H. J. Knepper,
Torenstraat 23, Beusichem
werd op 6-7 71 jaar

De heer M. Meijer,
St. Annakapelstr. 45, Culemborg
werd op 8-7 87 jaar.

De heer H. de Ruiter,
Debussystraat 40, Culemborg
werd op 8-7 68 jaar.

De heer C. Spronk,
J.B. v. d. Hamstr. 32, Culemborg
wordt op 16-7 77 jaar.

De heer A. W. v. d. Berg,
Parklaan 115, Culemborg
wordt op 16-7 68 jaar.

De heer B. C. v. Middelkoop,
Goudsbloemstr. 19, Culemborg
wordt op 17-7 67 jaar.

De heer G. Peterse,
Arnoud Faasstr. 3, Culemborg
wordt op 5-6 68 jaar.

De heer C. Hoffman,
A. v. Lalainglaan 1a, Culemborg
wordt op 15-8 78 jaar.

De heer P. v. Kessel,
St. Barbara Ziekenhuis, C'borg
wordt op 25-8 72 jaar.

De heer H. M. de Ruiter,
Pr. Bernhardstraat 38, C'borg
wordt op 26-8 74 jaar.

De heer J. D. Kievit,
Wilhelminastraat 40, Beesd
wordt op 29-8 70 jaar.

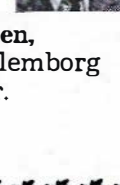
De heer A. S. Collé,
J. B. v. d. Hamstraat 19, C'borg
wordt op 2-9 75 jaar.

De heer H. B. Hagens,
Parklaan 327, Culemborg
wordt op 6-9 75 jaar.

De heer G. v. d. Heiden,
Rietveldseweg 15, Culemborg
wordt op 10-9 67 jaar.

De Fabrieksfluit

25e jaargang
no 264
20 september 1971

'SAMENWERKING ZAL TOT POSITIEVE RESULTATEN LEIDEN'

Mr. G. W. Kernkamp in het zilver
1946 - 9 september - 1971

'Dat was in '52, nee, in '53 tijdens de februari-watersnoodramp. We waren toen met een studiegroep in Minneapolis en een plaatselijk radiostation ontdekte dat er Nederlanders waren die misschien actueel commentaar konden geven op de gebeurtenissen. Ik werd in de studio geïnterviewd vlak voor een plattegrond van Nederland, waarop aangegeven stond hoever het water al was gekomen.

Dat bleek dan Arnhem te zijn!

Na afloop ging ik terug naar het hotel, en daar kwam een lange vent naar me toe en stelde zich voor: 'Kernkamp'. Hij had mijn naam gehoord via de radio en was eens komen kijken hoe een Nederlandse Kernkamp eruit zag.

Dat bleek hem wel mee te vallen, dus gingen we naar de bar, en daar zaten er nog zo'n stuk of zes. Allemaal Kernkampen, en van de vereiste lengte, sommigen zelfs met van dat krulhaar en zo. Ik was verbaasd en zei dat ook, maar toen haalden ze het telefoonboek van Minneapolis, en daar stonden er zo'n veertien in!

Marktverkenningen

Die studiereis van onze groep in de States duurde zo'n 7 weken en deze bevindingen werden door de Contactgroep Opvoering Productiviteit uitgegeven in een boek: 'Verkopen volgens plan'.

Ik heb verbazend veel van deze reis opgestoken, vooral de daar heersende opvattingen over het planmatig benaderen van de markt hebben mij bijzonder geïnteresseerd. Ik ben in 1946 bij Gispen gekomen om een exportorganisatie op te bouwen, dat werd in die tijd zo vlak na de oorlog praktisch door de regering voorgeschreven. Anders kreeg je geen plaatstaal toegewezen, dat werd toen nog gedistribueerd.

Bemiddelen

Nu heb ik geen specifieke commerciële opleiding genoten, maar de organisatie van een bedrijf heeft mij altijd sterk geboeid. En daarbij zijn de ervaringen in het advocaten-beroep toch ook wel nuttig geweest.

Nadat ik in 1949 algemeen verkoopleider werd, heb ik veel gedaan om het gesloten dealersysteem aan de gang te krijgen. Deze opzet was voorbereid door Van Osselen, en is behoorlijk van de grond gekomen. Daarbij heb ik veel steun gehad van de ervaringen en adviezen van anderen, maar ook een zekere routine als advocaat bij het tot elkaar brengen van partijen is voor mij toch wel van waarde geweest.

Meneer de president...

Recentelijk ben ik voorzitter geworden van de geschillencommissie van de ROM.

Als je toch met geweld mijn diverse functies er in wilt hebben, dan is dat er bijvoorbeeld ook weer één, waar partijen het met elkaar eens moeten worden, en waar enige juridische ervaring wel gemakkelijk is. Deze commissie behandelt bij verschil van mening in feite de interpretatie van de CAO-Metaalindustrie, maar we hebben nu een geschil te behandelen, waarover niets in de CAO staat! Dan valt er wel bijzonder weinig te interpreteren, zou je zo denken...

De V.S.M. is er ook nog, de branche-organisatie van de F.M.E., daar ben ik al vele jaren voorzitter van, en uit dien hoofde vice-voorzitter van de Europese club, de F.E.M.B., dat is de Fédération Européenne du Mobilier Metallique de Bureau.

Voorts nog vice-voorzitter van de Fenedex en vice-voorzitter van F.C. Utrecht, dat is tegenwoordig ook een bedrijf!

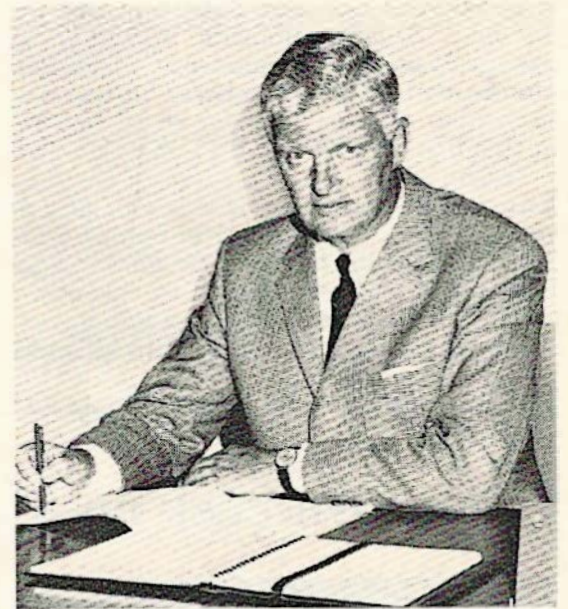
Dat laatste is dan nog een voortzetting van mijn vroegere voorzitterschap van DOS van vóór de fusie, die ik tenslotte mede tot stand kon brengen.

Voordien ben ik zo'n 22 jaar scheidsrechter geweest toen er nog geen bierblikjes waren...

Fusie

Ik doe veel dingen nu niet meer. Geen amateurtoneel en door dat auto-ongeluk destijds kwam er aan actief musiceren ook een einde, maar desondanks tennis en zeil ik nog steeds graag.

In mijn dagelijks werk is de fusie met Lips in 1964 natuurlijk een belangrijk punt geweest. De laatste 10 jaren, na mijn

25 jaar management

benoeming tot adjunct-directeur in 1959, is de aard van mijn werkzaamheden nogal sterk veranderd. Van Osselen werd na de fusie voorzitter van de Raad van Bestuur en in Culemborg werd mij, naast commercieel, steeds meer algemeen werk toegeschoven.

Dankbaar — Bedroefd

Ik moet zeggen dat de eerste jaren van de fusie niet al te gemakkelijk waren.

De integratie van de aangesloten bedrijven heeft meer voeten in de aarde gehad dan wij oorspronkelijk dachten. In 1967 leidde de pensionering van Van Osselen tot een nieuwe samenstelling van de Raad van Bestuur met B. M. Lips, als voorzitter, Holle en ik als leden. Door de samenvoeging van de directies van Gispen en Staalmeubel kon Vroom de dagelijkse commerciële taken overnemen, waarin hij zich in bijzonder korte tijd heeft kunnen inwerken. Ik heb veel te danken aan de samenwerking met Vroom en Meijers, en voordien vooral aan die 21 jaar met Van Osselen.

Zijn persoonlijkheid heeft een duidelijk stempel op ons bedrijf gedrukt, en met respect denk ik aan hem terug. Zijn te vroege dood ondervond ik als een persoonlijke slag — hoe lang nog had zijn ervaring en advies ons van dienst kunnen zijn! Maar het was vrijwel ineens afgelopen...

O.R. verder uitbouwen

Maar om nu op mijn huidige taken terug te komen, deze bewegen zich dus meer en meer op het vlak van het algemeen beleid en de groepsolicy, waarbij ook het voorzitterschap van de Ondernemingsraad steeds meer tijd gaat opeisen. Er zijn in de afgelopen jaren netelige problemen geweest, zoals de winstdelingsregeling en de vakantieregeling, en de frequentie van de vergaderingen is daarbij steeds toegenomen.

Ik ben van mening dat het O.R.-werk een belangrijke taak is, en juich een verdere uitbouw toe, maar hoewel ik dit als een op zichzelf gezonde ontwikkeling ondervind, het schept toch ook weer nieuwe problemen voor de ondernemer. Ik noem bijvoorbeeld het communicatieprobleem. We willen een openhartig beleid voeren, maar moeten er op bedacht zijn, enerzijds de O.R.-leden, anderzijds onze naaste medewerkers niet te frustreren. Het is dan wel eens moeilijk de juiste volgorde te bepalen en daar is niet altijd evenveel grip voor.

Marktprognose: hachelijk!

Nee, ik vind het inderdaad niet prettig om mijn 25-jarig jubileum te vieren in een periode van verminderde stabiliteit van de markt. Marktprognoses blijven een hachelijke zaak en in ieder geval heb ik de huidige situatie in 1946 niet kunnen voorzien!

Onze branche is, en dat is iedereen gevoelig bekend, nu cenmaal bijzonder conjunctuurgevoelig en onze prognoses zijn hiervan sterk afhankelijk. Ik ben dus voorstander van diversificatie, spreiding van het ondernemingsrisico over verschillende

markten. Daarom hebben wij een exportmarkt opgebouwd, verkopen we woningmeubelen, maar ook het verenigen tot grotere eenheden zoals de fusie met Lips en thans met Chubb passen in deze opvatting.

Invoerbarrières

Of via de Chubb-organisatie de Commonwealth markt voor ons interessant wordt, hangt ten nauwste samen met de komst van Engeland in de E.E.G.

De huidige invoerbarrières zijn lastige hindernissen waarbij ook bedacht moet worden dat in Engeland ook stalen kantoormeubelen worden gemaakt en dat er dus geen gespreid bed gereed staat.

Ik ben er overigens van overtuigd dat de conjunctuur weer zal verbeteren en dat we erin zullen slagen de huidige moeilijkheden te overwinnen.

De dubbele pet

De problemen van bedrijfs- en groepsbelang vragen regelmatig aandacht. Persoonlijk vind ik het werken met de 'dubbele pet' een opgave die zijn moeilijkheden heeft, maar ook zijn charmes. Wij hebben in de groep weliswaar de neiging de eigen belangen het eerste te behartigen,

toch zijn wij steeds meer naar elkaar toe gegroeid in begrip voor elkaar's problemen. Ook al bleek dat de integratie langere tijd nodig heeft gehad dan verwacht was, toch heerst er een uitstekende sfeer van samenwerking, die op den duur tot positieve resultaten zal leiden.

Eén Fluit!

Zeg, hoe komen jullie aan die foto? Die komt er toch niet wéér in?

O, nou ik ben blij dat te mogen vernemen! En wat die vraag betreft over de wens van de redactie tot één personeelsorgaan voor de gehele groep, dat vind ik een goed voorstel. Als het zo gaat als tussen Gispen en Staalmeubel dan ben ik er zeker voor!! Kortom...

Meester Gerhard Wilhelm Kernkamp komt snel overeen tot een lengte van 1,95 mtr. exclusief BTW en schoenzolen.

Bij de deur zegt hij nog: 'Schrijf maar dat de uitwerking van deze gedachte aan te bevelen is!'

Met deze geroutineerde voorzittersuitspraak sluit hij de deur kernachtig achter de directeur en diens volgende vergadering.

H. H. S.

J. van Overbeek en M. Blom kwart eeuw bij Gispen

Jubilaris Van Overbeek begon zijn loopbaan in dit bedrijf op 13 augustus 1946, maar laten we eerst even nagaan wat hij voor die tijd voor activiteiten heeft gepleegd.

In Beusichem geboren en de lagere school doorlopen is Van Overbeek gelijk aan het werk gegaan. Na een jaartje bij een boer gewerkt te hebben kwam hij bij Daalderop in Tiel terecht en werkte daar in de plaatwerkerij ongeveer anderhalf jaar, toen kwam hij in een sigarenfabriek aan het werk, ja, vertelde Van Overbeek, overal waar ik meer kon verdienen ging ik werken, want we hadden het niet zo breed in die jaren. Daarna ging hij bij een steenfabriek, later bij de Chamotte Unie en nog enkele andere bedrijven werken tot de oorlog uitbrak, die hij met los werken doorkwam en langzaam maar zeker werd het 13 augustus 1946 toen Van Overbeek de fabriekspoort van Gispen binnenkwam en er tot op heden nog werkt.

Hij begon met het richten van bakken voor de spoorwegen in de plaatwerkerij. Op een gegeven moment kreeg Gispen een grote order voor het Franse leger en Van Overbeek ging in de ploegen aan de persmachine.

Toentertijd werkten we onder baas Holleman en voorman Mouthaan vertelt Van Overbeek. Het ponsen duurde voor mij ongeveer elf jaar, waarna ik ging puntlassen en ook andere dingen deed ik. Vroeger was het niet zo eenvoudig als tegenwoordig. Alle hoeken uit de zijwanden e.d. die nu in één klap gemaakt worden moesten we met een handsoortje uitknippen, dat viel niet altijd mee om door die plaat van 1 mm heen te komen, maar zo zijn we groot geworden, want dat kan tegenwoordig natuurlijk niet meer.

Na een poosje dat puntlassen te hebben gedaan

ging ik CO 2 lassen, waar ik later aan de automaat terecht kwam, het is een hele mooie machine. Ik stelde de machine af voor een bepaald produkt en terwijl er een produkt ingezet wordt last de machine het andere produkt, hierdoor kunnen we per dag heel wat dingen lassen. Ja, het is wel aardig werk om zo'n machine te mogen bedienen.

Na al dit praten over het werk gaan we over naar de uren dat onze jubilaris niet op het bedrijf behoeft te zijn.

'Ik ben een enorme liefhebber van het bezoeken van voetbalwedstrijden, mijn favoriete club is Feyenoord, waarvan ik een seizoenkaart heb en wanneer ze thuis spelen ga ik meestal naar de kuip in Rotterdam. Ook ga ik vaak naar Vriendenschaar, waarvan ik lid ben'.

Verder vertelt hij, ben ik naar Milaan geweest verleden jaar toen Feyenoord de finale moest spelen voor de Europa cup.

Dat was een belevenis op zich. We gingen met vele supporters in het vliegtuig naar Milaan, alleen het vliegen al was icts fijns. Daar aangekomen gingen we naar het stadion. De uitslag is iedereen bekend, het was een fantastische wedstrijd en het feest was compleet toen we dol van vreugde met de cup naar huis konden terugkeren. De sfeer die er tijdens zo'n wedstrijd in een stadion hangt is een enorme gewaarwording. Het is niet te vergelijken met het kijken achter de televisie. En nu maar afwachten wat Feyenoord van 't jaar weer klaarspeelt. In ieder geval heb ik een paar snipperdagen gereserveerd om weer eens een keer met m'n club mee te gaan naar een wedstrijd. Buiten het voetballen mag ik ook graag een eindje rondfietsen in het veld of gaan zitten kijken naar het vissen wat ik wel gedaan heb, maar nu zelf niet meer doe.

Nou, dat was het wel zo'n beetje wat betreft mijn vrije tijdsbesteding. Voor de rest doe ik maar waar ik zin in heb.

Jubilaris Van Overbeek wensen wij van onze kant nog veel fijne en werkzame jaren op ons bedrijf toe en in z'n plezierig supporterschap van z'n favoriete club.

* * *

Voordat de heer Blom bij Gispen in dienst kwam had hij al heel wat keren van werkgever verwisseld.

Vanaf de schoolbanken heeft hij eerst gewerkt in een hoenderpark, waar hij duizenden kuikens, hennen en kippen verzorgde. Daar zat toen veel meer werk aan dan tegenwoordig: iedere kip was genummerd en ieder uur werden de leghokken gecontroleerd, om na te gaan welke kip voldoende eieren produceerde enz.

Toen dit bedrijf werd opgeheven ging hij naar de ambachtschool in Utrecht voor omscholing tot bankwerker, helaas slechts voor een jaar, want het was voor thuis nodig dat hij wat mee ging verdienen. Hij heeft toen gewerkt bij Werkspoor

tot 1938 maar moest daar weg omdat er geen werk meer was. Bij Van Wamel's schoenenzaak werd hij toen magazijnbediende totdat hij in de mobilisatie in militaire dienst moest.

Na de meidagen in 1940 kwam hij bij de z.g. opbouwdienst. Toen deze werd opgeheven kon hij over naar de Arbeidsdienst, maar daar voelde hij niet voor en hij moest daarom naar Duitsland. Daar werd hij te werk gesteld op een meelfabriek in Maagdenburg waar hij tot het eind van de oorlog heeft gewerkt.

Na de oorlog nog even bij het Canadese leger gewerkt en nog bij Demka, maar in september '46 bij Gispen begonnen. Het zwerversleven was voorbij. Via bankwerkerij, plaatwerkerij, montage nu weer in bankwerkerij fabriek II waar hij het bijzonder naar zijn zin heeft.

Hij heeft bij Gispen ook nog eens een excursie meegemaakt naar de Z.H.B. bierbrouwerij in Den Haag. Het was een leuke dag geweest, maar in plaats van richting Culemborg was hij richting Schiedam gered (die lucht beviel hem misschien toen beter).

Toen hij achter die ontdekking kwam kon hij niet meer in Culemborg komen die avond wat nu niet bepaald naar de zin van zijn vrouw was. Maar toen hij de volgende morgen thuis kwam stond zijn vrouw hem toch met kleine 'blommertjes' op te wachten.

Naast zijn werk is hij een verwoed kaartspeler en hij heeft ook jarenlang bij de Culemborgse damclub gespeeld.

Wij wensen Blom nog vele jaren in ons bedrijf toe.

BEDRIJFSBRANDWEER

Klaar voor de start.

Na een 20-tal lessen is dan nu de eerste opleiding tot bedrijfsbrandweer achter de rug. We zijn er wel van overtuigd, dat we nog lang geen volwaardig brandweerman zijn, daarvoor is nog te weinig geoefend, maar wel is het zo, dat we binnen 3 à 4 minuten klaar kunnen staan om te spuiten, ervan uitgaande dat iedereen van zijn eigen werkplaats in de fabriek moet komen.

Er is uiteraard ook geoefend met vuur en het was de bedoeling dit zo snel mogelijk te doen. Bij zo'n oefening is het hard lopen geblazen met slangen e.d. in je handen. Er is dan ook menig zweetdruppelige gevallen, trouwens als je niet uitkeek, dan was je snel weer afgekoeld, want een straal water wilde nog wel eens van het vuur afdwalen. Vooral zij, die het niet nodig achtten zich geheel of gedeeltelijk in hun werkpak te steken, zijn er niet bepaald droog afgekomen.

Dinsdagavond 22 juni jl. was de laatste avond. Om-

streeks half negen was iedereen in de kantine aanwezig om nog wat na te kaarten.

De commandant van de Rodense brandweer, de heer L. Schipper, had zojuist een cadeau van ons in ontvangst mogen nemen als dank voor de gegeven cursus, toen plotseling ergens een bel rinkelde. Niemand wist wat dit te betekenen had tot de brandweersirene ging, iedereen naar buiten gesnel en waar rinkelde de bel: bij Cordis Europa, onze buurman. Brand! Een commando was voldoende om ons sneller te laten lopen en binnen enkele minuten lag er een aantal slangen voor de deur bij Cordis. Even later kwam de brandweerauto van Roden aangereden, gevolgd door een groot aantal toeschouwers. De Rodense brandweer was stomverbaasd dat een andere ploeg (en dan ook nog een ploeg leerling brandweerlieden) hen voor

Z.O.Z.

De koppelpazen

Een goed gerichte straal is het halve werk.

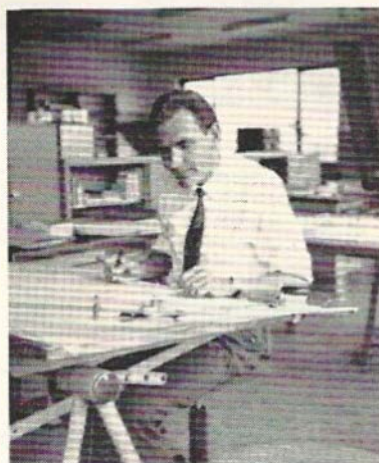

Geen SS-ers, maar SM-ers.

WIJ FELICITEREN ONZE GESLAAGDEN

De heer H. A. Dekker,
administratie,
diploma M.B.A.

De heer M. Raap,
constructiebureau,
akte N IV.

De heer B. Schurer,
gereedschapmakerij, Bemetal stem-
pelmaken, uitgebreide Bemetal
examen.

De heer R. Spoelman,
afmontage, cursus beginners in het
autogeen-lassen.

MET DE COMPLIMENTEN VAN DE BUURMAN

cordis.

Cordis Europa N.V.
P.O. Box 30
Roden - The Netherlands
Phone: 06925/2000
Telex: 53522 cor 16 n
Cordisvzw solder
instrumentation

De Heer O. Kana,
Directeur van Staalmeubel N.V.,
Oostwilde 6,
RODEN.

Roden, 24 juni 1971.

Zeer geachte Heer Kana,

Wat een goede buur beter is dan een verre vriend, werd dinsdagavond bewezen door de snelle en doeltreffende actie van uw brandweerploeg.

Ik ben ervan overtuigd dat een dergelijk optreden ons in geval van een werkelijkte brand veel schade zou hebben bespaard.

Ik dank u hartelijk voor uw bijstand en zou het op prijs stellen als u mijn complimenten aan de gehele ploeg zou willen overbrengen.

Met de meeste hoogachting,

CORDIS EUROPA N.V.

Ir. J.L. de Ruiter van Steveninck
(directeur)

De commandant kreeg een fles 'spuitwater' aangeboden.

was, temeer daar ze zich erop beroepen bij een brand altijd snel aanwezig te zijn. Alles goed en wel, maar waar was nu de brand! Helaas voor ons: geen brand. Vals alarm. Geluk voor Cordis.

Na een grondige inspectie door de fabriek kwam het commando inpakken. De Rodense brandweer vertrok en ook wij pakten onze spullen maar weer in. Een realistische oefening op de laatste avond.

G. ten Broeke.

Onze ideeënbus

Voorstel no. 138.

H. A. te Veld (kantperserij)

Achterbalken voor sets met behulp van speciaal gereedschap in een slag vormen. Dit voorstel is technisch wel uitvoerbaar, maar op grond van te hoge gereedschapskosten thans nog niet realiseerbaar.

Voorstellen 126-135-137-139 en 140 nog in onderzoek.

Personalia

Gehuwd:

19-08-1971 De heer R. de Jong (perserij) met mej. M. W. J. Oostwal (administratie).

Geboren:

26-06-1971 Bernard Halbe, zoon van de fam. Kuiper.
11-08-1971 Iwan Nikolaj, zoon van de fam. Spier.

Dankbetuigingen

Onze hartelijke dank voor de getoonde belangstelling bij de geboorte van onze zoon, en voor de mooie bloemen en fijne fruitmand.

G. Kuiper — F. J. Kuiper-Jacobs

Hartelijk dank voor de mooie fruitmand.

G. Loode.

Voor de fruitmand, ontvangen ter gelegenheid van de geboorte van onze zoon Harald, willen wij graag alle medewerkers van Staalmeubel N.V. hartelijk danken.

Met vriendelijke groeten, Tineke en Nick Smit.

Langs deze weg willen wij de directie, het jubileumfonds en collega's hartelijk dankzeggen voor de geschenken welke wij ter gelegenheid van ons huwelijk mochten ontvangen en tevens voor de blijken van belangstelling die wij ondervonden hebben.

Marja en Rink de Jong.

Mede namens mijn vrouw, dank ik U allen hartelijk voor het bloemstuk en het cadeau, dat wij mochten ontvangen ter gelegenheid van ons 25-jarig huwelijk.

H. Kompier.

ONZE VISCLUB

J. O. VISSER 'IK BEGRIJP ER NIETS VAN'

2e Viswedstrijd te Marknesse (N.O.P.) d.d. 12-6-'71. Gezien de resultaten van deze wedstrijd, vraag je je af: 'Wat heeft het eigenlijk voor zin, om zover van huis te gaan?'

Echter nakaarten heeft geen enkele zin, het was slecht en daarmee de kous af. Voor Uw verslaggever waren dat andere kousen. Nat wel te verstaan. Hij meende een sloot van plm. 5 meter wel even te kunnen gaan nemen. Dit was zelfs voor hem te veel. Een ontsteking aan een der voeten was zijn beloning en strompelt thans door de fabriek, als een aangeschoten eend.

Maar er werd behalve slootje springen toch nog maar gevist. En als winnaar van deze wedstrijd kwam uit de bus, O. Blaauw. Waar hij kans zag om toch nog tot een aantal te komen van 36 stuks, is mij een raadsel, temeer daar er nergens fuiken stonden.

Echter O. Blaauw had zeker een overwinning nodig. Want bij de 1e wedstrijd scoorde hij 'noppes'. Proficiat Blaauw en nu maar eens kijken of je een volgende keer deze uitslag weet te herhalen. Wel dien je dan te letten op G. P. van Vliet. Deze, tot voor kort nog een echte 'doe het zelve' blijkt opeens tot één der meest fanatieke hengelaars te behoren. Ja zelfs zo, dat de bij Staalmeubel op hengelgebied reeds jarenlang gevestigde namen op moeten passen willen ze hem voor blijven. Ergens hoop ik dat ook. Want hij is uit het sportieve hengelhout gesneden. Dat er ook mensen zijn die je hier loodrecht tegenover kunt stellen bewijst b.v. J. O. Visser. Na twee wedstrijden heeft hij een score van nul komma nul en dat vinden wij toch wel een beetje slecht van hem. Maar misschien pleegt hij wel een of ander spel om straks hard toe te slaan. Wij zijn benieuwd.

A. Dierdorp en H. de Groot hebben broederlijk zo'n 30 stuks op het droge gehaald.

B. Schild, eigenlijk met tegenzin in de laagste klasse geplaatst, kan blijkbaar zijn draai nog niet vinden. In de voorlopige eindstand neemt hij een zeer bescheiden 5e plaats in. En dan te bedenken dat hij er heus wel meer van kan. K. Nieborg was eveneens present. Hij zou P. J. Hut wel even inhalen. Hij heeft echter geen jaartal genoemd dus weten we nog niet precies wanneer dit gaat gebeuren. Hij zal er behoorlijk aan moeten trekken, dat wel.

Onze kantine-man, ook lid geworden van deze recreatieve onderneming, deed het bepaald niet gek. Wat voor aas hij gebruikte weet ik niet. Maar het

Promotie

De heer J. Visscher, in 1964 bij ons in dienst gekomen als gereedschapsmaker, is met ingang van 2 augustus jl. benoemd tot voorman gereedschapsmakerij en onderhoudsdienst. Voortaan behoren ook de instellers onder zijn leiding. Wij wensen de heer Visscher in zijn nieuwe functie veel succes.

zou best eens een combinatie kunnen zijn van: 'Fricandellen en tomatensoep'.

H. te Veld mocht eveneens het genoegen smaken om in de uitslagen terecht te komen. B. Bathoorn, vrij van het deelnemen aan de 'tour de la trappe', vocht zich naar een derde plaats in deze wedstrijd.

G. Kuiper en G. Veenstra zullen naar we hoorden de volgende keer toeslaan. J. Koopman vond het maar niets, alleen het weer was naar z'n zin. Nou ja dat is alvast wat. Stel je voor dat het ook nog zwaar regende op zo'n dag als deze.

De uitslag in de A kl. luidt als volgt:

1 O. Blaauw	84.20 punten
2 H. Kompier	74.40 "
3 G. P. van Vliet	58.60 "
4 A. Dierdorp	47.10 "
5 L. Velting	43.70 "

Stand na 2 wedstrijden:

1 H. Kompier	203.80 punten
2 L. Velting	120.50 "
3 A. Dierdorp	117.70 "
4 G. van Vliet	112.20 "
5 O. Blaauw	84.20 "

De resultaten van de B kl.:

1 J. Uilenberg	32.00 punten
2 A. de Ruyter	21.70 "
3 B. Bathoorn	14.50 "
4 K. Nieborg	12.60 "
5 B. Buist	11.00 "

Na 2 wedstrijden:

1 J. Uilenberg	170.20 punten
2 B. Buist	65.70 "
3 P. J. Hut	47.80 "
4 J. Slagter	40.50 "
5 B. Schild	29.30 "

Holder de bolder, we waren in de polder, wat zeg ik? KOLDER!

L. Velting

N.B. Zoals reeds in vorige 'fluitjes' vermeld, wordt de definitieve stand pas aan het eind der competitie bekend, daar de wedstrijd met het minst behaalde punten wordt afgetrokken. Dus is de stand na 2 wedstrijden nog lang niet maatgevend en kunnen er zelfs nog hele gekke dingen gebeuren.

JAARLIJKSE UITGAANSDAG

† † †

We hebben het U reeds per stencil medegedeeld: dit jaar geen uitgaansdag wegens de geringe belangstelling.

In deze Fabrieksfuut, willen wij u wat meer vertellen over de achtergronden, die ons uiteindelijk met meerderheid van stemmen hebben doen besluiten de uitgaansdag 1971 te annuleren.

De laatste jaren werd het al steeds moeilijker om een uitgaansdag te organiseren die bij een ieder in de smaak zou vallen.

Doordat Roden nu eenmaal geografisch gezien voor het organiseren van zulk soort trips niet gunstig ligt.

Reeds op de jaarvergadering van 1969, werd door enkele leden geopperd om de uitgaansdag af te schaffen, hetgeen echter na stemming niet gebeurde alhoewel dit slechts 1 stem scheelde.

Vorig jaar ging de reis naar Rotterdam. Ook toen gingen er weer stemmen op die zeiden: 'Waarom zo ver?' en 'we zitten zo lang in de bus'. Hierop heeft het bestuur toen gereageerd, door de reis niet per bus te organiseren doch per trein. Enerzijds bleek dit wel een succes te zijn (de reistijd werd met ruim 1 uur bekort) doch anderzijds waren ook hier weer nadelen aan verbonden. Men reist nu eenmaal per bus gezelliger.

Als u voorgaande hebt gelezen, zult U wellicht begrijpen, dat het voor het bestuur dit jaar des te moeilijker werd om een passende reis te organiseren, temeer daar het dit jaar de 25ste keer zou zijn dat deze uitgaansdag zou plaatsvinden.

Zoals echter al per stencil aan U medegedeeld, waren er dit jaar slechts 33 personen, die zich met hun echtgenotes voor deze reis hadden opgegeven.

Het bestuur heeft op deze gronden gemeend de uitgaansdag te moeten annuleren, doch kunnen u tevens mede delen dat we al bezig zijn om wat de 25ste Uitgaansdag had moeten worden, nu de 1ste UITGAANSVOND te laten worden.

Onze gedachten gaan uit naar een gezamenlijk diner met daarna een bezoek aan één of andere schouwburg.

Wij geloven, dat het dan ook voor veel mensen gemakkelijker zal worden om mee te gaan, daar 'oppas' voor kinderen nu ook eenmaal gemakkelijker voor een avond te regelen valt dan voor een gehele dag.

Nadere bijzonderheden over deze 1ste UITGAANS-AVOND 1971 zult U zo spoedig mogelijk van ons vernemen.

B. Schild.

EXCURSIE VAN ZESDE KLASSERS

Traditiegetrouw hebben wij ook dit jaar de zesdeklassers, onder leiding van het hoofd meester Brinks, van de openbare lagere H. Scheepstra-school op bezoek gehad. Zoals gebruikelijk hebben deze tieners naar aanleiding van deze excursie op school een opstel moeten maken, waaruit wij enige uittreksels hebben gehaald, die wij U niet willen onthouden.

Eerst de kinderen even op hun gemak stellen in de kantine.

Lucas: Toen we binnen waren, zag ik een heleboel tafels en stoelen staan, dit was de koffiekamer.

Frederika: Wij gingen zitten in de schaftkamer en kregen een kop koffie.

Daarna kan men met de inleiding beginnen.

Jan H.: Meneer Kaña heeft ons eerst een heleboel over de fabriek verteld.

Geesje: Daarna heeft meneer Kaña een beetje uitleg gegeven.

Lucas: Toen begon meneer Kaña te praten, allemaal zulke moeilijke woorden, dat ik er nu niets meer van weet.

Vervolgens het indelen in groepen, men heeft altijd voorkeur.

Frederika: Wij hadden meneer ten Broeke. Dat was een aardige man met een baard.

En bij de knipperij beginnen,

Henriëtte: Daar maakten ze de ijzeren platen vierkant.

Hndrik: Toen zijn we naar de knipmachine gegaan, die knipte alle platen bijna helemaal gelijk.

Vervolgens de perserij, ter verduidelijking,

Igor: Als je machines hebt, waar je regelmatig met je hand in moet en als daar alleen voetbediening is, dan kan het wel eens gebeuren, dat je per ongeluk op het pedaal trapt als je hand in de machine is en dan ben je hem kwijt (de hand dan).

En zo ga je de hele fabriek door,

Jan E.: We gingen het eerst de fabriek in, er stonden perzen, zomige gawe een druk dan meer van 3 ton.

Hndrik: En ook nog bij de bramenafmaker geweest.

Lucas: Er waren puntlassers, gewone lassers en nog meer soorten.

Gea: Toen we dat allemaal gezien hadden, zijn we naar de spuitserijen gegaan, daar stonk het heel erg naar appel-flappen.

Bij de moffettunnel hebben wij de ware kindervrienden leren kennen,

Geesje: Meneer Raap zei, dat wij er niet doorheen konden, want dan kwamen we er gebakken uit.

Lucas: Ik vroeg aan meneer Verweij, als je erdoor liep, er wel levendig uitkwam. Antwoord is ja.

De afmontage was snel bekeken,

Gea: We hebben ook nog een kast gezien, die helemaal klaar was.

Over de kantoren werd niet veel vermeld, al was men soms wel jaloers.

Jan E.: We waren ook nog in de kantoren geweest, daar was niet zo veel te zien, in de tekenkamers was wat meer te zien, maar ook niet zoveel.

Ineke: Toen we alles hadden gezien, gingen we weer naar de kantine. En we moesten nog wel 20 min. wachten op de laatste twee groepen, want die zijn nog boven bij de kantoren geweest en wij niet. Gemeen hè?

Eind goed al goed.

Tineke: Meneer Kaña hield een mooie redevoering over Staalmeubel.

Gea: Toen we weer in de kantine kwamen, hebben we weer drinken gehad (goede service).

Bedrijfsbrandweernieuws

Door het bereiken van de 50-jarige leeftijd, door ongeval en wegens vertrek naar elders, was de sterkte van onze brandweerploegen beneden het minimum aantal brandwachten gekomen, waardoor aanvulling nodig was. Onder leiding van oud bevelvoerder Cees van Leeuwen werd vorig jaar begonnen met een cursus voor brandwacht 2e klasse. Helaas heeft Van Leeuwen zijn werk niet kunnen afraken, want door ziekte gedwongen moest hij stoppen met les geven. Zijn werk is toen voortgezet en afgemaakt door de heren Poutsma en Bosch, welke respectievelijk de theorie en praktijk verder behandeld hebben.

Donderdag 19 augustus is door deze cursisten examen gedaan en met succes, want allen behaalden het diploma brandwacht 2e klas.

De voorzitter van de examencommissie welke bestond uit leden van de beroepsbrandweer, sprak zijn gelukwens uit en wenste onze ploegen veel succes toe. De nieuwe brandwachten zijn W.

Jansen, F. Kielestein, H. Smit, G. van Rooijen, H. Verhagen, J. Saghy, J. Lopulalan en J. Rademaker.

Donderdag 26 augustus zijn in de kantine van fabriek I de nieuwelingen verwelkomd en is tevens afscheid genomen van vier brandwachten welke onze ploegen hebben verlaten, te weten, G. v. d. Berg, J. Pikker, A. Peek en G. van Zandwijk.

De heer Poutsma dankte de scheidenden voor het vele wat zij altijd voor onze brandweer gedaan hadden en hoopte dat de nieuwelingen waardige opvolgers zouden zijn.

Een brandwacht moet als het ware brandvoorkomingsgen hebben en overal waar hij komt er op toezien dat alle veiligheidsmaatregelen genomen zijn. Namens de directie dankte ook Ir. Meijers de scheidende brandgasten en reikte hen een oorkonde voor ruim 10 jaar trouwe dienst uit. Ook feliciteerde hij de nieuwelingen met het

behaalde succes en reikte hen de diploma's uit. Er werd een toost uitgebracht op de gehele bedrijfsbrandweer, waarmede tevens het officiële gedeelte werd besloten.

Hierna bleven allen nog even gezellig bijeen om zoals dat heet even na te blussen. Er werden oude herinneringen opgehaald en enkele liederen welke in de afgelopen jaren na de wedstrijden gezongen werden, werden ook nu nog eens uit volle borst gezongen, hierbij werd wel gezorgd dat de kelen regelmatig gesmeerd werden. Zo hebben we nu weer twee complete brandweerploegen, maar laten we hopen dat ze alleen oefenen voor wedstrijden en daar goede resultaten bereiken, want van echte brand hebben we allemaal wel genoeg.

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer A. B. Wammes, Floraliaweg 62, Culemborg wordt op 2 oktober 65 jaar.

Tafeltennisnieuws

Na enkele weken vakantie zijn onze tafeltennissers weer in training gegaan om straks vol goede moed aan de competitie te gaan deelnemen. Onze eigen tafeltenniszaal boven de sporthal is weer in orde gemaakt en nu ook voorzien van een deur zodat we weer helemaal onze eigen ruimte hebben.

Binnenkort hebben we weer de jaarvergadering waarop enkele belangrijke punten besproken moeten worden. Vooral een bestuursverkiezing is belangrijk want drie bestuursleden treden af en zijn niet herkiesbaar n.l. C. van Veen, L. van Klaveren en G. Toonen. Vooral deze laatste heeft bijzonder veel voor onze tafeltennissers gedaan. Ruim 24 jaar heeft hij in ons bestuur gezeten, maar door drukke werkzaamheden is het voor hem onmogelijk de taak van secretaris te blijven vervullen.

Wel zullen wij indien nodig nog op zijn steun kunnen rekenen en dat wordt natuurlijk zeer gewaardeerd. We hopen weer met 7 senior en 2 junior teams aan de competitie deel te nemen. De samenstelling der teams moet nog worden doorgenomen op de jaarvergadering. In een volgend verslag moet over deze vergadering en wellicht uitslagen van het begin der competitie.

Bestuur G.T.T.C.

'Afleggen tot verdeelstuk!'

Ik zei: 'Afleggen tot verdeelstuk!'

Wat bedoelt U met 'nablussen'?

Th. Termeer 12½ jaar in dienst

Termeer doorliep de lagere school, L.T.S. in Zaltbommel en heeft ook op de avondnijverheidsschool gezeten om iets meer te weten over het vak van bank- en plaatwerken. Als instrumentenmaker kwam hij bij Van Wijk en Visser in diefst, waar hij meehielp bij de fabricage van bedrijfsurenmeters en gasmeters. 'Later ben ik al die meters in tekening gaan

brengen, omdat er nog geen gedetailleerde tekeningen van waren en bleef daar werken tot m'n diensttijd', aldus Termeer. 'Na m'n diensttijd heb ik nog een paar jaar als gereedschapstekenaar bij Van Wijk en Visser gewerkt, daarna heb ik op een conservenfabriek als machinistetekenaar gewerkt, vervolgens probeerde ik het bij Gispen, en daar ben ik nu nog en al liefst 12½ jaar'. Jubilaris Termeer kwam op de tekenkamer terecht en begon alle produkten over te tekenen op het monosysteem, voorheen waren er alleen tekeningen van complete produkten die we maakten.

Zijn taak is nu hoofdzakelijk het uittekenen van produkten die van de ontwerpafdeling afkomen, hij tekent ze dan met alle onderdelen afzonderlijk zodat de mensen in de fabriek kunnen werken met de tekeningen. Aan de hand van deze tekeningen worden ook de diverse gereedschappen ontworpen om het produkt zo gemakkelijk en zo goedkoop mogelijk te maken, ook wijzigt Termeer de tekeningen als er bijvoorbeeld een konstruktiewijziging op gepleegd is. Thuis in z'n vrije tijd houdt Termeer zich hoofdzakelijk bezig met muziek. Hij is trompetist bij de muziekvereniging 'De Volharding' in Deil, waar hij ook woont. Verder leidt hij jongens en meisjes op voor de muziek en ook een majorettenpeleton staat onder zijn leiding, bovendien is hij eorpsleider als de direkteur verhinderd is om te komen. 's Zondags, aldus Termeer, speel ik ook wel eens in de Kerk samen met het orgel. Eens op een winter heb ik alle psalmen en gezangen herschreven omdat de trompet een oktaaf hoger speelt dan het orgel, maar ook veel moderne muziek werkt hij om voor de trompet. Naast al zijn muzikale bezigheden houdt Termeer ook van tuinieren en wandelen in de vrije natuur. Termeer wensen wij nog veel prettige jaren toe, zowel in z'n werk als ook in z'n privéleven thuis en z'n hobbies.

Op 30 juli j.l. bereikte de heer J. Laponder (midden) de pensioengerechtigde leeftijd. In bijzijn van zijn zoon werd in het kantoor van Ir. Meijers afscheid van hem genomen.

Uitreiking diploma's

In het begin van de zomer deden een aantal cursisten examen als afsluiting van de door hen gevolgde opleiding. Het heeft wel even geduurd alvorens zij de uitslag konden vernemen maar op maandag 23 augustus j.l. was het dan zover. In de vergaderkamer van fabriek I kwamen de kandidaten bijeen onder voorzitterschap van Ir. Meijers.

Allereerst kwamen de cursisten van de cursus 'Elementaire Technische Vorming' aan de beurt. De heer Meijers geeft een korte uiteenzetting over het ontstaan van deze opleiding. De Elementaire Technische Vorming is een aansluiting op de cursus Tekening Lezen waarin meer algemene kennis over metaalbewerking wordt bijgebracht.

Het belang van deze cursus is daarom zo groot, omdat velen in het bedrijf hierdoor beter het hoe en waarom gaan begrijpen. Iedereen zou hier iets meer van moeten weten, dat maakt de omgang met het materiaal en het werken er mee veel plezieriger.

Een bijzonderheid van deze bijeenkomst was dat bij de aanvang ervan nog geen van de cursisten wist of hij was geslaagd of niet. De heer Meijers betuigde zijn spijt te moeten mededelen dat één kandidaat niet voor het diploma in aanmerking kwam. 'Jammer, zo zei heer Meijers, dat het hem niet is gelukt, maar alles wat je er van geleerd hebt is desondanks toch meegenomen'. Hierna werden de LOI diploma's aan de volgende geslaagden uitgereikt.

A. D. Bronk	perserij fabr. IV
P. Brouwer	lasserij fabr. I
F. Geurts	bankw. fabr. II
M. Likumahua	(inmiddels uit onze dienst)
A. H. J. Strankinga	afd. Planning
J. M. Verhoeks	knipperij fabriek I

Voor de cursus Tekening Lezen hadden wij ditmaal slechts twee kandidaten die eveneens met succes hun examen deden. Het L.O.I.-diploma werd uitgereikt aan: A. Cazemier en J. Saya.

Wij willen de geslaagden graag gelukwensen met de door hen behaalde resultaten.

Hoe veilig werken wij bij Gispen?

Wij ontvingen van het Veiligheids Instituut te Amsterdam de ongevallen index-cijfers over het jaar 1970. Totaal honderden elf bedrijven uit de lichte metaalindustrie stuurden gegevens in. Daaruit blijkt dat er per 100 werknemers gemiddeld 2,8 ongevallen plaats vinden met gemiddeld 13,9 verzuimdagen per ongeval. In onze werkplaatsen bedroeg vorig jaar het aantal ongevallen per 100 werknemers 7 en het gemiddelde aantal verzuimdagen per ongeval 15,2. Als we daarbij zien dat in 74% van die 111 bedrijven minder ongevallen voorkwamen dan bij Gispen, en in 68% van deze bedrijven het gemiddelde aantal verzuimdagen per ongeval lager ligt dan bij Gispen, dan kunnen we hieruit de conclusie trekken dat er bij ons minder veilig gewerkt is dan bij vele andere bedrijven. Vergelijken we de cijfers van het jaar 1969 dan komen we tot dezelfde ontdekking.

Soort ongevallen.

Als we nagaan op welke soorten van ongevallen de cijfers van onze fabriek betrekking hebben dan blijkt dat ca. 25% ervan veroorzaakt is tijdens het verplaatsen of transporteren van onderdelen, produkten of gereedschappen e.d. Ongeveer 18% van de verwondingen waren het gevolg van stoten van een lichaamsdeel tegen een machine of het gereedschap. Verwondingen ontstaan door snijden aan plaatwerk was in ca. 10% oorzaak van het verzuim, en nog eens 10% was veroorzaakt door oogletsel. Een heel opmerkelijke zaak is dat eveneens ca. 10% van de ongevallen hun oorzaak vonden in het beklemd raken van een vinger tussen de elektroden van een puntlasmachine. Veel van deze ongevallen hadden zonder meer voorkomen kunnen worden door het in acht ne-

men van de veiligheidsvoorschriften of gewoon door voorzichtiger te zijn.

Wat is de reden van onveilig werken?

Zondigt men tegen de begrippen van veilig werken dan kunnen daar in het algemeen een drietal redenen voor worden genoemd: niet weten, niet kunnen, niet willen.

- Niet weten: Als u onvoldoende inzicht of geen kennis hebt van de risico's die het uit te voeren werk met zich brengt, begin er dan niet aan alvorens de baas u volledig geïnstrueerd heeft. Gebruik altijd de veiligheidsmiddelen die bij de bewerking of handeling zijn voorgeschreven.
- Niet kunnen: Dit geval is alleen mogelijk als de vereiste beveiligingen of de beschermingsmiddelen ontbreken. In zo'n geval mag het werk niet worden uitgevoerd alvorens gepaste voorzieningen zijn getroffen.
- Niet willen: De instelling van 'het is altijd goed gegaan waarom zou het dan nu niet kunnen' is geen excuus om het zonder veiligheidsmiddelen uit te voeren. Men neemt dan risico's die niet aanvaardbaar zijn hoewel de veilige werkwijze bekend is.

Onze veiligheid in 1971.

De gegevens over de ongevallen die tot nu toe in dit jaar in onze werkplaatsen zijn voorgekomen, geven de indruk dat ook ditmaal een genoeg gelijk beeld zal ontstaan als in voorgaande jaren.

Toch moet het mogelijk zijn het aantal ongevallen sterk te verminderen. Dat kan als u zich houdt aan dat wat bij 'Niet weten', 'Niet kunnen' en 'Niet willen' wordt geadviseerd. Stelt u zich daarop in dan is het nog mogelijk een beter jaarresultaat te verkrijgen. Werk nooit op goed geluk... werk veilig!

I.F. = indexcijfers aantal letsels per 100 werknemers met verzuim langer dan 1 dag na ongevalsdag
I.V. = indexcijfers aantal verloren arbeidsdagen per ongeval

Ongevallenindexcijfers betreffende

	De Ned. Industrie				Lichte metaalindustrie waaronder				Gispen		Lips	
	aant. bedr.	aantal werkn.	I.F.	I.V.	aant. bedr.	aantal werkn.	I.F.	I.V.	I.F.	I.V.	I.F.	I.V.
1966	754	424.732	8,9	14,1	139	93.594	8,1	12,0	9,3	16,6	6,9	13,2
1967	654	368.851	6,5	13,1	126	83.036	6,3	11,2	6,8	14,3	5,8	11,2
1968	624	368.370	5,6	14,4	122	85.560	4,3	12,2	2,0	7,8	5,0	12,5
1969	638	373.294	4,8	14,4	116	85.904	3,7	13,1	6,6	13,7	3,4	20,1
1970	617	433.595	4,2	15,0	111	149.626	2,8	13,9	7,0	15,2	1,7	12,7

Mejuffrouw S. Smits jubileert

Als U met Uw telefoon toestel 32 draait en U hoort na het opnemen antwoorden met 'hallo' of in enkele gevallen 'met verkoopafdeling' dan is het vrijwel zeker dat U Mej. Smits aan de lijn hebt. Mej. Smits motiveert deze gewoonte door ons te vertellen: 'Ik vond vroeger dat het maar een ijdele zaak was je naam te noemen, want dat paste nog niet bij je positie. Maar het is nu een gewoonte voor me geworden; vandaar'.

De tijd waarin deze gewoonte ontstond is alweer lang geleden, want op 1 september van dit jaar was Mej. Smits 25 jaar in dienst van Gispén.

In 1946 kwam zij van de MULO, nam nog enige tijd vakantie en op maandag 2 september deed zij haar intrede bij de Gispén loonadministratie. 'De loonadministratie, de boekhouding en de magazijn administratie waren toen nog ondergebracht in het huis op de hoek van de Spoorstraat, waar nu de heer Van Brenk woont', vertelt Mej. Smits.

'De leiding berustte bij de vroegere Boekhouder de heer De Bruin. De heren Van Beusekom en De Vroedt werkten ook al in die kantoren.

Nadat ik vond genoeg te hebben gezien van de loonadministratie vroeg ik in 1949 overplaatsing aan. De 'Villa' werd mijn nieuwe behuizing. Daar kwam ik op de orderadministratie. De villa is inmiddels afgebroken en het dienstgebouw waarin o.a. de afdeling Personeelszaken is gevestigd kwam daarvoor in de plaats.

De orderboekingen waaraan ik nu werkte liepen via de verkoopafdeling waar toen Mej. Carstens werkte, die een goede vriendin van mij was en nog steeds is. In 1951 ging de Verkoopafdeling en wat we noemden de Centrale Administratie naar het huidige hoofdkantoor. Een paar jaar later kreeg ik de leiding van de orderadministratie en in 1958 ging ik over naar de verkoopafdeling. De verkoopafdeling was toen nog niet gescheiden

in kantoor- en woningmeubelen dus kreeg je van alles te behandelen. Aanvankelijk was ik erg benauwd voor de directe contacten met de klanten. Telefoon aannemen vond ik erg want ik zag er tegenop wat er aan de andere kant gezegd zou worden.

Maar het was een goede leerschool. Ik leerde veel van en over onze producten. Dat kwam ook omdat ik bij ontvangst van reparatiemeubelen zelf ging opnemen wat er aan hersteld moest worden. Toch was de kennis die je nodig had van de producten heel anders dan tegenwoordig. Men kocht

een bureau, een stoel en een kast. Nu koopt men meer een systeem en je krijgt veel te maken met het 'installeren' van grotere kantoren met alles wat daar bijkomt. Daardoor zijn ook de meer gespecialiseerde afdelingen ontstaan die advies geven, zoals de verkoopbevordering en het kantoorplanningbureau. Vroeger was je meer een doe-het-zelver'.

Een groot deel van het werk van Mej. Smits ligt in het telefonische contact met zowel dealers als directe afnemers van ons meubilair. Maar daarnaast vervult zij nog een belangrijke functie. Ze is n.l. ook lid van onze Ondernemingsraad. Sinds juli 1969 fungeert zij als secretaresse van deze instantie. Dit werk vindt zij erg interessant. Zij vertelt:

'Je komt in dit werk met heel andere dingen in aanraking dan in je normale dagelijkse zaken. Ervaring heb je in het begin helemaal niet en de scholing ervoor gebeurt meestal tijdens de zittingsperiode. Dat betekent dat je in het begin voor allerlei problemen komt te staan. Het komt mij wenselijk voor dat eventuele toekomstige kandidaten voor het O.R.-lidmaatschap al van te voren een opleiding daarvoor krijgen.' Zoals gebruikelijk stellen we ook de vraag welke liefhebberijen haar belangstelling hebben.

'Ik doe wat aan fotografie' zegt Mej. Smits. Kortgeleden heb ik een nieuw toestel aangeschaft om wat te gaan doen aan makro fotografie.

Bloemen en insecten wil ik gaan fotograferen. Ik ben in Zwitserland op het idee gekomen omdat de mosbegravingen mij zo boeiden.

Ontwikkelen en afwerking van de foto's laat ik doen. Vroeger deed ik dat ook zelf, maar dat brengt zoveel werk mee en die tijd kan ik er niet voor opbrengen.

Wij willen Mej. Smits nog vele succesvolle en prettige jaren in ons bedrijf toewensen.

Vrouw en Metaal

In de montageafdeling van fabriek IV worden veel van onze meubelen in elkaar gezet. Dat heeft iedereen kunnen zien tijdens de instuifavond op 18 mei j.l.

Wat niet iedereen weet, is dat we naast de nodige monteurs ook een aantal dames in dienst hebben die de montage werkzaamheden verrichten. Twee van deze dames vallen vrijwel direct op als men de montage binnengaat. Het zijn Gerry Copper en Klazien van Santen, die samen een groot deel van onze bijzetkastenmontage verzorgen. Hoe kom je nu als vrouw in zo'n mannelijk lijkend beroep terecht.

Daarom zijn we even met hen gaan praten.

'Ja, zegt Gerry Copper, toen ik van school kwam ben ik eerst een half jaar thuis geweest, maar dat kon zo niet blijven. Via een oom van me die hier werkt, ben ik ook bij Gispén gekomen. Dat was in september 1969. Ik was pas 15 jaar toen ik begon en ik vond het helemaal niet leuk. Ik werkte aan een machine waarop de laddoerwerken werden geklenken. Dat houd ik geen drie weken vol dacht ik. Maar het wende na enige tijd en op een gegeven moment vond ik het ineens plezierig. Vooral toen ik later in de montage terecht kwam waar ik meehielp bergmeubelonderdelen te verzorgen.

Daarna kwam ik in de bijzetkastenmontage en dat vind ik heel erg leuk werk.

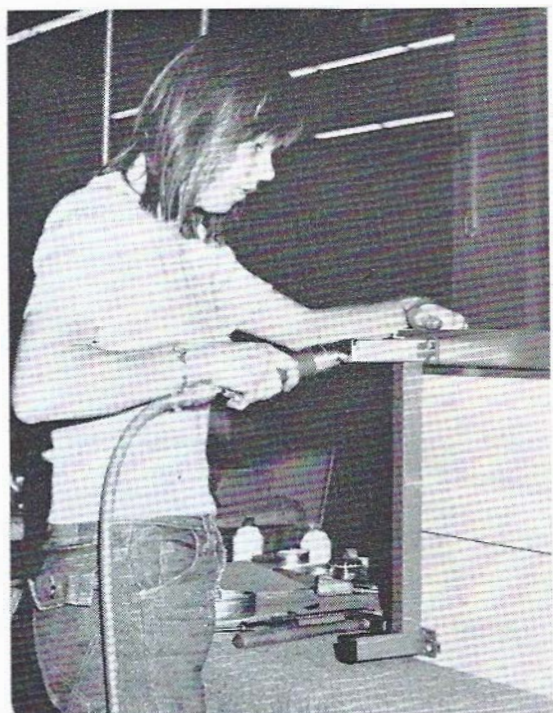
Haar liefhebberij is studeren. 'Ik houd ervan te leren en diploma's zijn nooit weg'.

Zo behaalde zij in juni 1970 haar type diploma en in juni van dit jaar het diploma steno. Nu overweegt ze weer verder te gaan en heeft het plan een talencursus te gaan volgen op de avondschool.

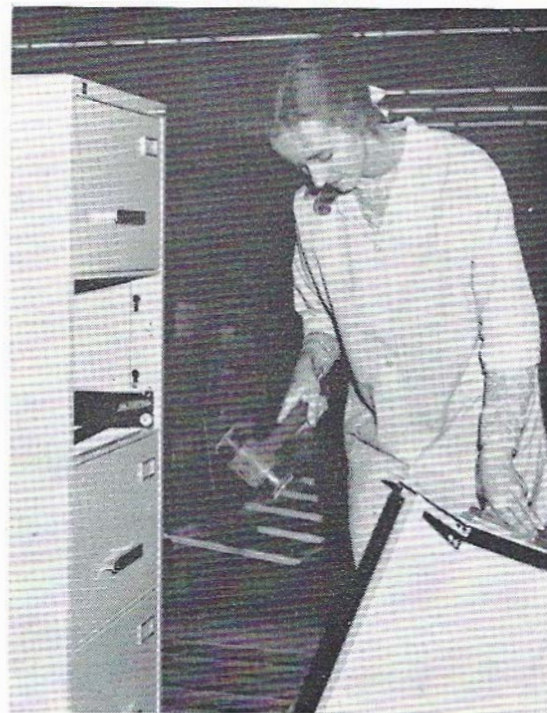
Klazien van Santen is pas vanaf mei van dit jaar bij Gispén. Eerst werkte zij in een wasserij, maar een vriendin werkte bij ons 'dus daarom' zegt Klazien, kwam ik naar Gispén.

Ze vond het jammer niet op dezelfde afdeling als haar vriendin te kunnen werken maar ze kan goed opschieten met Gerry en dat is ook plezierig.

'Het werk vind ik leuk maar in het begin vond ik het allemaal erg eng, al die schroefdraaiers en zo, vertelt Klazien. Wat ik het leukste vind is dat ze zeggen dat alleen jongens dit werk doen, maar ik kan het ook. Het gevolg van dit werk is dat ze zeggen dat alleen jongens dit werk doen, maar ik kan het ook. Het gevolg van dit werk is dat ook thuis allerlei karweitjes door mij kunnen worden gedaan. Het is werk waar je wat van leert. En als het werk klaar is dan is het zo fijn dat je ziet wat je deed. Je maakte zelf een hele kast.

Klazien: 'Je leert er wat van'

Gerry: 'Dit is leuk werk'

Kantoor Planning Bureau

We hebben voor onze lezers van de Fabrieksfluit een bepaald project uitgekozen om te laten zien wat voor werkzaamheden er zich buiten de fabriek zo al afspelen.

Het Kantoorplanning Bureau was hier ingeschakeld om de directie van het S.H.V. van advies te dienen wat betreft het kantoormeubilair van het nieuwe hoofdkantoor te Utrecht.

Gesteund door een prima draaiend team in de fabriek te Culemborg was het mogelijk de eerste proefopstelling in Utrecht binnen 4 dagen te realiseren.

Een goede prestatie als U weet dat al het meubilair in een speciale kleur gespoten moest worden.

Deze snelle levering was noodzakelijk daar Gispén zeer veel concurrentie ondervond van andere meubelfabrikanten.

De directie van de S.H.V. kreeg verder advies over kleuren van meubilair, tekeningen van optimale indelingsplattegronden en een zo efficiënt mogelijk investeringsadvies per proefkamer om de 'centjes' niet te vergeten.

Met kleine Gispén meubeltjes op schaal — U allen wel bekend van de Efficiencybeurs van 1970 — werd de directie op de hoogte gebracht van de nieuwste ontwikkeling op kantoorgebied, zoals b.v. verrijdbare kastjes.

Eind goed al goed. De directie van de S.H.V. besloot het nieuwe kantoor met Gispén meubilair in te richten nadat zij zich had overtuigd van de kwaliteit en de staat waarin het meubilair zich bevond.

Het is wel duidelijk dat Gispén in de naaste toekomst meer proefopstellingen gaat maken bij grote projecten omdat de toekomstige koper zich wil overtuigen van wat hij koopt en hoe het Gispén meubilair er uit ziet in de nieuwe omgeving.

Om de concurrentie een slag voor te zijn wil Gispén dus zeer goede proefopstellingen maken en gefundeerde adviezen in het moderne kantoor gebeuren geven.

Het oude spreekwoord: 'een spierinkje uitgooien om een kabeljouw te vangen' is de lijfspreuk van het Kantoorplanning Bureau.

R.E.V.

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
W. H. A. N. Schrameyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sljbrant, C. van Zanten
Gispén foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: W. van Harten

Gispen Kinderkamp 1971

Zaterdag 3 juli was het weer zover dat een 40-tal kinderen en hun leiding op weg gingen naar de boerderij van Pennings in Noordwijkerhout om daar een week lang te gaan genieten van zee, zon, duin, bos en strand en boerderij.

Het is een bijzonder goed geslaagde week geweest, want, was het 't vorig jaar dikke jassen- en truienweer, nu is het de hele week prachtig weer geweest. Gingen we allemaal wat bleekjes weg, we kwamen bruin terug en uit de verhalen en opmerkingen die wij weer via de ouders van de kinderen hebben gehoord, kwam steeds weer naar voren dat ze het allemaal reuze naar hun zin hebben gehad.

We konden elke dag naar zee en al waren er dan wel wat kwallen, we zijn toch steeds het water ingegaan en de leiding zorgde wel als er wat te veel kwallen in de buurt kwamen dat de kinderen dan weer uit het water gingen. Werd het aan zee te warm dan gingen we naar het bos en de duinen of weer naar de boerderij.

De hele week werd er gewerkt aan de kinderkampwedstrijd. Dag en nacht, want zelfs met slapen werden punten verdiend. Maar overdags met korvee en met allerlei spelen op de boerderij, met strandfiguren aan zee en met vlaggenroof en spoortochten in bos en duin werden de meeste punten verdiend en het is erg spannend geweest wie uiteindelijk de prijzen in de wacht zouden slepen.

Veel te gauw ging de week voorbij en was het weer vrijdag, de dag van inkopen en sluitingsavond. De winkels in Noordwijkerhout werden bestormd en leggekocht. Iets voor moeder, vader, broer of zus, allemaal kochten ze aardig wat, doch ook hielden ze allen nog net genoeg over voor een zakje patat enzovoorts, want dat hoort nu eenmaal ook bij het inkopen.

Vrijdagavond, sluitingsavond.

De hele zolder is versierd, het toneel is opgebouwd en als de gasten (de familie Pennings) gearriveerd zijn dan begint de show.

Onder de kinderen zitten nog heel wat artiesten, want er zijn weer heel wat toneelstukjes ten beste gegeven, er zijn liedjes gezongen en de meisjes hebben weer hun traditionele modeshow gehouden.

Tussen de bedrijven door werd er veel gezongen en werd getrakteerd op gebak en andere lekkernijen.

Aan het einde van de avond werden onder grote spanning de prijswinnaars bekend gemaakt en de prijzen uitgereikt. Naast de 3 ereprijzen hadden ze allemaal een vicorde prijs.

Behalve een prijs voor de kinderen was er voor de dames en heren van de leiding ook een kleine attentie voor het vele werk wat belangeloos door hen voor de kinderen wordt gedaan. Dat dit werk ook door de kinderen gevoeld en gewaardeerd wordt, bleek wel overduidelijk bij het afscheid van Ome Lou, die na 10 jaar kinderkamp zijn taak hierin aan een jongere kracht heeft overgedragen.

Als volkomen verrassing voor Ome Lou en voor iedereen trouwens, was er voor gezorgd dat op deze avond ook zijn vrouw aanwezig was.

Tante Lenie en Ome Koen hadden dit in het diepste geheim voorbereid en ook voor een passend afscheidsgeschenk waarvan mag worden verwacht dat beiden daar nog lang tegenaan mogen kijken.

Het applaus en de spontane ovatie van kinderen plus de rest van de leiding, moet voor Ome Lou en zijn vrouw het bewijs zijn dat zijn aandeel in de kinderkampweken groot en goed is geweest. Bedankt Lou!!

Na dit evenement zat dit kinderkamp er op één nacht na, weer op.

Voldaan gingen ze allemaal naar hun strozakken om nog wat nachtrust op te doen, maar het duurde wel lang eer ze sliepen.

Zaterdagmorgen waren ze allemaal al vroeg aan het pakken want dan vinden ze het toch weer fijn om naar huis te gaan.

De familie Pennings deed ons uitgeleide en hoopte ons volgend jaar weer te ontvangen. Na een voorspoedige busreis kwamen we om ± 12 uur zaterdag's weer in Culemborg aan, opgewacht door een menigte familieleden. Allemaal waren we blij, de kinderen omdat ze hun ouders weer zagen, de ouders omdat ze hun kinderen weer zagen en de leiding, omdat ze de kinderen weer voldaan en vooral weer heelhuids hadden thuisbezorgd.

De Leiding.

P.S. Door Opa Carstens zijn een hele serie foto's en een film gemaakt welke binnenkort in de cantine vertoond zal worden. Hierover krijgen de ouders nog nader bericht.

OPSTEL VAN ELLEN VERMEULEN

Het Gispenkamp

Het was zaterdag 3 juli, we zouden vandaag vertrekken naar Noordwijkerhout.

Een heleboel mensen stonden te kijken naar hun kinderen die nu voor 7 dagen gingen vertrekken. Mijn vader en moeder en tante en ome stonden ook te kijken. Alle kinderen waren er, dus konden we vertrekken.

Ik gaf mijn vader en moeder een kus en ik stapte in de bus.

Ina vroeg mij of ik naast haar wou gaan zitten en dat deed ik.

Toen vertrokken we. De mensen zwaaiden en zwaaiden toen gingen we de hoek om en we zagen ze niet meer. Het was een leuke reis. We verveelden ons niet, want er waren veel boekjes om te lezen. Toen we in Noordwijkerhout aankwamen was de soep al klaar. Ome Koen had het klaargemaakt, want hij was van te voren al weggegaan. Eerst werden er plaatsjes uitgezocht waar je ging slapen. Toen dat klaar was gingen we eten, de soep smaakte heerlijk. Na het eten werd alles opgeruimd. Het was heerlijk weer dus hadden Ome Lou en de andere besloten naar de zee te gaan. Het water was heerlijk, er waren hoge golven, we hadden erge pret in de zee.

We gingen naar huis. 's Avonds kregen we lekker eten. Een tijdje na het eten gingen we naar bed. Ik waste me en deed mijn tandenpoetsen, daarna ging ik naar boven en deed mijn nachtjapon aan. Tante Lenie leesde voor, het was een leuk verhaal. Daarna gingen we slapen.

Om half 11 sliepen de meesten nog niet, ik ook niet. De jongens waren met hun zoeklichten aan het schijnen, maar dat duurde niet lang want ome Loe en Ome Toon had ze iedere keer gewaarschuwd.

De volgende morgen zondag was het wat mistig toen ik wakker werd, maar het klaarde gauw op. De zon kwam al. Ik trok mijn kleren aan en ging wat zitten lezen. Vandaag zou er weer een puntenlijst komen.

Die ochtend na het eten keek ik op de lijst, de meisjes hadden een vijf voor slapen en de jongens een twee. Die ochtend gingen we ook naar het strand. 's Middags deden we spelletjes zoals sjoelen, pijltjes werpen, bingo, ballenspel. Ik had voor sjoelen 18 punten, voor pijltjes werpen 56 p. en bij bingo had ik gewonnen en bij ballenspel had ik één balletje in een pot gegooit. 's Avonds na het eten werd de dagprijs uitgereikt aan Laura Bosch en Eddie van Ooijen.

Daarna werd de post uitgedeeld door Tante Lenie. Ik kreeg ook een kaart.

Eventjes daarna gingen we naar bed en er werd ook weer voorgelezen. Toen het leuke verhaal uit was gingen we slapen. Maar we gingen nog niet slapen want we kregen eerst een nachtzoen.

Maandag

De volgende morgen was ik om bij zevenen wakker. Op de boerderij waren ze al druk bezig, ze waren aan het schrobben in de keuken toen ik naar de w.c. moest. Het was er drijfnat in de w.c. maar dat was niet erg.

Ik ging naar boven en droogde mijn voeten wat af met de handdoek.

Trees deed het kleed bij het raam weg, en er kwam een hoop licht naar binnen. Ina en ik hadden wat zitten praten over toneelstukjes. Ina wist er twee, een van vijftien drop en meeneer bolletje, het waren twee kleine toneelstukjes maar dat was niet erg.

Ik zelf wist niets, maar kwam op een idee dat ik nog een leuk liedje kon van versieren. Ina vond het een leuk liedje en dus deden we dat.

De twee toneelstukjes zouden we ook doen. Voor het liedje kozen we meer kinderen dat waren Ada, Marian, Maria, Trees, Irene, Laura, Ina en ik. Met de toneelstukjes zouden Maria Bosch en Marian Vink en Ina en ik meedoen. Ik schreef het liedje vast over dan konden de andere het leren. We mochten ons aankleden en deden het ook. Een tijdje later gingen we eten. Er werd later toen we klaar waren met eten gecorveet. Ik was ook corveeër, maar ik had er al een halve dag opzitten. Ik hoefde alleen die middag nog maar te corveeën. Ik had de tafels schoongemaakt en de vloer geveegd en kopjes met de andere kinderen afgedroogd.

Toen we klaar waren deed ik mijn zwempak aan want we gingen zwemmen.

We gingen buiten in rijen staan en toen vertrokken we. We zijn een hele tijd bij de zee geweest en daarom gingen we laat naar huis.

's Middags hebben we ook spelletjes gedaan. 's Avonds om zes uur gingen we eten, het smaakte heerlijk vooral dat stuk vlees.

Nu was ik geen corveeër meer, dus hoefde ik niet op te ruimen. De dagprijs had ik vandaag gewonnen. Het was een leuk klompje uit Noordwijkerhout. Daarna werd er nog wat post uitgedeeld. Ik kreeg een kaart van mijn Oma. Die avond kregen we die film van vorig jaar te zien. En we kregen ook een film te zien van Laurel en Hardy en Charly Chaplin.

Daarna gingen we naar bed, er werd nog voorgelezen en daarna moesten we gaan slapen.

Dinsdag

De volgende morgen, dinsdagmorgen, hebben we spelletjes gedaan 's middags zijn we met de auto van Ome Koen naar een parkeerplaats gereden. Ome Koen heeft vier keer gereden voordat alle kinderen bij de parkeerplaats stonden. Van de parkeerplaats af, liepen we naar het strand. Dat was maar een klein eindje lopen. Op het strand hebben we strandfiguren gemaakt, daar kreeg je een cijfer voor. Marja, Ellic, Ina en ik hadden een kasteel gemaakt, maar het was in elkaar gestort door de zee.

Maar we hebben een andere gemaakt. Later hebben we een bekertje limonade gehad. Toen zijn we naar huis gegaan. 's Avonds hebben we een avondwandeling gemaakt het was heel mooi bij de zee. We hebben haasjes en kwallen gezien. We hebben ook een kampvuur gezien, daar zaten mensen omheen. Daarna hebben we een ijsje gehad. We kwamen om half twaalf thuis. We moesten gelijk naar bed en we sliepen gauw, dat moest ook wel.

Woensdag

Woensdagochtend hebben we spelletjes gedaan en 's middags zijn we vlaggenroof wezen doen. Ik had een keer de vlag te pakken. We gingen met z'n vijven op de kinderen af die bij de vlag stonden. Ik viel op de grond, en had de vlag te pakken. Na dat moesten de meisjes tegen de jongens. We verloren het. Na die twee spelletjes kregen we een sinasappel. Daarna deden we andere spelletjes. Toen gingen we naar huis. Opa Carstens had een film daarvan gemaakt van het vlaggenroofspel, hij was dinsdag of woensdag gekomen, want hij kon niet eerder mee. Toen we thuis kwamen gingen we na een tijdje eten. Ome Loe had gezegd als we stil waren kregen we een verrassing, en die verrassing waren kersen.

Die dag was Jos Smorenburg jarig en 's avonds kregen we film en een taartje. Daarna gingen we naar bed.

Donderdag

Die ochtend deden we spelletjes en 's middags gingen we naar het strand, want Opa zou een film maken van in het water. Het was de laatste dag dat we naar zee gingen. Ik had een paar mooie schelpen gevonden. En had ze bewaard we kregen een bekertje limonade en een tijd later gingen we naar huis. 's Avonds gingen we vroeg naar bed want vrijdagavond zou het erg laat worden.

En daarom gingen we om 8 uur naar bed, er werd ook nog voorgelezen en toen moesten we gaan slapen.

Vrijdag

Vrijdagochtend zijn we in groepjes naar de stad geweest, ik kocht voor mijn moeder een groot en een klein stuk zeep. Voor mijn vader kocht ik Fresh-up, toen ik dat gekocht had ging ik wat eten. Toen gingen we naar huis. 's Middags hebben we met Ria en Dikkie de modeshow georganiseerd. Er werd ook geoefend voor de toneelstukjes. Andere kinderen hebben slingers

opgehangen. Ina en ik mochten van ome Loe even naar de stad om ballonnen te kopen. Na een tijdje gingen we eten.

Na het eten werd de dagprijs uitgereikt en de post uitgedeeld. Na dat alles werd alles klaargemaakt en gezet en toen konden we beginnen. Die avond verliep hartstikke leuk. We kregen ook nog een taartje.

Ome Loe had zich dit keer verkleed als Sint Nicolaas, daarom hebben we erg gelachen. Daarna werd de weckprijs uitgereikt. De eerste prijs Trees Jansen en de tweede Jacolien Swanink en de derde Laura Bosch.

Bij de jongens had Wim van Kranenburg de eerste prijs. Arn Rijkse de tweede en Anloon van Loon de derde prijs. Daarna mochten we een lootje trekken. Op het papiertje van mij stond punniken, maar ik heb het geruild; want ik had het al twee keer. Nu heb ik teletest. Die avond gingen we om half twaalf naar bed. We sliepen om twaalf uur nog niet, want ze lagen met die projectors te schijnen die ze gewonnen hadden. Maar om half een sliepen we denk ik al. De volgende morgen deed ik mijn koffer inpakken. Daarna gingen we eten.

Een tijdje na het eten kwam de bus en alle koffers en slaapzakken werden in de bus gelegd. En toen vertrokken we. De boer en boerin en een paar kinderen van ze stonden te zwaaien. Ina had een spel van verkeer gewonnen. Het was een leuk spel. Na een tijdje scheden we er mee uit. Toen we bijna thuis waren zei ome Loe dat we een opstel mochten maken en dat heb ik nu gedaan. Toen we bijna bij de Triosingel waren reed de buschauffeur nog een rondje. Toen ik bij mijn vader en moeder was zegde ik ze gedag en gaf ze een kus.

Toen ging mijn vader de koffers halen van mijn broertje en mij.

Ik had de leiders en leidsters bedankt en toen gingen we naar huis.

Maar wat ik zeggen wil ik heb het erg leuk gehad en het was mijn fijnste vakantie week die ik heb gehad.

Einde.

C. L. VAN BEEST †

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikte ons het droevige bericht, dat op 15 september jl. onze medewerker de heer C. L. van Beest, op 54-jarige leeftijd, na een langdurige ziekte is overleden. Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden.

De Redactie.

IDEEËNBUS

Voorstel 1132 afd. 800

M. Moutaen

Verpakking van onderstel draaistoelen met zwenkwielen met plasticzakken i.p.v. kartonnen dozen.

Deze besparing dient hoofdzakelijk ter bescherming van de zwenkwielen en voor het niet verrollen tijdens transport.

Hierbij is gebleken dat met plasticzakken eenzelfde resultaat kan worden bereikt.

Jaarbesparing f 2214,—. Beloning volgens grafiek f 421,—.

Voorstel 1140 afd. 421

A. den Hertog

Combineren van zet- en ponsstempels op de afkantpers voor verstijvingen van schuifdeurkasten. Dit voorstel houdt in dat de bewerkingen op de ponsmachine van de verstijvingen kunnen vervallen. Door het toepassen van dubbelhaakse liggers op de afkantpers kan inzenders voorstel nog beter tot zijn recht komen.

Jaarbesparing f 1227,— 20% hiervan is f 245,—.

Voorstel 1145 afd. 445

G. van Elleren

In haakse kant van geleidebeugels van bijzetkasten kunststofstrookje monteren.

Hoewel bij deze constructiewijziging geen besparing kan worden bereikt wordt uit kwaliteitsoverweging toch tot uitvoering overgegaan. Het geheel zal beter functioneren en het geluid wordt verminderd.

Beloning f 35,—.

Voorstel 1145 afd. 445

A. M. Borgstein

Mal voor het monteren van deuren in verdwijndeurenkasten.

Bij het monteren bestond de mogelijkheid, dit in verband met de tandheugels, dat de deur niet direct op de juiste plaats aangebracht kon worden. Door de inzender ontworpen mal heeft dit euvel opgelost.

Jaarbesparing f 253,— 20% hiervan is f 50,—.

Voorstel 1147 afd. 445

A. M. Borgstein

Wijziging van constructie voor deuren van verdwijndeurenkasten.

Dit zou inhouden dat de linkse en rechtse uitvoering zou kunnen vervallen. Dit is wel te realiseren maar zou tevens betekenen dat het basisgeven voor alle kasten n.l. de maatvoering van bodem naar onderlegbord, op de heijling geplaatst moet worden.

Door de hoge kosten hiervan kan niet tot uitvoering worden overgegaan.

Voorstel 1148 afd. 445

K. van Dec

Onderdelen van 6900 en 7800 bureaus direct in expeditie afleveren.

Voor achterschotten en bladen van 6900 bureaus is dit wel mogelijk. Er zal hiervoor een rek in de expeditie worden opgesteld. De onderdelen van los af te leveren bureaukasten kunnen wel op voorraad verpakt worden, moeten echter met de gemonteerde kasten in de expeditie worden afgeleverd. De voorraad zou anders op te veel plaatsen worden opgedeeld.

Beloning f 30,—.

Voorstel 1151 afd. 804

D. Vermeulen

Ontvetten van gezwarte kruiskopschroeven bestemd voor het monteren van stoelen.

Inzender stelde dat de mogelijkheid aanwezig is de stoffering te bevleken door het vet aanwezig op de kruiskopschroeven. Het zwart vindt plaats bij een toeleverancier (nog een uitvloeisel van de brand) maar zal binnenkort weer in eigen bedrijf worden ter hand genomen. Bovenstaande mogelijkheid zal hiermede tot een minimum worden beperkt.

De Ideeënbusscommissie.

Reglement Personeelfonds gewijzigd

In de Ondernemingsraad van 14 juli jl. werden de door het bestuur van het Personeelfonds voorgestelde wijzigingen in het Reglement voor Gispens Personeelfonds goedgekeurd. Het bijstandsartikel 7 werd zowel wat redactie als wat inhoud betreft, drastisch gewijzigd. Door de basis van alle vergoedingen van 40 naar 50% te verhogen werd tevens de 'achterstand', die sinds de laatste wijziging in 1966 door stijging van allerlei kosten was ontstaan, belangrijk ingelopen. Wij laten hieronder thans de volledige nieuwe tekst volgen.

Artikel 7: Bijstand

A: Het recht op, of de mogelijkheid tot bijstand als bedoeld in art. 2 sub a ontstaat:

1. automatisch vanaf de datum van indienst-treding, tenzij het betrokkene nieuwe perso-nelslid zich uitdrukkelijk tegen toetreding als deelnemer uitsprekt;
2. in alle andere gevallen ontstaat het recht op bijstand één jaar na de aanmelding als deel-nemer.

B: Deelnemers hebben aanspraak op bijstand ten behoeve van henzelf en voorzover gezins-hoofd zijnde ook ten behoeve van hun echtge-noten en kinderen, waarvoor recht op kinderbijslag bestaat in de zin der Kinderbijslagwet, in de volgende gevallen:

1. *opneming in een sanatorium, herstellingsoord of uitzending naar buiten:* Vergoeding van 75% tot een max. van f 400,— per jaar per geval;
2. *prothesen, gebitten, gebitsregulatie, brillen e.d.:* Vergoeding van 50% tot een max. van f 100,— per geval, met dien verstande, dat voor het bepalen van de te vergoeden kosten van bril-len wordt uitgegaan van max. f 50,— voor een montuur en van max. f 40,— per glas;
3. *verpleegkosten in huis alsmede dieetkosten voor zieken:* Vergoeding van 50% tot een max. van f 250,— per jaar per geval. Kosten van normale versterkende voedingsmiddelen blij-ven in het algemeen buiten beschouwing;
4. *reiskosten ten behoeve van geneeskundige be-handeling:* Vergoeding van 50%;
5. *kosten van een gezinsverzorgster:* Vergoeding van 50% van de eigen bijdrage van deelnemer in de kosten, ervan uitgaande dat deelnemer lid is van een stichting, of instelling, welke (mede) de gezinsverzorging beoogt;
6. *onderzoekskosten van een medisch opvoedkun-dig bureau:* Vergoeding van geval tot geval te bepalen echter met een max. van f 50,—;

7. *kosten beroepskeuze, voorlichting en psycho-technisch onderzoek ten behoeve van beroeps-keuze:* Vergoeding van 50% tot een max. van f 100,— per geval.

De kosten van voorzieningen genoemd onder B lid 1 t.m. 3 worden slechts vergoed indien en voorzover deze door de behandelend arts zijn voorgeschreven en voorzover deze niet door het Ziekenfonds met inbegrip van het suppletiefonds, of door een verzekering zijn of worden gedekt. Voor deelnemers boven de z.g. premiegrens zie-kenfondswet gelden dezelfde normen als voor 'Ziekenfonds-deelnemers'.

C: Deelnemers met een loon of salaris boven de z.g.n. premiegrens Ziekenfondswet hebben tevens aanspraak op bijstand ten behoeve van henzelf, en voorzover gezinshoofd zijnde ook ten behoeve van hun echtgenoten en kinderen, waarvoor recht op Kinderbijslag bestaat in de zin der Kinderbijslagwet in de volgende gevallen:

1. *Huisartskosten, eigen risico bij specialistische hulp en kosten medicijnen* volgens recept arts: Vergoeding van 50% van de kosten uitgaande boven f 100,— per jaar per gezin;
2. *Tandheelkundige hulp:*
In principe komen alleen die kosten voor vergoeding in aanmerking, die ook aan z.g.n. verplicht verzekerde deelnemers door het Per-sonneelfonds worden vergoed, echter met inbe-grip van kosten voor onderhoud van het gebit; Vergoeding van 50% van de kosten boven f 200,— tot een max. van f 400,— per jaar per gezin; Voor stiftand, yacket, kroon en nood-gebit max. f 50,— vergoeding;
3. Niet voor bijstand komen in aanmerking de kosten voor:
a. oogarts
b. ziekenhuisverpleging
c. ziekenvervoer

D:

1. Alle hierboven in artikel 7 genoemde percen-tages en bedragen zijn bedoeld als algemene richtlijnen. Het bestuur is in bijzondere ge-vallen gerechtigd hiervan af te wijken en van geval tot geval nader de te verlenen bijstand vast te stellen;
2. Het bestuur is bevoegd aan deelnemers van het fonds, hun nabestaanden en aan gepensio-neerden in bijzondere gevallen bijstand of voortgezette ondersteuning te verlenen tot een van geval tot geval te bepalen bedrag.

Tenslotte geeft onderstaand overzicht een inter-essant beeld van de verschillende bestemmingen, waarvoor ook U Uw bijdrage geeft.

Overzicht uitgaven Personeelfonds

	1967	1968	1969	1970
1. Reiskostenvergoeding	f 64,24	f 38,—	f 291,43	f 144,48
2. Ziekenfondsmiddelen	„ 2.274,68	„ 2.218,04	„ 2.613,55	„ 2.896,91
3. Sociale Bijstand	„ 1.870,84	„ 1.931,80	„ 4.020,52	„ 1.700,—
4. Geschenken	„ 2.276,04	„ 2.724,84	„ 3.358,72	„ 2.724,76
5. Diversen	„ 335,—	„ 870,20	„ 120,—	„ 320,45
6. Gezins hulpverzorging	„ 234,12	„ 545,94	„ 699,06	„ 2.047,35
7. Huisarts-apotheek	„ 1.920,73	„ 2.373,55	„ 2.890,89	„ 2.276,16
	f 9.025,65	f 10.702,37	f 13.994,17	f 12.110,11

Toelichting

In post 5: Diversen is o.a. inbegrepen de ver-goedingen voor Med. Opvoedkundig Bureau-Be-roepskeuze-Herstellingsoord e.d.

In post 6: Gezins hulp en gezinsverzorging is een dankbare zaak gebleken, door het kunnen inscha-

kelen van een aantal dames, die tijdelijk in een gezin inspringen tot officiële hulp of verzorgster beschikbaar is.

Mocht U het nieuwe Reglement willen hebben, bel dan PZ. toestel 15.

Hobbyclub

De dagtocht welke wij op 14 augustus jl. orga-niserden is een succes geworden. Om acht uur 's morgens vertrokken wij vanaf de Triosingel. Zowel het weer als de stemming waren zeer goed. Om ca. kwart voor tien arriveerden wij in Roer-mond waar de koffie ons wachtte met echte Limburgse vlaai. Daarna maakten wij een tocht door de mooiste delen van Limburg en een klein stukje Duitsland naar het drielandenpunt. Een ieder kreeg daar de gelegenheid om souvenirs te kopen en boven op de welliswaar wiebelende uitkijktoren, van het uitzicht te genieten. Som-mige deelnemers, overtuigd van de hechte stalen constructie van de uitkijktoren, probeerden er een deinend schip van te maken wat hun lukte onder fel protest van sommige vrouwen.

Gelukkig bleek de constructie hiertegen bestand en kwamen allen weer heelhuids beneden. Toen was het tijd om ons naar het restaurant te bege-ven waar we een uitgebreide koffiemaaltijd heb-ben gedutigd.

Enkele deelnemers, die schijnbaar erg veel dorst

hadden, waagden zich aan grote glazen bier die ze met beide handen moesten vasthouden en het formaat van een emmer dicht benaderden.

Hierna vertrokken we naar de forellenkwekerij waar ons een deskundige uitleg over het kweken van forellen werd gegeven en forellen in diverse leeftijden werden getoond.

Na deze leerzame en interessante onderbreking vertrokken wij naar Valkenburg waar ieder in de gelegenheid was om diverse bezienswaardig-heden te bezoeken zoals o.a. de grotten, kabel-baan enz. Om half zes vertrokken wij naar Roer-mond waar we een uitgebreid diner hebben ge-nuttigd.

Tijdens het diner dankte de heer Van Dijk na-mens allen de organisatoren van deze reis. Hierna werd de thuisreis aanvaard; voldaen arriveerden we om ca. kwart voor tien in Culemborg.

Van een van de leden ontvingen wij een kort ver-slag van de reis waarvan de hoofdzaken ook in bovenstaand verslag zijn opgenomen. Verder was er nog de suggestie om een reisvereniging op te richten teneinde dergelijke reizen meerdere ma-len per jaar te doen plaatsvinden. Gaarne ont-vangen wij reacties hierop.

Het Bestuur.

Personalia

In dienst:

- 2-8-71 M. Bakhuizen, Afd. Bedr.school
- 2-8-71 W. Stam, Afd. Bedr.school
- 2-8-71 P. Telelepta, Afd. Bedr.school
- 2-8-71 M. de Waal, afd. Bedr.school
- 2-8-71 P. Valk, afd. Bedr.school
- 16-8-71 W. Ousea, Afd. Bedr.school
- 16-8-71 P. Swaerdens, Afd. Bedr.school

Terug uit militaire dienst:

- 9-7-71 M. Zondag, Afd. Plw. I
- 12-7-71 D. v. d. Winkel, Afd. Verkoop

Gehuwd:

- 7-7-71 De heer J. Peters (Int. Transport) met Mej. A. Caarls
- 9-7-71 De heer B. Hol (Afd. Plw. I) met Mej. R. Zondag

Geboren:

- 15-6-71 Eric Cornelis, zoon van de Fam. C. van Zanten
- 14-7-71 Pablo Panou, zoon van de Fam. Reawaru
- 25-7-71 Claudia Hermien, dochter van de Fam. D. Tanamal

Dankbetuigingen

Hiermede willen wij iedereen bedanken die be-langstelling heeft getoond met de geboorte van ons kind.

C. van Zanten
A. G. van Zanten-Hey

Hiermede willen wij, directie, personeelfonds, collega's loonadm. en fin.adm. en afdeling Stof-feerderij bedanken voor de mooie cadeaus en grote belangstelling die wij ontvingen ter ge-legenheid van ons huwelijk.

J. J. de Koning
J. de Koning-de Jager

Met blijdschap kunnen wij terugzien op onze hu-welijksdag, die mede door de vele bliken van belangstelling en felicitaties, voor ons een onver-getelijke dag zal blijven. Wij willen U langs deze weg onze hartelijke dank betuigen.

B. Hol
R. Hol-Zondag

Graag vanaf deze plaats mijn hartelijke dank voor de vele bliken van belangstelling welke ik na een ongeval heb mogen ondervinden.

H. L. C. van Beest

Mede namens mijn vrouw wil ik directie, per-sonneelfonds en collega's hartelijk danken voor de belangstelling en cadeaus bij mijn 12½-jarig ju-bileum.

J. den Dunnen

Voor de getoonde belangstelling en attenties, bij mijn 12½-jarig jubileum ondervonden, zeg ik heel hartelijk dank aan directie, personeelfonds en personeel afd. Lakkerij IV.

J. van Zomeren

Langs deze weg wil ik mede namens mijn vrouw en kinderen, de directie, personeelfonds en colle-ga's afd. Stofferderij dank zeggen voor de mooie cadeaus en de belangstelling, welke ik bij mijn 25-jarig jubileum heb mogen ondervinden.

Th. van Alfen

Hiermede dank ik directie, collega's en perso-neelfonds voor de bliken van belangstelling en attenties bij mijn pensionering ondervonden.

J. Laponder

Mede namens mijn vrouw, betuig ik hiermede mijn oprechte dank aan directie personeelfonds en collega's van bankw. II en Galv. Afd. voor de geschenken en belangstelling, welke ik mocht ontvangen tijdens mijn ziekte en vervroegd pen-sioen.

M. I. den Hartog

KONINGIN WILHELMINA FONDS

Geachte Dames en Heren,

On onze giro-rekening ontvingen wij Uw bijdrage van f 257,50.

Wij zijn U zeer erkentelijk voor deze vaste steun. Geld immers stelt de wetenschappelijke werkers in staat het kostbare en tijdrovende werk te ver-richten dat nodig is om de mensheid te verlossen van het leed dat kanker heet.

Uw hulp komt velen ten goede.

Hartelijk dank!

Met vriendelijke groeten,

hoogachtend,
Nederlandse Vereniging tot steun aan het
KONINGIN WILHELMINA FONDS
voor de kankerbestrijding
K. A. Fuchs
Plv-direkteur.

De Fabrieksfluit

25e jaargang
no 265
25 oktober 1971

MINIATUUR KANTOORLANDSCHAP IN LONDEN

Nadat op de Efficiency Beurs 1970 voor de eerste maal het miniatuur kantoorlandchap, waarin alle mogelijkheden van de produkten van Lips, Gispen en Staalmeubel op schaal werden getoond, was geëxposeerd, zijn van vele kanten zeer enthousiaste reacties gehoord. Reacties die ons deden besluiten na de beurs de maquette op verschillende plaatsen tentoon te stellen om ook anderen in de gelegenheid te stellen, niet alleen van het leuke schouwspel te genieten, maar tevens een indruk te krijgen van de produktenreeks, die onze gezamenlijke maatschappijen te bieden hebben. Al gauw kreeg de maquette een plaatsje in de toonzalen in Leidsestraat en Weesperstraat, waar het winkelend publiek en vooral de jeugd zich voor de ramen verdrong.

In oktober 1970 werd 45 m² van de Lips/Gispen/Staalmeubelstand op de West-Deutsche Büro-Fachausstellung in Düsseldorf gereserveerd voor de maquette. Na afloop schreef onze agent H. von Rosainky, dat mede dankzij het uitstellen van het kantoorlandchap, dit de mooiste stand was geweest sinds het samengaan van Lips, Gispen en Staalmeubel.

Intussen werden in Engeland de eerste

besprekingen gevoerd voor de Business Efficiency Exhibition 1971, te Londen, die op dit moment al weer achter de rug is. Bij die plannen ontwikkelde men in het midden van de grote zaal van Olympia-hall een informatiestand voor tentoonstellingsbezoekers. Het probleem voor architect Andrew Bain was deze stand een attractief aanzien te geven, maar nadat hij, samen met organisator Mr. d'Urban, een bezoek aan onze toonzal Weesperstraat had gebracht, loste ieder probleem direct op. De maquette moest naar Londen komen! Kosten van transport, opbouw en logies voor onze mensen, kwamen geheel voor hun rekening, terwijl de namen van onze werkmaatschappijen op de stand vermeld zouden worden.

De ontwerp-tekeningen vlogen over en weer tussen Londen en Culemborg. De hulp van Gispen's verpakings- en overzee-transport-deskundigen was geweldig en zonder problemen kon zondag 3 oktober jl. een aanvang worden gemaakt met het opstellen van de meubeltjes in de tevoren gebouwde stand. Onder de vele nieuwsgierigen in de gangpaden om de stand bevonden zich diverse Chubb-medewerkers, die bij de eerste AZ-bureaux en brandwerende kasten die uit de dozen

kwamen reeds hun bewondering uitspraken. Toen poppen, typemachines, plantenbakken, telefoons, ordners en prullebakken het geheel compleetelden, waren we even verbaasd Mr. A. L. Markham Esq., één van de commerciële functionarissen van Chubb & Sons Lock & Safe Comp. Ltd. op de knieën met zijn dochttertje in de maquette te zien zitten, spelend met een barbie-pop. Ze waren even ontsnapt aan de aandacht van onze dag- en nacht aanwezige geüniformeerde wachter. Gezien de belangstelling bij de opbouw, moet de maquette tijdens de beurs een enorme trekpleister zijn geweest. De beurspoorten zijn inmiddels weer gesloten en de maquette is weer teruggebracht tot een drietal kisten in een container, op weg naar Stockholm, waar de volgende halte zal zijn op de Data Kontor '71 tentoonstelling, van 20 t/m 27 oktober.

In de wintermaanden zal ons miniatuur kantoorlandchap weer in eigen land te zien zijn tijdens een tournee langs onze showrooms en die van enkele dealers.

Een overzicht van een deel van de maquette, waarin het Gispen AZ-programma in combinatie met stoelen uit de BZ-serie, duidelijk herkenbaar is.

jubileumviering
Mr. G. W. Kernkamp

stemmig, standaard en met gemeten tijden...

Plaats van handeling: kantine I.

Sprekers: Ir. Meijers, B. M. Lips, G. van Doorn, mej. S. Smits, H. J. van der Kroef, mevr. Van Osselen en E. Th. Vroom.

Dankwoord: Mr. G. W. Kernkamp.

Tijd: donderdagmiddag 9 september, 13.30-15.30 uur.

Op uitdrukkelijke wens van de jubilaris werd deze bijeenkomst zoveel mogelijk volgens standaard procedure gehouden en dat betekent bij Gispén: een hoofdtafel waarachter de jubilaris plaatsneemt met zijn gezin, de directie en door de jubilaris genode eregasten, allen op het podium.

In de zaal vele aanzittenden namens alle geledingen van het bedrijf alsmede de voltallige ondernemingsraad, waarvan de jubilaris, zoals bekend, voorzitter is.

Ir. Meijers had de leiding en de stopwatch vast in handen en stortte zich derhalve spoedig met vaart en verve in de openingstoespraak.

Na het begroeten van jubilaris en eregasten, waaronder o.m. de heer B. M. Lips als voorzitter van de Raad van Bestuur, mevr. Van Osselen en enige vroegere naaste medewerkers van de jubilaris zoals de heren Hoffmann Sr., Perquin, Mr. J. Bult en mevr. J. Klein, expliceerde hij de gang van zaken bij een standaardjubileum, en verklaarde minutieus waarom noodzakelijkerwijs hier en daar van de voorschriften moest worden afgeweken, voornamelijk door de veelheid van 'Kern-relaties'. De spreker zag de jubilaris nog altijd een beetje als advocaat, maar meer nog als diplomaat. Bij het overzien van zijn carrière bij Gispén zag de heer Meijers ook een algemene mentaliteitsverandering zich in die jaren voltrekken. Werd voordien leiding gegeven aan een team Gispénaren,

dan gebeurde dat meer uit de gedachte van samenwerking teneinde een gemeenschappelijk doel te bereiken, het zgn. harmonie-denken.

Hoffman Sr. kwam met een 'oude herinnering'!

Conflicten zijn er natuurlijk wel degelijk maar deze worden bewust op de achtergrond gehouden als storend element in de gezamenlijke activiteiten.

De laatste jaren staan echter duidelijk in

het teken van het denken in conflict-situaties en het benutten hiervan.

Deze ontwikkeling gaat steeds verder en de jubilaris zal gezien de richting van veel van zijn activiteiten daaraan mede leiding kunnen geven.

Ir. Meijers besluit zijn toespraak met het uitreiken van het gebruikelijke diploma, dat door de jubilaris gewoontegetrouw zelf was ondertekend.

De heer B. M. Lips overhandigde de jubilaris de gebruikelijke enveloppe.

Hij vond de heer Meijers maar een 'langsprekertje' en becijferde een achterstand van 5 minuten op het sprekersschema. Hij zag zichzelf als een betrekkelijk 'nieuwkomertje' en verbaasde zich tevens over het feit dat, in weerwil van de Gispén-regulaties de jubilaris zelf ook aanwezig mocht zijn....

Hij gewaagde voorts van de contacten met Gispén, ook vóór 1964 en de sfeer van uitstekende samenwerking, ondanks de soms gerezen meningsverschillen met de jubilaris in de Raad van Bestuur sinds 1967.

Namens alle collega's, zitting hebbend in de directies van overige werkmaatschappijen bood hij tenslotte een fraaie wandklok ten geschenke aan.

Onder hilariteit deelde de heer Meijers vervolgens droog mede dat een tijdwinst van 1 minuut door de vorige spreker was bereikt.

Namens het gehele personeel sprak vervolgens de heer G. van Doorn. Hij merkte op dat vele mensen bij Gispén de heer Kernkamp niet kennen, en zag als oorzaak hiervan de afname van het gevoel van persoonlijke betrokkenheid, in vergelijking met vroeger. Hij zag dit als een nadeel van de huidige maatschappelijke ontwikkelingen.

Bij hen die de heer Kernkamp persoonlijk meemaken in de ondernemingsraad, bestaat er echter grote waardering voor de persoon en het werk van de jubilaris. De heer Van Doorn dankt ook mevr. Kernkamp voor haar aandeel thuis in het wel en wee van Gispén en bood haar een fraai boekje aan. Hij besloot met de aanbieding van het personeelsgeschenk, hopende dat de jubilaris na zijn vele activiteiten 'de nodige rust aan deze tuinslang zou weten te vinden!'

Mej. Smits sprak als secretaresse van de Ondernemingsraad haar grote waardering uit voor de jubilaris, o.m. voor de grote vrijheid die hij de raad liet bij haar werk. Dit zag zij als een voorwaarde voor een

... de gebruikelijke oorkonde, door de jubilaris zelf mee-ondertekend

goed tegenspel. Zij onderstreepte deze waardering met enige geschenken.

Na de pauze bood de heer H. J. van der Kroef met een geestige speech een geschenk aan namens het Hoofdkantoor, bestaande uit een tuinstoel 'om uitgebreid in te niksen in de nieuwe tuin'.

Mevrouw Van Osselen haalde enige oude herinneringen op en overhandigde als jubileumgeschenk het Gispengerinneringsalbum, dat haar echtgenoot in 1967 bij diens afscheid ten geschenke had gekregen. Zij vond dat dit album grotere waarde heeft voor iemand die in het bedrijf zelf werkzaam is, en wie zou dit beter kunnen zijn dan de jubilaris, die behalve collega toch ook een goede vriend is geworden en gebleven!

Namens Staalmeubel sprak de heer E. Th. Vroom die hiermede zijn onreglementaire aanwezigheid als derde directielid afdoende wilde verklaren!

Hij memoreerde het ontstaan van de samenwerking met Gispén, de goede con-

... een ontroerende herinnering:
het foto-album van zijn voorganger,
afgestaan door Mevr. Van Osselen

takten tussen hem en de jubilaris, en het beslissende aandeel van de laatste bij het samengaan van beide maatschappijen in 1962.

Uit die tijd dateert nog een onvervulde afspraak eens Zweeds te gaan eten, waarop hij echter de jubilaris om 'gewichtige' redenen niet blijvend wil vastleggen! Met een tuintafel completeerde de heer Vroom het zitje in de nieuwe tuin van 'Kern'.

Dankwoord

In een rustige, weloverwogen en boeiende speech dankte Mr. Kernkamp sprekers en aanwezigen voor hun woorden en geschenken.

'Eigenlijk ben ik iemand, die wat zijn professie betreft, altijd dingen heeft gedaan, die hij interessant en boeiend vond. En dat is een groot geluk. Niettemin hebben wij in die 25 jaar nogal eens moeilijkheden, zelfs grote moeilijkheden meegemaakt.

Toch heeft Gispén door de jaren heen de bijzondere eigenschap ontwikkeld tegenslagen te kunnen overwinnen. Is dit vorig jaar bij de brand zo treffend gebleken,

Handen schudden - eindeloos ...

ook in de toekomst zal dit zo nodig, wederom blijken'.

Iedere spreker werd beantwoord op zijn eigen wijze, ook sommigen in de zaal werden 'erbij' gehaald.

'Wat ik het meeste in onze O.R. waardeer, is dat men elkaar laat uitspreken. Ik ben het dan ook volstrekt niet eens met de gang van zaken op de moderne 'hearings' zoals die zich op het televisiescherm voltrekken. Men moet naar elkaar luisteren, ook al is men het met elkaar oneens'.

De jubilaris vertelde vele brieven en gelukwensen te hebben ontvangen en dankte tenslotte 'voor de gedenkwaardige middag die U mij gaf'.

Ondanks het krappe tijdschema werd hierna gelegenheid gevonden voor het persoonlijk gelukwensen van de jubilaris door de aanwezigen, waarna het 'podium' vertrok naar de externe receptie in Hotel Veen.

Het feestelijk buitengebeuren

Een ongewoon jubileum brengt uiteraard ook ongewone toestanden met zich mede. Een van die niet-standaard zaken was het buitengebeuren, een receptie voor de vele genodigden buiten het eigen bedrijf.

Een gebeuren dat aanvankelijk als onvermijdelijk wordt ervaren, dan toch erg feestelijk blijkt te zijn, met aangename

verrassingen en eigenlijk als het allemaal voorbij is, een gebeurtenis waar met voldoening en met veel genoeg aan teruggedacht kan worden.

Zo was het ook nu weer in Hotel Veen, waar dit gebeuren werd gekenmerkt door een bijzonder hartelijke sfeer, een gezellige drukte, een feestelijke bloemenweelde en een keur van geschenken die de jubilaris allengs omringde.

Zeervelen waren soms van zeer ver gekomen om de heer en mevrouw Kernkamp persoonlijk hun gelukwensen te komen aanbieden. Tot hen behoorden burgemeester en wethouders van Culemborg, collega's directeuren van industriële bedrijven, handelsrelaties, waaronder tal van dealers, bestuurders van bedrijfsbonden, vertegenwoordigers van diverse organisaties, vrienden en bekenden uit vele plaatsen en zelfs enkelen van buiten ons land.

Een opmerkelijke gebeurtenis tijdens de receptie was de toespraak, waarmee de heer Van Goor de felicitaties overbracht van alle dealers.

Hij deed deze vergezeld gaan van enkele prachtige geschenken, toegespitst op het toekomstig buitengebeuren in de tuin van de familie Kernkamp.

Memoreren wij tot slot nog de voortreffelijke verzorging van deze receptie door Hotel Veen, hetgeen zeker tot het welslagen daarvan heeft bijgedragen.

De heer Van Goor biedt namens alle dealers een vierwielig tuin-motorvoertuig aan

F. J. VAN RHEENEN EEN KWART EEUW BIJ STAALMEUBEL

Vijftig jaar geleden op 14 oktober 1946 kwam de heer F. J. van Rheenen bij Staalmeubel in dienst. Voor die tijd had hij al bij verschillende bedrijven gewerkt. Na zijn lagere school kwam hij bij zijn eerste baas, de firma van Tellingen in Amsterdam, waar men bedden en spiralen maakte. Hier maakte hij voor het eerst kennis met de verf, niet als spuits, want dat bestond daar toen nog niet. Bij deze firma werd alles nog met de kwast geschilderd. Toen kwam de oorlog en de mobilisatie en kreeg hij z'n ontslag, omdat er geen materiaal meer kwam om bedden te maken. In die tijd was het voor hem niet gemakkelijk om weer een passende werkkring te vinden, gelukkig kreeg hij via kennissen thuiswerk. Beugels voor theemutsen werden nu zijn specialiteit. De zaak waar hij voor werkte werd echter door de bezetters in beslag genomen en weer zat hij zonder werk.

Vier maanden voor de bevrijding werd hij bij een razzia op straat opgepikt en op transport naar Duitsland gezet. Vlak voor de grens zag hij echter kans om te vluchten en tot de bevrijding heeft hij samen met zijn vrouw ondergedoken gezeten. In die maanden heeft hij in zijn onderhoud kunnen voorzien door oude weegschalen te reviseren, die dan weer door anderen voor nieuw werden verkocht. Gelukkig kwam ook hier een einde aan en na de bevrijding trad hij in dienst van Staalmeubel, toen

nog in Amsterdam gevestigd op de Katteburgerkade. Nu echter weer in z'n oude schildersvak als spuits, in die tijd had men nog een convectieoven. De gespoten artikelen werden op karren de oven ingereden. De moffeltijd was 1 à 2 uur en als de deuren

dan opengingen, leek het wel een palingroekerij.

De oven werd gestookt met gas en dat gaf wel eens aanleiding tot een explosie, met alle gevolgen van dien. Alles werd toen nog gespoten met een klein bekierspuitje, dat steeds bijgevuld

moest worden. Zo had men voor het spuiten van een deurenkast wel vijf kleine blikjes verf nodig. Het sterkste wat onze jubilaris in Amsterdam heeft meegemaakt was, dat terwijl hij rustig stond te spuiten, de afvoerpijp, voor de afzuiging van de overspray, boven op het dak in brand stond. Zonder dat hij het wist, had men boven op het dak de afvoerpijp gedomonteerd. Omdat men in de afvoerpijp naar de spuitcabine wat licht wilde hebben, had een monteur een krant aangestoken om bij te lichten! Gelukkig heeft men de beginnende brand snel kunnen blussen. In 1950 ging de fabriek naar Velsen. De heer F. J. van Rheenen bleef Amsterdam trouw en ging reizen. Iedere morgen moest hij om kwart over vijf opstaan en als er 's avonds werd overgewerkt, kwam hij pas om half twaalf thuis, ja, dat waren soms lange dagen. In Velsen stond hij nog alleen te spuiten met als ophanger de heer Steenbeek.

Alles werd door hem gespoten, vanaf schuifdeuren tot klemsteunen toe. Wel had men toen al een moffeltunnel met transportketting. De wanden van deze tunnel waren verstelbaar, zodat men de opening kon afstellen naar het produkt dat gemoffeld moest worden. U kunt zich voorstellen dat onze jubilaris wel eens benauwde ogenblikken heeft gehad als de afstelling voor een schuifdeurenkast was vergeten en dat

zware gevaarte, aan de ketting hangende, plotseling voor de ingang van de moffel verscheen.

Veel herinneringen heeft hij nog aan de speciale kleurtjes.

Bordeaux-rood was voor hem een verschrikking, dat was nooit goed te spuiten. In die tijd had een architect bij een klant voorgeschreven dat de voorplaten van de bureaus, die wij toen nog zelf maakten, geel moesten zijn. En niet zo maar geel, nee, om precies te zijn, was het de kleur Amstelveengeel. Men had voor die bestelling een paar kilo besteld en na het spuiten van deze order bleef er natuurlijk een restant over. En volgde na enige tijd een nieuwe opdracht voor een instelling in een andere plaats, dan was dat restant net niet voldoende. Maar de bus verloor raakte nooit leeg, steeds werd er verbiigemengd met OC! geel en nog wat en wij bleven trouw Amstelveengeel leveren, maar of de laatste voorplaten kleurden bij de eerste, daar durft onze jubilaris zijn hand niet voor in het vuur te steken. En nu woont hij weer in Roden, in het begin had hij wel heimwee naar zijn oude Amsterdam, maar nu niet meer, nee, echt niet, hij zou niet meer terug willen. Uitgesproken hobby's heeft hij niet. Hij wandelt en fietst graag. In het zwembad kunt U hem, bij mooi weer, altijd zijn baantjes zien trekken en thuis wordt er elke week geklaverjast met de familie Oostwal, hetgeen altijd weer reuze gezellig is. Wij willen de heer F. J. v. Rheenen nog vele prettige jaren in ons bedrijf toewensen.

Onze ideeënbus

Reglementair bestaat de ideeëncommissie uit drie leden. Twee daarvan (de voorzitter en de secretaris) worden door de directie benoemd. De ondernemingsraad benoemt het derde lid, dat gelijktijdig met de zittende ondernemingsraad aftreedt. Gezien zijn benoeming tot voorman onderhoudsdienst stelde de heer J. Visscher zich liever niet herkiesbaar. In zijn plaats is op voorstel van de ondernemingsraad de heer Th. v. d. Geest tot lid van de ideeënbuscommissie benoemd.

Wij danken de heer J. Visscher voor de wijze (ondersteund door zijn deskundigheid en ervaring op het gebied van gereedschappen enz.) waarop hij Uw belangen behartigd heeft. De heer v. d. Geest is voor ons ook geen onbekende. Van de in totaal 144 ontvangen voorstellen waren er 8 van hem afkomstig. Hiervan worden er 5 toegepast waarvoor hij maar liefst f 935,— aan beloningen heeft ontvangen. Wij vertrouwen erop, dat ook hij Uw vertrouwen zal hebben. In de vorige uitgaven van 'De Fabrieksfluit' waren een aantal manieren aangegeven op welke wijze voorstellen om zeep geholpen kunnen worden. Als tegenhanger daarvan volgt hieronder voor diegenen die ondanks alle tekortkomingen van het huidige systeem blijven meedenken en meeconstrueren een zogenaamd 'Alphabet for suggestions' welke door de Amerikaanse marine is opgesteld om het inzenden van ideeën te stimuleren. (Bron: Flitsen, Contactorgaan v.h. Ideeën Centrum).

Aandachtig uw directe werkomgeving bestuderen opent veel mogelijkheden om tot goede voorstellen te komen. Daar bent u het beste thuis.

Beantwoording van de volgende vragen helpt u goed op weg: Wie? Wat? Wanneer? Waarom? Hoe?

Compleet uitgewerkte ideeën versnellen de behandeling, de eventuele uitvoering en de beloning.

Durf: Uw directie is er van overtuigd dat uw ideeën belangrijk zijn.

Elimineer overbodige zaken zoals dubbel werk, wachttijden of onnodige handelingen.

Foeteren maakt lastig werk niet gemakkelijker. Met ideeën komt u verder!

Gebruik uw kennis en uw ervaring, voor anderen misschien een openbaring.

Hou vast! Wanneer het probleem met het ene idee niet wordt opgelost, ga het dan vanuit een andere hoek te lijf.

In de rij van succesvolle inzenders is ook plaats voor u.

Jaag onnodig papierwerk en ondoelmatigheid de deur uit.

Kleine ideeën kunnen leiden tot grote verbeteringen. Zelfs het kleinste idee is het overwegen waard.

Luister naar de klachten van anderen. Zij kunnen u de basis verschaffen voor een verbeteringsvoorstel.

Moelijk werk kan dikwijls verlicht worden door een toegepast idee.

Neem een actief aandeel in het verbeteren van de nationale economie door opvoering van de efficiency. Overleg met uw chef kan de kwaliteit van uw inzending ten goede komen.

Premies verhogen uw inkomen en het is toch meegenomen.

Qua promotie heeft u een pré. Uw idee komt in het dossier.

Rust roest. Noteer uw idee direct, vóór u het vergeet.

Studeer op elk facet van uw werk. Streef naar betere omstandigheden in uw werkomgeving.

Twee zlen en weten meer dan één, dien nog deze week een groepsidee in!

Uiteindelijk vindt u een oplossing. Gebruik alle beschikbare hulp. Steun daarbij op uw ervaring, scholing en denkracht.

Verifieer de feiten bij deskundigen. Stuur geen half-uitgewerkte of reeds eerder ingediende ideeën in.

Wacht niet tot een ander uw idee instuurt.

X problemen wachten nog op een oplossing door uw idee.

Y van ypsilon, de voorlaatste letter, elk goed idee maakt uw portefeuille vetter.

Zend nog deze week een voorstel in!

BEHANDELDE VOORSTELLEN

Voorstel no. 126

O. Blaauw (lakkerij)

Inplaats van één voortaan twee planken 3110-3120-3132-3144, onder elkaar afspuiten. Uit proefnemingen blijkt dat bij de voorgestelde methode de verdekking niet aan de gestelde kwaliteitseisen voldoet.

Voorstel no. 135

A. J. Bathoorn (planning)

Planken 3110-3120-3132 en 3144 in lakkerij aan spuitbaan voorzien van Tesamoll en plastic lopers. Uit proefnemingen blijkt dat de voorgestelde besparing t.g.v. minder benodigd aantal manuren niet is te realiseren.

Voorstel no. 137 en 139

Th. v. d. Geest (lasserij)

Laden voor diepe jalouziekasten in boxpallets gestapeld aflossen.

Jaarbesparing f 407,81. Beloning f 85,—.

Laden voor brandwerende kasten alleen aan de onderzijde en aan de naar binnen omgezette voorkant

lassen. Het nawerken van de voorzijde vervalt hierdoor.

Jaarbesparing f 1.633,—. Beloning f 330,—.

Voorstellen 128 en 140 in heronderzoek.

Voorstellen 141 - 142 - 143 en 144 in onderzoek.

Uitbreiding Expeditie

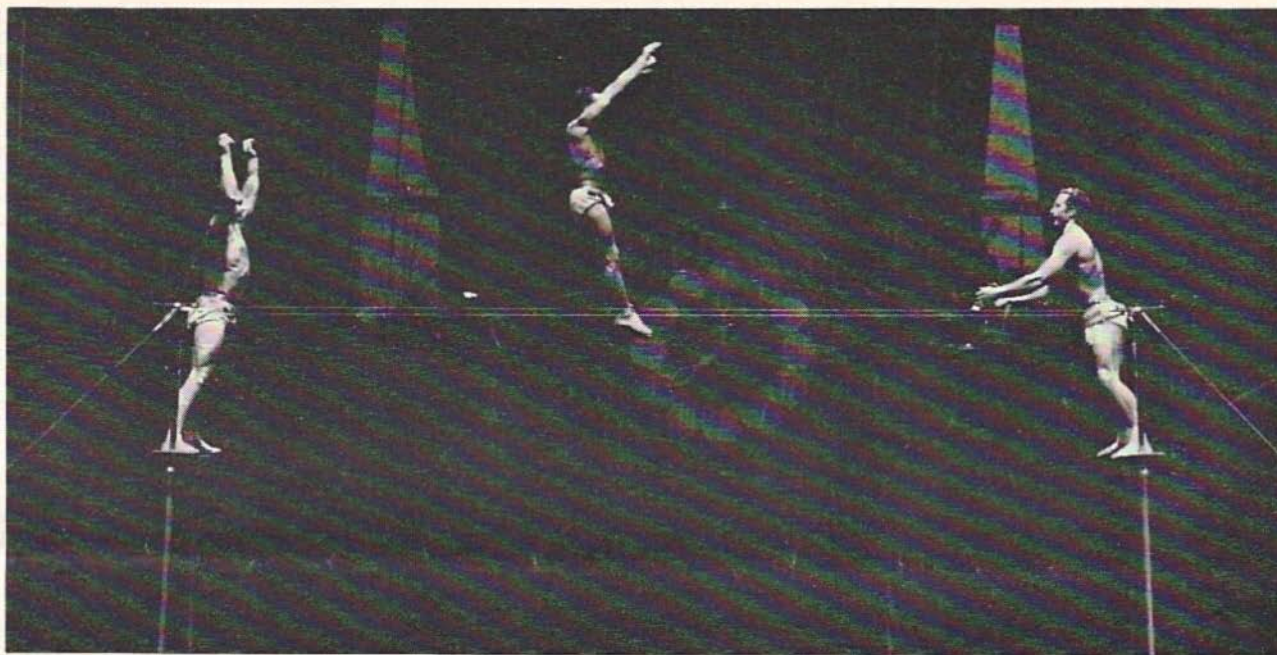
Stonden de vrachtwagens vroeger in het begin van de week nog in rijen langs de fabriek op hun beurt te wachten om geladen te worden, dat is nu gelukkig verleden tijd. In september is het nieuwe laadperron gereedgekomen. Drie vrachtwagens kunnen nu tegelijk geladen worden. De laadvloeren (dockboards) zijn alle drie afzonderlijk hydraulisch verstelbaar op hoogte, zodat ook andere wagens met verschillende laadvloer hoogten zonder bezwaar behandeld kunnen worden. De wagens rijden met hun geopende achterkant tegen de stootkussens (dockshelters), die aan de buitenkant aan de muur zijn bevestigd en vormen zodoende één geheel met de expeditieruimte; nadat men de Filux-roldeuren heeft opengeschoven, kan men met laden en lossen beginnen. De vrachtwagens staan dus buiten tegen de fabrieksmuur aan, doch als men in de expeditiehal komt bij het laden merkt men daar niets van: vrachtwagen en expeditiehal zijn één geheel geworden. De heftruck is bij het laden ook niet meer nodig. Alle goederen kunnen nu met steekwagens en handpallet trucks in de vrachtwagens gereden worden, wat een enorme tijdwinst geeft en veel handiger is in gebruik. U kunt zich dan ook voorstellen, dat onze expeditieafdeling met deze uitbreiding enorm in zijn nopjes is.

Personalia

Geboren:

30-8-1971 Annelies, dochter van de familie Dijkstra.

Uitgaansavond 1971: SUCCES VOOR P.V.

Nu eens niet vroeg uit de veren, doch op ons gemak vertrokken 'we' (die 'we' waren dan 146 personen!! een record!!) om 4 uur 's middags met 3 bussen vanaf de fabriek.

In tegenstelling tot voorgaande jaren dus geen lange reis, doch een kort ritje naar Marum. In hotel 'De Kruisweg' aldaar.

Ja en hier rolden we van de ene verrassing in de andere. Allereerst hadden we in de bovenbar een borreluurtje, hetgeen neerkwam op de man 3 gratis consumpties. Voor de mensen in bus 1 helaas een kort borreluurtje, daar de weg tussen Norg en Haulerwijk opgebroken was, zij kwamen een 1/2 uur later dan de anderen in Marum aan.

Na dit zeer gezellige borreluurtje togen we weer naar beneden, waar in het sfeervolle restaurant ons een diner werd voorgeschoteld, dat in één woord voortreffelijk was.

Na het diner vielen we in de volgende verrassingen. Zoals n.l. al in het programma vermeld stond, bleek er na afloop van het diner nog een half uurtje te zijn om in weer een ander 'zaaltje' van hotel 'De Kruisweg' een dansje te maken.

Wie beschrijft echter onze verbazing, toen bleek, dat het 'zaaltje' in werkelijkheid bijna zo groot bleek te zijn als 't Concertgebouw in Amsterdam, met een fantastisch leuk aan-

doende versiering, inclusief fontein. De dansluchtigen onder ons konden hieraan ook nog even hun hart ophalen. Zoals te begrijpen valt, was het halfuurtje zo om. Dat het bestuur de grootst mogelijke moeite heeft gehad om ieder weer om 7 uur in de bussen te krijgen, valt te begrijpen. Tegen kwart voor acht kwamen we, in dichte mist, toch aan bij de Martinihal in Groningen, waar een voorstelling bijgewoond zou worden van het RUSSISCH STAATSCIRCUS!!!

Wat hebben we genoten, of moet ik zeggen wat hebben we in angst gezeten om de adembenemende acts van de Voljanski's. En wat was dat koorddansnummer toch van een geweldige perfectie. En wat te zeggen van de Djiguiten-Kozakken??? Ja en dan vooral toch ook niet die wereldberoemde clown Oleg Popov vergeten. Dat was nog eens wat anders dan Pipo.

Maar helaas aan alles komt een eind, zo ook aan deze voorstelling en zo stapten we om ca. 23.00 uur in Roden uit de bussen, in de wetenschap, dat wat eerst eigenlijk de 25ste uitgaansdag had moeten worden, doch door de U bekende redenen nu door de P.V. omgedoopt als de 1e UITGAANSVOND 1971 gewoon een fijne avond is geworden.

B. S.

ONZE VISCLUB

3e WEDSTRIJD d.d. 10-7-1971 TE ELAHUIZEN (Fr.)
Nieuwe leiders vallen als rijpe appels van de boom. Ja, zelfs een bescheiden hengelaar als J. O. Visser doet het zijne eraan om de spanning tot ongekende hoogte op te voeren. Tot dusverre nog geen enkel punt verzameld, scoorde hij tijdens deze wedstrijd zo hoog, dat niemand hem klopie. Dat is echter nog niet alles. Js. Uilenberg, die nota bene in de B-klasse vist, voert het totaal klassement aan. En het ziet er niet naar uit dat bijv. Kompler en ondergetekende in deze situatie nog verandering kunnen brengen. En toch er zal gedemarreerd worden. In de komende 3 wedstrijden zullen we alle registers opentrekken om hierin verandering te brengen, dus Uilenberg opgepast. O. Blaauw, die over een sterke eindsprint beschikt, zal deze snel moeten plaatsen; een achterstand van ruim 100 punten is bijna niet meer in te halen. Maar wie weet wat hij nog van plan is. A. Verweij eindigde als 3e, maar ook voor hem groeit de achterstand gestaag. J. Koopman en A. Dierdorp waren goed voor ieder 9 stuks. De resultaten in de B-klasse bieden aan 3 hengelaars promotiekansen. Eén van hen is P. J. Hut. Mochten we hem reeds eerder als de coming man hebben betiteld, het heeft er alle schijn van dat dit hem gaat gelukken en dat zou een grandioos succes zijn voor z'n volhouden. Js. Uilenberg, reeds genoemd, wordt zonder meer kampioen in de B-klasse en zoals het er nu uitziet nog algemeen kampioen ook. Een geweldige prestatie ligt in het verschiet. G. Veenstra en H. te Veld komen er steeds beter in. Veenstra mikt zelfs op promotie.

Uitslag A-klasse	1.	J. O. Visser	100.40 punten
	2.	L. Velting	100.30 punten
	3.	A. Verweij	59.70 punten
	4.	O. Blaauw	45.00 punten
	5.	J. Koopman	25.50 punten

Uitslag B-klasse	1.	Js. Uilenberg	94.00 punten
	2.	G. Veenstra	62.00 punten
	3.	H. te Veld	42.30 punten
	4.	P. Hut	26.00 punten
	5.	B. Buist	8.00 punten

4e WEDSTRIJD d.d. 14-8-1971 TE FAMESRAKKEN

Tot dusverre was deze wedstrijd wel het dieptepunt. Wat er ook gedaan werd, vis vangen bleek een hele kunst. Uiteraard zijn er factoren aan te wijzen die dit in de hand gewerkt hebben. Het hemelvocht was er een. Nog nooit heeft het in de week voor een wedstrijd zo geregend en voor een goede vangst is regen funest. H. A. Komplier, wegens ziekte absent, heeft niet gemist. De achterstand die hij heeft, kan hij gemakkelijk wegwerken. Of zal Js. Uilenberg dit seizoen inderdaad een niet te kloppen hengelaar blijken te zijn? Op dit moment nog een open vraag, maar spoedig zullen wij het antwoord daarop weten. O. Blaauw zal alles in het werk moeten stellen om nog een redelijke klassering te halen, ook al beschikt hij over een geweldige eindsprint (denk maar aan het vorige seizoen). Toch geloven we dat hij het te kwaad zal krijgen, alhoewel, bij Blaauw weet je het nooit. Ondergetekende zal echter evenals in het verleden te kort schieten om als 1e te eindigen. Toch moet uit bovengenoemde namen de kampioen komen. Over de wedstrijd zelf, nou ja, we zeiden het al: 'PET', doch de nummers 2, 3 en 4 in de B-klasse kunnen er nog een leuk wedstrijdje van maken.

Uitslag A-klasse	1.	L. Velting	67.00 punten
	2.	A. Dierdorp	49.50 punten
	3.	A. Verweij	44.30 punten
	4.	G. van Vliet	37.00 punten
	5.	J. Koopman	34.10 punten

Uitslag B-klasse	1.	Js. Uilenberg	39.20 punten
	2.	H. te Veld	18.30 punten
	3.	A. de Ruiter	6.70 punten
	4.	G. Veenstra	5.50 punten
	5.	J. Slagter	2.00 punten

5e WEDSTRIJD d.d. 11-9-1971 IN OOSTERLITTENS

De geweldige vangsten van voorgaande jaren blijken niet meer haalbaar te zijn. Eén der oorzaken hiervan is ongetwijfeld de watervervuiling. Wanneer dit zo doorgaat, dan zullen we over niet al te lange tijd moeten uitzien naar een andere hobby en dan lijkt me 'Mens erger je niet' nog helemaal niet zo gek. Hierin worden we nl. reeds getraind: vangsten van beneden de 40 stuks zijn immers om je te ergeren. Zo, dit even ter inleiding. De verliezer van deze ronde was ongetwijfeld Js. Uilenberg. Lange tijd voerde hij het totaal klassement aan, maar dat is verleden tijd. Zowel H. A. Komplier als L. Velting hebben alles gedaan om de spanning geheel terug te brengen, zodat met nog één wedstrijd voor de boeg het motto als volgt luidt: 'Wie van de drie'. Voor het eerst in ons bestaan als H. C. Staalmeubel zijn er dus drie kanshebbers. En als ondergetekende

een voorspelling mag doen, dan luidt deze als volgt: 1. H. A. Komplier; 2. L. Velting; 3. Js. Uilenberg. Mocht deze voorspelling niet uitkomen, men vergeve de schrijver. Evenals vorig jaar is de 2e strijd tussen G. v. Vliet en A. Verweij weer in volle gang. Ook hier tippen we v. Vliet. J. Koopman was helaas afwezig. Spirituele zaken noopten hem hiertoe. Bij J. O. Visser weet je het nooit, zo wordt hij winnaar en zo komt hij weer met lege handen, lees netten, terug. Uiteraard is Js. Uilenberg in zijn klasse niet meer in te halen, zodat hij na een 1-jarig verblijf in deze afdeling weer tot de supergroep zal gaan behoren. Als no. 2 heeft P. J. Hut alle kans om dit waar te maken. En wie gunt Pieter dit niet? Na jaren van, nou ja, we zien het wel, stoot hij nu door en kan reeds een prijzenkast gaan bestellen. G. Veenstra en B. Buist kunnen hierin echter nog verandering brengen. Doch ook hier voorspellen we: 'Het lukt niet'. H. v. d. Heide, pas lid, kan met nog 1 wedstrijd geen vuist meer maken, maar wie weet wat hij in 1972 zal tonen! J. Slagter blijkt naast een redelijke hengelaar ook een goed chauffeur te zijn. Hij hielp ons uit de vervoersmoelijkheden, waarvoor onze dank.

Uitslag A-klasse	1.	H. A. Komplier	89.00 punten
	2.	L. Velting	71.00 punten
	3.	A. Dierdorp	37.00 punten
	4.	G. P. v. Vliet	30.50 punten
	5.	A. Verweij	29.00 punten

Totaal stand	1.	L. Velting	315.10 punten
	2.	H. A. Komplier	292.80 punten
	3.	A. Dierdorp	204.20 punten
	4.	G. P. v. Vliet	179.70 punten
	5.	A. Verweij	169.50 punten

Uitslag B-klasse	1.	Js. Uilenberg	31.50 punten
	2.	P. J. Hut	25.00 punten
	3.	G. Veenstra	20.50 punten
	4.	J. Slagter	18.00 punten
	5.	B. Buist	13.20 punten

Totaal stand	1.	Js. Uilenberg	313.40 punten
	2.	P. J. Hut	98.80 punten
	3.	G. Veenstra	91.50 punten
	4.	B. Buist	86.90 punten
	5.	H. te Veld	62.80 punten

L. Velting.

VOETBALLEN

STAALMEUBEL—GEMEENTE 2-2

Vol goede moed en met veel strijd lust kwam het Staalmeubel-team het veld op. De vorige keer n.l. hadden de ambtenaren slechts met 1-0 kunnen winnen (penalty), zodat onze jongens nu revanche wilden. Na de aftrap ging het Staalmeubel-team meteen in de aanval en er werden enige fraaie combinaties opgebouwd en scherpe passes afgegeven, die echter door de achterhoede of door keeper Baas onschadelijk werden gemaakt. Lange tijd golfde het spel op en neer, nu weer geharrewar voor het Staalmeubel-doel, dan weer paniek bij de achterhoede van de Gemeente. Na 20 minuten spelen werd vanuit de achterhoede van de Gemeente een goede aanval opgezet, welke resulteerde in een vlammend schot en . . . goal. Daar gingen al onze illusies. Er werd nu slordig gecombineerd en de passes waren al even onzuiver. Nog geen vijf minuten na het eerste doelpunt was er een misverstand in onze verdediging, een doorbraak en doelvredediger Hummel kon die avond voor de tweede maal gaan vissen. Vlak voor de rust werd van af links een aanval opgebouwd door het fenomenale trio Schild, Kuiper en Heyt-hekker met een hoge voorzet op de tweede paal. De bal kwam hoog voor in de doelmond, maar keeper Baas was op z'n qui vive en stompde de bal weg, maar . . . vlak voor de voeten van onze voetballende wielrenner B. Bathoorn, die het leren monster vervolgens in de touwen knalde, 1-2. Het eerste kwartier in de tweede helft verliep rustig, af en toe werd er aardig overgespeeld, maar de aanvallen werden op de zestienmeter lijn meestal onderbroken. Na 20 minuten spelen trok B. Schild de bal vanaf de lijn voor, enige spelers maaiden over de bal heen. Bathoorn ving de bal op en vuurde een fraaie boogbal af. Keeper Baas trachtte de bal te stomp, maar raakte de bal half en . . . goal, 2-2. Hierna geloofden beide elftallen het wel en de stand bleef 2-2.

STAALMEUBEL—ELTON 2-1

Direkt na de aftrap gingen de Staalmeubel-boys fel in de aanval. Daardoor kreeg de keeper van de tegenpartij het tijdens deze aanvalsstoten van onze voorhoede zwaar te verduren. Diverse schoten werden afgevuurd door Schild en Kuiper en ook Heyt-hekker brak af en toe door, maar het mocht niet baten. Ook een fraaie kopbal van Visser wist hij tijdens deze moeilijke ogenblikken onschadelijk te maken. Daar de tegenpartij niet op dreef was, konden de Staalmeubel-boys een goede een/twee opzetten en de passes om zo nu en dan een doorbraak te forceren waren ook haarzuiver, echter de afronding

liet te wensen over. Na een half uur spelen brak een Elton-speler door ons defensieblok heen en onze doelman Blaauw kon na dit loeiharde schot de bal uit de touwen vissen. Ons elftal (tiental) ging nu met man en macht het doel van de tegenstander be-lagen, maar hoe we het ook probeerden geen resultaat. Na de rust werd er rommeliger gespeeld, de conditie sprak nu ook een woordje mee. Maar het was duidelijk, dat de Staalmeubel-boys de meeste lucht hadden. Vanaf het middenveld werden de aanvallen van Staalmeubel opgezet en daarna over de vleugels gespeeld. Eén van deze aanvallen werd tot corner verwerkt. Corner op rechts genomen en hoog voorgezet in de doelmond, keeper en een achterhoedespeler hinderden elkaar, zodat de keeper de bal maar half raakte en het doel in rolde met de hulp van Heyt-hekker, 1-1. Hieruit putte het Staalmeubelteam nieuwe moed en aanval na aanval golfde over het vijandelijke doel. Tot tien minuten voor tijd, toen Visser de bal toegespeeld kreeg vanaf de lijn, een schuiver in de uiterste hoek en . . . goal, stand 2-1. Hierna werd er rustig verdedigd door de gehele ploeg en zo bleef het tot het eindsignaal.

J. V.

STAALMEUBEL—MAST 6-0 (voetbal of rugby?)

Gelijk na het fluitsignaal gingen de SM-boys fel in de aanval. Na 3 minuten was het al raak. Na een solo van B. Schild werd de bal van links voorgezet en met handen en voeten door J. Toxopeus afgerond 1-0. 5 Minuten later was het opnieuw prijs. Nadat de bal goed was uitverdedigd door de SM-defensie werd deze over de Mast achterhoede heen gelepeld, een felle korte dribbel gevolgd door een strak schot en de score werd dankzij J. Toxopeus opgevoerd tot 2-0. Het elftal van Masi probeerde van alles, maar tevergeefs. Na een kwartier spelen werd B. Schild zwaar getackeld juist buiten het strafschoopgebied. Vrije trap. B. Schild belastte zich hiermee. De bal werd hard ingeschoten, doch van richting veranderd door een Mast speler, die de bal aanraakte met de hand, maar daar de voordeelregel door de goedleidende scheidsrechter V. d. Meer op de juiste wijze werd toegepast, kwam de stand op 3-0. Nu werd het oppassen geblazen. Een paar spelers van Mast konden dit schijnbaar niet verkroppen en met tackles en doortrappen op de bal, probeerden deze spelers een doelpunt te forceren, hetgeen falikant mislukte door onze attente en zeer goed verdedigende achterhoede.

Tijdens de pauze werd afgesproken om de bal van nu af aan direkt te spelen i.v.m. eventuele op te lopen blessures. Deze manier van spelen lukte goed. Vanuit het middenveld werden de aanvallen opgebouwd en door veel gebruik te maken van de beide vleugelspelers werd er dikwijls verwarring gesticht in de achterhoede van Mast. Na 5 minuten spelen in de 2e helft werd de bal na een een/twee combinatie voorgetrokken en keurig afgewerkt door J. Toxopeus. Maar een hat-trick zat er voor deze speler helaas niet in. Het doelpunt werd wegens buitenspel afgekeurd. Even later kon een solo van P. Heijthekker slechts gestopt worden door hem in het strafschoopgebied te tackelen. Penalty. Genomen door J. Visser en rustig ingeschoten 4-0. Een foutje in de Mast verdediging werd even later door P. Heijthekker afgestraft 5-0. Eén keer slechts kwam het SM-doel even in gevaar door een goed opgezette aanval van Mast. Maar door krachtdadig ingrijpen van A. v. d. Laan werd dit gevaar opgelost. Doelman Hummel trakteerde de bal hierna uit. Deze werd opgepikt door Kuiper die de bal op links naar B. Schild doorplaatste, die na een paar tegenstanders te omspelen de bal voortrok, waarna Visser inschoot. Maar wederom was het buitenspel. 5 minuten voor tijd werd B. Schild op links de bal toegespeeld, na een haarzuivere pass van Kuiper. Schild stormde op het doel af, maar werd in het strafschoopgebied door 3 tegenstanders tegen de grasmat gewerkt. Opnieuw penalty. Bal op de middenstip en zacht maar zuiver ingeschoten door Visser 6-0. Hierna geloofden onze jongens het wel. Er werd rustig op balbezit gespeeld tot het fluitsignaal.

Verder nog een woord van dank aan de SM-ploeg. Doordat onze spelers zich onder alle omstandigheden tijdens de wedstrijd rustig en sportief hebben gedragen is het te danken, dat de wedstrijd niet op een groot fiasco is uitgedraaid.

Outsider.

Dankbetuigingen

Onze zoon Iwan was nog maar zeer kort op deze wereld, toen hij en wij al konden genieten van een door U gestuurd bloemstuk, dat even later werd gevolgd door een sappig gevulde fruitmand. Hier-voor willen wij U allen vriendelijk bedanken.

D. Spier-Spoelstra/T. B. Spier

Hiermede willen wij directie en de personeelsvereniging en alle collega's hartelijk bedanken voor het mooie cadeau en het prachtige bloemstuk dat wij mochten ontvangen bij onze 25-jarige echtvereniging.

J. Westerhof/A. Westerhof-Niklaas

Hiermede wil ik U allen hartelijk bedanken voor de prachtige fruitmand.

H. de Groot

Mijn hartelijke dank, ook namens mijn vrouw, aan directie en personeel voor de fruitmand die ik in het ziekenhuis mocht ontvangen.

J. Martens

G. J. Westholter 25 jaar bij Gispen

Bart Westholter ging op een sigarenfabriek werken toen hij van de lagere school kwam en werkte daar tot aan de mobilisatie; na de oorlog kwam hij bij de Ascot terecht, waar hij in de winkel stond maar ook met de ophaaldienst op pad ging om nieuwe klanten te winnen en de kleren naar de wasserij te brengen in De Bilt.

'Daar ik bevriend was met Jo van Zomeren kwam ik, ook door toedoen van de heer Prins, die kwam vragen of ik bij Gispen wilde werken, (toentertijd had men behoefte aan werknemers) dus bij Gispen in de expeditie terecht, waar ik na ongeveer 5 jaar voorman werd'.

Bart heeft de expeditie zien groeien tot wat hij nu is. 'Er is enorm veel veranderd vertelt hij: in het begin was het heus niet zo gemakkelijk, vaak moesten we 's avonds werken, omdat die ene auto die er toen reed voor Gispen voor de volgende dag beladen moest zijn.

Toen de heer Kernkamp zich ging inzetten om ook onze produkten op de buitenlandse markten te verkopen kwam er nog een extra bezigheid bij.

Alles wat voor overzee was moest in speciaal daarvoor gemaakte kisten worden verpakt, in platte onderdelen.

Op een dag kwam de heer Kernkamp naar me toe, want die wilde voor een show in Casablanca een wit presidentbureau, een stoel 357 en een lamp 5020 hebben, die dan in één kist verpakt moesten worden.

Toen de produkten door de fabriek afgeleverd werden aan de expeditie kwam de heer Kernkamp even kijken of het goed was. Vervolgens werd er een kist voor besteld, die nadat hij bij ons afgeleverd was, te klein bleek te zijn. Dus daar hadden we samen een misrekening gemaakt. Ik haalde de heer Kernkamp erbij en hij nam het nog al sportief op; een andere en goede kist werd met spoed besteld en toen kon de zending worden vervoerd naar Casablanca.

De eerste grote klanten die we in het buitenland hadden waren Somac in Brussel en Hoffmann in Luxemburg.

Ja, er was werk genoeg te doen in de expeditie, en altijd was er wel een voorval, waaraan men met plezier terugdenkt.

Ongeveer twee jaar geleden ben ik van de expeditie naar de tekenkamer gegaan, omdat ik het rustiger aan moest doen. Nu druk ik tekeningen af en hang ze weer op volgorde in de kasten; ook help ik af en toe in de drukkerij wanneer men daar iemand nodig heeft.

In m'n vrije tijd, dus buiten het fabrieksgebeuren, heb ik geen speciale hobbies; m'n interesse gaat uit naar alle dingen die rondom me heen gebeuren. Vooral de ruimtevaart vind ik erg interessant en wanneer er een t.v.-uitzending is over dit onderwerp dan volg ik die met zeer veel belangstelling.

Verder ben ik al 40 jaar lid van Vriendenschaar, waar ik m'n jonge jaren gevoetbald heb en 's zondags ga ik naar het voetballen kijken.

Buiten dit alles vind ik ook het bedrijfsgebeuren erg belangrijk'.

Moge Bart Westholter nog plezierige jaren in gezondheid doorbrengen op ons bedrijf. Wij wensen hem nog veel succes en voorspoed toe.

Jan Dekker in het zilver

Na zijn schooltijd achter de rug te hebben, waar hij nu niet altijd een van de braafsten was, heeft Jan eerst nog enkele jaren thuis in de landbouw gewerkt en is daarna bij Gispen begonnen als hulp in de galvanische afdeling. Na een week of acht had hij er al genoeg van; het beviel hem helemaal niet. Hij verdiende toen f 0.05 per uur en moest daarvoor elke dag ook nog 30 km door de polder fietsen bij weer en wind. Fiets- of reisgeld was er toen ook niet bij. Zo ging hij dus weer weg bij Gispen en werd bijrijder bij een melkrijder. In de oorlog heeft hij van alles gedaan van landbouwer tot onderduiker.

Na de oorlog weer in de melkrijderij, maar het zinde hem nu niet meer zo en Jan kwam weer naar Gispen en begon in de plaatwerkerij onder leiding van de heer Holleman.

Hij doorliep praktisch alle afdelingen wat hem echter niet zo erg aanstond en waarover hij met de heer Prins sprak. Van hem kreeg hij te horen dat deze er wat mee voorhad. Het was de bedoeling, dat hij met het hele metaalvak vertrouwd raakte en nu beseft Jan goed, dat het niet voor niets is geweest; als service monteur moet je echt wel van alles weten.

Nadat hij nog een jaar of 7 in de montage had gewerkt kwam in 1952 de eerste grote order voor Fontainebleau. Samen met de heer Van Walsum ging Jan per trein naar Frankrijk om daar de meubelen te gaan plaatsen. Deze werden daarheen vervoerd door Nico Coenmans en Bram v. d. Ham. Op een gegeven moment kwamen ze bij de auto van Bram, maar Bram was zoek. Na lang speuren vonden ze hem in een lege barak, doodziek.

Goede raad was duur en er werd uiteindelijk besloten dat Jan hem naar Culemborg zou brengen. Het werd het moeilijkste transport dat Jan ooit gehad heeft, maar wat hij bijzonder goed heeft volbracht, (getuige ook wel de geschreven dankbetuiging van onze toenmalige directeur Ir. Van Osselen).

Deze dankbetuiging toont hij met een zekere trots.

Daarna heeft hij ook nog een groot montage karwei gehad in Luik, België, vervolgens ook nog in Duitsland en Luxemburg.

Jan is vanaf die tijd steeds in de service afdeling gebleven en trekt nu met onze Gispen service wagen door heel ons land, en weet heel wat te vertellen over het wel en wee van onze klanten.

Hij hoopt dit werk nog lang vol te houden en dat betekent, dat hij het dus goed naar zijn zin heeft.

Naast zijn werk heeft hij ook zijn liefhebberijen, zoals vissen en het kijken naar voetballen. Knutselen, nu dat niet, want hoe handig hij in zijn werk ook is, thuis staan zijn handen voor allerlei klusjes helemaal verkeerd. Als er iets in of aan het huis moet gebeuren dan roept hij de hulp in van zijn vriend en dan is het zo gefikst. Zijn vrouw moppert daar wel eens over, maar hij is nu eenmaal zo en waarom zou je het zelf met tegenzin doen als een ander het graag voor je doet.

Jan kan nog lang doorgaan met vertellen over zijn belevenissen langs de weg maar hij moet er weer op uit, zijn klanten wachten.

Wij wensen Jan nog vele jaren langs de weg toe.

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
W. H. A. N. Schrameyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sijbrant, C. van Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: W. van Harten

C. L. VAN BEEST † 25-12-1916 - 15-9-1971

Bijna 24 jaar geleden trad Cornelis van Beest bij Gispen in dienst als monteur bij Van Oostrum op de spec. afdeling. Hij was handig met z'n handen, behaalde het Bemetel diploma en het was zijn lust en zijn leven een demonstratie te geven in het monteren van slothuizen.

Als het nodig was assisteerde hij ook nog in de buitendienst, alwaar hij altijd probeerde voor Gispen een goede indruk achter te laten.

De buitendienst lag hem wel, hij timmerde graag aan de weg.

Om gezondheidsredenen werd hij in december 1959 overgeplaatst naar de Planning.

Op deze afdeling heeft hij zich vooral beziggehouden met het voorbereiden van montageorders. Dit werk vraagt grote nauwgezetheid en veel concentratie. Hij was er met recht

trots op, na ingewerkt te zijn, geen codeboek nodig te hebben om de catalogusnummers te vertalen.

De kring van mensen die Cornelis kende was zeer groot. Hij was bekend om zijn hulpvaar-

digheid maar ook om de nieuwtjes in Culemborg. In zijn leven heeft pijn lange tijd een grote rol gespeeld, maar dank zij zijn goede humeur heeft hij hier voor zijn naaste omgeving veel van verborgen weten te houden.

Eind vorig jaar veranderde zijn stemming en wisten wij dat er iets aan scheelde.

Thans, bijna 55 jaar oud, is Cornelis er niet meer. Hij heeft de laatste maanden nog veel pijn moeten doorstaan.

Er is leegte op de afdeling waar hij plezier in z'n werk had en wij zullen hem node missen.

Wij danken zijn vrouw Mina voor de hartelijke wijze waarop ze ons tijdens de ziekte van haar man heeft ontvangen en wensen haar en haar kinderen sterkte om het verlies te kunnen dragen.

H. de Ruiter

Op 21 oktober bereikte de heer L. J. C. Wielders de pensioengerechtigde leeftijd en nam afscheid van ons bedrijf. Wij wensen hem nog vele gezonde jaren toe.

Actualiteiten Sociale Verzekering

Verhogingen sociale verzekeringsuitkeringen

Met terugwerkende kracht tot 1 augustus 1971 zullen de uitkeringen ingevolge de Algemene Ouderdomswet (AOW), de Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW) en de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) worden verhoogd. Per 1 juli 1971 zullen ook de kinderbijslagen omhoog gaan. De verhogingen van deze welvaartsvaste uitkeringen is een gevolg van het gestegen loonindexcijfer per 31 juli jl. Een overzicht van de verhogingen laten wij hier volgen.

AOW-pensioenen

	per jaar
voor gehuwde bejaarden:	van f6456 tot f6840
voor ongehuwde bejaarden:	van f4554 tot f4824

AWW-uitkeringen

voor weduwen met kinderen:	van f6456 tot f6840
voor wed. zonder kinderen:	van f4554 tot f4824
voor wezen tot 10 jaar:	van f1458 tot f1548
voor wezen van 10 tot 16 jaar:	van f2160 tot f2292
voor wezen van 16 tot 27 jaar:	van f2814 tot f2982

Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen (WAO)

De vóór 1 april 1971 ingegane arbeidsongeschiktheidsuitkeringen zullen met ingang van 1 augustus 1971 in het algemeen met 5,87% worden verhoogd. Aangezien in de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, die na 31 maart 1971 zijn ingegaan, reeds een deel van de loonstijging is verwerkt, zullen deze uitkeringen niet volledig met 5,87% worden verhoogd. De verhoging van deze nieuwe uitkeringen bedraagt, indien zij zijn ingegaan in de maand:

april 1971	5,56%
mei 1971	4,94%
juni 1971	4,03%
juli 1971	3,74%

Kinderbijslagen

	per kwartaal
eerste kind:	van f140,40 tot f148,98
tweede en derde kind:	van f158,34 tot f167,70
vierde en vijfde kind:	van f211,38 tot f223,86
zesde en zevende kind:	van f234,— tot f248,04
achtste en elk daarop volgend kind:	van f258,96 tot f274,56

Deze verhogingen zullen per 1 juli 1971 ingaan.

De uitbetaling

Er zal naar worden gestreefd de verhoogde uitkeringen ingevolge de AOW en AWW en de WAO in het algemeen met ingang van de uitbetaling over de maand oktober 1971, zonodig bij wijze van voorschot, te doen plaatsvinden. Te-

vens zal daarbij zoveel mogelijk ook de achterstallige verhoging over de maanden augustus en september 1971 worden uitbetaald. De uitkeringen ingevolge de AOW en de AWW worden door de Sociale Verzekeringsbank uitbetaald, de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen worden betaalbaar gesteld door het Gemeenschappelijk Administratiekantoor of de desbetreffende bedrijfsvereniging. De uitbetaling van de kinderbijslagen vindt in het algemeen eerst plaats na afloop van het desbetreffende kwartaal. De verhoogde kinderbijslagen zullen derhalve in het algemeen ook eerst na afloop van het derde kwartaal van dit jaar betaalbaar worden gesteld.

Maximum uitkeringsdagloon en premiedagloon voor Ziektewet, WAO en Werkloosheidswet

Voorts zal ook het maximum dagloon, waarnaar de uitkeringen en de premies ingevolge de WAO, de Ziektewet (Z.W.) en de Werkloosheidswet (W.W.) worden berekend, verhoogd worden. Daarbij zal het maximum dagloon voor de berekening van de uitkeringen krachtens de Z.W., de WAO en de W.W. per 1 augustus 1971 stijgen van f102,20 tot f108,20. Ook voor de berekening van de uitkeringen ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening (WWV) zal het maximum dagloon ingaande 1 augustus 1971 worden verhoogd tot f108,20.

Voor de berekening van de premies ingevolge de Z.W., de W.A.O. en de W.W. zal het maximum dagloon ingaande 1 januari 1972 worden opgetrokken tot f108.

Premiën AOW, AWW, AWEZ, AKW en KWL voor 1972

Volgens de gegevens, welke ons ten dienste staan, zullen waarschijnlijk de volgende sociale verzekeringspremies voor het jaar 1972 op de daarachter vermelde percentages worden vastgesteld. De tussen () vermelde percentages zijn die, welke thans gelden.

Algemene Ouderdomswet	10,3 % (9,9%)
Algemene Weduwen- en Wezenwet	1,6 % (1,5%)
Algemene Wet Bijz. Ziektekosten	1,75% (1,6%)
Algemene Kinderbijslagwet	1,8 % (2 %)
Kinderbijslagwet v. Loontrekkenden	3,3 % (3,3%)

Deze premiewijzigingen zullen in totaal voor de werkgever een lastenverlichting geven van 0,06% en voor de werknemer een lastenverzwaring van 0,5%.

Premie inkomensgrens 1972 voor AOW, AWW, AWEZ en kinderbijslagwetten

De premie-inkomensgrens voor de volksverzekeringen en de kinderbijslagwet voor loontrekkenden, m.a.w. het maximum bedrag waarvoor voor deze wetten premie moet worden betaald, zal m.i.v. 1 januari 1972 worden verhoogd. De thans geldende grens van f18.800 zal vermoedelijk worden vastgesteld op f21.150 per jaar. Volledigheidshalve vermelden wij hier eveneens

het maximum dagloon voor de premieberekening voor de Ziektewet, de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Werkloosheidswet, dat werd vastgesteld op f108 per dag (thans f96).

Loongrens verplichte ziekenfondsverzekering 1972 en maximum dagloon voor de premieheffing

De verzekeringsloongrens voor de Ziekenfondswet zou met toepassing van het normale indexmechanisme (gemiddelde van loon- en prijsindex) volgens de thans beschikbare cijfers moeten worden vastgesteld op f18.750. Met toepassing van enige bijzondere bepalingen in de Ziekenfondswet, verband houdende met een nog niet verwerkte verdere loonindexstijging zou deze grens gebracht kunnen worden op f19.250 per jaar.

De verwachting is dat dit laatste bedrag als verzekeringsloongrens voor 1972 zal gaan gelden. Zoals bekend is de peildatum, die bepalend is voor de vraag of de betrokken werknemer deze grens al dan niet overschrijdt, 1 november van het voorafgegane jaar.

Het loon dat, herleid tot jaarloon, op 1 november 1971 wordt verdiend, is mitsdien bepalend voor de verzekeringsplicht voor 1972.

Het maximum dagloon voor de premieheffing dat thans f55 bedraagt, zal voor 1972 eveneens worden verhoogd.

M.i.v. 1 januari 1972 zal dit maximum dagloon waarschijnlijk f62 gaan bedragen.

Geen loonbetaling over AOW- en AWW-uitkeringen

Bij de Tweede Kamer is een wetsontwerp ingediend waardoor, als tijdelijke maatregel voor 1972 over AOW- en AWW-uitkeringen geen loonbelasting zal behoeven te worden ingehouden, ook al zouden deze uitkeringen in de loop van het jaar door indexverhogingen uitstijgen boven de zogenaamde 'belastingvrije voet'.

Voor gehuwde bejaarden zonder kinderen is thans, rekening houdend met bejaarden- en kostenafrek, een maandinkomen tot f452,50 van loonbelasting vrijgesteld, terwijl de AOW-uitkering voor gehuwden na vermindering met de ouderdomsaffrek ad f87, f451 bedraagt.

(Uittraad betalen bejaarden, die naast de AOW nog belangrijke andere inkomsten genieten, wel belasting). Weduwen met bijvoorbeeld 1 kind zijn tot f600 per maand vrijgesteld, terwijl de AWW-uitkering plus kinderbijslag voor deze groep f548,80 per maand bedraagt.

De voorgestelde maatregel houdt in, dat inhouding van loonbelasting bij de sociale verzekeringsinstellingen achterwege blijft als geen andere uitkeringen worden verstrekt dan:

1. AOW-AWW-pensioen en/of
2. kinderbijslag en/of
3. uitkeringen Invaliditeitswet en de zgn. VOVA-uitkeringen ingevolge de Ouderdomswet 1919 (in het algemeen de uitkeringen Ouderdomswet van niet meer dan f25 per maand).

UIT DE OUDE DOOS VAN DE ONGEVALLENWET

Onderstaand artikel ontleen wij aan het personeelsblad van de Sociale Verzekeringsbank.

De oude vertrouwde Ongevallenwet bestaat niet meer. Zij is de historie ingegaan. Met deze wet verdwenen ook de zo gezellige en taalkundig zo rijke 'stijbloempjes' uit ons blad.

Maar ook de zo gevarieerde en vaak komische verhalen uit de processen-verbaal dreigen teloor te gaan.

De tekst van onderstaand werkelijk verhaal is bij benadering gereconstrueerd maar kwam ongeveer op het volgende neer. Een ongevalspatiënt geeft het volgende relaas:

'Zeer geachte verzekering, Nadat ik nu in het ziekenhuis ben en weer kan schrijven moet ik u, zeer geëerde verzekering, vragen mijn bij een ongeval geleden schade als volgt te noteren:

Ik had van de bouw van mijn kleine huisje nog wat bakstenen over en had deze wegens de droogte op zolder opgeslagen. Nu wilde ik echter een kippenhok bouwen en daartoe de boven opgeslagen stenen gebruiken. Daarvoor bedacht ik me de volgende machinerie: De zolder heeft aan de buitenkant een deur, waaruit ik een balk bevestigde en daaraan een stok met een rol, waarover ik een touw liet lopen.

Aan het touw had ik een houten kist

bevestigd die ik dan omhoog trok; het touw had ik dan beneden aan een paaltje vastgebonden. Nu ben ik naar boven gegaan en heb de stenen in de kist geladen, dan ben ik weer naar beneden gegaan en wilde de stenen in de kist aan het touw langzaam laten zakken.

Ik knoopte het touw los, had er echter niet aan gedacht dat de stenen in de kist zwaarder waren dan mijn persoon. Toen ik bemerkte dat de stenen zo zwaar waren, hield ik het touw goed vast opdat de stenen niet naar beneden zouden vallen en kapot gaan, want die had ik toch nodig voor mijn kippenhok. Zo gebeurde het dat de stenen mij aan het touw naar boven trokken, waardoor de

kist mijn linker schouder opengescheurd heeft toen wij elkaar in het midden tegenkwamen. Overigens ben ik de kist goed voorbij gekomen. Heb echter boven mijn hoofd gestoten en wel eerst aan de stok en daarna aan de balk.

Ondanks dat heb ik toch vastgehouden om niet naar beneden te vallen.

Op hetzelfde ogenblik echter is de kist met de stenen beneden op de grond gekomen. Door de heftige stoot is de bodem eruit gebroken en zo kon het gebeuren dat de kist weer lichter werd dan ik.

Het gevolg daarvan was, dat ik als het zwaardere deel weer naar beneden suisde en de omranding van de kist naar boven, waarbij wij elkaar weer in het midden tegenkwamen. Daarbij schramde wat over was van de kist mijn rechter schouder.

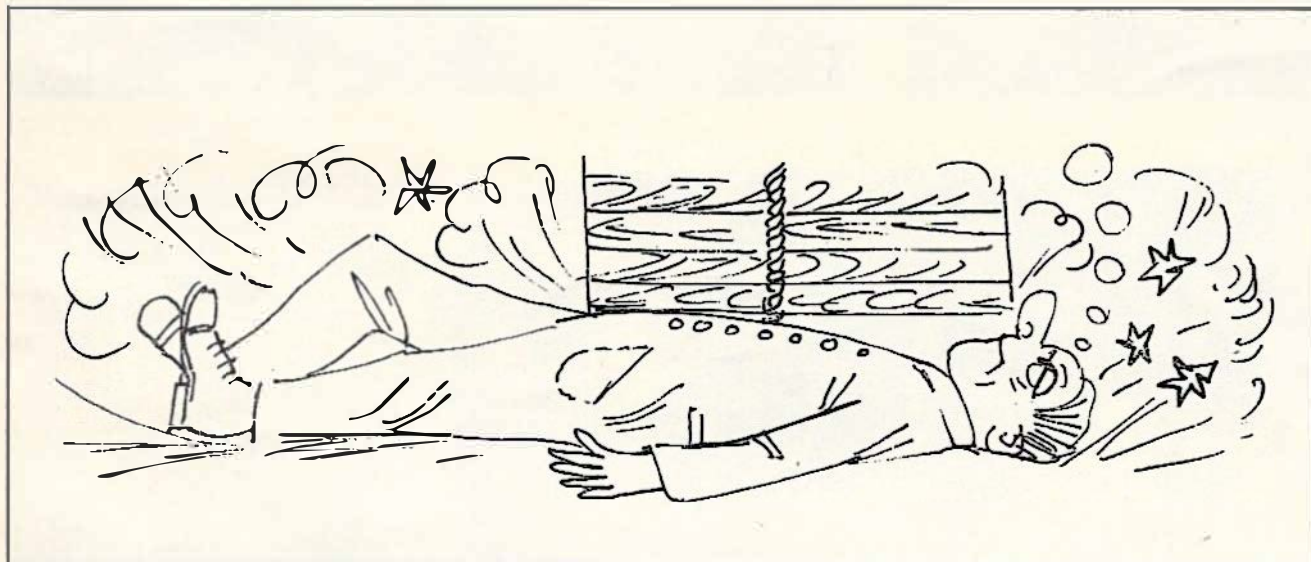
Toen de kist boven was, viel ik beneden zo ongelukkig op de grond, dat ik mijn rechter been gebroken heb en meteen in onmacht viel. Alleen daardoor kon het gebeuren dat ik het touw losliet, wat het gevolg had dat de kist, weliswaar zonder bodem, als ene peer van boven op mij viel en mij zo ongelukkig trof dat ik binnenkort boven en onder een gebit aangemeten krijg.

Na herstel van mijn gezondheid en mijn tanden zal ik de rekening afgeven.

Als u deze voldaan hebt zal ik u in ons dorp aanbevelen.

Aanvraag voor ongevalsuitkering werd tot onze spijt afgewezen.

Th. v. B.

Voortzetting stijging ziekteverzuim in 1970

De omvang van het ziekteverzuim is nog steeds zorgwekkend. Ook de Sociale Verzekeringsraad houdt zich met de problematiek van de stijging van dit verzuim bezig. Voor dit doel heeft de Raad een speciale commissie ingesteld. In deze Commissie is ook de Federatie van Bedrijfsverenigingen vertegenwoordigd. Het is inmiddels duidelijk geworden, dat het hier een complex verschijnsel betreft en dat zeker niet uitsluitend controle in staat is aan deze ontwikkeling een halt toe te roepen. Dit staat vermeld in het verslag over 1970 van het Gemeenschappelijk Administratiekantoor (GAK).

In 1970 werden ruim 1,9 miljoen ziekmeldingen geregistreerd van werknemers, die direct bij de bedrijfsverenigingen verzekerd zijn. Dit betekende een stijging van 1% ten opzichte van 1969. Het aantal uitkeringsdagen was in 1970 echter ruim 10% hoger dan in 1969, te weten 24,4 miljoen dagen tegen 22,1 miljoen in het jaar daarvoor. De gemiddelde ziekte duur vertoonde eveneens een sterke stijging, te weten van 13,9 dagen in 1965 tot 15,4 in 1970. Het aantal uitkeringsdagen per

100 verzekerden steeg met ruim 8% van 1647 tot 1783.

Het uitgekeerde ziekengeld was 22% hoger. Het bedrag was in 1970 f 831.1 miljoen tegen in 1969 f 681.1 miljoen. Enerzijds werd deze stijging veroorzaakt door de genoemde toename van het aantal uitkeringsdagen, anderzijds door de verhoging van de gemiddelde uitkering per dag. Deze steeg namelijk met 11% deels door loonsverhogingen, deels door successievelijke verhogingen van de maximum bedragen, waarop de uitkeringen gebaseerd kunnen zijn. Het aantal medische controles voor de ziekte wet bedroeg in het verslagjaar bijna 2 miljoen, 2% meer dan in 1969. Het aantal niet-medische controles, verricht door rapporteurs ziekte wet, bedroeg bijna 4 miljoen, een stijging van 7% ten opzichte van het jaar daarvoor. De naar verhouding grote stijging van de niet-medische controles vloeit voort uit de aanpassing van het controle-systeem, waarbij de rapporteurs ziekte wet op uitgebreider schaal worden ingeschakeld. Hierdoor konden de gevolgen van het ariscentekort althans enigermate worden opgevangen.

20 september 1971: Oorkonde voor de '25-jarige' M. Blom

NBT START 2e BUITENSEIZOENACTIE

BINNENLANDS TOERISME

Per 1 september a.s. begon het Nationaal Bureau voor Toerisme met zijn tweede buitenseizoenactie ter bevordering van het toerisme en de openluchtrecreatie in het eigen land. Het NBT stelt zich daarbij tot taak zowel het houden van de tweede vakantie als het stimuleren van weekendreizen en dagtochten in het eigen land. Daarbij dient het twee belangen. Eensdeels voorziet het in de behoefte van de consument aan goede toeristische voorlichting en begeleiding, anderdeels draagt het bij tot verbetering van de rentabiliteit van de toeristische bedrijven, die daardoor in het stille seizoen hun omzet zien stijgen.

In het kader van de actie zijn, in een totale oplage van 750.000 exemplaren, twee brochures uitgegeven, die op ruim 600 distributiepunten gratis verkrijgbaar zijn. De ene, die een algemeen karakter heeft, omvat inlichtingen omtrent een grote selectie dikwijls minder bekende toeristische attracties en mogelijkheden in ons land, de andere brochure vermeldt een zestigtal in overleg en samenwerking met VVV's vervaardigde kant-en-klare weekend- en weekarrangementen.

Bij de samenstelling van deze uitstapjes heeft het NBT zich gebaseerd op het principe van de actie, die het van september '70 tot eind mei '71 heeft gevoerd onder de naam 'Vaderlandse Trippertjes'. De ervaring van deze actie is, dat bij velen behoefte bestaat aan geheel verzorgde korte vakantie reizen, waarvoor men volgens een eenvoudig systeem kan boeken.

In het nieuwe uit-in-eigen-land-pakket, dat het NBT tot eind mei '72 aanbiedt, zijn onder andere bezoeken aan interessante steden, uitstapjes te voet, per fiets, auto, boot, paard of huifkar, weekends voor sportvissers, watersporters en amateurfotografen, kuur- en rust- zowel als trim- en culinaire weekends opgenomen, waarbij de kinderen niet zijn vergeten. Men logeert in hotels, pension, bungalows of op schepen. Afhankelijk van de aard van de arrangementen variëren de prijzen van f 25,- tot f 110,- per persoon.

Bij zijn tweede actie ter bevordering van het toerisme in het stille seizoen heeft het NBT medewerking gekregen van de ministeries van economische zaken en cultuur, recreatie en maatschappelijk werk, het VVV-wezen, een aantal grote instellingen en particuliere bedrijven.

Rondom het zilveren jubileum van mej. S. Smits - de eerste van de dames

Het plechtige moment...

De heer Van Goor in actie namens de dealers

De belangstelling was overweldigend...

KORTWEG

De boog kan niet altijd gespannen zijn. Denkt u dat ontspanning gelijk staat aan 'niets doen'? Dan hebt u het mis. In onze jachtige tijd vormt ontspanning een zinvolle aanvulling van uw werk. Ontspanning maakt u fit. U krijgt weer geestelijke veerkracht om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden van uw dagelijks werk.

Hier volgen enkele gulden regels, die uw streven naar betere ontspanningsgewoonten, ondersteunen:

Maak geen indeling van uw vrije tijd. Schema's kunt u toepassen in uw werk. Uw vrije tijd mag u impulsief besteden.

Breng een deel van uw vrije tijd alleen door. Leer om u in uw eentje te ontspannen. Als dat niet lukt, gaat het waarschijnlijk ook niet als er anderen bij zijn.

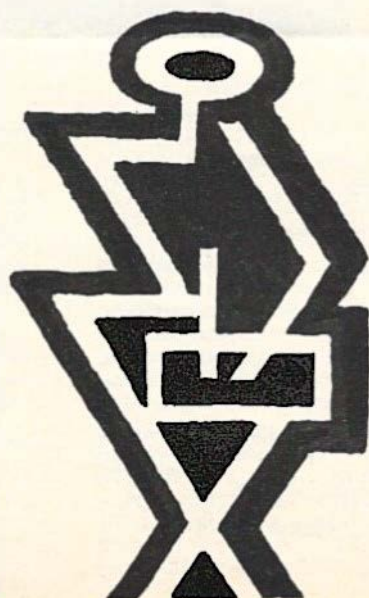
Geniet van wat het ogenblik u biedt. Kinderen vermaken zich ook altijd en overal. Zij nemen de tijd om om zich heen te kijken. U mag best wat minder volwassen doen.

Wilt u een andere taal leren? Voelt u wel voor sport? Hebt u idee in een muziekinstrument? Laat het niet bij plannen blijven. Begin er vandaag nog aan. Wacht niet tot u van de dokter moet. Of tot u zo oud bent, dat u niets anders te doen hebt.

Houd tijd vrij om na te denken. Want u moet erachter komen, wat werkelijk belangrijk is in uw leven. En als niet alles is, zoals u het graag zou zien, bedenk dan hoe u kunt beginnen te doen wat u echt wilt.

Als u uw vrije tijd op de juiste manier besteedt, kan hij het meest produktieve gedeelte van uw leven worden.

Int. Management

Jan Wammes voor de tweede keer:

12½ jaar bij Gispen in dienst

Voor de tweede keer? Is dat wel juist? Nou, we kunnen U geachte lezer met een gerust hart mededelen dat het wel degelijk juist is wat U daar las. Bij Gispen is alles mogelijk dus ook zo iets.

Wammes ging vanuit Culemborg met de trein naar Tiel om daar op de Ambachtschool een vak te leren. Hij had gekozen voor smid, dus ging hij na de school verlaten te hebben werken bij een smid, waar hij vele dingen maakte en ook hoefsmid was, maar na vijf jaren vond hij het genoeg en probeerde het eens bij Werkspoor. Doch dit was slechts van korte duur, en maar weer terug in z'n oude vak beviel het hem toch beter. Niet lang daarna kwam hij bij Gispen werken, men schreef toen 1936.

Jan Wammes ging autogeën lassen, hetgeen hij ongeveer 18 jaar had gedaan. Na 18 jaar ging hij weg om weer bij Werkspoor te beginnen ook als lasser.

Niet lang daarna ging hij met een hele ploeg andere werknemers van Werkspoor naar Australië om daar alle pijpleidingen e.d. te lassen voor een olieraffinaderij. Dit was in het plaatsje Geelong, ongeveer 40 mijl van Melbourne vandaan.

Ja, zegt Jan, dat was een mooie tijd, we zijn er precies 2 jaar geweest. Na die twee jaar ben ik voor Werkspoor bij de N.D.S.M. Ketjen en de Hoogovens gaan werken om daar diverse installaties te plaatsen, dat was erg interessant werk en je kwam ook nog eens op andere bedrijven.

weer gewoon aan het werk of er niets aan de hand was.

M'n vrije tijd besteed ik met een beetje vissen en prutsen wanneer dat nodig is; voor de rest gemet ik van m'n vrije tijd en dat is me veel waard.

Moge Jan de laatste 6 jaar met evenveel plezier en voldoening werken en wij wensen hem verder nog veel succes toe op ons bedrijf.

Bij het 25-jarig jubileum van C. M. van Leeuwen

De heer Van Leeuwen, die sinds april van dit jaar door reuma geplaagd aan huis is gebonden, heeft op 21 oktober 25 dienstjaren bij Gispen achter de rug.

Het was op een prachtige najaarsdag dat we hem in zijn woning aan de Vicarystraat bezochten om een vraaggesprekje te hebben. Onder het genot van een kopje koffie vertelde hij ons iets van zijn leven.

'Ik werd geboren in Rhenoy en groeide daar op. Na m'n schooltijd ging ik werken bij de glasfabriek in Leerdam. Als machinaal glasbewerker heb ik daar verschillende machines bediend. In 1939 moest ik in militaire dienst vlak voor de mobilisatie. Bij de keuring zag de selectie officier op mijn papieren dat ik in de glasfabriek werkte. Daar had hij erg veel belangstelling voor en we hebben toen wel een half uur over glas gepraat. Tenslotte vroeg hij bij welk onderdeel ik geplaatst wilde worden. Nu had ik verkering met een meisje uit Den Haag — nu m'n vrouw — en ik vroeg dan ook prompt om bij de Rode huzaren in Den Haag te mogen dienen. Waarschijnlijk door het voorafgaande gesprek werd dit verzoek direct ingewilligd. Nu ben ik van kind af aan altijd bij de muziek geweest en in dienst werd ik daardoor ook als trompettist aangesteld in de kapel van het derde regiment huzaren.

De oorlog kwam en na de bezetting van ons land was het met de dienst gedaan. Het gaf nog wel enkele problemen om weer burger te worden, maar het lukte me vrij snel. Rhenoy werd weer m'n woonplaats ook nadat ik in 1940 trouwde. De oorlogsjaren kwam ik door met het spinnen van schapenwol en te werken als fietsenmaker. In 1945, dus na de oorlog, ben ik bij een meubelbedrijfje gaan werken. Dat bedrijf was een heel aparte ervaring. Er was nl. geen aansluiting op het elektriciteitsnet. De machines die in dat werkplaatsje stonden — een houtdraaibank, een lintzaag, een slijpband en een boormachine, werden aangedreven — lach niet — door een fiets. De moeder en de zuster van de baas dreven het mechaniek bij toer-

beurt aan. Later werd de fiets vervangen door een benzinemotor.

Ik heb daar een half jaar gewerkt. Toen kwam Gispen.

Op 21 oktober 1946 — ik was toen 27 jaar oud — begon ik in onze fabriek als hulp aan een handzetbank. Daarna heb ik in vrijwel alle afdelingen van de fabriek gewerkt. Ik wilde graag van alles doen en daardoor vroeg ik vaak overplaatsing aan. De laatste afdeling waarin ik werkte voordat ik als voorman werd aangesteld was de montage. In de lakkerij van fabriek I werd ik moffelbaas. Daarna werd ik aangesteld als voorman van onze eerste stalen bladen montage. Vervolgens ging ik naar het Centraal Magazijn toen dat moest worden opgezet.

Maar ook daar bleef ik niet want toen het open magazijn voor de halffabrikaten ontstond kreeg ik de leiding daarvan. In deze afdeling kreeg ik ook het intern transport te verzorgen en de controle van het lakwerk dat uit de lakkerij van fabriek IV werd aangevoerd.

Bij mijn laatste overplaatsing kwam ik weer in het Centraal Magazijn als voorman te werken onder leiding van de heer Ulrich.

En als ik nu niet ziek was geworden zou U mij daar hebben gevonden'.

We weten dat de heer Van Leeuwen ook een en ander met onze bedrijfsbrandweer te doen heeft gehad.

'Ja, zegt Van Leeuwen, 8 jaar ben ik bevelvoerder geweest van de brandweploeg 'Achter de Poort'. Dat is een van m'n hobbies geweest.

Als ik daar op jonge leeftijd kennis mee had gemaakt dan had ik dit onherroepelijk als m'n werk gekozen.

Ik heb er erg veel plezier in gehad, vooral met 'nablussen'.

Ook de opleiding van jonge spuitgasten was leuk werk. Jammer dat ik er door m'n ziekte mee moest ophouden. Na 8 jaar moest ik wegens het bereiken van de 50-jarige leeftijd de ploeg uit, maar ik ben

wel doorgegaan met de opleiding van jonge spuitgasten'.

Zoals ik al vertelde is muziek een andere hobby waarmee ik jarenlang m'n vrije tijd vulde. Helaas kan het nu niet meer. Ik ben heel lang lid en ook bestuurslid geweest van de muziekvereniging Concordia. Een tijdlang ben ik ook bij de destijds bekende Culemborgse boerenkapel geweest als conferencier. Deze kapel trad overal in ons land op.

In 1955 waren wij de enige amateurs die voor de E55 in Rotterdam werden uitgenodigd. We hadden een kontrakt met de Marine in Den Helder.

Maar dat werd allemaal zoveel, vaak 4 of 5 avonden per week.

En dat werd dan ook het begin van het einde van deze kapel waarin ook Toon Bronk speelde. Ook toneelspelen deed ik veel. Later ben ik gaan regisseren en dat heb ik jarenlang gedaan. Aan een bepaalde groep ben ik niet verbonden maar wel wordt ik veel uitgenodigd om te komen regisseren'.

Tenslotte vertelde de heer Van Leeuwen dat hij amateur kunstschilder is.

Hij heeft veel schilderijen in zijn vrije tijd gemaakt. Ook nu tijdens zijn ziekte nog een. 'Je moet toch iets te doen hebben, zegt Van Leeuwen, en daarom puzzel ik ook veel en doe dat ook graag'.

Wij willen de heer Van Leeuwen graag het allerbeste wensen en een voorspoedig herstel zodat hij weer in staat zal zijn, zijn werk te hervatten.

Het functieclassificatie systeem

Zoals nu langzamerhand algemeen bekend is geworden uit diverse mededelingen en besprekingen, zal voor de beambten in de metaalindustrie een systeem van functieclassificatie worden ingevoerd.

Voor de beambten werkzaam bij Lips & Gispen is een schema van kracht geworden, waarbij gedacht wordt aan de invoering van dit nieuwe waarderingssysteem in 1972.

Voor de belangstellenden onder onze lezers zullen wij in dit artikel de voornaamste bijzonderheden van dit zgn. F.C.-systeem trachten toe te lichten.

Het systeem is bedoeld als oplossing voor het vraagstuk van de rangorde van de functies in de onderneming. Hierdoor ondergaat het salarisbeleid ook een wijziging, omdat de categorieën A, B en C uit de CAO-B komen te vervallen, hiervoor in de plaats komen een groter aantal salarisgroepen (± 11), zoals geregeld in de CAO-C. Deze laatste is de zgn. geïntegreerde CAO waar-

bij geen onderscheid tussen beambte en fabriekspersoneel wordt gemaakt. Hij geldt dus voor het hele personeel.

Middelen

Door middel van een systematische opzet worden per beambte op gelijke wijze objectieve gegevens verzameld, die tesamen zijn functie en het niveau daarvan binnen de onderneming bepalen.

Hierbij worden verschillende hoofdenmerken van de functie onderzocht, zoals de benodigde kennis, verantwoordelijkheid (ook wel afbreukrisico genoemd) aard en omvang van het toezicht e.d.

Deze zijn dan weer onderverdeeld: de faktor kennis bijv. is 'opleiding' en 'ervaring'. Na het schematisch rangschikken en graderen van de hierover verkregen gegevens worden tabellen toegepast die tot een puntenwaardering leiden per faktor. Het totaal van al deze puntenwaarderingen leidt dan tot de plaatsing

in een van de salarisgroepen, waar- bij weer een salarisschaal komt.

Graderen.

Bij het beoordelen van de diverse factoren worden hulptabellen gebruikt, waarbij nader wordt ingegaan op de inhoud van de functie t.o.v. de te onderzoeken faktor. Dit noemt men graderen en de gradingsmogelijkheden 'trappen'. Zo kent men bij de faktor 'verantwoordelijkheid' 6 trappen te beginnen bij trap 1: 'zeer weinig' tot aan trap 6: 'verantwoordelijk voor handelwijze en beslissingen, die grote uitgaven met zich mee brengen'.

Hierbij is ook nog mogelijk een functie 'tussen twee trappen in' te waarderen.

Deze tabellen zijn vastgesteld door de Raad van Overleg in de Metaalindustrie.

Invoering

In oktober is een aanvang gemaakt met het rondzenden van de formulieren 'functieomschrijving'. Volgens schema zullen deze voor het jaareinde gereed moeten komen.

De 'graderingscommissie' zal dan in de loop van het 1e kwartaal 1972 met de gradering gereed moeten zijn. Hierna volgt nog het opzetten van de nieuwe salarisstructuur in overleg met de vakorganisaties.

Het is misschien nuttig te vermelden, dat de functieclassificatie geen geheime zaak is, maar geheel open met de betrokkenen wordt doorgenomen.

Het ligt in het voornemen een geschillencommissie in te stellen waarin o.a. namens de onderneming en namens de ondernemingsraad zitting wordt genomen, en welke tot taak zal krijgen evt. meningsverschillen over de indeling in een functie klasse tot een oplossing te brengen.

Het risico dat deze commissie bedolven zal worden onder allerlei geschilpunten wordt echter klein geacht. Het F.C.-systeem beoogt immers een verbeterde en objectievere waardering van de beambten functies tot stand te brengen op een zodanige wijze dat die aansluit bij de bestaande indeling in de fabriek (werkklassen).

H. H. S.

Gispen giraliseert...

Onlangs is besloten met ingang van januari 1972 lonen en salarissen voortaan per giro uit te betalen.

Voordien ontvingen reeds ca. 200 werknemers hun geld geheel of gedeeltelijk giraal.

Bij Staalmeubel en Lips gebeurde dit al enige jaren voor alle werknemers.

Binnenkort zullen door de plaatselijke bankinstellingen, alsmede de postgirodienst aan alle betrokkenen inlichtingen worden verstrekt d.m.v. foldermateriaal, zodat ieder ruimschoots bekend wordt gemaakt met de gang van zaken in het moderne betalingsverkeer.

De loonadministratie is bovendien zoals altijd bereid tot het geven van inlichtingen.

H. H. S.

Een vreemde eend

De heer E. van der Heijden, voorman van de knipperij in fabriek I, was onlangs aardappelen aan het rooien op zijn land. Daarbij kwam de eendvormige aardappel te voorschijn. Wij vonden het de moeite waard om deze speling van de natuur op een plaatje vast te leggen en te publiceren.

BEDRIJFSEXCURSIE MEUBELBEURS

Door personeel dat op zaterdag 13 november de Meubelbeurs wenst te bezoeken kan weer gebruik worden gemaakt van een gereduceerd toegangstarief: f 2,- p.p. (normaal f 5,-).

Kaarten dienen tevoren besteld bij de Jaarbeurs door overmaking van het totale bedrag op girorek. 12778 met vermelding 'Personeelskaarten Meubelbeurs'.

Even voorstellen...

Onze bedrijfsschool werd versterkt door:
v.l.n.r. W. Stam, P. Tettepleta, M. Bakhuizen, M. de Waal, P. Swaardens, P. Valk, W. Ousen.

EDUCATION PERMANENTE

De laatste tijd kan men deze uitdrukking dikwijls voor radio en televisie horen. Ook in de kranten wordt er vaak over geschreven.

Ongetwijfeld zal men zich wel eens hebben afgevraagd, of dit weer een nieuw modewoord is of iets wat echt iets betekent. Heb ik er zelf ook iets mee te maken; gaat het ook mij aan? Heel letterlijk vertaald betekent education permanente: voortdurende, blijvende scholing en vorming. M.a.w. als men zegt, dat education permanente voor iedereen van groot belang is, dan bedoelt men te zeggen, dat niemand het zich eigenlijk kan veroorloven te blijven stil staan bij wat hij vroeger heeft geleerd, maar door moet gaan met leren, steeds maar leren, om bij te blijven.

Het leven ontwikkelt zich sneller en onstuimiger dan ooit te voren. Door technische ontwikkelingen komen wij te staan voor vraagstukken, waarvan onze onderwijzers zelf nooit hebben kunnen dromen. De reis naar de maan en de landing daarop behoorden vroeger tot de sprookjerwereld. Nu is het werkelijkheid. De t.v. brengt ons naar verre landen, en volken waarvan we het bestaan misschien nog uit de aardrijkskundellessen kenden, maar nu staan we er als het ware middenin. We horen hen spreken (gelukkig maar dat er ondertiteling is), we zien hen handelen, we ontdekken, dat het mensen zijn net zo als wij. Telkens krijgen we weer nieuwe woorden te horen, maar niemand heeft ons geleerd wat ze nu eigenlijk precies betekenen. Woorden als: alternatief, manipuleren, repressieve tolerantie, milieu-hygiëne, taakstructurering, functie-analyse, abortus, euthanasie, urbanisatie kun je in één uitzending van de nieuwsdienst beluisteren. Achter al die nieuwe woorden gaat een heel nieuwe wereld van begrippen en ideeën schuil. Iedere mens, die bewust wil leven moet dan ook proberen zich de nodige kennis op deze terreinen eigen te maken. Vooral zal dit een noodzaak zijn voor de mensen, die de ontwikkelingen mede willen beïnvloeden en in banen leiden. Eigenlijk dus voor iedereen, want iedereen heeft immers de opdracht om mede te werken aan het meer leefbaar en meer woonbaar maken van de wereld. Vooral in de tijd, waarin wij nu leven is daarvoor meer dan ooit te voren volop gelegenheid. De democratisering van het maatschappelijk leven, of m.a.w. de inspraak, die steeds meer gevraagd en gegeven wordt, vereist ook meer kennis en inzicht.

Maar het zijn niet alleen de enorme veranderingen in het maatschappelijk leven, die een dringend beroep op ons doen om steeds weer bij te leren, ons steeds beter en meer bij te scholen.

We zien immers ook grote veranderingen optreden in ons eigen werk en in ons eigen beroep. Automatisering, meet- en regeltechniek, computers en zoveel andere nieuwe technische hulpmiddelen hebben het beroep, dat we tien, twintig jaar geleden hebben geleerd, niet onberoerd gelaten. Er zijn deskundigen, die beweren, dat er nauwelijks een opleiding is, die langer dan 5 of 6 jaar 'meegaat'. Als men niet bijschult, zich niet bijschoolt dan is alle verworven kennis veranderd en raakt men achterop.

Om bij te kunnen blijven bij de technische ontwikkelingen en de maatschappelijke veranderingen moet iedereen doorgaan met leren. Daar is men nooit te oud voor, zegt het spreekwoord. Radio, televisie, krant, tijdschrift, cursussen, zowel mondeling als schriftelijk, kunnen hierbij de helpende hand bieden.

Education permanente echt iets voor U!

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer H. C. Zaaijer,
J. v. Opdorpstr. 11, C'borg
wordt op 26 oktober 78 jaar

De heer A. den Hartog,
Dahliastraat 53, Culemborg
wordt op 26 oktober 75 jaar

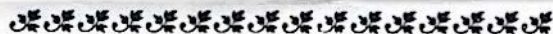
De heer H. Vroeghe,
St. Annakapelstr. 8, C'borg
wordt op 11 november 75 jaar

De heer A. Wansing,
Debussystraat 48, Culemborg
wordt op 31 oktober 70 jaar

De heer J. W. van Bentum,
Molenpad 4, Beusichem
wordt op 21 november 73 jaar

Personalia

In dienst: geen

Terug uit militaire dienst:

18-10-1971 J. Homan, Afd. Expeditie.

Gehuwd:

14-10-1971 De heer D. Cornelissen (afd. Plw. I)
met mej. R. Laponder (afd. Fin. Adm.)

Geboren:

9- 9-1971 Johanna Klazien, dochter van de
Fam. P. Brouwer.
12- 9-1971 Angela Johanna Maria, dochter van
de Fam. H. de Ridder.

Dankbetuigingen

Tijdens mijn verblijf in het Beatrix Ziekenhuis kwam één der bestuursleden van het Personeelsfonds Uw aller goede wensen overbrengen. Het werd een geanimeerd gesprek, opgeluisterd door een keur van Betuws en buitenlands fruit. Hartelijk dank allemaal!

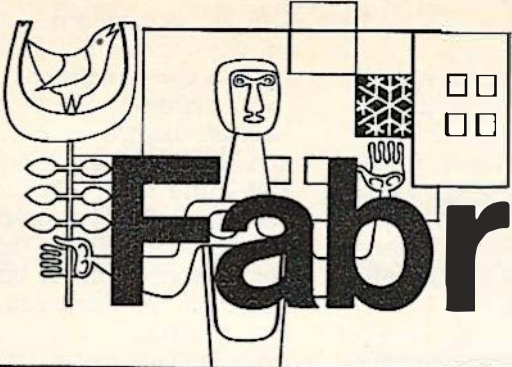
P. J. Hermans

Langs deze weg wil ik mede namens mijn vrouw alle collega's bedanken voor de geschenken en grote belangstelling ondervonden bij ons 25-jarig huwelijksfeest.

M. de Ruiter.

Mede namens mijn vrouw betuig ik hiermede mijn oprechte dank aan directie, personeelsfonds, chefs en collega's voor de geschenken en belangstelling, welke ik bij mijn 25-jarig jubileum heb mogen ondervinden.

M. Blom

De Fabrieksfluit

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

25e jaargang
no 266
22 november 1971

We hoeven elkaar natuurlijk niets wijs te maken: de wat grotere opdrachten liggen bepaald niet voor het oprapen, en als ze er zijn, dan moet er vandaag de dag behoorlijk voor gevochten worden. Dat gevecht om zo'n opdracht kan héél lang duren. Maanden en maanden hoor je

ciale mensen voor het uitvoeren van deze nieuwbouw-projecten.

Dat doen die grote Amerikaanse bedrijven dan ook. Die beschikken over een soort rondreizende bouwdirectie, die van land naar land trekt; als er maar iets te bouwen valt.

GISPEN IN KLEUR VOOR AMERIKAANS BEDRIJF

dan soms niets, en dan ineens schijnt er weer leven in de brouwerij te komen. Zo'n strijd om een order kan dan wel jaren voortsudderen, met zo af en toe een felle opleving.

Merck, Scharp & Dome in Haarlem was een ander geval. Geen gesudder, geen gepruttel. Een wervelwind, daar had het méér van.

Zonder enige aankondiging wás hij er, en vóórdat we het wisten waren we de order al aan het uitvoeren. In kleur; de nieuwe Gispenkleuren. En reken er maar op dat het chique staat! Vandaar dit verhaaltje. Merck, Sharp & Dome is de naam van één van de grootste concerns op het gebied van de verpakte geneesmiddelen. Een soort Philips-Duphar, maar dán in het groot. Het is een Amerikaans bedrijf, dat vestigingen heeft over de hele wereld, ondermeer in Haarlem.

Zo'n wereldwijd vertakt bedrijf heeft natuurlijk altijd wel érgens in de wereld een nieuwbouw-project onder handen, en dat project zal toch altijd een beetje herkenbaar moeten zijn als een onderdeel van dat concern. En wat is er dan méér voor de hand liggend dan het aanstellen van spe-

Toen enige jaren geleden besloten werd dat in Haarlem een nieuw kantoorgebouw opgetrokken zou worden, kwamen deze Amerikanen dus naar Nederland, waar zij in samenwerking met de plaatselijke employe's, een Nederlandse architect en — uiteraard — een Nederlandse aannemer aan de slag gingen.

Onze dealer in Haarlem, de firma Dantuma, al heel lang vaste leverancier van Merck, Scharp & Dome Nederland N.V., was natuurlijk op de hoogte van deze nieuwbouwplannen, en ging dan ook onmiddellijk tot actie over.

Dat nieuwe gebouw moest en zou worden ingericht met Gispen meubilair!

Helaas, er viel niets in te richten. Het beperkte budget stond niet toe dat er nieuw meubilair werd aangeschaft.

De bewoners van het nieuwe kantoor, nu nog verspreid over tal van gebouwen, zouden hun eigen meubilair meenemen, en dat was dan dat.

Maar dat was dan wél enige jaren geleden. Nu — augustus 1971 — pakte het allemaal wat anders uit.

De kosten van de nieuwbouw waren niet tegen gevallen, en er viel dus nog wat

geld uit te geven voor de inrichting. Niet al te veel, maar toch voldoende om het nieuwe gebouw van nieuwe meubels te voorzien.

Maar de tijd was kort. Nog maar een paar korte maanden waren beschikbaar vóórdat de verhuizing zou moeten plaats vinden. En tóch wilde de bouwdirectie zich zo breed mogelijk oriënteren voordat er een beslissing genomen werd.

De oude relatie met Gispen, hoe goed die ook geweest moge zijn, speelde bij de keuze geen rol. Het tot dan toe gebruikelijke 7800 meubilair kwam trouwens toch niet in aanmerking.

Bouwdirectie en architect zouden een eigen, onafhankelijke keuze bepalen.

En daarvoor waren niet alleen nauwkeurig vergelijkbare prijsgegevens nodig, maar ook een zorgvuldige beoordeling van het meubilair zelf; zo mogelijk ter plaatse. Een show dus, maar dan wél op héél korte termijn. Daarom ook werd het K.P.B. ingeschakeld.

En toen die beslissing eenmaal genomen was, begon de in het begin van dit verhaal genoemde wervelstorm te razen.

Voorlopige prijsopgave, twee volledig ingerichte proefkamers — binnen één week voor elkaar te maken —, correctie's op het proefmeubilair, nieuwe offerte, bespreking met bouwdirectie, inventarisatie van speciale wensen, tekenen en calculeren van speciaalwerk, nieuwe offerte, en ga zo nog maar even door.

Uit zes leveranciers werden aan de hand van de voorlopige aanbiedingen drie uitgekozen welke een proefopstelling neer mochten zetten.

Op de valreep zijn dat er toch nog vier geworden, maar dat is niet zo belangrijk. Wat wél belangrijk is, dat is de vraag wie die vier overgeblevenen dan wel zullen zijn. Natuurlijk probeer je er achter

te komen wie dat zijn, omdat het altijd plezierig is wanneer je weet tegen wie je vechten moet. En éven natuurlijk vertelt niemand dat. In dit geval kwamen we achter twee namen: VOKO en VAN BLERK. Geen tegenstanders om mee te spotten. En dat betekent dus dat je écht je beste beentje vóór moet zetten. Niet zo zeer datgene wat je zelf je beste been vindt, maar vooral datgene wat die opdrachtgever graag als beste been ziet. Met andere woorden: er achter zien te komen wáár de voorkeur ligt en wie het uiteindelijk voor het zeggen heeft.

Dat is niet altijd even moeilijk; dikwijls wordt dat gewoon verteld, maar daarmee is het nog niet altijd uitgevoerd! Bij Merck, Scharp & Dome was de keuze snel gemaakt: AZ in kleuren, waarbij oranje (geen standaard kleur) zeker niet mocht ontbreken. Al was het alleen maar voor de show. Gelukkig kon op korte termijn het nodige proefmeubilair gereed gemaakt worden, zodat inderdaad binnen één week de proefkamers ingericht waren. En hoe! Met vlag en wimpel kwam Gispén er door. Binnen één week ná het inrichten van de

proefkamers was de beslissing gevallen. Op één voorwaarde: levering uiterlijk op 15 oktober; één dag later zou annulering van de opdracht betekenen! We zouden dit verhaal niet geschreven hebben als we er niet in geslaagd waren aan deze voorwaarden te voldoen. Het lukte allemaal, dankzij de inspanningen van vélen. Zeker niet in het minst dankzij onze dealer in Haarlem, die dan ook terecht de order heeft kunnen noteren. Proficiat fa. Dantuma; het is u dan toch maar gelukt!

VLO

Nieuwe Gispén modellen op Meubelbeurs

De twee-jaarlijkse Meubelbeurs in Utrecht is een van die vaste punten, die zich bij uitstek lenen voor de introductie van nieuwe modellen.

Anders dan de Efficiency Beurs is de Meubelbeurs vooral gericht op de woning- en de project-inrichting. Uiteraard is dus ook de presentatie op de Gispén-stand daar geheel op afgestemd.

En daar is veel nieuws bij: Eigen ontwerpen, maar ook (voor het eerst) enige buitenlandse ontwerpen. Laatstgenoemde stellen ons in de gelegenheid het assortiment in de duurdere prijsklasse te verbreden en aantrekkelijker te maken, vooral voor de project-inrichting. We zullen hier later nog eens op terug komen, maar willen nu eerst wat aandacht besteden aan de eigen ontwerpen.

Allereerst vermelden we dan de

polyester zitgroep. De fauteuil is uitgevoerd zonder armsteunen en leent zich daardoor bijzonder om in meerdere exemplaren naast elkaar te worden opgesteld. Het effect is dat van een bank, die echter naar behoefte kan worden vergroot of verkleind. De kuip is vervaardigd uit wit polyester en royaal gestoffeerd met vaste bekleding. Uiterlijk en zitcomfort zijn bijzonder geslaagd en maken ons nieuwsgierig naar de eerste reacties van onze afnemers. De zitgroep wordt gecompleteerd door een passende lage tafel, die zonder de rookkleurige glazenplaat ook als plantenbak kan worden toegepast.

Nieuws is er ook in de BZ-series. Er zijn twee nieuwe verchroomde frames, die zowel in de BZ simpla serie (met nylon schaal) als ook in de BZ norma serie (met polyester schaal) kunnen worden toegepast.

Beide ontwerpen zijn zeer geschikt voor gebruik in de woning maar zullen zeker ook daarbuiten een toepassingsgebied vinden, b.v. in eetzaal en restaurants. Deze modellen hopen wij eind april — begin mei te kunnen leveren.

Nieuw bij de nylon-schalen is voorts de mogelijkheid om een zitkussen aan te brengen en zelfs een gehele bekleding. Dit laatste overigens alleen in de stof Rovelan, die hiertoe wordt gecacheerd met een laagje schuimplastic. Vooral in combinatie met de verchroomde frames is het effect bijzonder aardig.

Met deze toevoegingen is de prijs-range waarover de BZ-series zich uitstrekken nog verder vergroot, hetgeen naar wij verwachten een nieuwe stimulans voor de verkoop zal betekenen.

H. J. van der Kroef

IDEEËNBUS

Voorstel 1149

A. Verwey — Staalmeubel

Legborden uitvoeren met aan kopkanten een haakse kant.

Dit voorstel houdt dus in dat de scherp naar binnengezette zijden (zoals aan de lange zijden) aan de kopkanten kunnen vervallen. Op inzenders verzoek is dit reeds eerder ingezonden voorstel opnieuw aan een onderzoek onderworpen. Dit resulteerde in een gunstige uitslag. Na aftrek van gereedschapkosten bedraagt de jaarbesparing f 5300,—. Volgens grafiek is de beloning f 730,—. In verband met de functie van inzender is de beloning bepaald op 50% hiervan f 365,—.

Voorstel 1150 afd. 804

D. Vermeulen

Constructiewijziging van zelfcentrerende vloerdoppen.

Inzenders voorstel houdt in de stift van de vloerdop uit te voeren als kerfstift. Het busje zou hiermee kunnen vervallen.

Het voorstel is goed van opzet doch de uitvoering moeilijk.

De nauwkeurigheid die vereist wordt belemmeren vooralsnog de toepassing van dit voorstel. Toegezegd is dat nog een uitgebreide proefneming zal volgen.

Voorstel 1154 afd. 401

J. Hunting

Gelaste hoeken van uittrekborden vervangen door kunststofhoekjes.

In verband met gave aansluitingen en de toleranties hierop is het esthetisch niet verantwoord hier kunststofhoekjes toe te passen.

Voorstel 1156 afd. 245

J. Smits

Kunststoflagertjes uit 3 delen voor draaistoelen vervangen door verend lagertje uit 1 deel.

Bedoeling van dit voorstel was om het nu vrij lastige monteren van het bovenstel in onderstel van de draaistoelen vlotter te doen verlopen. Het uit 1 deel maken van de lagers stuit op tolerantie en materiaalmoeilijkheden. Voor het indienen van dit voorstel was reeds opdracht gegeven tot het aannemen van een montagemal. Een suggestie kon worden overgenomen nl. het vergroten van het gat in de drukring dit i.v.m. het centreren van de veer. Voor dit laatste is een beloning uitgekeerd van f 25,—.

Voorstel 1157 afd. 245

J. Smits

Constructiewijziging borgplaatje voor hoogteverstelling van draaistoelen.

Door de omgezette kanten van het borgplaatje door te trekken zou het z.g. 'klikken' bij verandering van draairichting kunnen worden voorkomen. In belaste toestand vindt dit klikken niet plaats en een wijziging van het borgplaatje kan dit wel verminderen doch niet uitsluiten.

De Ideeënbuscommissie

De maquette in Stockholm

Enigszins voorbarig was de mededeling in de vorige fabrieksfluit, dat de maquette onderweg was naar Stockholm, want toen we zondag 17 oktober enthousiast aan de opstelling wilden beginnen, bleek dat er niets viel uit te pakken. De drie colli, die we daar hoopten aan te treffen, waren spoorloos en bleken na anderhalve dag bellen gewoon op het vliegveld Heathrow bij Londen te staan. De douanepapieren waren verdwenen en men was druk bezig nieuwe te maken.

Later bleek dit een verzinzel van de Engelse transporteurs te zijn, want toen we tenslotte de dozen in Zweden in ontvangst

namen, waren de oorspronkelijke papieren weer bij het transport.

Tot de aankomst van de maquette in Stockholm, stond ons niets anders te doen dan rustig af te wachten. Het wachten duurde tot dinsdag laat in de avond, waardoor bij ons sprake was van lichte paniek, aangezien de tentoonstelling woensdagmorgen feestelijk zou worden geopend. Een enorme opluchting was het dan ook, toen een uur na middernacht de dozen de hal werden binnengedragen en met het uitpakken kon worden begonnen.

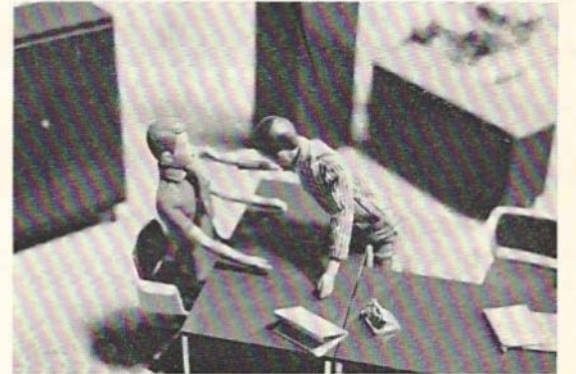
De heren van AB Data Business waren geweldig behulpzaam hierbij en om twee uur liet men ondergetekende en de hulpvaardige heer Houghton alleen zodat we in de nachtelijke stilte van de verlaten hal de maquette onder hoogspanning konden opstellen. Dat ook in het kantoorlandschap de stemming geprikkeld was getuigen de bijgevoegde foto's, maar toen om half zeven voor ons het werk gedaan was, hadden ook de poppen in het kantoorlandschap weer allen de plaats gevonden, waar ze gedurende de beurs rustig moesten blijven zitten.

Een douanebeambte in Londen, die had een maquette gevonden. Hij zei: 'wa's dat voor spul, misschien is 't flauwekul, maar weggooien lijkt me ook zonde'.

Nog net drie uur slaap was mogelijk, voordat aan de retour-vlucht naar Nederland kon worden begonnen.

Om zeker te zijn dat het materiaal tijdig aanwezig is, zullen we in de toekomst maar weer gebruik maken van de vertrouwde Gispens- en Staalmeubelwagens.

FAF

De heer H. H. Sijbrant jubileerde

'Eigenlijk een beetje gek jubileum, want ik heb noch bij Gispens, noch bij Staalmeubel 12½ jaar volgeemaakt. Ik heb echter wel 12½ jaar onder één directie gewerkt en ben de eerste jubilaris die uit de huidige constellatie Gispens-Staalmeubel te voorschijn komt'.

Dit vertelt ons de heer Sijbrant die op 1 juli 1970 werd benoemd tot hoofd van de administratie bij Gispens maar als gevolg van het inwerken van een opvolger bij Staalmeubel pas op 1 januari van dit jaar deze functie aanvaardde.

De heer Sijbrant werd geboren in Amsterdam. Na zijn HBS-opleiding was hij een jaartje als leerling journalist werkzaam en volgde de opleiding aan de journalistenschool.

'Maar journalist ben je niet, zo maar, zegt de heer Sijbrant, dat vergt een praktisch universitaire studie. Enkele van mijn klasgenoten zijn bekende journalisten geworden van krant, radio en t.v., maar ik slopte ermee en ging als boekhouder werken op een reclamebureau. Hierna moest ik in dienst en als zoveel anderen bracht ik een groot deel van m'n diensttijd in Indië door. Na m'n terugkeer ben ik via een vriend van me op een accountantskantoor gaan werken. Ik heb toen eerst m'n diploma boekhouden gehaald en ben daarna voor accountant gaan studeren.

Inmiddels was ik getrouwd en ging bij mijn ouders in Amsterdam inwonen. Daar werd ook onze dochter Ivoonne geboren. We zaten toen wel heel krap in onze woonruimte.

Het accountantskantoor waarvoor ik werkte had ook de controle van Staalmeubel die destijds in Velsen was gevestigd. Nu zaten ze daar altijd wat met de administratie te houden. Men vroeg toen aan het accountantskantoor of ze iemand voor hen wisten.

En zo werd ik de gelukkige die op 1 mei 1959 in dienst trad bij Staalmeubel. Dat werd tevens het einde van mijn woonmisère want in 1960 kreeg ik via het bedrijf een huis in Beverwijk.

Bij Staalmeubel werkten zo'n 80 à 90 man die ponskaartenbakken vervaardigden en allerlei opbergsystemen als stellingen e.d.

Ook maakten we bureaus en kasten maar door de kleine series waren deze laatste produkten niet zo rendabel. We zijn toen gaan specialiseren op de ponskaartenbakken e.d. en gingen de kasten van Lips in Dordrecht betrekken, terwijl we de bureaus in onderdelen van Gispens lieten komen.

In 1962 gingen we samenwerken met Gispens. Daar hebben we veel plezier van gehad. Vooral toen de fabriek in Roden werd gebouwd konden we gebruik maken van de technische ervaring van Gispens bij het ontwerpen en inrichten van de lakstraat.

Voor ik naar Roden verhuisde in 1964 was ik nogmaals vader geworden. In Beverwijk werd onze zoon René geboren. We hadden nu twee kinderen en dat vonden we welletjes. In Roden hebben we meesterlijk gewoond. Het is een leuke gemeente. We zijn daar in een hockeyclub terecht gekomen en m'n vrouw heeft een jeugdteam gecoacht.

Sedert oktober 1970 wonen we in Culemborg. Hiervoor moet je echter wel omgevormd worden. In Culemborg hebben ze drempelvrees, dit in

tegenstelling tot Roden waar je bij elkaar in en uitloopt, maar dat gaat hier kennelijk niet.

Ja en wat m'n werk hier betreft, dat is ook een heel andere opgave dan bij Staalmeubel. Staalmeubel is kleiner en daardoor ligt de communicatie wat gemakkelijker. Bij Gispens lopen verbindingen anders en dat geeft wel eens problemen als je er pas werkt. Verder zie ik niet veel verschil in mentaliteit tussen Gispens en Staalmeubel. Gispens heeft veel gedaan op het gebied van de communicatie bevordering en daar heeft Staalmeubel veel van overgenomen.

Ik heb wel wat moeite met de kreet: daar moeten we even voor rond de tafel gaan zitten! Bij Staalmeubel ging zolets er tussendoor je ging gewoon even buurten'.

Gispens was voor de heer Sijbrant geen onbekend bedrijf want toen in 1967 de Staalmeubel editie van de Fabrieksfluit ging verschijnen werd hij tot redakteur benoemd. En dat was eigenlijk wel te verwachten gezien zijn aanvankelijke journalistenopleiding. Als gevolg hiervan kwam de heer Sijbrant eenmaal in een periode naar Culemborg om de redactievergadering bij te wonen. Voor ons was de heer Sijbrant dus ook geen onbekende. En toch kom je voor verrassingen te staan want van zijn liefhebberijen wisten we eigenlijk maar weinig en dat is nogal wat.

'Ik houd van lezen, schilderkunst en muziek', zegt de heer Sijbrant. 'Wat de muziek betreft voornamelijk Bach en Mozart. Maar Bach heeft m'n voorkeur en daar heb ik heel veel platen van'. En om dit te demonstreren wordt een Bachplaat ter begeleiding van dit interview opgezet.

'Kerkorgelmuziek daar ben ik gek op en het is m'n grote wens nog eens in mijn huis te kunnen beschikken over een goed orgel. 's Zondagsmorgens draaien we veelal een kantate van Bach waar we dan met grote aandacht naar luisteren. Verder heb ik een vrij brede interesse voor schilderkunst en loop dan ook nogal wat musea af, hoewel ook andere kunst mijn aandacht heeft'.

En zo hebt U kennis gemaakt met iemand die U misschien nog niet zo lang kent maar die desondanks in concernverband zijn eerste jubileum mocht vieren.

Wij wensen hem graag nog vele voorspoedige jaren toe en hopen dat zowel zijn vrouw als hijzelf zich thuis zullen gaan voelen in Culemborg.

Er was er een jarig Hoera! Hoera!

In de expeditie zijn de mannen al vroeg aanwezig. Er worden slingers opgehangen, bloemen op tafel gezet. Ook is er een accordeon meegebracht en een accordeonist geleend op het Centraal Magazijn.

Waarom?

'Kees' is jarig en dat moet even gevierd worden.

Dagelijks wordt hij geplaagd door allen (ongemeen) maar vandaag zal dat anders zijn.

Tussen bureaus en kratten zitten allen weggedoken totdat Kees komt.

Dan klinkt de roep 'Ja!'

Allen sprongen te voorschijn, het orkest (de accordeon) zet het lied lang zal hij leven in en in een rondedans zingen allen mee.

Handen worden geschud, goeie wensen uitgesproken.

Als de fluit gaat is het feest voorbij, maar in de koffiepauze, als Kees met moorkoppen komt aandragen, dan komt ook de accordeon in werking en is het nog even feest.

Toch wel eens een leuke afwisseling in de sleur van alle dag.

RIVO TORTO

Ja. Het staat er weer. 'Rivo Torto', U in de loop der jaren wel zo bekend, dat wij er eigenlijk niet meer over behoeven te schrijven.

En toch doen we dit wel, al was het alleen maar om het feit, dat alles zoveel duurder is geworden.

Het is voor ons daardoor ook steeds moeilijker de cadeautjes of geschenken bij elkaar te zoeken.

Mogen wij daarom dus, juist in deze dagen, toch op Uw goedgeefsheid rekenen?

Stelt U ons niet teleur, maar stelt U ons in staat om deze kinderen weer een leuke St. Nicolaasavond te bezorgen?

Bij voorbaat onze hartelijke dank daarvoor.

Het Comité.

De bijeenkomst voor 65+ en wat daarbij hoort, is gepland op dinsdag 21 december a.s. Reserveert U alvast deze datum?

Zoals gebruikelijk krijgt iedereen daar nog bericht van.

K. Verwey.

L. VELTING

CUPWINNAAR PRIJSUITREIKING VISCLUB STAALMEUBEL

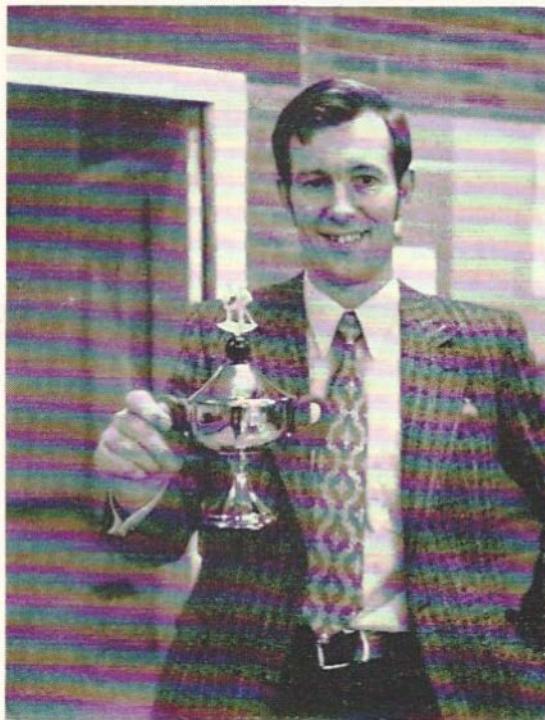
Vrijdag 22 oktober jl. was er feest. De hengelclub hield op deze avond de jaarlijks terugkerende prijsuitreiking. Wanneer je als niet-visser zoiets voor het eerst meemaakt, dan kom je wel even onder de indruk. Ja, zelfs zo, dat je met de gedachte gaat rondlopen van 'Dat moet ik ook maar eens gaan doen'. En dat niet alleen voor één van die mooie prijzen, nee, alleen de sfeer al, die er heerst, is zo gezellig, dat ik deze keer met plezier de heer L. Velting vervang om dit evenement voor U te verslaan.

De openingstoespraak van de voorzitter, L. Velting, was weliswaar kort maar krachtig en hij vergat niemand te bedanken voor het welslagen van deze avond.

Speciaal zette hij de heer C. v. d. Bosch, voorzitter P.V., in het zonnetje en dankte hem voor de steun die de visclub jaarlijks van de personeelsvereniging geniet. Hij drong er tevens bij de leden op aan om allen aanwezig te zijn op de jaarvergadering van de personeelsvereniging, die gehouden zal worden op 18 november a.s. Hierna nam de heer C. v. d. Bosch, speciaal door de visclub uitgenodigd voor het uitreiken van de prijzen, het woord. Hij riep de hiel bestuur van de visclub, t.w. de heren L. Velting, H. A. Kompier en A. Dierdorp. U hebt, zo memoreerde hij, een gezellige, intieme vereniging, die terug kan zien op een zeer geslaagd seizoen, zonder onderling geharrewar. De P.V. zal U, evenals in de afgelopen jaren, opnieuw alle steun geven en hij hoopte, dat deze groep nog jaren door zou kunnen gaan met het beoefenen van de vissport.

Hierna reikte hij de prijzen uit. Als eerste werd P. J. Hut voor het voetlicht geroepen. Je hebt, zo las ik in het rapport van de visclub, de dikste voorn gevangen, aldus de heer v. d. Bosch, waarop Pieter zijn 'Prodent witte tanden' ontblootte en grijnzend de standaard in ontvangst nam. A. Dierdorp ontving eenzelfde prijs, echter voor de zwaarste brasem. P. J. Hut, nog maar nauwelijks op zijn plaats teruggekeerd, moest wederom aantreden, om de door hem gewonnen beker in ontvangst te nemen. Het behalen van de 3e plaats in de B-klasse betekende gelijk promotie naar de A-klasse. Pieter bleek een gevierd man te zijn, want naast een nuttig huishoudelijk kado, ontving hij een weekendtas, als blijk van waardering voor het veilig chauffeur tijdens het afgelopen seizoen. Bravo! G. Veenstra, tweede in de B-klasse. Vervolgens kwam de eerste kampioen. Js. Uilenberg werd dit door onbedreigd als eerste in de B-klasse te eindigen.

Volgend jaar komt hij eveneens uit in de A-klasse. A. Verweij, belust op winst, eindigde als no. 3 in de A-klasse, zodat ook hij een start heeft gemaakt met het verzamelen van eremetaal. H. A. Kompier,

reeds ruim voorzien van blinkende medailles en bекers, kan aan zijn kollektie weer een fraaie bokaal toevoegen. Als apotheose, de huldiging van de algemene clubkampioen. Daar stond hij dan, trots, doch zich er tevens van bewust zijnde dat deze roem maar tijdelijk is, de kampioen van 1971 L. Velting. Het is je toch weer gelukt de titel te veroveren, aldus de speaker, en ik wens je van harte geluk met dit behaalde succes.

Hierna overhandigde hij hem de nieuwe, door de directie beschikbaar gestelde, wisselbeker. Voorwaar, een schitterende beker, die zeker in elke prijzenkast de meest in het oog lopende plaats zal krijgen.

Na deze officiële prijsuitreiking kon men zich aangenaam verpozen in de gezellig ingerichte kantine. Uit de sfeer die er hing, kon men de onderlinge hengelvriendschap proeven. Schrijver dezes kon het dan ook niet laten zich in het kaartspel te werpen en heeft zowaar nog een revanche partij gewonnen, al moet hij toegeven dat hij deze winst heeft behaald door het sublieme spel van hengelaar Heijthekker en het nu wat te voorzichtige spel van de tegenspelers Buist en Slagter.

Dat ook de oud-hengelaar B. Schild op deze feestelijke avond aanwezig was, werd door zijn vrienden zeer op prijs gesteld. Zij hopen allen dan ook, dat hij in de volgende competitie weer volledig kan meedraaien.

Niet al te laat werd deze feestelijke avond, ter afsluiting van de competitie, besloten en gingen de hengelvrienden ieder zijns weegs.

Eindstand:

Klasse A

- 1 L. Velting*
- 2 H. A. Kompier
- 3 A. Verweij
- 4 A. Dierdorp
- 5 G. van Vliet
- 6 J. O. Visser
- 7 J. Koopman

HERINDELING AFMONTAGE

Veel besprekingen zijn hieraan vooraf gegaan, hetgeen wel te begrijpen is. Zo'n opstellingswijziging vergt vooraf heel wat denkwerk. Verscheidene voorstellen zijn ter discussie gebracht en op hun voor- en nadelen bekeken.

Uiteindelijk is men dan toch tot een, voor ieder aanvaardbare, opstelling gekomen, die nauwkeurig aansluit aan de reeds bestaande lay-out van de fabriek. Ongelukkigerwijs was de stapelaar enige weken uit de roulatie, zodat het opnieuw inrichten van de afmontage afdeling wat vertraging heeft opgelopen. Wel heeft men, zoveel mogelijk, die voorbereidende werkzaamheden ter hand genomen. Als men echter noodgedwongen zo'n karwei niet in een keer kan klaren, dan wordt het, vooral in het begin wat rommelig en onoverzichtelijk.

U kunt zich dan ook wel voorstellen dat men zich van genoeg in de handen wreef, toen de stapelaar weer gemaakt was.

Onder leiding van werkmeester G. P. van Vliet is men aan het werk geslagen.

Op- en afstapelen, sorteren, verplaatsen van luchtleidingen enz. enz.

Door deze herindeling zullen onze werknemers in de afmontage gemakkelijker die onderdelen in hun bereik vinden, die zij het meest nodig hebben bij het samenbouwen van de eindprodukten. De onderdelen, die minder regelmatig voorkomen, staan wat verder weg en hoger opgestapeld in box-pallets. Dit alles gescheiden door ruime paden voor de stapelaar. De ruimte achter de montageplaatsen is eveneens vergroot, zodat men de afgemonteerde artikelen nu overzichtelijk kan opslaan voor de reeds verplaatste inpakafdeling.

Wij verwachten dan ook niet anders, dat voorman Piet en z'n rakkers' zeer tevreden zullen zijn met hun nu overzichtelijke en geordende afdeling.

Klasse B

- 1 Js. Uilenberg**
- 2 G. Veenstra***
- 3 P. J. Hut**
- 4 B. Buist
- 5 H. te Veld
- 6 J. Slagter
- 7 A. de Ruiter
- 8 B. Bathoorn
- 9 H. van der Heide
- 10 G. Kuiper

* algemeen kampioen
** kampioen en gepromoveerd
*** gepromoveerd

Nu nog de sterke verhalen!

V.V. Roden—Ajax, een topper!

Met zout en peper speelt men beter.

Jubilair P. Oostwal begon zijn loopbaan in ons bedrijf op 1 november 1946, maar laten we eerst zijn activiteiten voor die tijd onder de loupe nemen. Na de lagere school heeft hij de ambachtsschool doorlopen, waar hij zich bekwaamde in het vak bankwerken. Hiermede nog niet tevreden, storte hij zich in het avondonderwijs en behaalde hij na twee jaar avondstudie het diploma machinaal metaalbewerker. Overdag werkte hij als onderhoudsmonteur bij de A.K.O. Bij deze tijdschriftenhandel kon men het nog indertijd kuise moppenblad 'De Lach' kopen. In 1942 is hij naar de firma Heemskerk gegaan op het marine etablissement op Kattenburg, waar hij twee jaar als bankwerker in dienst is geweest. Aangezien de bezetters hem in die tijd ook te pakken kregen, heeft hij nog een jaar verplicht in Duitsland gewerkt. Toen gelukkig ook hier een einde aan kwam, is hij in dienst getreden bij de firma Otto Schickert. Hier was hij koperslager, want bij deze firma werden machines gemaakt voor het bereiden van advocaat en het distilleren van alcohol.

Hiervan kreeg hij echter snel genoeg en hij trad in dienst van Staalmeubel, die destijds op de Kattenburgerkade in Amsterdam was gevestigd, als bankwerker. De bankwerkerij was destijds nog niet zo gespecialiseerd als nu, men deed van alles, lassen, klinken, vijlen, och, teveel om op te noemen. Honderden prullebakken en duizenden girobakjes heeft hij mee helpen maken. De lassen van de kasten werden met een vijl afgewerkt, hetgeen een heidens karwei was, vooral de onderkanten, daar deze met koper gelast waren. Later kreeg men de beschikking over handslijpmachines, voorzien van een amarilsteen.

De jubilaris heeft wel eens met zijn regenjas aan, aan de boommachine gestaan: regende het buiten, dan bleef het ook binnen niet droog. Menigmaal is de stroom uitgevallen door kortsluiting, ontstaan door lekkage van het dak. De zwarte plaat werd indertijd nog op een zolderschuit aangevoerd en moest plaat voor plaat naar binnen worden gedragen. Als het op de kade hard waaide en de wind sloeg onder zo'n plaat die je net had opgetild van de stapel, dan gebeurde het wel eens dat de plaat uit je handen glipte, zo'n druk stond er dan op. Er is er ook wel eens een in het water gewaaid en dan maar vissen. Later kreeg men de beschikking over een wagentje, zodat het vervoer van de plaat vanaf de kade naar de fabriek sneller verliep en niet meer zwaar werk was.

In 1950 is Oostwal met Staalmeubel meegegaan naar Velsen. Veel speciaal werk is er in die Velsertijd door zijn handen gegaan. Het speciaal roterende plan-bord voor de P.E.N. in Bloemendaal zal hem altijd bijblijven, dat was nl. een heel speciale klus. Ieder paneel was door zijn lange afmeting weer iets anders van maat, doordat de kantpers in die tijd nog niet zo'n hoge druk had. Zodoende was het noodzakelijk dat iedere scharnier afzonderlijk werd geklonken om wrijving en wegdraaien te voorkomen. Met veel plezier denkt hij nog terug aan de 'Karel Suyling'-bureaus.

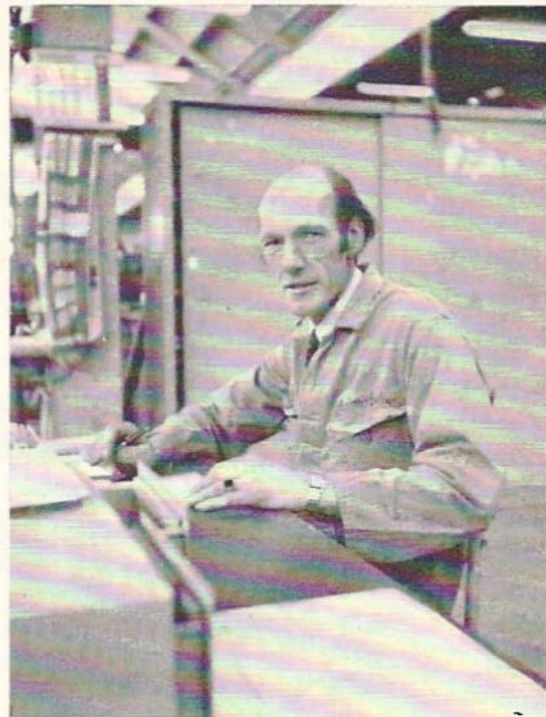
Jammer genoeg was de vormgeving van deze prachtige bureaus zijn tijd ver voor uit, zodat het uiteindelijk niets is geworden. Andere speciale gevallen waren de Lift Cards en de schuifdeuren voor de tientallen compactusinstallaties. Ook heeft hij nog verscheidene keren in de lasserij gewerkt, waar destijds nog de bakken 3000 en 3100 werden gelast. Boekenkasten met ronde hoeken waren eveneens erg in de mode, en al die speciale schuifdeuren en kaartenkasten, men kreeg er gewoon niet genoeg van. Ook de proefmodellen van de nieuwe artikelen werden door de jubilaris vakkundig gemaakt.

En als er geen speciaal werk meer voorhanden was, hielp hij mee in de normale serie-productie, zoals het slijpen van de nu nog bekende kleppen-kasten en alle andere toenmalige producten. Zijn voorman in de bankwerkerij was toen de heer B. Bofinger.

In 1964 is onze jubilaris verhuisd naar Roden. En zo zit de jubilaris al weer heel wat jaartjes in Roden. Nu echter als voorman in de afmontage, waar hij het reuze naar zijn zin heeft. Ook deze afdeling heeft zijn speciale problemen, vooral als het gaat om het afmonteren van de speciale tape-rekken.

Veel nieuwe producten zijn in de afgelopen jaren zijn afdeling gepasseerd. Telkens kwamen er vernieuwingen, men stond niet stil.

Het heeft wel eens problemen gegeven, maar deze zijn altijd opgelost. Trouwens als alles van een leien dakje zou gaan, zou het werk eentonig worden. Steeds weer moeten de orders op de juiste dag afgemonteerd gereed staan. Het doet de jubilaris dikwijls plezier te zien, dat, hoewel men aanvankelijk dacht niet op tijd klaar te komen, het toch weer lukt de artikelen op tijd aan de inpakafdeling gereed te melden.

Aan sport doet hij niet meer. Vroeger wel, zowel in Amsterdam als in Velsen. Menige voetbalwedstrijd heeft hij meegespeeld, o.a. tegen onze toenmalige dealer Aspa. In Roden is hij jarenlang jeugdleider geweest van een handbalvereniging, waarvoor hij zelfs een aparte cursus heeft gevolgd. Helaas is deze vereniging vorig jaar opgeheven. Nu gebruikt hij zijn energie om zijn huls van binnen op te knappen. Och ja, je wordt een dagje ouder en dan hol je in je vrije tijd niet zo hard meer. Bovendien heeft hij het al druk genoeg met de leiding in de afmontage.

Het woord heimwee heeft hij nooit gekend. Roden vindt hij een heerlijke plaats om te wonen en te werken en naar Mokum zou hij nooit meer terug willen, oh nee, voor geen prijs. Hij heeft het hier best naar zijn zin.

Wij wensen Piet Oostwaal nog veel succes en plezier toe met zijn werk bij Staalmeubel.

Dikwijls is ons gevraagd, wat betekenen die letters toch precies?

Nu, wij hebben het voor U nagevraagd bij de afdeling expeditie. Hier is dan de volledige tekst: Transport International des marchandises par la Route. In het Nederlands vertaald: Internationaal goederenverkeer langs de weg.

In het kort komt het hierop neer. De vrachtwagens worden in de fabriek, onder toezicht van de douane geladen. Hierbij worden nauwkeurig de op de verzendbonnen aangegeven artikelen en het aantal colli gecontroleerd. Heeft de douane geen enkele ongerechtigheid geconstateerd, dan stempelt hij het carnet-tir af en verzegelt de deuren van de wagen, zodat aan de inhoud niets meer gewijzigd kan worden. Ook het TIR-bordje aan voor- en achterkant van de vrachtwagen wordt verzegeld. Het voordeel van dit systeem is, dat zendingen voor bijv. Italië nu niet meer gecontroleerd behoeven te worden door de Duitse en de Zwitserse douane, zelfs in Italië kan men met de lading het land in zonder verdere controle op de inhoud. Echter op de plaats van aflevering aangekomen, staat de Italiaanse douane gereed, die de zegels verbreekt en bij het uitladen weer de inhoud van de vrachtwagen op het aantal colli en artikelomschrijving controleert.

Om deze controle te verrichten, maakt de desbetreffende douane-ambtenaar gebruik van het reeds door de Nederlandse douane afgestempeld carnet tir en hiermede is de kring gesloten.

Geboren:
2-11-1971 Sjoukien, dochter van de fam. Uilenberg.

Hiermede wil ik U danken voor het geven van de fruitmand.

Coenraad Martens.

Hiermede wil ik directie, collega's en personeelsvereniging hartelijk bedanken voor de cadeaus, bloemen en belangstelling bij mijn 25-jarig jubileum. Ook namens mijn vrouw en kinderen.

F. J. van Rheenen.

Hierbij wil ik, ook namens mijn echtgenote en kinderen, directie en personeel hartelijk bedanken voor de belangstelling en de cadeaus die ik bij mijn 25-jarig jubileum mocht ontvangen.

P. Oostwal.

Daar gaat ie dan. Na bijna 7 jaar trouwe dienst, hebben we hem moeten verkopen. Vele honderd-duizenden liters zware stookolie heeft hij moeten verwerken, doch ook hij moest wijken voor z'n aardgasrivaal.

Wat 7 jaar lang zijn huis was, gaan we niet afbreken, doch gebruiken als ontlakingsafdeling. Als U soms denkt, dat zo'n tank nog aardig wat opbrengt, dan vergist U zich heerlijk. De afd. Inkoop heeft de grootst mogelijke moeite gehad om de tank voor een redelijke prijs te 'slijten'. Het blijkt nl. dat Staalmeubel niet de enige is, die op aardgas overging, zodat onze vaste afnemer van dit soort goederen nee moest zeggen, daar hij reeds 6 van dit soort tanks had liggen. Na veel telefoontjes slaagde men er echter in de tank + toebehoren te verkopen. Voorlopig hebben we hem echter nog op ons terrein liggen, aangezien de vergunning voor het vervoer van de tank nog niet is afgegeven. Daar de tank nl. breder is dan 3,00 meter, mag de tank alleen op zaterdag vervoerd worden onder politiebegeleiding en hiervoor dient men een vergunning te hebben.

B. Schild.

Daar gaat ie dan.

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
W. H. A. N. Schrammeyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sijbrant, C. van Zanten

Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: W. van Harten

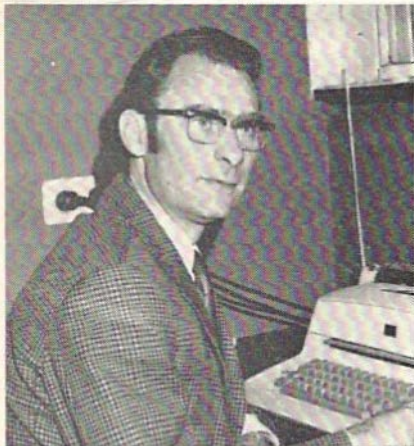

C. W. Spronk †

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikte ons het bericht van het plotseling overlijden van onze oud-medewerker de heer C. W. Spronk. Op zaterdag 13 november hebben wij hem vergezeld naar zijn laatste rustplaats. Dat hij ruste in vrede.

W. van Harten 12½ jaar werkzaam bij Gispén

Van Harten werd geboren in IJsselmonde, waar hij ook de lagere school bezocht. Daar hij graag reclametechnaar en etaleur wilde worden, stelde zijn vader de eis, dat hij dan eerst z'n Mulo-diploma zou halen, om daarna naar de tekenakademie te gaan. 2½ Jaar hield hij het vol om de Mulo te bezoeken, maar werd toen van school gestuurd omdat hij liever speelde dan leerde, waardoor de tijd die eigenlijk aan huiswerk besteed had moeten worden nodig was voor het klaar krijgen van het strafwerk.

Dit had ten gevolg dat ook de tekenakademie niet doorging. Hij moest dan maar gaan werken. Eerst thuis in de zaak, maar ook dit bleek geen succes. De reclame bleef trekken. Hij probeerde toen om via de zetterij dit doel te bereiken.

In afwachting van een plaats als leerling zetter heeft hij toen eerst nog een klein jaartje in de tuinderij gewerkt. In 1950 kwam er eindelijk een plaats vrij om als leerling zetter te beginnen in een kleine handelsdrukkerij. Hier heeft hij 9 jaren gewerkt. Eerst als leerling, daarna als gezet en ook nog een poosje als leermeestergezet zetter.

In 1957 begon hij aan een schriftelijke cursus assistent reklametechnaar. Welke opleiding in 1959 werd voltooid, echter zonder examen te kunnen doen omdat daarvoor het HBS-diploma werd vereist.

Met de aldus verkregen kennis kwam hij in 1959 in dienst bij Gispén als assistent van de heer Hermans op de reclame-afdeling. Tot 1963 heeft hij daar gewerkt.

Daar ook in 1963 de toestand niet zo rooskleurig was, werden de vacatures die ontstonden intern vervuld. Hierdoor kwam Van Harten terecht in de huisdrukkerij, waar hij nu nog steeds werkzaam is.

Mijmeringen bij een 25-jarig jubileum

Een dag na de viering van mijn jubileum zat ik 's avonds thuis en liet in gedachten alles nog eens de revue passeren.

En toen plotseling schoot me te binnen wat ik eens iemand voor de televisie hoorde zeggen. Dat was tijdens een debat over jubilea.

Er werd gezegd: dat het helemaal geen verdiens van iemand was om 25 jaar of nog langer bij een bedrijf werkzaam te zijn.

Het getuigde alleen maar van een enorme luiheid om niet van baas te veranderen en daardoor zijn kennis te verrijken, zijn positie te verbeteren, zijn salarishoogte op te voeren. Zo'n man zou in plaats van een oorkonde en cadeaus eigenlijk een flinke schrobbering moeten hebben, en in plaats van de bewuste enveloppe met inhoud gedwongen moeten worden de directie een bedrag aan te bieden omdat ze hem 25 jaar te eten hebben gegeven.

En daar zat ik! Was dit de keerzijde van de medaille?

Want wat houdt zo'n redenatie eigenlijk in?

Niets anders dan een jachtend bestaan in deze toch al zo gejaagde wereld, waarin het al bijna zo is, dat de mensen gewoon geen tijd meer voor elkaar hebben.

Het voortdurend er op uit zijn of je elders meer kunt verdienen.

Dus een jacht naar geld en promotie. Zo mijmerend kwam ik tot de conclusie: nee, het spijt me, maar ik kan het er niet mee eens zijn.

En ik ben voor mezelf blij dat ik het anders gedaan heb, dat ik anders gekozen heb. Daarom, nogmaals dank, directie voor de oorkonde, voor de enveloppe met inhoud, maar vooral voor de warme menselijke woorden aan mij gericht. Voor de belangstelling over en het verloop van mijn ziekte.

Dank Personeelzaken voor de organisatie van mijn jubileum.

Dank Van Doorn voor je spontane bewoordingen bij het aanbieden van het cadeau van het gehele personeel. Dank chef, collega en alle mensen uit het Centraal Magazijn.

Dank bazen en collega's voor jullie bockenbon.

Dank, collega Bosch voor je speciaal uitgezochte rede waarin je glas plotseling een heel stuk kleiner werd, en waarin je meermalen werd onderbroken, toch weet ik wat je hebt willen zeggen.

En tenslotte dank aan allen voor de belangstelling en vriendschap, 't was onvergetelijk.

Mede namens vrouw en kinderen.

C. M. van Leeuwen

Naast zijn drukkerswerkzaamheden is hij reeds meer dan 10 jaar lid van de bedrijfsbrandweer.

Een uitgesproken hobby, waaraan alle tijd gegeven wordt heeft hij niet.

Hij leest graag, tekent graag en mag graag naar een heel goed stuk klassieke muziek luisteren, terwijl ook nog een beetje tijd wordt gegeven aan de fotografie, hoofdzakelijk dia's van bloemen.

Van onze kant wensen wij Van Harten nog een goede tijd toe in ons midden.

C. M. van Leeuwen, 13 oktober 1971

waaraan het Gispén produkt

J. Dekker, 25 oktober 1971

... zijn goede naam ...

G. J. Westholter, 1 november 1971

... te danken heeft!

Dit is Pablo Panous, zoon van de Fam. J. Reawaru

Dit is Marijse Janine, dochter van de Fam. J. Donga

Dit is Geerdina Hermina Antonia, dochter van Fam. F. Kielestein

Dit is Ardien Helga, dochter van de Fam. M. v. Akoof

Dit is Nicolette, dochter van de Fam. W. v. Harten

Dit is Eric Cornelis, zoon van de Fam. C. van Zanten

Willem van den Dungen 25 jaar bij Gispén

Zonder dat men het zelf eigenlijk bewust merkt, is men 25 jaar werkzaam op een bedrijf, zo was het ook met Willem van den Dungen, die in Culemborg het levenslicht aanschouwde en direct na de lagere school ging werken en wel bij de steenfabriek alhier.

Dan begint Willem z'n boeiende verhaal over al die jaren, dat hij werkzaam is geweest. Hij begon bij die steenfabriek als hulpmachinist en als onderhoudsmonteur, want de machines waarmee men de stenen maakte moesten steeds goed in orde zijn, anders kreeg men veel uitval. Zo af en toe liep er wel eens wat in elkaar en dan maar pezen om de machine zo vlug mogelijk weer aan de gang te krijgen.

'Dit was best leuk werk hoor', zegt Van den Dungen 'en daarnaast werkte ik ook gewoon mee met de produktie van de stenen. Na een aantal jaren was ik het toch beu en ben naar Utrecht gegaan en kwam daar bij een fietsenmaker terecht, waar ik ook moest repareren, alleen was dit wel iets anders dan bij die steenfabriek, toch vond ik dat ook wel fijn werk. In 1946 ben ik bij baas Harkink gaan solliciteren en kwam zo bij Gispén terecht en dat is dan alweer 25 jaar geleden.

Ik begon in de plaatwerkerij, aldus Willem, heb aan de zetbank gestaan en moest voorfronten van kaartenkastladen op maat vijlen.

Op een dag kwam er een zware machine, die de fabriek in getransporteerd moest worden, maar de mensen kregen het niet zo erg voor elkaar. Daar ik enige ervaring had met het transporteren van zulke machines ging ik aan Harkink vragen of ik mee mocht helpen, maar

hij stuurde me terug naar m'n werkbank. Na enige tijd echter kwam hij me toch halen om mee te helpen en als gevolg daarvan kwam ik in de technische dienst terecht, zodat ik samen met Lammert den Hartog in het onderhoudswerk werkzaam was.

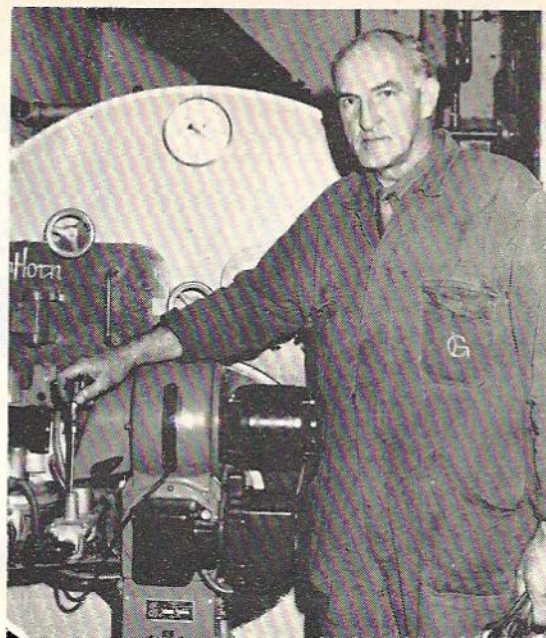
De eerste schaar hebben we geplaatst en de tweede afkantpers kwam in onderdelen aan. Met zware balken op de bovenverdieping van fabriek I konden we de zijkanalen omhoog takelen en met de montage van het zware ding beginnen; ook dit was een heel fijn karwei.

In die tijd stond er in het ketelhuis één werkbank en dat was de behuizing van de technische dienst. Met het kleine beetje gereedschap dat we hadden was het werken wel primitiever dan tegenwoordig, maar niettemin was het plezierig werken en hebben we veel plezier gehad onder elkaar. Ook heb ik meegewerkt met het monteren van de stalen constructie van het magazijn en de kantine'.

Willem werkt ook nu nog in de technische dienst en hij zorgt dat, wanneer de mensen om kwart over zeven de fabriek binnenkomen, de afdelingen 's winters lekker op temperatuur zijn en dat de compressoren al draaien en de mensen gelijk aan het werk kunnen. Dit zijn dingen die zo vanzelfsprekend zijn maar toch moeten gebeuren. 'Och', zegt Willem, 'ik zou er wel een boek over kunnen schrijven over die 25 jaar dat ik hier gewerkt heb'.

Willem besteedt zijn vrije tijd met vissen en 's zomers kan men hem vaak aantreffen in het zwembad.

's Zondags om acht uur is hij met z'n kinderen

al aanwezig om er de dag door te brengen. In dit jaargetijde gaat Willem de natuur in met zijn kinderen want ook daarvan kan hij erg genieten.

Verder knutselt en doet hij veel karweitjes thuis, want werk is er altijd wel.

Wij bedanken Willem voor zijn boeiende verhalen over de afgelopen jaren en hopen dat hij nog veel plezierige jaren in dit bedrijf mag beleven.

Wat een avond!

Op 27 oktober jl. was er vanaf 7 uur 's avonds een grote drukte bij Gispén op de Triosingel waar te nemen. Wat was er toch aan de hand?

Eigenlijk niets bijzonders dachten wij, maar toch...

Ouders en kinderen van het Gispén Kinderkamp 1971 waren uitgenodigd om naar de kantine te komen.

Foto's kijken en bestellen.

Kopje koffie of een glas limonade.

Filmpje van die week Kinderkamp. Was daar nou zo'n grote belangstelling voor?

Jai Zonder meer en we hebben heel wat stoelen erbij moeten zetten om iedereen een plaats te geven. 't Was een leuke avond en de kantine had het drukker dan ooit.

Daarom, ouders en kinderen: Bedankt voor Uw warme belangstelling. Leiding — fotograaf (Opa) — kantinepersoneel, bedankt voor Uw medewerking.

K. Verwey.

E. van der Heijden in het zilver

Op 12 november was het 25 jaar geleden dat ons aller welbekende Eef onze fabriek binnentapte om hier zijn dagelijkse brood (en middageten) te gaan verdienen. Gispén was niet zijn eerste werkgever. Vanaf de school begon hij eerst op een sigarenfabriek. Hij werkte daar 6 jaar, maar (het was in de oorlog) toen daar de tabak oprakte moest hij ander werk zoeken. Het was 1942 en er moesten al heel wat mensen naar Duitsland om te werken en daar voelde Eef niet veel voor.

Daarom zocht en vond hij werk in de 'agrarijse sector', dat was in de oorlog het beste wat je kon doen, maar dan ook alleen maar in de oorlog, want na de oorlog begon hij er al gauw genoeg van te krijgen.

Het duurde toch nog tot november 1946 voordat hij er definitief mee ophield en naar Gispén kwam.

Eerst heeft hij bij ons één jaar in de lakkerij gewerkt, ontvetten, schuren, moffelen en spuiten. Daarna kwam hij in de expeditie, hoofdzakelijk in de afdeling export verpakking. Samen met o.a. Bart Westholter heeft hij bij Silleviss honderden bureaus voor het Amerikaanse leger in kisten gespijkerd.

In 1956 werd hij voorman in de knipperij van fabriek I onder leiding van Carstens. Hij heeft daarna diverse andere chefs gehad, maar zelf is hij steeds in de knipperij gebleven. Deze knipperij is inmiddels uitgebreid met afkortmachines en een buigmachine. Hij heeft het er heel goed naar zijn zin en hoopt nog heel wat jaartjes vol te maken.

Eef is ook heel wat jaren bij onze bedrijfsbrandweer geweest, maar wegens lichamelijke klachten is hij daar mee opgehouden. De andere spuitgasten zullen hem, vooral na de wedstrijden toch wel missen.

Hij wist dikwijls met zijn humoristische opmerkingen (vooral tijdens het Chinezen) de hele ploeg aan het schateren te krijgen. Ook de 'Oude Lie', de eigenaar van Chinees restaurant 'Kota Radja' in Ede zal nog wel eens vragen waar hij toch is gebleven.

Dikwijls hoorden we hem zeggen, als de jury ons geen punten genoeg had gegeven: 'Rol op het vaandel, we gaan naar huis'. En als we dan huiswaarts gingen was hij ook een liefhebber van nablussen, totdat we hem in Beusichem bij de 'Nort-State fabrieken' afzetten. Ook aan deze tijd denkt Eef met voldoening terug.

In zijn vrije tijd is hij een liefhebber van lezen en vissen, maar ook van tuinieren en dat hij uit zijn tijd, dat hij bij de boer werkte nog iets geleerd heeft, getuigt wel de door hem gekweekte aardappel, welke in de vorige Fabrieksfluit stond afgebeeld.

Eef, wij wensen je nog vele jaren in ons bedrijf toe en veel plezier met je liefhebberijen.

Grote belangstelling bij diploma-uitreiking

Niemand had het verwacht, er moesten tafels en stoelen worden bijgezet om de geslaagden, de ouders, verloofden, vrienden en andere belangstellenden een plaats aan te bieden. Dat gebeurde op 13 oktober, de grote dag voor negen afgestudeerde leerlingen van onze Bedrijfsschool.

De kantine aan de Triosingel was gezellig gevuld en mevrouw De Weerd kreeg het extra druk met koffieschenken door deze onverwachte grote belangstelling.

We signaleerden enige bezoekers, die niet naar binnen kwamen maar voor de kantinedeur bleven wachten. Gevraagd naar de reden wees één van hen op het bordje 'gesloten' dat op de kantinedeur was bevestigd. We hebben hen snel van de onjuistheden hiervan overtuigd en naar binnen gehaald.

Voor het officiële gedeelte van deze avond zagen we achter de tafel aanwezig onze directeur de heer Ir. J. Meijers, verder de heren Dompeling en Jansen, consulenten van de Stichting Bemotel en de regionale consulent de heer Knobbout. Dan — uiteraard — de heer Van Kranenburg, die de opleiding in ons bedrijf verzorgt.

In de zaal bij de belangstellenden treffen we ook de heer Den Adel, adjunct directeur van de Technische school in Culemborg alsmede verschillende afdelingschefs die deze heugelijke avond wilden meemaken. Nadat iedereen van koffie was voorzien en de laatste laatkomer ook een plaatsje had gekregen, werd de avond geopend met een welkomstwoord door de heer Van Kranenburg.

De heer Meijers die vervolgens het woord kreeg, sprak er zijn vreugde over uit dat er zoveel belangstellenden aanwezig waren. Dit in tegenstelling tot vorig jaar toen er zo weinig belangstelling van de kant van de ouders was. 'Hopelijk blijft dat voortaan zoek nu vanavond' aldus de heer Meijers. 'Ondanks de wat moeilijke omstandigheden waarin ons bedrijf verkeert en ondanks het feit, dat deze opleiding kostbaar is, gaan wij met onze bedrijfsschool door. Het blijkt dat de afgestudeerden van onze bedrijfsschool in het algemeen tot hogere functies opklim-

men. We hebben dat uitgezocht en ontdekten dat 8 jaar na het eind-examen nog 50% van de geslaagde leerlingen in onze dienst zijn. Vaak in een hogere functie. Wij hebben vertrouwen in onze school en zien het belang ervan. In de voorgaande jaren hebben wij bij de leerlingen een dalende inzet kunnen constateren. De balans sloeg meer door naar de kant van rechten dan naar plichten. Daarom is het een vreugdevolle zaak dat wij ditmaal zoveel geslaagden hebben.

Aan mij de taak de diploma's uit te reiken. Dat doe ik altijd graag. Je mag een papier geven dat waarde heeft. Het is de belichaming van 2 jaar studie, afgesloten door een succesvol examen.

Het belangrijkste van zo'n studie is, dat je je ergens in bekwaamt hebt. Dat mag je los zien van het onderwerp. Je hebt je verdiept in een interessegebied met een veelheid van problemen. Dat is belangrijk, het verruimt je gezichtsveld. Er zijn vele mogelijkheden om je nog verder te bekwamen. Men spreekt tegenwoordig over de 'education permanente', dat wil zeggen een nooit ophoudende opleiding.

Vroeger sloot je een studie af. Dat kan nu niet meer. Je moet blijven studeren anders blijf je niet bij. Na deze inleiding overhandigde Ir. Meijers de diploma's met een persoonlijk woordje voor elke geslaagde afzonderlijk.

Gediplomeerd werden:

Bank-plaatwerken

Vakdiploma en uitgebreid examen

M. A. J. van Antwerpen

C. Bosschaart

W. M. Dingemans

J. Fey

voor het vakdiploma waren reeds vorig jaar geslaagd;

J. B. Vermeulen en

L. Woerdenbach

Ditmaal kregen zij het diploma van het uitgebreid examen.

Stempel-bankwerken

C. J. den Hartog

J. Berendse

Universeel slijpen

H. Smit

Voor bank-plaatwerken is één kandidaat gezakt en een andere moet herexamen doen voor het werkstuk en vakleer.

Na de felicitaties van de heer Meijers aan de gediplomeerden en de ouders bedankte L. Woerdenbach namens de oud-leerlingen van de bedrijfsschool de directie.

Het officiële gedeelte van de avond was hiermee afgesloten.

Direct daarna dromden velen van de aanwezigen rond de tentoongestelde eindexamenwerkstukken.

De vervaardigers ervan gaven het belangstellende gehoor een deskundige toelichting, die nog beter tot

zijn recht kwam en duidelijker werd toen men de bedrijfsschool ging bezichtigen.

In de bedrijfsschool ging het ook al weer heel geanimeerd toe.

Werkstukken die men aan het maken was en de bewerkingsmachines stonden volop in de belangstelling. Eigenlijk ontbrak er maar één ding: de radio speelde niet. De radio die inmiddels tot een welhaast onmisbare ritmisch begeleidingsinstrument is geworden van de dagelijkse werkzaamheden in de school.

Na dit intermezzo werd het programma weer voortgezet in de kantine.

Er werd een uitgebreid filmverslag vertoond van de Gispens jeugdreis die in de zomer van het vorige jaar werd gemaakt. Een reis waarop men blijkens de beelden niet alleen mooi weer had, en ontzettend veel meeuwen, maar ook erg veel plezier.

Je vraagt je onwillekeurig af waarom er dit jaar zo weinig belangstelling voor deze tocht was.

Het filmprogramma werd besloten met een documentaire over de watervervuiling van de rivieren en de mogelijkheden ter voorkoming daarvan.

Tenslotte dankte de heer Van Kranenburg alle aanwezigen voor de belangstelling. Hij deed mee dat de geslaagden hun werkstukken naar huis mochten meenemen, hetgeen een waardig besluit was van deze zo geslaagde avond.

Personalia

Geboren:

- 13-10-1971 Daniël Thierry Philippe, zoon van de Fam. J. Peters
- 30-10-1971 Cornelia, dochter van de Fam. W. Lapperre
- 5-11-1971 Teuntje Willemina, dochter van de Fam. C. M. van Doesburg
- 2-11-1971 Peter Morino, zoon van de Fam. J. Titihuru

Gehuwd:

- 12-11-1971 De heer Th. v. Vredendaal met Mej. J. M. Verlangen (Mech. Adm.)

Dankbetuigingen

Voor Uw blijk van medeleven ons betoond, tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man, betuig ik U, mede namens de kinderen, mijn oprechte dank.

M. H. S. van Beest-van der Stroom.

Hiermede willen wij directie, personeelfonds en collega's van de afd. Fin. Adm. en Plaaiw. I bedanken voor de mooie cadeaus en grote belangstelling die wij ontvingen ter gelegenheid van ons huwelijk.

M. D. Cornelissen

A. G. Cornelissen-Laponder.

Gaarne willen wij directie en personeelfonds hartelijk bedanken voor de belangstelling en cadeaus die wij ontvingen bij de geboorte van onze dochter Angela.

H. de Ridder

E. de Ridder-v. d. Kaay.

Hartelijk dank aan directie, personeelfonds en collega's van de Technische dienst voor de vele blijken van belangstelling bij mijn pensionering ondervonden.

L. Wielders.

Nogmaals mag ik een woord van dank schrijven. Thuisgekomen van een tweede verblijf in het ziekenhuis na een geslaagde operatie, was Gispens een van de eersten om mij met een fraai bloemstuk te verwelkomen.

Hartelijk dank voor Uw aller meeleven.

P. J. Hermans

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer H. Hoeke, de Brackenlaan 5, Vught, wordt 7 december 72 jaar

De heer Th. de Kroon, Debussystraat 26, Culemborg, wordt 22 december 71 jaar

De heer J. A. Stigters, Noorderwal 10a, Culemborg wordt 31 december 68 jaar

